

મહા પ્રભાવિક
શ્રી નવસ્મરણાદિ પ્રાચીન
સ્તવનાવલિ સંગ્રહ

કિંમત
સદુપયોગ

—: છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર :-
શા. ધીરજલાલ વીકમશી પ્રોલવાલા
મું. પ્રોલ.

॥ ॐ श्री जिनाय नमः ॥

મહાપ્રભાવીક

શ્રી નવસ્મરણાદિ પ્રાચીન
સ્તવનાવલિ સંગ્રહ
(ચોથી આવૃત્તિ)

જામનગરવાળા શ્રીમતી સાધ્વીજી શ્રી હેતશ્રીજી
મહારાજના સદુપદેશથી ધ્રોલવાલા
શા ધીરજલાલ વિક્રમસીના ધર્મપત્ની
આઘ દયાકોર તરફથી ભેટ.

—: છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર :—

શા ધીરજલાલ વિક્રમસી ધ્રોલવાલા.

સંવત ૨૦૧૦.....પ્રતિ ૨૫૦.....સને ૧૯૫૩

કિંમત—સદુપયોગ.

જૈન બાસ્કરોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ—જામનગર.

॥ ૐ શ્રી પાર્શ્વજીન પ્રણમ્ય ॥

પૂજ્ય હેતશ્રીજી મહારાજશ્રીનું દુકં જીવન ચરિત્ર.

૪૫ લાખ યોજન માનવ ભૂમીમાં સારભૂત ભારત વર્ષ તેમા સારભૂત હાલાર દેશમાં જામનગર એ લઘુ શત્રુંજય સદેશ મનાય છે શહેરના મધ્ય ભાગમાં વિરાજીત ભીમકાય ભવ્ય જિનાલયોથી તેની સુંદરતામાં સવિશેષ ઉમેરો થયો છે કે કાઠીઆવાડમાં ખલકે હિંદ ભરમાં જામનગર જેવું સુશોભિત શહેર પ્રાપ્ત થીજી નથી એટલે તો તેને હિંદનું પારીસ કહેવામાં આવે છે બીજી બાજી જામનગરમાં ધર્મ શ્રદ્ધાગુજનોની સંખ્યા પણ ઓછી નથી ધર્મથી ઓતપોત થઈ ગયેલા ભાવિક નરનારીઓએ જામનગરના નામને અત્યંત ઉજ્જવલ બનાવ્યું છે આવા જામનગર શહેરમાં વીજ્ઞા ઓસવાળ જ્ઞાતીમાં શેઠ પ્રાગજી ભાઈ કપુરચંદની ધર્મપત્ની કડવીબાઈની કુક્ષીરૂપી છીપમાં સ્વાતી નક્ષત્રના જિંદુના પાકરૂપ સં. ૧૯૩૪ ના માહ સુદ ૫ ને ગુરૂવારે ઉજમબાઈનો સુજન્મ થયો હતો તેઓ બાલ્યાવયથીજ ધર્મના સંસ્કારી હતા તેમના લગ્ન ૧૯૩૬ વર્ષની ઉમરે શેઠ લખમીચંદ કાળીદાસની સાથે થયા હતા અને ઘણીજ નાની ઉમરે લગ્ન થયા હોવાથી પોતાના પિયરજ રેતા હતા કર્મના સંયોગે પાંચ માસમાં વૈધવ્ય પ્રાપ્ત થયું પરંતુ અખંડ શિયલવાલા છે નાનપણથીજ સરલ સ્વભાવી ગંભીર જ્ઞાન ધ્યાનમાં તત્પર હતા તેમને ચારિત્રની ભાવના હતી પરંતુ બંધુના ઉપરોધથી ૧૩ વર્ષ ગૃહસ્થપણમાં રહીને નવાણું ચોમાસું શીખરજીની જાત્રા

જેમના સદુપદેશથી આ બુક છપાવી
પ્રસિદ્ધ થઇ છે.

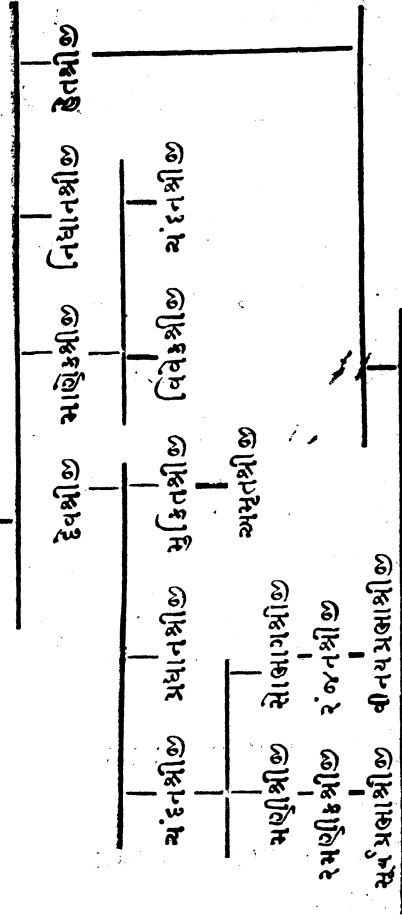
ગુરૂણીજી મહારાજ શ્રી હેતશ્રીજી મહારાજ
જન્મ સં. ૧૯૩૪ દીક્ષા સં. ૧૯૫૯
માહ સુદ ૫ ને ગુરૂ કારતક વદ ૭ ને બુધ

વિગેરે ચાર યેનપણીઓએ સાથે રહીને કરેલ છે વિશેષમાં વીશ સ્થાનકની ઓળી, વરસીતપ કલ્યાણુક વિગેરે તપ-સ્યાઓ કરી છે જ્ઞાનનો અભ્યાસ કરી ૨૫ વર્ષની ઉંમરે સંતોકબાઈની સાથે જામનગરમાં સં. ૧૯૫૯ ના કારતક વદઉને બુધવારના દિવસે બંનેએ સાથે પવિત્ર ભાગવતી દીક્ષા અંગીકાર કરી અને ઉજમબાઈ પૂજ્ય સાધ્વીજી શ્રી ગુણુશ્રીજી મહારાજના શિષ્ય થયા અને તેમનું નામ હેતશ્રીજી રાખવામાં આવ્યું અને સંતોકબાઈ તે પૂજ્ય હેતશ્રીજીના શિષ્ય થયા અને તેમનું નામ હરકોરશ્રીજી રાખવામાં આવ્યું પૂજ્ય હેતશ્રીજી મહારાજની મુખમુદ્રા શાંત પ્રભાવશાળી વાણી મીઠી શેરડીના રસ જેવી છે ભવ્યજીવોને આહલાદક છે તેમની વૈરાગ્ય ભાવના એટલી બધી ઉચ્ચ છે કે બીજા જોઈને તેમનું અનુકરણ કરવાનું મન થઈ આવે તેમના ઉપદેશથી જામનગર, રાણપુર, સુરેન્દ્રનગર, ભાવનગર, ચુડા, તળાબ, કોંઠ હુળવદ વિગેરે ગામમાં મહીલા મંડળ કરેલ છે. રાણપુરમાં પાઠશાળા તથા વર્ધમાન તપ ખાતું ખોલાવેલ છે. જામનગર તથા મૌલમાં પાઠશાળા ખોલાવેલ છે તેઓ ઉત્તમ ચારિત્ર રતનથી વિભુષીત થઈ દેશોદેશ નિચરી શ્રાવીકાઓ તથા બાલીકાઓ ઉપર ઉત્તમ ઉપકારી પોતાના દિવ્ય ચારિત્રમય જીવનને શોભાવી રહ્યા છે તેઓ ૪૭ વરસની દીક્ષા પર્યાય સુધી જુદા જુદા ગામ વીહાર કરેલ છે એકી સાથે બે ચોમાસા કોઈ ગામમાં કરેલ નથી. હાલ ૩ વરસથી અવસ્થાને અંગે જામનગરમાં સ્થીરવાસ છે.

જામનગરવાળા પૂજ્ય ગુરૂશ્રીજી શ્રી તલકશ્રીજી
 તેમના શિષ્યા ધીરશ્રીજી તેમના શિષ્યા
 ગુણશ્રીજી તેમના શિષ્યા હેતશ્રીજી
 વિગેરે પરિવારે કરેલા ચોમાસાની યાદિ.

૧	જામનગર	૧૮	રાણપુર	૩૫	સિદ્ધક્ષેત્ર
૨	વાંકાનેર	૧૯	ધ્રાંગધ્રા	૩૬	વલ્લભીપુર
૩	રાજકોટ	૨૦	સુરેન્દ્રનગર	૩૭	ચુડા
૪	રાણપુર	૨૧	સુરત	૩૮	શિહોર
૫	રાજકોટ	૨૨	ખારડોલી	૩૯	સિદ્ધક્ષેત્ર
૬	વેરાવલખંદર	૨૩	મહુધા	૪૦	જામનગર
૭	લોંબડી	૨૪	રાજકોટ	૪૧	ખોટાદ
૮	ભાવનગરગડવા	૨૫	પ્રભાસપાટણ	૪૨	કોંઠ
૯	ચાણસ્મા	૨૬	જામનગર	૪૩	અમદાવાદ
૧૦	ધોલ	૨૭	ધ્રાંગધ્રા	૪૪	સિદ્ધપુરપાટણ
૧૧	વડાલિ	૨૮	લોંબડી	૪૫	કોંઠ
૧૨	સિદ્ધપુરપાટણ	૨૯	રાણપુર	૪૬	ધોલ
૧૩	અમદાવાદ	૩૦	અમદાવાદ	૪૭	જામનગર
૧૪	સુરત	૩૧	માંડલ	૪૮	જામનગર
૧૫	સિદ્ધક્ષેત્ર	૩૨	જામનગર	૪૯	જામનગર
૧૬	જામનગર	૩૩	સુરેન્દ્રનગર	૫૦	જામનગર
૧૭	સિદ્ધક્ષેત્ર	૩૪	જામનગર		

શ્રી ગુણશાળ મહારાજ.

સ્વ. હરદેશશ્રીશાળ ઉત્તમશ્રીશાળ સ્વ. જશશ્રીશાળ હરપશ્રીશાળ સ્વ. વલ્લભશ્રીશાળ સુભોધશ્રીશાળ સ્વ. પ્રભાશ્રીશાળ તથા-સ્વ. મહીમાશ્રીશાળ હેમશ્રીશાળ ચંદ્રશ્રીશાળ સુમતીશ્રીશાળ લાવણશ્રીશાળ મયણશ્રીશાળ.

॥ ૐ શ્રી પાર્શ્વજીન પ્રણમ્ય ॥

દયાકારબાઈનું ટુંક જીવન ચરિત્ર.

દયાકારબેનનો જન્મ હાલાર દેશમાં જામનગર શહેરમાં સંવત ૧૯૬૪ ના કારતક સુદ ૧૧ ને શનીવારનો થયો હતો. તેમના પિતાશ્રીજીનું નામ પોપટલાલભાઈ પરશોતમ હતું તથા માતૃશ્રીજીનું નામ ગલાલબાઈ હતું.

દયાકારબેનના લગ્ન બ્રાહ્મણ નીવાસી ધીરજલાલભાઈ નીકમશીને ત્યાં ૧૯૭૯ ના વૈશાખ વદ ત્રીજના થયા હતા. તેમને નવપદજીની ઓળી વીધી સહીત કરી છે તથા નવાણું જાત્રા સળેડે કરી છે દર વર્ષે શત્રુંજયની જાત્રા કરવાનો નીયમ છે પુનમ પાંચમ વિગેરે તપશ્ચર્યાઓ કરી છે શીતલનાથ ભગવાનની પ્રતીમા બેસાડ્યા છે તથા ધન દંડ ચડાવ્યા છે.

જામનગરમાં શ્રી નેમનાથના દેરાસરમાં સંભવનાથની પ્રતીમા બેસાડ્યા છે.

તેઓ ધાર્મિક ભાવનાવાળા છે તેમનો અંતિમ ઉદ્દેશ આત્માની ઉજ્જવલતા છે.

—: દ્રવ્યસહાયક :—

બાઈ દયાકોરબાઈ તે ભાઈ ધીરજલાલ વીક્રમશીના
ધર્મપત્નિ—મુ. ધ્રોલ.

જન્મ સંવત ૧૯૬૪ ના કારતક સુદ ૧૧ શનીવાર

અનુક્રમશીકા.

અનુક્રમ	વિષય	પૃષ્ઠ
૧	નવસ્મરણાનિ...	...૧
૨	શ્રી રૂપિ મંડલ સ્તોત્રમ્ ...	...૩૧
૩	શ્રી ચંદ્રપ્રભુજીનું ચૈત્યવંદન...	...૩૭
૪	જિનેન્દ્રમિન્દ્ર નવપદનું ચૈત્યવંદન	...૩૮
૫	પાર્શ્વજિન (પોષ દશમ) ની સ્તુતિ	...૪૦
૬	શ્રી પદ્મપણનું ચૈત્યવંદન ...	...૪૧
૭	રોહિણી તપનું ચૈત્યવંદન ...	...૪૨
૮	શ્રી ગોતમ સ્વામીનો રાસ	...૪૩
૯	દિવળીની સ્તુતિ ...	...૫૧
૧૦	પાર્શ્વજિન (પોષ દશમ) ની સ્તુતિ	...૫૨
૧૧	શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ ...	...૫૩
૧૨	શ્રી પર્યુષણની થોય ...	...૫૪
૧૩	શ્રી પાર્શ્વજીન સ્તવન ...	...૫૫
૧૪	મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન ...	...૫૫
૧૫	શ્રી અબ્બરા પાર્શ્વનાથનું સ્તવન	...૫૬
૧૬	ચંદ્રપ્રભુનું સ્તવન ...	...૫૮
૧૭	શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન	...૫૯
૧૮	નવપદજીનું સ્તવન ...	...૬૦
૧૯	જામનગર ચૈત્ય પરિપાટીનું સ્તવન	...૬૨
૨૦	ધન્ય ધન્ય સંપતિ સાચીરાજા	...૬૩
૨૧	અઠાઈનું સ્તવન...	...૬૯
૨૨	શ્રી મહાવીર સ્વામીનું પંચકલ્યાણકનું	
	ત્રણ ઢાળનું સ્તવન ...	...૭૭

૨૩	મહાવીર સ્વામીના સતાવીશ ભવનું સ્તવન....૯૩
૨૪	શ્રી મહાવીર સ્વામીના પાંચકલ્યાણકેતુ બાર ઢાળનું સ્તવન ૯૨
૨૫	શ્રી આંતરાનું સ્તવન ૧૦૨
૨૬	શ્રી સૌભાગ્યપંચમી તપ સ્તવન ... ૧૦૮
૨૭	અગ્નીઆરસનું સ્તવન ૧૧૪
૨૮	શ્રી દીવાલીનું સ્તવન ૧૨૦
૨૯	શ્રી તપસુંદરજી કૃત સિદ્ધાચલજીનો ઉધાર... ૧૩૫
૩૦	સાધારણ જીન કલ્યાણક સ્તવન ... ૧૪૯
૩૧	શ્રી મહાવીર સ્વામીનું પારણું ... ૧૫૪
૩૨	શ્રી મહાવીર સ્વામીનું હાલરણું ... ૧૫૬
૩૩	શ્રી સોળ સુપનાની સજાયા ... ૧૫૯
૩૪	નાગકેતુની સજાયા... ... ૧૬૧
૩૫	ત્રિશક્તા માતાની સજાયા ... ૧૬૨
૩૬	ષષ્ઠ વ્યાખ્યાન દ્વિતીય સજાયા ... ૧૬૩
૩૭	ચંદનબાલાની સજાયા ... ૧૬૪
૩૮	કમળાવતીની સજાયા ... ૧૬૫
૩૯	સિદ્ધપદની સજાયા ... ૧૬૮
૪૦	ત્રીજા આચાર્યપદની સજાયા ... ૧૭૦
૪૧	પંચમપદ સજાયા ... ૧૭૧
૪૨	નેમ રાજેમતીની સજાયા ... ૧૭૨
૪૩	બારમાત્રતની સજાયા ... ૧૭૩
૪૪	પોતાના પગલાં ઠાવાનો કેઠો ... ૧૭૫
૪૫	દિવસ રાત્રિના ચોઘડીયાં ... ૧૭૬

॥ ॐ ॥

પ્રાચિન સ્તવનાદિ સંગ્રહ.

અથ નવ સ્મરણાનિ

(પ્રથમં સ્મરણમ્)

નવકાર મંત્ર ૧

નમો અરિહંતાણું ॥ ૧ ॥ નમો સિદ્ધાણું ॥ ૨ ॥
નમો આયરિયાણું ॥ ૩ ॥ નમો ઉવજ્જાયાણું ॥ ૪ ॥
નમો લોએ સંવસાહુણું ॥ ૫ ॥ એસો પંચ નમુક્કારો ॥ ૬ ॥
સંવપાવપ્પણાસણો ॥ ૭ ॥ મંગલાણું ચ સંવેસિં ॥ ૮ ॥
પદમં હવધ મંગલં ॥ ૯ ॥

ઉવસગ્ગહરં સ્તવનમ્

(દ્વિતીયં સ્મરણમ્)

ઉવસગ્ગહરં પાસં । પાસં વંદામિ કર્મધણુમુક્કં ॥
વિસહરવિમ્મનિત્તાસં । મંગલકલ્લાણુઆવાસં ॥ ૧ ॥
વિસહરકુલિગમંતં । કઠે ધારેયં જે સમા મણુઓ ॥

તસ્મૈ ગહરોગમારી- હુકુમરા જાંતિ ઉવસામં ॥ ૨ ॥
 ચિહ્ન ઉદ્ધરે મંતો । તુભજ પણામો વિ બહુલો હોઈ ॥
 નરતિરિએમુ વિ જીવા । પાવંતિ ન દુખખદોગમ્યં ॥ ૩ ॥
 તુહ સમ્મત્તે લદ્ધે । ચિંતામણિકપ્પપાયવલ્લહિએ ॥
 પાવંતિ અવગ્ધેણું । જીવા અયરામરં ઠાણું ॥ ૪ ॥
 ધંએ સંથુએ મહાયસ । ભત્તિભરનિભલરેણુ હિયએણુ ॥
 તા દેવ દિબ્બ યોહિં । ભવે ભવે પાસ જિણચંદ ! ॥ ૫ ॥

સંતિકરં સ્તવનમ્

(તૃતીયં સ્મરણમ્)

સંતિકરં સંસ્પિજિણું, જગસરણું જયસિરીઈ દાયારં ।
 સમરામિ ભત્તપાલગ-નિવાણીગરૂડકયસેવં ॥૧॥ ઈં સનમો
 વિખોસહિ- પત્તાણું સંતિસામિપાયાણું । ઝૌં સ્વાહા-
 મંતેણું સંવાસિવદુરિઅહરણાણું ॥૨॥ ઈં સંતિનમુક્કારો,
 ખેલોસહિમાઈલહિપત્તાણું । સૌં હૌં નમો સંવો-
 સહિપત્તાણું ચ દેઈ સિરિં ॥૩॥ વાણી તિહુઅણુસામિણિ,-
 સિરિદેવી જખખરાયગણિપિડગા । ગહાદસિપાલસુરિદા, સયાવિ
 રખખંતુ જિણુભરો ॥૪॥ રખખંતુ મમ રોહિણી, પત્તતી વજ્જ-
 સિંખલા ચ સયા । વજ્જકુસિ ચક્કેસરિ, નરદત્તા કાલિ મહા-
 કાલી ॥૫॥ ગોરી તહુ ગંધારી, મહાભલા માણવી અ વઈરૂદા ।
 અચ્છુતા માણસિયા, મહામાણસિયાએ દેવીએ ॥ ૬ ॥

જખખા ગોમુહ મહજખખ, તિમુહ જખખેસ તુંખરૂ
 કુસુમો । માયંગ-વિજય-અજિયા, ખંભો મણ્યો
 સુરકુમારો ॥ ૭ ॥ છમ્મુહ પયાલ કિન્નર, ગરૂલો ગંધવ
 તહ ય જખખદો । કુખર વરૂણો ભિઉડી, ગોમેહો પાસ
 માયંગો ॥ ૮ ॥ દેવીઓ ચક્કસરિ, અજિયા દુરિઆરિ
 કાલિ મહાકાલી । અચ્યુઅ સંતા બલા, સુતારયાસોમ
 સિરિવચ્છા ॥ ૯ ॥ ચંડા વિજયંકુસિ, પન્નઇત્તિ નિન્વાણિ
 અચ્યુઆ ધરણી । વધરૂદ છુત્ત ગંધારિ, અંખ પઉમાવઈ
 સિદ્ધા ॥ ૧૦ ॥ ઇઅ તિથ્થરખખણરયા, અર્ધેવિ સુરા સુરી
 ચ ચઉહાવિ ॥ વંતરનેઇણિપમુહા, કુણુંતુ રખખં સયા
 અમ્હં ॥ ૧૧ ॥ એવં સુદિહિસુરગણ- સહિઓ સંધરસ
 સંતિજિણ્યદો । મનજ વિ કરેઉ રખખં, મુણિસુંદર-
 સૂરિથુઅમહિમા ॥ ૧૨ ॥ ઇઅ સંતિનાહ-સમ્મ-દિહિ
 રખખં સરઈ તિકાલં જો । સંવોવદ્ધવરહિઓ, સ લહઈ
 મુહસંપયં પરમં ॥ ૧૩ ॥ તવગચ્છગયણદિણ્યર-
 બુગવરસિરિસોમસુંદરચુરૂણું । સુપસાયલદ્ધગણહર-
 વિજ્ઞાસિદ્ધી લણ્ણઇ સીસો ॥ ૧૪ ॥

તિજયપહુત્ત સ્તોત્રમ્

(ચતુર્થ સ્કન્ધ)

તિજયપહુત્તપયાસય- અહમહાપાહિરન્નુચાણું ।
 અમયખખતાડઆણું, સરેમિ ચક્કં જિણિદાણું ॥ ૧ ॥

પણવીસા ય અસીઆ, પનરસ પન્નાસ જિણુવરસમૂહો ।
 નાસેઉ સયલદુરિઅં, ભવિઆણું ભત્તિજીતાણું ॥ ૨ ॥
 વીસા પણયાલા વિય, તીસા પન્નતરી જિણુવરિદા ।
 ગહભૂઅરખખસાઈણિ— ધોડવસગ્ગં પણાસંતુ ॥ ૩ ॥
 સત્તરિ પણતીસા વિય, સઠી પંચેવ જિણુગણો એસો ।
 વાહુ-જલ-જલણુ-હરિ-કરિ- ચોરારિમહાભય હરઉ ॥ ૪ ॥
 પણપન્ના ય દસેવ ય, પન્નઠી તહય ચેવ ચાલીસા । રખખંતુ
 એ સરીરં, દેવાસુરપણુમિઆ સિદ્ધા ॥ ૫ ॥ ઐ હરહુંહઃ
 સરસુંસઃ, હરહુંહઃ તહ ય ચેવ સરસુંસઃ । આલિહિયના-
 મગખ્ભં, ચઝં કિર સવ્વઓભદં ॥ ૬ ॥ ઐ રોહિણિ
 પન્નત્તિ, વજ્જસિખલા તહય વજ્જઅંકુસિઆ । ચઝેસરિ
 નરદત્તા, કાલિ મહાકાલી તહ ગોરી ॥ ૭ ॥ ગંધારિ
 મહજ્જલા, માણુવ વધંડુ તહય અચ્છુત્તા । માણુસિ
 મહમાણુસિઆ, વિજ્જનાદેવીઓ રખખંતુ ॥ ૮ ॥
 પંચદસકમ્મભૂમિસુ, ઉપ્પન્નં સત્તરિં જિણુણુ સયં ।
 વિવિહરયણાઈવન્નો- વસોહિઅં હરઉ દુરિઆઈ ॥ ૯ ॥
 ચઉત્તીસઅઈસયજીઆ, અઠ્ઠમહાપાઠિહેરકયસોહા । તથયરા
 ગયમોહા, ઝાએઅવ્વા પયત્તેણું ॥ ૧૦ ॥ ઐ વરકણુ-
 યસંખવિદુમ- મરગયઘણુસાન્નહં વિગયમોહં । સત્તરિસયં
 જિણુણું, સવ્વામરપૂઈઅં વંદે સ્વાહા ॥ ૧૧ ॥ ઐ
 ભવણુવધં-વાણુવંતર- જોઈસવાસી વિમાણુવાસી અ ।
 જો કેવિ દુકુદેવા, તે સવ્વે ઉવસમંતુ મમ સ્વાહા ॥ ૧૨ ॥
 અંદણુ-કપ્પરેણું કલએ લિહિજિણુ ખાલિઅં પીઅં ।

એચંતરાર્ધ-ગહ-ભૂચ-સાધ્યિ-મુગ્ગં પણાસેઈ ॥ ૧૩ ॥
 ઇંચ સત્તરિચયં જ તં, સમ્મં મંતં દુવારિ ચડિલિહિઅં ।
 દુરિઆરિવિજયવંતં, નિળલંતં નિચ્યમચ્ચેહ ॥ ૧૪ ॥

નમિઊણુ સ્તોત્રમ્ ૫

(પંચમં સ્મરણમ)

નમિઊણુ પણુચસુરગણુ-ચૂડામણિ ઈરણુરંજિઅં
 મુણિણે। ચલણુનુઅલં મહાભય-પણાસણું સંચવં
 પુચ્છં ॥ ૧ ॥ સડિયકર-ચરણુ-નહ-મુહ, નિળુહનાસા
 વિવન્નલાયન્ના । કુહમહારોગાનલ-કુલિગનિદ્દહસવંગા ॥ ૨ ॥
 તે તુહ ચલણારાહણુ-સલિલંજલિસેયવુદ્ધિચ્છાયા । વણુદ-
 વદ્ધા ગિરિપા-ચવવ પત્તા પુણે લચ્છિં ॥ ૩ ॥ દુવ્વાય-
 ખુભયજલનિહિ, ઉખલડકલ્લોલલીસણારાવે । સંભંતભય-
 વિસંહુલ-નિજ્જામયમુક્કવાવારે ॥ ૪ ॥ અવિદ્ધિઅજાણુ-
 વત્તા, ખણેણુ પાવંતિ ઇચ્છિઅં કૂલં । પાસજિણુચલણુ-
 નુઅલં, નિચ્ચં ચિઅજે નમંતિ નરા ॥ ૫ ॥ ખરપવણુ-
 ધુચવણુદવ-જાલાર્જલમિલિયસયલદુમગહણે । ડન્નંત-
 મુદ્ધમયપહુ-લીસણુરવલીસણુંમિ વણે ॥ ૬ ॥ જગણુરણે।
 કમન્નુઅલં, નિવ્વાવિઅ-સયલતિહુઅણુભોઅં જે સંભરંતિ
 મણુઆ ન કુણુઈ જલણે ભયં તેસિં ॥ ૭ ॥ વિલસંત-
 ભોગલીસણુ-કુરિઆરણુનયણુ-તરલજહાલં । ઉગ્ગભુઅંગં

નવજલય- સશ્યહં લીસણાચારં ॥ ૮ ॥ મન્નંતિ કીડસરિસં,
 હૂરપરિચ્છેદવિસમવિસવેગા । તુહ નામખખરકુડસિ-
 દ્ધમંતગુરૂઆ નરા લોએ ॥ ૯ ॥ અડવીસુ ભિલ્લિ-તક્કર-
 પુલિંદ-સફૂલસદ્ભીમાસુ । ભયવિહૂરવુન્નકાયર- ઉલ્લૂરિય-
 પહિયસથ્યાસુ ॥ ૧૦ ॥ અવિલુત્તવિહવસારા, તુહ નાહ
 પણામમત્તવાવારા । વવગરવિગ્ધા સિગ્ધં, પ્તા । હુયઇ-
 રિછયં ઠાણું ॥ ૧૧ ॥ પજ્જલિઆનલનયણું, દૂરવિયા-
 રિયમુહં મહાકાયં । નહકુલિસઘાયેવિઅલિઅ- ગઈદકુંભ-
 ત્યલાભોઅં ॥ ૧૨ ॥ પણ્યસસંભમપથ્યવ- નહમણિ-
 માણિઠ્ઠપડિઅપડિમસ્સ । તુહ વયણપહરણુધરા, સીહં
 કુદ્ધંપિ ન ગણુંતિ ॥ ૧૩ ॥ સસિધવલદંતમુસલં,
 દીહકરદ્દાલવુટ્ટિઉરૂહાહં । મહુપિગનયણુનુઅલં, સસલિલ-
 નવજલહરારાવં ॥ ૧૪ ॥ લીમં મહાગઈદં, અચ્ચાસન્નંપિ
 તે નવિ ગણુંતિ । જે તુમ્હ ચલણુનુઅલં, મુણિવઇ તુંગં
 સમદ્વીણા ॥ ૧૫ ॥ સમરમ્મિ તિખખખગ્ગા- ભિગ્ધાય-
 પવિદ્ધઉધ્ધુયકળ ધે । કુતવિણિભિન્નકરિકલહ-મુક્કાસિક્કાર-
 પઉરંમિ ॥ ૧૬ ॥ નિજ્જઅદ્ધપુદ્ધરરિઉ- નરિંદનવહા
 ભડા જસં ધવલં । પાવંતિ પાવપસમિણુ, પાસંજિણુ
 તુહપ્પલાવેણુ ॥ ૧૭ ॥ રોગ-જલ-જલણુ-વિસહર-ચોરારિ-
 મઈદ-ગય-રણુભયાઈ । પાસંજિણુનામસંકિ- ત્તણેણુ
 પન્નમંતિ સ્વવાઈ ॥ ૧૮ ॥ એવં મહાભયહરં, પાસંજિણિ-
 દ્દસ સંથવમુઆરં । ભવિયજણાણુંદયરં, કદ્દાણુ પરંપર

નિહાણું ॥ ૧૯ ॥ રાયલય-જખખ-રખખસ- કુસુમિણ-
 દુસસઉણ-રિખખપીલાસુ । સંગાસુ દોસુ પાંથે, ઉવસગ્ગે
 તહય રયણીસુ ॥ ૨૦ ॥ ને પઠઈ ને અ નિસુણઈ, તાણું
 કઈણે । ય માણતુંગરસ । પાસે પાવં પસમેઉ, સયલલુવણ-
 ચિયચલણે ॥ ૨૧ ॥ ઉવસગ્ગાંતે કમઠા- સુરમ્મ
 ઝાણાઓ । ને ન સંચલિઓ । સુર-નર-કિન્નરણુવઈહિ,
 સંથુઓ જયઉ પાસજિણે ॥ ૨૨ ॥ એઅરસ મજઝારે,
 અઠુરસઅખખરેહિ ને મંતો । ને જાણઈ સો ઝાયઈ,
 પરમપયત્થં કુડં પાસ ॥ ૨૩ ॥ પાસહ સમરણુ, ને કુણઈ,
 સંતુકે હિયએણુ । અઠુંતરસયવાહિલય, નાસઈ તરસ
 દ્વરેણુ ॥ ૨૪ ॥

શ્રી અનિતશાંતિ સ્તવનમ્ ૬

(૫૪ સમરણુમ.)

અનિઅં જિઅસંવલયં । સંતિ ચ પસંતસંવગય-
 પાવં ॥ જયગુરુસંતિગુણુકરે । દોવિ જિણુવરે પણિવયામિ
 ॥ ૧ ॥ ગાહા ॥ વવગયમંગુલભાવે । તે હં વિઉલતવનિ-
 મ્મલસહાવે ॥ નિરૂવમમહાપ્પભાવે । થોસામિ સુદ્ધિક્ષપ્પભાવે
 ॥ ૨ ॥ ગાહા ॥ સંવદુખખપ્પસંતીણું । સંવપાવપ્પસંતિણું ॥
 સયા અનિઅ-સંતીણું । નમો અનિઅ-સંતિણું ॥ ૩ ॥
 સિલોગો ॥ અનિઅજિણુ સુહપ્પવત્તણું । તવ પુરિસુત્તમ

નામકિત્તાણું ॥ તહ ચ ધિઈ-મઈપવત્તાણું । તવ ચ
જિણુત્તમ સંતિ કિત્તાણું ॥ ૪ ॥ આગહિઆ ॥

કિરિઆવિહિસંચિઅકમ્મકિલેસવિમુખઅયરં । અજિઅં
નિચિઅં ચ ગુણેહિ મહામુણિસિદ્ધિમયં ॥
અજિઅરસ ચ સંતિમહામુણિણે વિ અ સંતિકરં । સમયં
મમ નિવુદ્ધકારણયં ચ નમંસણુયં ॥ ૫ ॥ આલિંગણુયં ॥

પુરિસા જઈ દુખખવારણું । જઈ ચ વિમગ્ગહ સુખખ-
કારણું ॥ અજિઅં સંતિ ચ ભાવએ । અભયકરે સરણું
પવજજહા ॥ ૬ ॥ આગહિઆ ॥

અરઈ-રઈ-તિમિરવિરહિઅ-મુવરય-જર-મરણું ।
સુર-અસુર-ગરૂલભુયગવઈ-પયયપણિવઈયં ॥ અજિઅમ-
હમવિ અ સુનુયનયનિઉણુમભયકરં । સરણુમુવસરિઅ
ભુવિદિવિજમહિર્મ સમયમુવણુમે ॥ ૭ ॥ સંગયયં ॥

તં ચ જિણુત્તમમુત્તમનિત્તમસત્તધરં । અજજવ-
મદ્વ-ખંતિ-વિમુત્તિસમાહિનિહિ ॥ સંતિકરં પણુમામિ-
દમુત્તમતિથયરં । સંભિમુણી મમ સંતિસમાહિવરં
દિસઉ ॥ ૮ ॥ સોવાણુયં ॥

સાવથિયપુવ્વપથિયવં ચ વરહથિમથ્થયયસથિવિન્નિહ-
સંથિયં । ચિરસરિન્નવન્નં મથગલલીલાયમાણુ-વરગંધ-
હથિય-પથ્થાણુપથિયયં સંથવારિહં ॥ હથિહથ્થાહુ
ધંતક્કણુગરૂઅગ્નિરૂપહયપિજરં પવદ્દલખણોવચિઅ-
સોમચારૂવં । સુધંસુહ-મણ્ણાભિરામ-પરમરમણુજ્જ-

વરદેવ કુંદુહિનિનાય-મહુરયર-સુહગિરં ॥ ૯ ॥ વેદુઓ ॥

અનિઅં નિઆરિગણું । નિઅસવલયં ભવોહરિઉં ॥
પણુમામિ અહું પયઓ ॥ પાવં પસમેઉ મે ભયવં ॥ ૧૦ ॥
રાસાલુદ્ધઓ ॥

કુરૂજણવય—હથિયણાઉરનરીસરો પઠમં તઓ મહા-
ચક્કવટિભોએ મહુપ્પભાવો । જો બાવત્તરિપુરવરસહસ્સ-
વરનગર-નિગમ-જણવયવધં અત્તીસારાયવરસહસ્સાણ્યાય-
મગ્ગો ॥ ચઉદસવરરયણુ-નવમહાનિહિ-ચઉસુહિસહ-
સ્સપવરણુવધં સુદંરવધં । ચુલસીહય-ગય-રહુ-સયસહ-
સ્સસામી છત્તવધંગામકોડિસાસી આસી જો ભારહંમિ
ભયવં ॥ ૧૧ ॥ વેદુઓ ॥

તં સંતિં સંતિકરં । સંતિણું સંવલયા ॥ સંતિં
થુણામિ નિણું । સંતિં વિહેઉમે ॥ ૧૨ ॥ રાસાનંદિયં ॥

ધંખખાગ વિદેહનરીસર નરવસહા મુણિવસહા । નવ-
સારયેસાસકલાણુણુ વિગયતમા વિહુઅરયા ॥ અનિ
ઉત્તમતેઅ ગુણેહિ મહામુણિ અમિઅબલા વિઉલકુલા ।
પણુમામિ તે ભવભયમૂરણુ જગસરણા મમ સરણું ॥ ૧૩ ॥
ચિત્તલેહા ॥

દેવ-દાણુવિંદ-ચંદ-સૂરવંદ હઠું-તુઠું-જિઠું-પરમ- ।
લઠૂરવ ધંબરૂપ-પટ્ટ-સેઅસુદ્ધ-નિદ્ધધવલ- ॥ દંતપંતિ
સંતિ સત્તિ-કિત્તિ મુત્તિ-જુત્તિ-ગુત્તિ-પવર । દિત્તતેઅવંદ

ધેઅ સંવલોઅ- ભાવિઅપ્પભાવ જ્ઞેઅ પઠસ મે સમાહિ
॥ ૧૪ ॥ નારાયણે ॥

વિમલસસિ-કલાધરેઅસોમં । વિતિમિરસૂર-કરાધરે-
અતેઅં ॥ તિઅસવઘગણાધરેઅરૂવં ધરણિધરપ્પવરાધરે-
અસારં ॥ ૧૫ ॥ કુસુમલયા ॥

સત્તે અ સયા અજિઅં । સારીરે અ ખલે અજિઅં ॥
તવ-સંજમે અ અજિઅં । એસથુણામિ જિણું અજિઅં
॥ ૧૬ ॥ ભુઅગપરિરંગિઅં ॥

સોમગુણેહિં પાવઠ ન તં નવસરયસસી । તેઅગુણેહિં
પાવઠ ન તં નવસરયરવી ॥ રૂવગુણેહિં પાવઠ ન તં
તિઅસગણુવઠ । સારગુણેહિં પાવઠ ન તં ધરણિધરવઠ
॥ ૧૭ ॥ ખિન્નિઅયં ॥

તિથથવરપવત્તયં તમરયરહિયં । ધીરજળથુઅચ્ચિઅં
ચુઅકલિકલસં સંતિસુહપ્પવત્તયં તિગરણુપયઓ । સંતિ-
મહં મહામુણિં સરણુમુવણમે ॥ ૧૮ ॥ લલિઅયં ॥

વિણ્ણોણુ-સિરરઠઅંજલિ- રિસિગણુ-સંથુઅં
થિમિઅં । વિમુહાહિવ-ધણુવઠ-નરવઠ-થુઅમહિઅચ્ચિઅં
ખહુસો ॥ અઠરૂગય-સરય-દિવાયર- સમહિઅ-સપ્પલં
તવસા । ગયણુંગણુ-વિયરણુ-સમુઠ્ઠિઅચારણુ- વદિઅં
સિરસા ॥ ૧૯ ॥ કિસલયમાલા

અસુર-ગરૂલપરિવદિઅં । કિન્નરોરગનમંસિઅં ॥
દેવકોડિસય-સંથુઅં । સમણુસંઘપરિવદિયં ॥ ૨૦ ॥ સુમુહં ॥

અભયં અણહં, અરયં અરૂયં ॥ અનિયં અનિયં,
પયમો પણમે ॥ ૨૧ ॥ વિજ્ઞાનુવિલસિઅં ॥

આગયા વરવિમાણુ-દિવકણુગ- રહ-તુરય-પહકરસ-
એહિ હુલિઅં ॥ સસંભમેઅરણુ-ખુભિઅહુલિયચલ-કુંડ-
લંગય-તિરીડ-સોહંતમઉલિમાલા ॥ ૨૨ ॥ વેદુઓ ॥

જં સુરસંઘા સાસુરસંઘા, વેરવિઉત્તા ભત્તિસુખુત્તા ।
આયરભૂસિઅ-સંભમપિંડિઅ- સુ સુવિમ્હિઅ-સંવખ-
લોઘા ॥ ઉત્તણુકંચણુ-ચયણુપરૂવિઅ- ભાસુરભૂસણુ-ભાસુ-
રિઅંગા । ગાયસમોણુય-ભત્તિવસાગય- પંજલિપેસિય-
સીસપણામા ॥ ૨૩ ॥ ચયણુમાલા ॥

વંદિગિણુ થોગિણુ તો જિણું । તિગુણુમેવ ચ પુણો
પયાહિણું ॥ પણુમિગિણુ ચ જિણું સુરાસુરા । પમુધ્યા
સભવણુઈ તો ગયા ॥ ૨૪ ॥ ખિત્તયં ॥

તં મહામુણિમહંપિ પંજલી । રાગ-દોસ-ભય-મોહ-
વન્નિજઅં ॥ દેવ-દાણુવ-નરિંદવંદિઅં । સંતિમુત્તમમ-
હાતવં નમે ॥ ૨૫ ॥ ખિત્તયં

અંબરતર વિઆરણિઆહિં । લલિઅહંસવહગામિણિ-
આહિં ॥ પીણુસોણિથણુસાલિણિઆહિં । સકલકમલદલ-
લોઅણિઆહિં ॥ ૨૬ ॥ દીવયં ॥

પીણુનિરંતર-થણુભર-વિણુમિય- ગાયલઆહિં । મણિ-
કંચણુપસઠિલ- મેહુલસોહિઅ-સોણિતડાહિં ॥ વરખિ

ખિણિ-નેઉર-સતિલય-વલય-વિભૂસણિઆહિં । રધકર-
ચઉરમણોહર-સુદર દંસણિઆહિં ॥ ૨૭ ॥ ચિત્તખખરા ॥

દેવસુદરીહિં પાયવંદિઆહિં વંદિઆ ય જસ તે
સુવિઝ્ઝમા કમા । અખણો નિડાલએહિં મંડણોહણખગાર-
એહિં કેહિં કેહિં વિ ॥ અવંગ-તિલયપત્તલેહનામએહિં
ચિલ્લએહિં સંગયંગયાહિં । ભત્તિસન્નિવિઠ—વંદણાગયાહિ
હુંતિ તે વંદિઆ પુણો પુણો ॥ ૨૮ ॥ નારાયઓ ॥

તમહં જિણુચંદં, અજિઅં જિઅમોહં ॥ ધુયસ-
વ્વકલેસં, પયઓ પણમામિ ॥ ૨૯ ॥ નંદિઅયં ॥

થુઅવંદિઅયસ્સા શિસિગણુદેવગણેહિં । તો દેવવહુહિં
પયઓ પણમિઅસ્સા ॥ જસજગુત્તમ-સાસણુઅસ્સા ।
ભાત્તવસાગય-પિંડિઅયાહિં ॥ દેવવરચ્છરસા ખહુઆહિં ।
સુરવરરધગુણપિંડિઅયાહિં ॥ ૩૦ ॥ ભાસુરયં ॥

વંસસદ-તંતિતાલમેલિએ, તિઉખખરાભિરામ-સદમી-
સએ કએ અ । સુધસમાણુણે અ સુદ્ધસજગીઅ-પાય-
જલઘંટિઆહિં ॥ વલય-મેહલા-કલાવ-નેઉરાભિરામ-
સદમીસએ કએ અ । દેવનટ્ટિઆહિં હાવલાવ-વિભૂસ-
ખગારએહિં ॥ નચિયગિણુ અંગહારએહિં ॥ વંદિઆ ય
જસ તે સુવિઝ્ઝમા કમા । તયં તિલોયસવ્વસત્ત-સંતિ-
કારયં । પસતસવ્વપાવ-દોસમેસહં, નમામિ સંતિસુ-
ત્તમં જિણુ ॥ ૩૧ ॥ નારાયઓ ॥

છત્ત-ચામર-પહાગ-જૂવ-જવમંડિયા । ઝયવર-મગર-
તુરય-સિરિવચ્છસુલંછણા ॥ દીવ-સમુદ્ધ-મંદર-દ્વિસાગય-
સોહિયા । સથિચ-વસહ-સીહ-રહચક્કવરંકિયા ॥ ૩૨ ॥
લલિચયં ॥

સહાવલઠા સમપ્પઠા । અદોસહઠા શુણ્ઠિં જિઠા ॥
પસાયસિઠા તવેણ પુઠા । સિરીહિં ધઠા રિસીહિં જુઠા
॥ ૩૩ ॥ વાણવાસિઆ ॥

તે તવેણ ધુસસંવપાવયા । સંવસોઅહિઅ-મૂલપા-
વયા ॥ સંથુઆ અજિઅ-સંતિપાયયા । હુંસુંમે સિવ-
સહાણ હાયયા ॥ ૩૪ ॥ અપરાંતિકા ॥

એવં તવબલવિઉલં । થુઅંમએ અજિઅસંતિજિણ-
જુઅલં ॥ વવગય-કમ્મરયમલં । ગઈ ગયં સાસયં વિઉલં
॥ ૩૫ ॥ ગાહા ॥

તં બહુગુણપસાયં । મુખખસુહેણ પરમેણ અવિ-
સાયં ॥ નાસેઉ મે વિમ્માયં । કુણ્ણઉ અ પરિસાવિ અ
પસાયં ॥ ૩૬ ॥ ગાહા ॥

તં મોએઉ અ નદિં । પાવેઉ અ નદિસેણમસિનદિં ॥
પરિસાવિ અ સુહનદિં । મમ ય દિસઉ સંજમેનદિં
॥ ૩૭ ॥ ગાહા ॥

પ્રજિખઅ-ચાઉમ્માસિઅ- સંવચ્છરિએ અવરસ લણિ-
અવો ॥ સોઅવો સંવેહિં । ઉવસગ્ગનિવારણો એસો ॥ ૩૮ ॥

ને પઠયે ને અ નિસુણુયે । ઉભઓ કાલંપિ અજિઅ-
સંતિથયં ॥ ન હુ હુતિ તસ્સ રોગા । પુવુપ્પન્ના વિ
નાસંતિ ॥ ૩૯ ॥

જય ઇચ્છહ પરમપયં । અહવા કિત્તિં સુવિથયં
ભુવણે ॥ તા તેલુક્કુદ્ધરણે । જિણુવયણે આયરં કુણ્ણહા ૧૪૦ ।

ભક્તામર સ્તોત્રમ્ ૭

(સપ્તમં સમરણમ્.)

ભક્તામરપ્રણુતમૌલિમણિપ્રભાણુ-મુદ્યોતકં દલિતપાપત-
મોવિતાનમ્ : સમ્યક્ પ્રણુમ્ય જિનપાદયુગં યુગાદા-વાલ-
બનં ભવજલે પર્તિતાં જનાનામ્. ॥ ૧ ॥

યઃ સંસ્તુતઃ સકલવાઙ્મયતત્ત્વબોધા-દુદ્ધભૂતબુદ્ધિપટુભિઃ
સુરલોકનાથૈઃ । સ્તોત્રૈર્જગત્ત્રિતયચિત્તહરૈરેદારૈઃ, સ્તોત્ર્યે
કિલાહમપિ તં પ્રથમં જિનેન્દ્રમ્. ॥ ૨ ॥

બુદ્ધ્યા વિનાપિ વિબુધાર્ચિતપાદપીઠં ! સ્તોતું સમુ-
દ્યતમતિર્વિગતત્રપોડહમ્ ; બાલં વિહાય જલસંસ્થિતમિદુ-
ળિમ- મન્યઃ ક ઇચ્છતિ જનઃ સહસા ગ્રહીતુમ્. ॥ ૩ ॥

વક્તું ગુણાન્ ગુણસમુદ્ર શ્યાંકકાંતાન્, કર્તે ક્ષમઃ
સુરગુરૂપ્રતિમોડપિ બુદ્ધ્યાં ; કલ્પાંતકાલપવનોદ્ધતનકચકં,
કે વા તરીતુમલમંબુનિધિ ભુજ્જ્યામ્. ॥ ૪ ॥

સોડહં તથાપિ તવ ભક્તિવશાન્મુનીશ ! કર્તું સ્તવં
વિગતશક્તિરપિ પ્રવૃત્તઃ; પ્રીત્યાત્મવીર્યમવિચાર્ય મૃગો
મૃગેન્દ્રં, નાભ્યેતિ કિં નિજશિશોઃ પરિપાલનાર્થમ્. ॥૫૫॥

અદ્યપશ્યતં શ્રુતવતાં પરિહાસધામ, ત્વદ્ભક્તિરેવ મુખરી-
કુરૂતે બલ્લાન્મામ; ચત્કોકિલઃ કિલ મધો મધુરં વિરોતિ,
તત્ચાઙ્ગ્યૂતકલિકાનિકરૈકહેતુઃ ॥ ૬ ॥

ત્વત્સંસ્તવેન ભવસંતતિસન્નિબદ્ધં, પાપં ક્ષણાત
ક્ષયમુપૈતિ શરીરભાજનમ્; આકાંતલોકમલિનીલમશેષમાશુ,
સૂર્યોશુભિન્નમિવ શાર્વરમધકારમ્. ॥ ૭ ॥

મત્વેતિ નાથ તવ સંસ્તવનં મયેદ- ભારભ્યતે તનુધિ-
યાપિ તવ પ્રભાવાત્; ચેતો હરિષ્યતિ સતાં નલિનીદલેષુ;
મુક્તાફલઘૃતિમુપૈતિ નનૂદભિદુઃ ॥ ૮ ॥

આસ્તાં તવ સ્તવનમસ્તસમસ્તદોષં, ત્વત્સંકથાપિ
જગતાં દુરિતાનિ હન્તિ; દૂરે સહસ્રકિરણઃ કુરૂતે પ્રભૈવ,
પદ્માકરેષુ જલજનિ વિકાશભાંજિ ॥ ૯ ॥

નાત્યદ્ભુતં ભુવનભૂષણ ભૂતનાથ! ભૂતૈર્ગુણેર્ભુવિ ભવં-
તમભિષ્ટુવન્ત; તુલ્યા ભવન્તિ ભવતો નનુ તેન કિંવા,
ભૂત્યાશ્રિતં ચ ઇહ તાત્મસમં કરોતિ. ॥ ૧૦ ॥

દૃષ્ટ્વા ભવન્તમનિમેષવિલોકનીયં, નાન્યત્ર તોષમુપયાતિ
જનસ્યા ચક્ષુઃ; પીત્વા પયઃ શશિકરઘૃતિદુગ્ધસિંધોઃ, ક્ષારં
જલં જલનિધેરશિતું ક ઇચ્છેત ॥ ૧૧ ॥

यैः शांतरागइयिभिः परमाष्टुलिस्त्वं, निर्मापितस्त्रि-
 भुवनैक-ललाभलूत ! तावन्तं मेव भद्रं तेऽप्यष्टुवः पृथिव्यां,
 यत्ते सभाममपरं नहि इयमस्ति ॥ १२ ॥

वक्त्रं क्व ते सुर-नरैरग-नेत्रहारि, निःशेषनिर्जित-
 जगत्त्रितयोपमानम्; णिणः कलंकमलिनं क्व निशाकरस्य,
 यद्वासरे लवति पांडुपलाशकल्पम् ॥ १३ ॥

संपूर्णमंडलशशांककलकलाप-शुभ्रा गुणान्त्रिभुवनं तव
 लब्धयन्ति; ये संप्रितास्त्रिजगदीश्वरनाथभेकं, कस्तान्नि-
 वारयति संयरतो यथेष्टम् ॥ १४ ॥

यित्रं किमत्र यद्भि ते त्रिदशांगनाभिर्नीतं मनागपि
 मनो न विकारमार्गम्; कल्पांतकालमज्ञता अलितायत्नैः,
 किं भंदराद्रिशिर्षकं अलितं कदाचित् ॥ १५ ॥

निर्धूमवर्तिरपवर्जिततैलपूरः, कृत्स्नं जगत्त्रयभिदं
 प्रकटीकरोषि; गम्यो न जतु मज्ञतां अलितायत्नानां,
 दीपोऽपरस्त्वमसि जाय ! जगत्प्रकाशः ॥ १६ ॥

नास्तं कदाचिदुपयासि न राहुगम्यः, स्पष्टीकरोषि
 सहसा युगपज्जगति; नांभोधरोदरनिर्मुक्तमहाप्रभावः,
 सूर्योतिशायिमहिम्नाऽसि सुनीद्र ! लोके ॥ १७ ॥

नित्योदयं दलितमोहमहांधकारं, गम्यं न राहुवदनस्य
 न वारिदानाम्; विभ्राजते तव मुष्माण्मनस्पर्काति,
 विद्योतयज्जगदपूर्वशशाङ्कणिजम् ॥ १८ ॥

किं शर्वरीषु शशिनाहि विवस्वता वा, युष्मन्मुषे-
दुदलितेषु तमस्सु नाथ; निष्पन्नशालिवनशालिनि शुवलोके,
कार्यं कियन्नलधरैर्जलसारनम्रैः ॥ १८ ॥

ज्ञानं यथा त्वयि विस्माति कृतावकाशं, नैवं तथा
हुरिहरादिषु नायकेषु, तेजः स्फुरन्मणिषु याति यथा महत्त्वं,
नैवं तु कायशकले किरणकुलेऽपि, ॥ २० ॥

मन्ये वरं हरिहराय एव दृष्टा, दृष्टेषु येषु हृदयं
त्वयि तोषमेति; किं वीक्षितेन लवतां लुपि येन नान्यः,
कश्चिन्मनो हरति नाथ लवांतरैऽपि, ॥ २१ ॥

स्त्रीणां शतानि शतशो जनयन्ति पुत्रान्, नान्या सुतं
त्वदुपमं जननी प्रसूता; सर्वा दिशो दधति लानि सहस्र-
रश्मिं, प्राग्येव दिग् जनयति स्फुरद्दंशुल्लभम् ॥ २२ ॥

त्वामामनन्ति मुनयः परमं पुमांस-मादित्यवर्णममलं
तथसः परस्तात्; त्वामेव सम्यगुपलस्य जनयति मृत्युः,
नान्यः शिवः विवपदस्य मुनीन्द्र पन्थाः ॥ २३ ॥

त्वामव्ययं विष्णुमयित्यमसंग्यमाद्यं, प्रह्मालुमीश्वर-
मनंतमनंगकेतुम्; योगीश्वरं विदितयोगमनेकमेकं,
ज्ञानस्वप्नममलं प्रवदन्ति सन्तः ॥ २४ ॥

शुद्धस्त्वमेव विष्णुधारितशुद्धिबोधात्, त्वं शंकरोऽसि
ब्रुवनत्रयशंकरत्वात्; धातासिधीर! शिवमार्गविधेर्विधानात्,
व्यक्तां त्वमेव लगवन् पुद्गोत्तमोऽसि. ॥ २५ ॥

तुल्यं नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ ! तुल्यं नमः क्षिति-
तलामलभूषणाय; तुल्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय, तुल्यं
नमो जिन ! भवोदधिशोषणाय ॥ २६ ॥

को विरभयोऽत्र यद्वि नाम शुणैरशेषै- स्त्वं संश्रितो
निरवकाशतया मुनीश ! द्वेषैः पातविधिधाश्रयजतगवैः,
स्वप्नांतरेपि न कदाचिदपीक्षितोऽसि. ॥ २७ ॥

उच्यैरशोकतडसंश्रितमुन्मयूष- भाभाति इपममलं
भवतो नितांतम्; स्पष्टोद्धसत्किरणुमस्ततमोवितानं,
जिणं रवेरिव पयोधरपार्श्ववर्त्ति. ॥ २८ ॥

सिंहासने मणिमयूषशिखाविचित्रे, विभ्राजते तव
वपुः कनकावहातम्; जिणं वियद्वलसदंशुलतावितानं,
तुंगोदयाद्रिशिखीव सहस्ररश्मेः ॥ २९ ॥

कुंदावहात-यलयाभरंयाङ्गशोभं, विभ्राजते तव वपुः
कलधौतकांतम्; उद्यच्छांकशुचिनिर्जरवारिधार-मुच्यैस्तटं
सुदगिरैरिव शातकौम्भम्. ॥ ३० ॥

छत्रत्रयं तव विलाति शशांककांत- मुच्यैः स्थितं
स्थगितभानुकरप्रतापम्; मुक्ताङ्गलप्रकरजलविषृद्धशोभं,
प्रभयापयत्त्रिजगतः परमेश्वरत्वम्. ॥ ३१ ॥

उन्निर्द्धेमनवपङ्कजपुङ्गकांती, पयुर्द्धसन्नभमयूषशिखा-
भिराभौ; पादौ पदानि तव यत्र जिनेन्द्र ! धत्तः, पद्मानि
तत्र विष्णुधाः परिकल्पयन्ति. ॥ ३२ ॥

धृत्यं यथा तव विभूतिरभून्निजनेंद्र! धर्मोपदेशन-
विधौ न तथा परस्य; यादृक् प्रभा दिनकृतः प्रहृतांधकारा,
तादृक् कुतो अहुगणस्य विकशिनीऽपि. ॥ ३३ ॥

२२योतन्महाविलविलोलक पोलमूलमत्तभ्रमदृभ्रमरनाद-
विवृद्धकोपमम्; औरावतालमिलमुद्धतमापतन्तं, दृष्ट्वा
लयं लवति नो लवदाश्रितानाम् ॥ ३४ ॥

लिन्नेलकुलगलदुग्धवलशोषितास्त- मुक्ताङ्गलप्रकर-
लूषितलूमिलागः; अद्धकमः कुमगतं हरिणाधिपोऽपि,
नाकाभति कुमयुगायलसंश्रितं ते. ॥ ३५ ॥

कट्यांतकालपवनोद्धतवह्निक्वपं, दावामलं नवलित-
मुग्धवलमुत्कुलिंगमः; विश्वं निधत्सुमिव संमुपमाप्रतंतं,
त्वन्नामकीर्त्तनजलं शमयत्यशेषम् ॥ ३६ ॥

रक्तक्षणुं समदृष्टोऽकिलकंठनीलं, कोपोद्धतं क्षुण्णि-
मुत्क्षुण्णमापतंतम्; आकाभति कुमयुगेन निरस्तशंक-
स्त्वन्नामनागदमनी हृदि यस्य पुंसः. ॥ ३७ ॥

वदगत्तुरंगगजगर्जितलीमनाद- भाजौ अलं अलव-
तामपि लूपतीनाम्; उद्यद्दिवाकरमयूषशिषापविद्धं, त्व-
कीर्त्तनात्तम ध्वाशु लिहामुपैति ॥ ३८ ॥

कुंताग्रलिन्नगजशोषितवारिवाहु- वेगावतारतरणातुर-
योधलीमे; युद्धे नयं विजितदुर्जयजेयपक्षा- स्त्वत्पादपं-
क्षमनाश्रयिणो ललन्ते. ॥ ३९ ॥

અંભોનિધૌ ક્ષુભિતભીષણનકચક- પાઠીનપીઠભય-
દોષભણુવાડવાગ્નો । રંગત્તરંગશિખરસ્થિતયાનપાત્રાસાસં
વિહાય ભવતઃ સ્મરણાદ્ વ્રજંતિ ॥ ૪૦ ॥

ઉદ્ભૂતભીષણજલોદરભારભુગ્નાઃ, શોભ્યાં દશામુપગતા-
પ્રચ્યુતજીવિતાશાઃ ; ત્વત્પાદપંકજરજ્જોમૃતદિગ્ધદેહા, મત્યો
ભવંતિ મકરધ્વજનુલ્યરૂપાઃ ॥ ૪૧ ॥

આપાદકંઠમુરુશૃંખલવેષ્ટિતાંગા, ગઢં બૃહન્નિગડકોટિ-
નિધૃષ્ટજંઘાઃ ; ત્વન્નામમંત્રમનિશં મનુજાઃ સ્મરંતઃ સઘઃ
સ્વયં વિગતખંધભયા ભવંતિ ॥ ૪૨ ॥

મત્તદ્વિપેદ્રમૃગરાજદવાનલાહિ- સંગ્રામવારિધિમહો-
દરખંધનોત્થમદ્વૃત્તસ્યાશુ નાશમુપયાતિ ભયં ભિયેવ,
યસ્તાવકં સ્તવમિમં મતિમાનધીતે ॥ ૪૩ ॥

સ્તોત્રસ્ત્રજં તવ જિનેન્દ્ર ! ગુણૈર્નિખંદ્યાં ભક્ત્યા મયા
રૂચિરવર્ણવિચિત્રપુષ્પામ્ ધત્તે જનો ય ઇહ કંઠગતામજસ્રં,
તં માનતુંગમવશા સમુપૈતિ લક્ષ્મીઃ ॥ ૪૪ ॥

શ્રી કલ્યાણમંદિર સ્તોત્રમ્ ૮

(અષ્ટમં સ્મરણમ્)

॥ વસન્તતિલકા વૃત્તમ્ ॥

કલ્યાણમંદિરમુદારમવદ્યભેદિ, ભીતાભયપ્રદમનિહિતમંધિ-
પદમ્ । સંસારસાગરનિમજ્જદશેષજંતુ- પોતાયમાનમ-
ભિનમ્ય જિનેશ્વરસ્ય ॥ ૧ ॥

યસ્ય સ્વયં સુરગુરૂર્ગરિમાંબુરાશેઃ, સ્તોત્રં સુવિસ્તૃત-
મતિર્ન વિભુર્વિધાતુમ્ તીર્થેશ્વરસ્ય કમઠસ્મૃત્પ્રમકેતો-
સ્તસ્યાહુમેષ કિલ સંસ્તવનં કરિષ્યે ॥ ૨ ॥

સામાન્યતોડપિ તવ વર્ણયિતું સ્વરૂપમસ્માદૃશાઃ કથમ-
ધીશ ! ભવંત્યધીશાઃ । ધૃષ્ટોડપિ કૌશિકશિશુર્યદિ વા દિવાંધો,
રૂપં પ્રરૂપયતિ કિં કિલ ધર્મરશ્મેઃ ? ॥ ૩ ॥

મોહક્ષયાદનુભવન્નપિ નાથ મર્ત્યો, નૂનં ગુણાન્ ગણયિતું
ન તવ ક્ષમેત । કલ્પાંતવાંતપયસઃ પ્રકટોડપિ થસ્માન્,
મીયેત કેન જલધેર્નંતુ રત્નરાશિઃ ॥ ૪ ॥

અભ્યુદયતોડસ્મિ તવ નાથ જલશયોડપિ, કતું સ્તવં
લસદસંખ્યગુણાકરસ્ય । બાલોડપિ કિં ન નિજબાહુયુગં
વિતત્ય, વિસ્તીર્ણતાં કથયતિ સ્વધિયાંબુરાશેઃ ॥ ૫ ॥

યે યોગિનામપિ ન યાંતિ ગુણાસ્તવેશ !, વકતું કથં
ભવતિ તેષુ મમાવકાશઃ । જાતા તદેવમસમીક્ષિતકાર્તેયં,
જલપંતિ વા નિજગિરા નતુ પક્ષિણોડપિ ॥ ૬ ॥

આસ્તામચિત્યમહિમા જિન સંસ્તવસ્તે, નામાપિ પાતિ
ભવતો ભવતો જગતિ । તીવ્રાતપોપહતપાથજનાન્નિદાધે,
પ્રીણાતિ પદ્મસરસઃ સરસોડનિલોડપિ ॥ ૭ ॥

હૃદ્યર્તિનિ ત્વયિ વિભો ! શિથિલીભવતિ, જંતોઃ ક્ષણેન
નિખિડા અપિ કર્મજંઘાઃ । સદ્યો ભુજંગમમયા ઈવ મધ્ય-
ભાગ, - મહ્યાગતે વનશિખંડિનિ ચંદનસ્ય ॥ ૮ ॥

મુચ્યંત એવ મનુજાઃ સહસ્રા જિનેન્દ્ર ! રૌદ્રૈરૂપદ્રવ-
શતૈસ્ત્વયિ વિક્ષિતેડપિ । ગોસ્વામિનિ સ્કુરિતતેજસિ
દૃષ્ટમાત્રે, ચૌરૈરિવાશુ પશવઃ પ્રપલાયમાનૈઃ ॥ ૯ ॥

ત્વં તારકો જિન ! કથં ભવિનાં ત એવ, ત્વામુદ્રહતિ
હૃદયેન યદુત્તરંતઃ । યદ્વા દૃતિસ્તરતિ યજ્જલમેષ નૂન-
મન્તર્ગતસ્ય મઙ્ગલઃ સ કિલાનુભાવઃ ॥ ૧૦ ॥

ચરિમન્ હનપ્રભૃતયોડપિ હૃતપ્રભાવાઃ, સોડપિ ત્વયા
રતિપાતઃ ક્ષાપિતઃ ક્ષણેન । વિધ્યાપિતા હૃતભુજઃ પયસાડથ
યેન, પીતં ન કિં તદ્દપિ દુર્ધરવાડવેન ॥ ૧૧ ॥

સ્વામિન્નનદપગરિમાણુમપિ પ્રપન્ના- સ્ત્વાં જંતવઃ
કથમહો હૃદયે દધાનાઃ । જન્મોદ્ધિં લઘુ તરંત્યાતલાધવેન,
ચિત્યે ! ન હંત મહતાં ચદિ વા પ્રભાવઃ ॥ ૧૨ ॥

ક્રોધસ્ત્વયા ચદિ વિભો ! પ્રથમં નિરસ્તો, ધ્વસ્તાસ્તદા
ખત કથંકિલ કર્મચૌરાઃ ॥ ખલોષત્યમુત્ર ચદિ વા શિશિ-
રાપિ લોકે, નીલદ્રુમાણુ વિપિનાનિ ન કિં હિમાની ॥ ૧૩ ॥

त्वां योगिनो जिन ! सदा परमात्मरूप-मन्वेष्यति
हृदयांशुज्ज्वलशब्दे । पूतस्य निर्मलरूपेयं हि वा किमन्य-
दक्षस्य संलवि पदं ननु कर्षिकायाः ॥ १४ ॥

ध्यानाब्जनेश ! लवतो लविनः क्षणेन, देहं विहाय
परमात्मदशां प्रवृत्ति । तीव्रानलाद्दुपललापमपास्य लोके,
आभीकरत्वमयिरादिव धातुलेहाः ॥ १५ ॥

अंतः सदैव जिन यस्य विलाप्यसे त्वं, लव्यैः कथं
तदपि नाशयसे शरीरम् । अतस्त्वरूपमथ मध्यविवर्तिनो
हि, यद्विग्रहं प्रशमयति महानुभावाः ॥ १६ ॥

आत्मा मनीषिलिरयं त्वद्वेदगुह्यं, व्यक्तो जनेन्द्र
लवतीह लवप्रभावः । पानीयमभ्यभृतमित्यनुयित्यमानं,
किं नाम नो विषविकारमपाकरोति ॥ १७ ॥

त्वामेव वीततमसं परवादिनोऽपि, नूनं विलो ! हरि-
हुराद्विधया प्रपन्नाः । किं कायकामलिभरीश सितोऽपि
शंभो नो गृह्यते विविधवर्णविपर्ययेषु ॥ १८ ॥

धर्मोपदेशसमये सविधानुभावा- दस्तां जनो लवति
ते तद्दर्शयशोकः । अलक्ष्मिणाते दिनपतो समहीड्डोऽपि,
किं वा विमोघमुपयाति न लवलोकाः ॥ १९ ॥

चित्रं विलो ! कथवाङ्मुण्वृतमेव, विष्वक् पतत्यविरला
सुरपुष्पवृष्टिः त्वद्गोचरे सुमनसां यदि वा मुनीश,
गच्छन्ति नूनमथ अथ हि पन्धनानि ॥ २० ॥

स्थाने गभीरहृदयोदधिसंलवायाः, पीयूषतां तव गिरः
समुरीरयति; पीत्वा यतः परमसंभदसंगलाजे, लव्या
प्रजति तरसाप्यजराभरत्वम् ॥ २१ ॥

स्वामिन् सुहृदभवनभ्य समुत्पततो, मन्ये वदति
शुचयः सुरयामरौघाः । येऽस्मै नति विदधते मुनिपुंगवाय,
ते नूनमूर्ध्वगतयः भद्र शुद्धलावाः ॥ २२ ॥

श्यामं गंभीरगिरमुज्ज्वलहृदभरल- सिंहासनस्थमिह
लव्यशिखरिनस्त्वाम् आलोकयति रत्नसेन नन्दतमुच्चै-
श्चामीकराद्रिशिरसीव नवांजुवाहुम् ॥ २३ ॥

उद्गच्छता तव शितघृतिमंडलेन, लुप्तच्छदश्चविर-
शोक्तदर्शभूव; सान्निध्यतोऽपि यद्वि वा तव वीतराग,
नीरागतां प्रज्ज्वाले न सयेतनोऽपि ॥ २४ ॥

लो लोः प्रमादभवधूय लज्जध्वमेन- मागत्य निर्वृति-
पुरीं प्रति सार्थवाहुम्; येतन्निवेदयति देव जगत्त्रयाय,
मन्ये नन्दनभिनयः सुरहुंहुभिस्ते ॥ २५ ॥

उद्योतितेषु भवता भुवनेषु नाथ!, तारान्वितो विधुरयं
विहृताधिकारः । मुक्ताकलापकाङ्क्षोन्मूर्ध्वसितातपत्र- व्याज-
त्रिधा धृततनुर्ध्रुवमभ्युपेतः ॥ २६ ॥

स्वेन प्रपूरितजगत्त्रयचिडितेन, कांतिप्रतापयशस्नामिव
संययेन । माणिक्यहृदभरजतप्रविनिर्मितेन, सालत्रयेण
लगवन्नभितो विलासि ॥ २७ ॥

दिव्यस्रजे जिन नमस्त्रिदशधिपाना-मुत्सृज्य रत्न-
रचितानपि मौलिबन्धान्; पादौ श्रयन्ति लवतो यदि वा
परत्र, त्वत्संगमे सुमनसो न रमन्त एव ॥ २८ ॥

त्वं नाथ जन्मजलधेर्विपराभुजोऽपि, यत्तारयस्य-
सुमतो निजपृष्ठलग्नान् । युक्तां हि पार्थिवनिपस्य
सतस्तवेव, चित्रं विभो ! यद्वसि कर्मविपाकशून्यः ॥ २९ ॥

विश्वेश्वरोऽपि जनपालक ! दुर्गतस्त्वं, किं वाक्षर-
अकृतिरभ्यलिपिस्त्वमीश ! । अज्ञानवत्यपि सहैव कथञ्चिद्देव,
ज्ञानं त्वयि स्फुरति विश्वविकाशहेतुः ॥ ३० ॥

प्राग्भारसंलृप्तनलांसि रत्नांसि रोषा-दुत्थापितानि
कभठेन शठेन यानि । छायापि तैस्तव न नाथ ! उता
उताशो, अस्तस्त्वमीलिरयमेव परं दुरात्मा ॥ ३१ ॥

यद् गण्डर्हर्जितघनौघमद्वज्रलीभं, ब्रश्यत्तडि-मुसल-
भांसलधोरधारम्; दैत्येन मुक्तमथ दुरतरवारि दध्ने, तेनैव
तस्य जिन ! दुरतरवारिकृत्यम् ॥ ३२ ॥

ध्वस्तोर्ध्वकेशविकृताकृतिमर्त्यमु-ड-प्रालंभलृद् लयद-
वक्त्रविनिर्यद्वग्निः । प्रेतव्रजः प्रति लवन्तमपीरितो यः,
सोऽस्यालवत् प्रतिलवन् लवदुःखहेतुः ॥ ३३ ॥

धन्यास्त एव लुवनाधिप ! ये त्रिसंध्यमाराधयन्ति
विधिवद्विधुतान्यकृत्याः । लकत्योदलसत्पुलकपक्ष्मलहेतुदृष्टाः,
पादद्वयं तव विभो ! लुवि जन्मलाजः ॥ ३४ ॥

अस्मिन्नपारलववारिनिधौ मुनीश !. मन्ये न मे
श्रवणुगोचरतां गतोऽसि । आकृष्टिते तु तव गोत्रपवित्र-
मंत्रे, किं वा विषद्विषधरी सविधं समेति ? ॥ ३५ ॥

जन्मांतरेऽपि तव पादयुगं न हेव, मन्ये मया
महितभीडितदानदक्षम् । तेनेह जन्मनि मुनीश परालवानां,
जतो निष्ठेतनमहं भयिताशयानाम् ॥ ३६ ॥

नूनं न मोहतिभिरावृतक्षौयनेन, पूर्वं विभो
सकृदपि प्रविबोक्तितोऽसि; भर्माविधो विधुरयंति हि
भामनर्थाः, प्रोद्यत्प्रभंधगतयः कथमन्यथैते ॥ ३७ ॥

आकृष्टितोऽपि महितोऽपि निरीक्षितोऽपि, नूनं न
येतसि मया विधृतोऽसि लक्ष्या; जतोऽस्मि तेन जन-
णांधव दुःष्पात्रं, यस्मात् क्रियाः प्रतिफलन्ति न लाव-
शून्याः ॥ ३८ ॥

त्वं नाथ दुःखिजनवत्सल ! हे शरण्य, कर्ण्य-
पुण्यवसते वशिनां वरेण्य !; लक्ष्या नते भयि भ्रेश !
दयां विधाय, दुःष्पादुरोदलनतत्परतां विधेहि ॥ ३९ ॥

निःसंज्यसारशरणं शरणं शरण्य-भासाद्य साहित-
रिपुप्रथितावहातम; त्वत्पादपंकजमपि प्रणिधानवंध्यो,
वध्योऽस्मि येद् भुवनपावन ! हा हृतोऽस्मि ॥ ४० ॥

हेवेन्द्रवंध विहिताभिलवस्तुसार !, स सारतारक
विभो ! भुवनाधिनाथ ! त्रायस्व हेव ! कर्णुहृद ! मां
पुनीडि, सीदंतमद्य लयद्व्यसनांभुराशेः ॥ ४१ ॥

યદ્યસ્તિ નાથ ભવદંધિસરોરૂહાણાં, ભક્તેઃ ફલં
કિમપિ સંતતિસંચિતાયાઃ તન્મે ત્વદેકશરણસ્ય શરણ્ય !
ભૂયાઃ સ્વામી ત્વમેવ ભુવનેઽત્ર ભવાંતરેઽપિ ॥ ૪૨ ॥

ઈત્યં સમાહૃતધિયો વિધિવલ્લિજનેંદ્ર, સાંદ્રોલ્લ-
સત્પુલકકંચુકિતાંગભાગાઃ । ત્વદ્દર્શિભનિર્મલમુખાંબુજબદ્ધ-
લક્ષ્યા, યે સંસ્તવં તવ વિભો ! રચયંતિ ભવ્યાઃ ॥ ૪૪ ॥

જનનયનકુમુદયંદ્ર !, પ્રભાસ્વરાઃ સ્વર્ગસંપદો
ભુક્ત્વા । તે વિગલિતમલનિયયા, અચિરાન્મેક્ષુ પ્રપદન્તે
॥ ૪૪ ॥ (યુગ્મમ્)

શ્રી બૃહચ્છાંતિ સ્તોત્રમ્ ૯

[મહોદી શાંતિ]

(નવમં સ્મરણ)

ભો ભો ભવ્યાઃ શૃણુત વચનં પ્રસ્તુતં સર્વમેતદ્,
યે યાત્રાયાં ત્રિભુવનગુરોરાહૃતા ભક્તિભાજઃ ॥ તેષાં
શાંતિર્ભવતુ ભવતામહૃદ્દાદિપ્રભાવાદારાગ્યશ્રીવૃતિર્માતકરી
કલેશવિધ્વંસહેતુઃ ॥ ૧ ॥

લો લો ભવ્યલોકા ! ઇહ હિ ભરતૈરાવતવિદેહસંભ-
 વાનાં સમસ્તતીર્થકૃતાં જન્મન્યાસનપ્રકંપાનંતરમવધિના
 વિધાય, સૌધર્માધિપતિઃ સુધોષાઘંટાચાલનાનંતરં સકલ-
 સુરાસુરેન્દ્રૈઃ સહ સમાગત્ય, સવિનયમહાદ્વલદ્વારકં ગૃહીત્વા
 ગત્વા કનકાદ્રિશૃંગે, વિહિતજન્માભિષેકઃ શાંતિમુદ્ધોષયતિ
 યથા, તતોઽહં કૃતાનુકારમિતિ કૃત્વા, મહાજનો યેન ગતઃ
 સ પંથાઃ, ઇતિ ભવ્યજનૈઃ સહ સમેત્ય, સ્નાત્રપીઠે સ્નાત્રં
 વિધાય શાંતિમુદ્ધોષયામિ ॥ તત્પૂજયાત્રાસ્નાત્રાદિમહો-
 ત્સવાનંતરમિતિ કૃત્વા કર્ણું દત્ત્વા નિશમ્યતાં નિશમ્યતાં
 સ્વાહા ॥ ૐ પુણ્યાહં પુણ્યાહં પ્રીયંતાં પ્રીયંતાં ભગવંતો
 અહંતાઃ સર્વજ્ઞાઃ સર્વદર્શિનસ્ત્રિલોકનાથાસ્ત્રિલોકમહિતાસ્ત્રિ-
 લોકપૂજ્યાસ્ત્રિલોકેશ્વરાસ્ત્રિલોકોઽધોતકરાઃ ॥

ૐ ઋષભ / ઋજિત સંભવ અભિનંદન સુમતિ
 પદ્મપ્રભ સુપાર્શ્વ ચંદ્રપ્રભ સુવિધિ શીતલ શ્રેયાંસ વાસુપૂજ્ય
 વિમલ અનંત ધર્મ શાંતિ કુંથુ અર મદિલ મુનિસુવ્રત
 નેમિ નેમિ પાર્શ્વ વર્ધમાનાંતા જિનાઃ શાંતાઃ શાંતિકરા
 ભવંતુ સ્વાહા ॥

ૐ મુનયો મુનિપ્રવરા રિપુવિજયદુર્ભિક્ષકાંતારેષુઃ
 દુર્ગમાર્ગેષુ રક્ષન્તુ વો નિત્યં સ્વાહા ॥

ૐ હ્રીં શ્રીં ધૃતિ-મતિ-કીર્તિ-કાંતિ-બુદ્ધિ-લક્ષ્મી-
 મેધા-વિદ્યાસાધન-પ્રવેશનિવેશનેષુ સુગૃહીતનામાનો જયંતુ
 તે જિનેન્દ્રાઃ ॥

ૐ રોહિણી પ્રજ્ઞાસિ વજ્રશૃંગલા વજ્રાંકુશી અપ્રતિચકા
પુરુષદત્તા કાલી મહાકાલી ગૌરી ગાંધારી સર્વાન્ના મહા-
જ્વાલા માનવી વૈરોટયા અચ્છુન્ના માનસી મહામાનસી
ષોડશ વિદ્યાદેવ્યો રક્ષંતુ વો નિત્યં સ્વાહા ॥

ૐ આચાર્યોપાધ્યાયપ્રભૃતિયાતુર્વાર્ણ્યસ્ય શ્રીશ્રમણસંઘસ્ય
શાંતિર્ભવતુ, તુષ્ટિર્ભવતુ, પુષ્ટિર્ભવતુ ॥

ૐ અહાશ્વિંદ્ર સૂર્યાંગારક બુધ ગૃહસ્પતિ શુક્ર શનૈશ્ચર
રાહુ કેતુસહિતાઃ સલોકપાલાઃ સોમ યમ વરુણ કુબેર વાસ-
વાદિત્ય સ્કંદ વિનાયકોપેતા યે ચાન્યોડપિ આમનગર-
ક્ષેત્રદેવતાઃ ક્યસ્તે સર્વે પ્રીયંતાં પ્રીયંતાં, અક્ષીણકોશકોષાગારા
નરપતયશ્ચ ભવંતુ સ્વાહા ॥

ૐ પુત્ર મિત્ર બ્રાતૃ કલત્ર સુહૃત સ્વજન સંધંધિ
બંધુવર્ગસહિતા નિત્યં ચામોદપ્રમોદકારિણુઃ, અસ્મિન્શ્ચ
ભૂમંડલાયતનનિવાસિ-સાધુસાધ્વીશ્રાવકશ્રાવકાણાં રોગોપ-
સર્ગવ્યાધિદુઃખદુર્ભિક્ષદોર્મનસ્યોપશમનાય શાંતિર્ભવતુ ॥

ૐ તુષ્ટિપુષ્ટિક્ષિવૃદ્ધિ માંગલ્યોત્સવાઃ, સદા પ્રાદુર્ભૂ-
તાનિ પાપાનિ શામ્યંતુ દુરિતાનિ, શત્રવઃ પરાઙ્મુખા
ભવંતુ સ્વાહા. ॥

શ્રીમતે શાંતિનાથાય, નમઃ શાંતિવિધાયિને ।

ત્રેલોક્યસ્યામરાધીશ— મુકુટાભ્યર્ચિતાંબ્રયે ॥ ૧ ॥

શાંતિઃ શાંતિકરઃ શ્રીમાન, શાંતિં દિશતુ મે ગુરુઃ ;
શાંતિરેવ સદા તેષાં, યેષાં શાંતિર્ગૃહે ગૃહે ॥ ૨ ॥

ઉન્મૃષ્ટરિષ્ટદુષ્ટ— અહુગતિદુઃસ્વપ્નદુર્નિમિત્તાદિ ।
સંપાદિતહિતસંપ, — જ્ઞામઅહુણુ જયતિ શાંતેઃ ॥ ૩ ॥

શ્રીસંઘજગજ્જનપદ, — રાજાધિપરાજસન્નિવેશાનામઃ
ગોષ્ઠિકપુરમુખ્યાણાં, વ્યાહરણૈર્વ્યાહરેન્શાંતિમ્ ॥ ૪ ॥

શ્રી શ્રમણસંઘસ્ય શાંતિર્ભવતુ, શ્રી જનપદાનાં શાંતિ-
ર્ભવતુ, શ્રી રાજાધિપાનાં શાંતિર્ભવતુ, શ્રી રાજસન્નિવેશાનાં
શાંતિર્ભવતુ, શ્રી ગોષ્ઠિકાનાં શાંતિર્ભવતુ, શ્રી પોર-
મુખ્યાણાં શાંતિર્ભવતુ- શ્રી બ્રહ્મલોકસ્ય શાંતિર્ભવતુ ॥

ૐ સ્વાહા ૐ સ્વાહા ૐ શ્રી પાર્શ્વનાથાય સ્વાહા ॥
એષા શાંતિઃ પ્રતિષ્ઠા-યાત્રા-સ્નાત્રાદયસાનેષુ, શાંતિકલશં
ગૃહીત્વા, કુંકુમચંદનકર્પૂરાગરૂપવાસકુસુમાંજ-લિસમેતઃ
સ્નાત્રચતુષ્ક્રિયાયાં શ્રી સંઘસમેતઃ શુચિશુચિવપુઃ પુષ્પવસ્ત્ર-
ચંદનાભરણાલંકૃતઃ પુષ્પમાલાં કંઠે કૃત્વા સાંતિમુદ્ધૃધાપ-
યિત્વા શાંતિપાનીયં મસ્તકે દાતવ્યમિતિ ॥

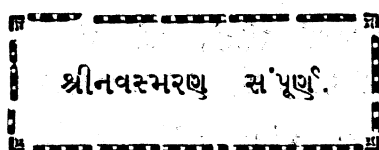
નૃત્યંતિ નૃત્યં મણિપુષ્પવર્ષ, સૃજંતિ ગાયંતિ ચ
મંગલાનિ; સ્તોત્રાણિ ગોત્રાણિ પઠંતિ મંત્રાન, કલ્યાણુ-
ભાજે હિ જિનાભિષેકે ॥ ૧ ॥

શિવમસ્તુ સર્વજગતઃ, પરહિતનિરતા ભવંતુ ભૂતગણાઃ ॥
દોષાઃ પ્રયાંતુ નાશં, સર્વંત્ર સુખીભવંતુ લોકાઃ ॥ ૨ ॥

અહં તિથ્યયરમાયા, સિવાદેવી તુમ્હુ નયર નિવાસિની ॥
અમ્હુ સિવં તુમ્હુ સિવં અસિવોવસમં સિવં ભવતુ સ્વાહા ૩

ઉપસર્ગાઃ ક્ષયં યાંતિ, છિદ્યન્તે વિપ્લવદ્વયઃ ॥ મનઃ
પ્રસન્નતામેતિ, પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે ॥ ૪ ॥

સર્વં મંગલ માંગલ્યં, સર્વં કલ્યાણકારણમ્ । પ્રધાનં
સર્વધર્માણાં, જૈનં જયતિ શાસનમ્ ॥ ૫ ॥

શ્રી ઋષિમંડલ-સ્તોત્રમ.

આદ્યંતાક્ષરસંલક્ષ્ય- મક્ષરં વ્યાખ્ય યત્ સ્થિતમ્ ।
અગ્નિજ્વાલાસમં નાદ- ખિદુરેખા સમન્વિતમ્ ॥ ૧ ॥

અગ્નિજ્વાલાસમાક્રાંતં, મનોમલ-વિશોધકમ્ ।
દેદીપ્યમાનં હૃત્પદ્મે, તત્પદં નૌમિ નિર્મલમ્ ॥ ૨ ॥

અહ્મિત્યક્ષરં બ્રહ્મ- વાચકં પરમેષ્ઠિનઃ । સિદ્ધચક્રસ્ય
સદ્ગુણીજં, સર્વતઃ પ્રણિદં મહે ॥ ૩ ॥

ૐ નમોહ્મિત્યુચ્ય ઇશેભ્યઃ, ૐ સિદ્ધેભ્યો નમો નમઃ ।
ૐ નમઃ સર્વસૂરિભ્યઃ ઉપાધ્યાયેભ્ય ૐ નમઃ ॥ ૪ ॥

ૐ નમઃ સર્વસાધુભ્યઃ, ૐ જ્ઞાનેભ્યો નમો નમઃ ।
ૐ નમસ્તત્ત્વદષ્ટિભ્ય- ચારિત્રેભ્યસ્તુ ૐ નમઃ ॥ ૫ ॥

શ્રેયસેસ્તુ શ્રિયસ્ત્વેત- દહ્મદાદ્યષ્ટકં શુભમ્ । સ્થાને-
ષ્વષ્ટસુ વિન્યસ્તં, પૃથગ્ગુણીજ સમન્વિતમ્ ॥ ૬ ॥

આઘં પદં શિખાં રક્ષેત્, પરં રક્ષેતુ મસ્તકમ્ ।
તૃતીયં રક્ષેન્નેત્રે દ્વે, તુર્યં રક્ષેચ્ચ નાસિકામ્ ॥ ૭ ॥

પંચમં તુ મુખં રક્ષેત્, ષષ્ઠં રક્ષેચ્ચ ઘટિકામ્ ।
નાભ્યંતં સપ્તમં રક્ષેદ્, રક્ષેત્ પાદાન્તમષ્ટમમ્ ॥ ૮ ॥

પૂર્વં પ્રણવતઃ સાંતઃ, સરેકે દ્વયબિંધ પંચપાન્ ।
સપ્તાષ્ટ-દશસૂર્યાકાન્, શ્રિતો બિંદુસ્વરાન્ પૃથક્ ॥ ૯ ॥

પૂજ્યનામાક્ષરા આઘાઃ, પંચૈતે જ્ઞાનદર્શને । ચારિત્રે-
ભ્યો નમો મધ્યે, હ્રી સાંત સમલંકૃતઃ ॥ ૧૦ ॥

ૐ હ્રા હ્રી હ્રુ હ્રૌ હ્રૃ હ્રૈ હ્રૌ હ્રઃ ૐ અસિઆઉસા જ્ઞાન-
દર્શન ચારિત્રેભ્યો હ્રી નમઃ ॥ જંબૂવૃક્ષધરો દ્વીપઃ,
ક્ષારોદધિ સમાવૃત્તઃ । અહ્મદાદ્યષ્ટકં રષ્ટ- કાષ્ટાધિ-
ષ્ઠૈરલંકૃતઃ ॥ ૧૧ ॥

તન્મધ્યે સંગતો મેરૂઃ, કુટલક્ષૈરલકૃતઃ । ઉચ્ચૈરુચ્ચૈ-
સ્તરસ્તાર-સ્તારામંડલમંડિતઃ ॥ ૧૨ ॥

તસ્યોપરિ સકારાંતં, બીજમધ્યાસ્ય સર્વગમ્ । નમામિ
બિબ્ભાહુત્યં, લલાટસ્થં નિરંજનમ્ ॥ ૧૩ ॥

અક્ષયં નિર્મલં શાંતં, બહુલં બડચતોન્નિજતમ્ ।
નિરીહં નિરહંકારં, સારં સારતરં ધનમ્ ॥ ૧૪ ॥

અનુદ્રતં શુભં સ્પ્રીતં, સાત્ત્વિકં રાજસંમતમ્ ।
તામસં ચિરસંખુદં, તૈજસં શર્વરીસમમ્ ॥ ૧૫ ॥

સાકારં ચ નિરાકારં, સરસં વિરસં પરમ્ । પરાપરં
પરાતીતં, પરં પરપરાપરમ્ ॥ ૧૬ ॥

એકવર્ણું દ્વિવર્ણું ચ, ત્રિવર્ણું તુર્યવર્ણુકમ્ ।
પંચવર્ણું મહાવર્ણું, સપરં ચ પરાપરમ્ ॥ ૧૭ ॥

સકલં નિષ્કલં તુષ્ટં, નિર્વૃતં બ્રાંતિવર્જિતમ્ । નિરં-
જનં નિરાકારં, નિર્લેપં વીતસંશ્રયમ્ ॥ ૧૮ ॥

ઈશ્વરં બ્રહ્મ સંખુદં, ખુદં સિદ્ધં મતં શુરૂમ્ ।
જ્યોતીરૂપં મહાદેવં, લોકાલોકપ્રકાશકમ્ ॥ ૧૯ ॥

અહંદાખ્યસ્તુ વર્ણાંતઃ, સરેક્ષે સિંદુમંડિતઃ । તુર્ય-
સ્વરસમાયુક્તો, બહુધા નાદમાલિતઃ ॥ ૨૦ ॥

અસ્મિન્ બીજે સ્થિતાઃ સર્વે, ઋષભાદ્યા જિનોત્તમાઃ ।
વર્ણૈર્નિજૈર્નિજૈર્યુક્તા, ધ્યાતવ્યાસ્તત્ર સંગતાઃ ॥ ૨૧ ॥

નાદશ્ચંદ્રસમાકારો, ખિંદુર્નીલસમપ્રભઃ । કલારુણ-
સમાસાંતઃ, સ્વર્ણભઃ સર્વતોમુખઃ ॥ ૨૨ ॥

શિરઃસંલીનઘકારો, વિનીલો વર્ણુતઃ સ્મૃતઃ । વર્ણુનુ-
સારસંલીનં, તીર્થકૃન્મંડલં સ્તુભઃ ॥ ૨૩ ॥

ચંદ્રપ્રભ-પુષ્પદંતો, નાદસ્થિતસમાશ્રિતૌ । ખિંદુ-
મધ્યગતૌ નેમિ— સુવ્રતૌ જિનસત્તમૌ ॥ ૨૪ ॥

પદ્મપ્રભ—વાસુપૂજ્યૌ, કલાપદમધિષ્ઠિતૌ । શિરઃ-
સ્થિતિસંલીનૌ, પાર્શ્વ-મદ્ધી જિનેસ્વરૌ ॥ ૨૫ ॥

શેષાસ્તીર્થકૃતઃ સર્વે, હૃરસ્થાને નિયોજિતાઃ । માયા-
બીજક્ષરં પ્રાપ્તા— શ્રેતુર્વિશતિરહતામ ॥ ૨૬ ॥

ગતરાગ-દ્વૈષ-મોહાઃ, સર્વપાપવિવર્જિતાઃ । સર્વદાઃ
સર્વકલેષુ, તે ભવંતુ જિનોત્તમાઃ ॥ ૨૭ ॥

દેવદેવસ્ય ચચ્ચક્રં, તસ્ય ચક્રસ્ય યા વિભા । તયા-
ચ્છાદિતસર્વાંગં, મા માં હિનસ્તુ ડાકિની ॥ ૨૮ ॥

દેવદેવસ્ય ચચ્ચક્રં, તસ્ય ચક્રસ્ય યા વિભા । તયા-
ચ્છાદિતસર્વાંગં, મા માં હિનસ્તુ રાકિની ॥ ૨૯ ॥

દેવદેવ૦ । મા માં હિનસ્તુ લાકિની ॥ ૩૦ ॥

દેવ૦ । મા માં હિનસ્તુ કાકિની ॥ ૩૧ ॥

દેવ૦ । મા માં હિનસ્તુ શાકિની ॥ ૩૨ ॥

દેવ૦ । મા માં હિનસ્તુ હાકિની ॥ ૩૩ ॥

દેવ૦ । મા માં હિનસ્તુ યાકિની ॥ ૩૪ ॥

દેવ૦ । મા માં હિંસન્તુ પન્નગાઃ ॥ ૩૫ ॥

દેવ૦ । મા માં હિંસન્તુ હસ્તિનઃ ॥ ૩૬ ॥

દેવ૦ । મા માં હિંસન્તુ રાક્ષસાઃ ॥ ૩૭ ॥

દેવ૦ । મા માં હિંસન્તુ વહ્નયઃ ॥ ૩૮ ॥

દેવ૦ । મા માં હિંસન્તુ સિંહકાઃ ॥ ૩૯ ॥

દેવ૦ । મા માં હિંસન્તુ દુર્જનાઃ ॥ ૪૦ ॥

દેવ૦ । મા માં હિંસન્તુ ભૂમિપાઃ ॥ ૪૧ ॥

શ્રી ગોતમસ્ય યા મુદ્રા, તસ્યા યા ભુવિ લબ્ધયઃ ।
ત્તાભિરબ્યુદ્યતન્થોતિ- રહં સર્વનિધીશ્વરઃ ॥ ૪૨ ॥

ષાતાલવાસિને દેવા, દેવા ભૂપીઠવાસિનઃ । સ્વર્વાસિ-
નોપિ યે દેવાઃ, સર્વે રક્ષન્તુ મામિતઃ ॥ ૪૩ ॥

યેવધિલબ્ધયો યે તુ, પરમાવધિલબ્ધયઃ । તે સર્વે
મુનયો દેવા, માં સંરક્ષંતુ સર્વદા ॥ ૪૪ ॥

દુર્જના ભૂતવેતાલાઃ, પિશાચા મુદ્ગલાસ્તથા । તે
સર્વેબ્યુપશામ્યંતુ, દેવદેવપ્રભાવતઃ ॥ ૪૫ ॥

ૐ હ્રીં શ્રીશ્ચ ધૃતિર્લક્ષ્મી-ગૌરી ચંડી સરસ્વતી ।
જ્યાંબા વિજ્યા નિત્યા, કિલન્ના જિતા મહદ્રવા ॥ ૪૬ ॥

કામાંગા કામબાણા ચ, સાનંદા નંદમાલિની । માયા
માયાવિની રોદ્રી, કલા કાલી કલિપ્રિયા ॥ ૪૭ ॥

એતાઃ સર્વા મહાદેવ્યો, વર્તંતે ચ જગત્રયે । મદ્યં
સર્વોઃ પ્રયચ્છંતુ, કાંતિ કીર્તિ ધૃતિ મતિમ્ ॥ ૪૮ ॥

દિવ્યે। ગોખ્યઃ સુદુષ્પ્રાખ્યઃ, શ્રીઋષિમંડલસ્તવઃ ।
લાપિતસ્તીર્થનાથેન, જગત્રાણુકૃતેઽનધઃ ॥ ૪૯ ॥

રણે રાજકુલે વહ્નો, જલે દુર્ગે ગળે હરૌ । સ્મશાને
વિપિને ધૌરે, સ્મૃતો રક્ષતિ માનવમ્ ॥ ૫૦ ॥

રાજ્યબ્રહ્મા નિજં રાજ્યં, પદબ્રહ્મા નિજં પદમ્ ।
લક્ષ્મીબ્રહ્મા નિજં લક્ષ્મીં, પ્રાપ્નુવંતિ ન સંશયઃ ॥ ૫૧ ॥

ભાર્યાર્થી લભતે ભાર્યાં, પુત્રાર્થી લભતે સુતમ્ ।
વિત્તાર્થી લભતે વિત્તં, નરઃ સ્મરણુમાત્રતઃ ॥ ૫૨ ॥

સ્વર્ણે રૂપ્યે પટે કાંસ્યે, લિખિત્વા યસ્તુ પૂજેયેત્ ।
તસ્યૈવાપ્ત મહાસિદ્ધિ- ગૃહે વસતિ શાશ્વતી ॥ ૫૩ ॥

ભુજંપત્રે લિખિત્વેદં, ગલકે મૂર્ધ્નિ વા ભુજે । ધારિતં
સર્વદા દિવ્યં, સર્વભીતિવિનાશકમ્ ॥ ૫૪ ॥

ભૂતેઃ પ્રેતૈર્ઞૈર્યદૈઃ, પિશાચૈર્મુદ્ગલૈર્મલૈઃ । વાત-
પિત્તકેશૌદ્રેકે- મુચ્યતે નાત્ર સંશયઃ ॥ ૫૫ ॥

ભૂર્ભુવઃસ્વરૂપીધીઃ- વર્તિનઃ શાશ્વતા જિનાઃ । તૈઃ
સ્તુતૈર્વાન્દિતૈર્દૃષ્ટૈ- યત્ કલં તત્ કલં શ્રુતૌ ॥ ૫૬ ॥

એતદ્ ગોખ્યં મહાસ્તોત્રં, ન દેયં યસ્ય કસ્યચિત્ ।
મિથ્યાત્વવાસિને દત્તે, બાલહત્યા પદે પદે ॥ ૫૭ ॥

આચાર્મલાદિ તપઃ કૃત્વા, પૂજયિત્વા જિનાવલિમ્ ।
અષ્ટસાહસ્રિકા જપઃ, અર્ચસ્તત્સિદ્ધિહૃતવે ॥ ૫૮ ॥

શતમષ્ટોત્તરં પ્રાત- ચૈ પઠન્તિ દિને દિને । તેષાં ન
વ્યાધયો દેહે, પ્રભવન્તિ ન ચાપદઃ ॥ ૫૯ ॥

અષ્ટમાસાવધિ યાવદ્ । પ્રાતઃ પ્રાતસ્તુ યઃ પઠેત્ ।
સ્તોત્રમેતન્મહાતેજો, જનયિષ્યં સ પશ્યતિ ॥ ૬૦ ॥

દૃષ્ટે સત્યહૃતો જિજ્ઞે, ભવે સસ્રમકે ધ્રુવમ્ । પદં
પ્રાપ્નોતિ શુદ્ધાત્મા, પરમાનંદનંદિતાઃ ॥ ૬૧ ॥

વિશ્વવદ્યો ભવેદ્ ધ્યાતા, કલ્યાણાનિ ચ સોશ્રુતે ।
ગત્વા સ્થાનં પરં સોપિ, ભૂયસ્તુ ન નિવર્તતે ॥ ૬૨ ॥

ઇદં સ્તોત્રં મહાસ્તોત્રં, સ્તુતીનામુત્તમં પરમ્ ।
પઠનાત્ સ્મરણાન્નપા- હ્લ્લ્યતે પદમવ્યયમ્ ॥ ૬૩ ॥

શ્રી ચંદ્રપ્રભુજનું ચૈત્યવંદન.

ૐ ચંદ્રપ્રભ પ્રભાધિશ । ચંદ્ર શેખર ચંદ્ર પ્રભુઃ ।
ચંદ્ર લક્ષ્માંક ચંદ્રાંક । ચંદ્રવન્નમોરતુ તે ॥ ૧ ॥ ૐ
હ્રીં શ્રીં હ્રીં ચંદ્રપ્રભઃ । હ્રીં શ્રીં કુરૂ સ્વાહા પ્રભો । ઇષ્ટ
સિદ્ધી મહાસિદ્ધી । તુષ્ટી પુષ્ટાકરો ભવ । ૨ । દ્વાદશ
સહસ્ર જમ્ભો । વાંછિતાર્થ ફલપ્રદઃ । મહિતસ્ત્રિસંધ્યજન્મઃ ।
સર્વાધિવ્યાધિ નાશકઃ । ૩ । સુરાસુરેંદ્રમહિતા-શ્રી પાંડવ
નૃપસ્તુત । શ્રી ચંદ્રપ્રભતીર્થેશઃ । શ્રિયાં ચંદ્રોન્નવલંકૃરૂ
। ૪ । શ્રી ચંદ્રપ્રભવિઘ્નયં । સ્મૃતા સઘઃ ફલામૃતાઃ ।
ભવાધિ વ્યાધિ વિધ્વંસ । દાયિનિ મૈ વરપ્રદા । ૫ । ઇતિ

જૈનેન્દ્રામિન્દ્ર નવ પદનું ચૈત્યવંદન (૧)

જૈનેન્દ્રમિન્દ્ર મહિતં ગત સર્વ દોષં, જ્ઞાનાઘનંત ગુણુ
રત્ન વિશાલકોશં, કર્મક્ષયં શીવમયં પરિનિષ્ઠિતાર્થં,
સિદ્ધં ચ બુદ્ધમવિરૂદ્ધમહં ચ વદે ॥ ૧ ॥ ગચ્છાધિપં ગુણુ-
ગણુ ગણિનં સુસોમ્યં, વંદામિ વાયકવરં શ્રુતદાનદક્ષમ્;
ક્ષાન્ત્યાદિ ધર્મકલિતં મુનિમાલિકાં ચ, નિર્વોણુ સાધનપરં
નરલોકમધ્યે ॥ ૨ ॥ સદર્શનં શિવમયં ચ જુનોક્ત સત્યં,
તત્વપ્રકાશ કુશલં સુખદં સુખોદમ્ । છિન્નાશ્રવં સમિતી
શુભિમયં ચરિત્રં, કર્મોષ્ઠકાષ્ટ દહનં સુતપઃ શ્રયામિ ॥ ૩ ॥
પાપૌઘનાશનકરં વરમંગલં ચ, ત્રૈલોક્યસારમુપકારપરં
શુરં ચ; ભાવાતિશુદ્ધિવરકારણમુત્તમાનાં, શ્રી મોક્ષસોખ્ય-
કરણુ હરણુ ભવાનાં ॥ ૪ ॥ ભવ્યાખ્જબોધ તરણિ ભવસિંધુ
નાવં, ચિંતામથ્થેઃ સુરતરૈરધિકં સુભાવં, તત્ત્વ ત્રિપાદનવકં
નવકારરૂપં, શ્રી સિદ્ધચક્ર સુખદં પ્રણુમામિ નિત્યં
॥ ૫ ॥ સંપૂર્ણં.

(૨) નવ પદનું ચૈત્યવંદન.

સકલ મંગલ પરમ કમલા, કેલિમંબુલમંદિરં, ભવ-
કોટિ સંચિત પાપ નાશન, નમો નવપદ જય કરં ॥ ૧ ॥
આરહંત સિદ્ધસુરીશ વાયક, સાધુ દર્શન સુખ કરં, વર
જ્ઞાનપદ આરિત્ર તપ એ, નમો નવપદ જયકરં ॥ ૨ ॥
શ્રીપાલરાજ શરીર સાબ, સેવતાં નવપદ વરં, જગમાંહી

ગાળ કીર્તિ ભાળ, નમો નવપદ જયકરં ॥૩॥ શ્રીસિદ્ધચક્ર
 પસાય સંકટ, આપદા નાસે સવે, વળી વિસ્તરે સુખ મનો
 વાંછિત, નમો નવપદ જયકરં ॥ ૪ ॥ આંખિલ નવદિન
 દેવવંદન, ત્રણ ટંક નિરંતરં, બે વાર પડિકમણાં પલેવણુ,
 નમો નવપદ જયકરં ॥ ૫ ॥ ત્રણ કાળ ભાવે પુણ્યએ,
 ભવતારકં તીર્થંકરં, તિમ ગુણુલું દોય હજાર ગણીએ,
 નમો નવપદ જયકરં ॥૬॥ વિધી સહિત મન-વચન-કાયા,
 વશ કરી આરાધીએ, તપ વર્ષ સાડાચાર નવપદ, શુદ્ધ
 સાધન સાધીએ ॥૭॥ ગદ કષ્ટ ચુરે શર્મપુરે, યક્ષવિમલે-
 શ્વરવરં, શ્રીસિદ્ધચક્ર પ્રતાપ જાણી, વિજય વિલસે સુખ
 ભરં ॥ ૮ ॥ સંપૂર્ણ.

(૩) નવ પદનું ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધચક્ર આરાધતાં, ભવસાગર તરિયે ॥ ભવ અટવીથી
 ઉતરી, શિવવધુને વરિયે ॥ ૧ ॥ અરિહંતપદ આરાધતાં,
 તીર્થંકરપદ પાવે ॥ જગઉપકાર કરે ઘણો, સિધો શિવપુર
 જાવે ॥ ૨ ॥ સિદ્ધપદ ધ્યાતાં થકાં, અક્ષય અચલ પદ
 પાવે ॥ કર્મકટક ભેદી કરી, અકલ અરૂપી થાવે ॥ ૩ ॥
 આચારજ પદ ધ્યાવતાં, ભુગપ્રધાનપદ પાવે ॥ જિનશાસન
 અજવાલીને, શિવપુર નયર સોહાવે ॥ ૪ ॥ પાઠકપદ
 ધ્યાવતાં, વાચકપદ પાવે ॥ ભણે ભણાવે ભાવસું, સુરપુર
 શિવપુર જાવે ॥ ૫ ॥ સાધુપદ આરાધતાં, સાધુપદ પાવે ॥
 તપ જપ સંયમ આદરે, શિવસુંદરીને કામે ॥ ૬ ॥ દર્શન

નાણુ પદ ધ્યાવતાં, દર્શન નાણુ અબ્જવાલે ॥ ચારિત્રપદ
ધ્યાવતાં, શિવમંદિરમાં મ્હાલે ॥ ૭ ॥ કેસર કસ્તુરી કેતકી,
મચકુંદ માલતી મ્હાલે ॥ સિદ્ધચક્ર સેવું ત્રિકાલ, જેમ
મયણાને શ્રીપાલે ॥ ૮ ॥ નવ આંખેલ નવવાર શિયલ, સમ-
કીતસું પાલે ॥ શ્રીરૂપવિજય કવિરાજનો, માણેક કહે થઈ
ઉજમાલે ॥ ૯ ॥

પાર્શ્વજિન (પોષ દશમ) ની સ્તુતિ.

પોસ દસમ દિન પાસ જિનેશ્વર જન્મ્યા વામા
માયણ ॥ જન્મ મહોત્સવ સુરપતિ કીધો. વલિય વિશેષ
કરાયાણ ॥ છપન દિગકુમરી હુલરાયા, સુરનર કિન્નર ગાયાણ
॥ અશ્વસેન સુત કમલવતંસ, ભાનુ ઉદય સમ આયાણ
॥ ૧ ॥ પોસ દશમ દિન આંખેલ કરીયે, જેમ ભવસાયર
તરીયેણ ॥ પાસ જિણુંદનું ધ્યાન ધરંતાં, સુકૃત ભંડાર
ભરિયેણ ॥ ઋષભાદિક જિનવર ચોવીસે તે સેવે ભવિ
ભાવેણ, શિવરમણી વરીને ઘેઠા પરમ પદ સોહાયાણ ॥
૨ ॥ કેવલ પામી તિગડે ઘેઠા. પાસ જિનેશ્વર રાયાણ
॥ મધુરી વાણીએ દેશના દેતા, ભવિજન મન સુખકા-
રીણ ॥ દાન શિયલ તપ જે આદરસે, તે તરસે ભવપા-
રણ ॥ ૩ ॥ સકલ દિવસમાં અધિકે જાણી. દશમી દિન
આરાધેણ ॥ તેવીસમો જિન મનમાં ધ્યાતાં. આતમ
સાધન સાધેણ ॥ ધરણીધર પદમાવતી દેવી. સેવા કરે
પ્રભુ પાયણ, હરખવિજય ગુરૂ ચરણકમલની, રાજવિજય
સેવા માંગેણ ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

શ્રી પન્નપણનું ચૈત્યવંદન.

સકલપર્વશંકારહાર, પર્યુષણ કહીયે, મંત્રમાંહી નવ-
 કારમંત્ર, મહિમા જગ લહીએ ॥ ૧ ॥ આઠ દીવસ
 અમારસાર, અઠાધપાલો, આરંભાદિક પદ્મહરિ, નરભવ
 અન્નુવાલો ॥૨॥ ચૈત્યપરિપાટી સુદ્ધ સાધુ, વિધીવંદન જાવે,
 અઠથ તપ ચંવછરી, પડિકમાણું લાવે, ॥૩॥ સાધર્મીજ
 ખામણાંએ, ત્રિવિધી શું કીજે, સાધુ મુખ સિધાંત કાંત,
 વચનામૃત રસ પીજે, ॥ ૪ ॥ નવ વ્યાખ્યાને કલ્પસૂત્ર,
 વિધીપૂર્વક સુણીએ, પુજા નવ પ્રભાવના, નિજપાતીક
 હુણીએ ॥ ૫ ॥ પ્રથમ વીરચરિત્ર બીજ, પાર્શ્વચરિત્ર
 અંકુર, નેમીચરિત્ર પ્રથમ ખંધ, મુખસંપતિપુર ॥ ૬ ॥
 રૂપલચરિત્ર પવિત્રપત્ર, શાખા સમુદાય, સ્થવિરાવાલ બહુ
 કુસુમપુર, સરિખો કહેવાય ॥ ૭ ॥ સમાચારી સુદ્ધતાએ,
 વરગંધવખાણો, શિવમુખપ્રાપ્તિ ફલસહી, સુરતરૂ સમ
 જાણો ॥૮॥ ચૌદપુર્વધર શ્રીભદ્રબાહુ, જીજ્ઞે કલ્પ ઉધરિઓ;
 નવમા પુર્વથી મુગ પ્રધાન, આગમજલ દરિઓ ॥૯॥ સાત
 વાર શ્રીકલ્પસુત્ર,જે સુજે ભવિષ્યાણી, ગૌતમ કહે વીરજન,
 પંચજી શીવરાણી ॥૧૦॥ કાલીક સુરિ કારણે એ, પન્નપણ
 કીધાં, ભાદરવા સુદી ચોથમાં, નિજ કારજ સીધાં ॥૧૧॥
 પંચમી કરણી ચોથમાં, જીનવર લયન પ્રમાણે, વીરથકી
 નવસેં એશી, વરસે તે આણે ॥ ૧૨ ॥ શ્રી લક્ષ્મીસાગર

સુરીશ્વર૩એ, પ્રમોદસાગર સુખકાર, પર્વ પબુપણ પાલતાં,
હોવે જય જયકાર ॥ સંપૂર્ણ.

રોહિણી તપનું ચૈત્યવંદન.

વાસુપુજ્ય જનવંદીએ, જગદીપક જનરાજ, રોહિણી
તપકળ વર્ણવું, ભવજળ તારણ જહાજ ॥ ૧ ॥ શુદ્ધિ
વૈશાખે રોહિણી. ત્રીજતણે દિન જાણ, શ્રીઆદીશ્વરજનવર,
વર્ષાપારણું જાણ ॥૨॥ રોહિણી નક્ષત્રને દિને, ચઉવિહાર
ઉપવાસ; પોષહપદિકમણું કરી, તોડો કર્મનો પાસ ॥૩॥ તે
દિનથી તપ માંડીએ. સાત વર્ષ લગે સીમ, સાત માસ
ઉપર વળી, ધરીએ એહિજ નીમ ॥૪॥ જીમ રોહિણી કુંવરી
અને, અશોક નામે ભુપાલ; એ તપ પુરણ ધ્યાઈએ, પામ્યા
સુગતિ શાલ ॥૫॥ તિમ ભવિજન તપ કીજીએ, શાસ્ત્રતણે
અનુસાર, જન્મ મરણના ભયથકી ટાળે એ તપસાર ॥૬॥
તપ પુરણ તેહજ સમે. કરો ઉજમણું સાર, યથાશક્તિ હોયે
જેહની, તિમ કરીએ ધરી ખ્યાર ॥ ૭ ॥ વાસુપુજ્ય જન
બિળની, પુજા કરો ત્રણકાળ; દેવ વંદો વળી ભાવશું,
સ્વસ્તિક પર્વ વિશાળ ॥ ૮ ॥ એ તપ જે સહી આદરે,
પહોંચે મનની કોડ. મનવંછિત કળે તેહના, હંસ કહે
કરજોડ ॥ ૯ ॥ સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી માતમસ્વામીનો રાસ.

॥ ઢાળ ૧ લી ભાષા ॥

વીર જિજ્ઞેસર ચરણ કમલ, કમલાકયવાસો । પણ-
મવિ પલણિશું સામિસાલ, ગોયમગુરસો ॥ ૧ ॥ મણ તાણ
વયણ એકંત કરવી, નિસુણો લો ભવિયા । જિમ નિવસે
તુમ્હ દેહ ગેહ, ગુણગણ ગહગહીયા ॥ ૧ ॥ જ'બુદીવ
સિરિભરહ ખિત્ત, ખેાણીતલ મંડણ । મગધ દેસ સેણિય
નરેસ, રિઉદબલ ખંડણ ॥ ધણુવર ગુન્વર ગામ નામ,
જિહાં ગુણગણ સજ્જા । વિખ્ય વસે વસુભૂઈ તથ્ય જસુ
પુહવીર લજ્જા ॥ ૨ ॥ તાણ પુત્ત સિરિ ઇંદભૂઈ, ભૂવલય
પસિદ્ધો । ચઉદહ વિજ્જા વિવિહ રૂપ, નારી રસ વિદ્ધો
(હુદ્ધો) ॥ વિનય વિવેક વિચાર સાર ગુણગણહ મનોહર ।
સાત હાથ સુખમાણ દેહ. રૂપહિ રંભાવર ॥ ૩ ॥ નયણ
વયણ કર ચરણ. જિણુવિ ૪પંકજ જળે પાડિય । તેજે
તારા ચંદ સૂર, આકાશ ભમાડિય ॥ રૂવે મયણ અનંગ
કરવી, મેદિહુઓ નિરધાડિય । ધીરમે' મેરૂ ગંભીર સિંધુ,
ચંગમચયચાડિય ॥ ૪ ॥ પેખવિ નિરૂવમ રૂવ જાસ, જણ
જ'પે કિંચિય । એકાકી કલિ ભીત ઇંથ્ય, ગુણ મેહલ્યા
સંચિય ॥ અહવા નિશ્ચે પુન્વ જમ્મ, જિણુવર ઇંણ
અંચિય । રંભા પઉમા ગોરી ગંગ, રતિ હા વિધિ વંચિય

૧ મન, શરીર અને વચન સ્થિર કરીને. ૨ પૃથ્વી ભાર્યા,
૩ કામદેવ. ૪ કમળ.

॥ ૫ ॥ નહિ બુધ નહિ ગુરુ કાંવ ન કોઈ, જસુ આગલ
રહિઓ । પંચસયા ગુણપાત્ર છાત્ર, હીંડે પરવરિઓ ॥ કરે
નિરંતર યજ્ઞકર્મ, મિથ્યામતિ મોહિય । ઇંણ છળ હોશે
ચરમ નાણુ, દંસણુહ વિસોહિય ॥ ૬ ॥ વસ્તુ છંદ ॥ જંબુ
દીવહ, જંબુદીવહ, ભરહવાસંમિ ॥ જોણીતલમંડણુ મગધ
દેસ, સેણિય નરેસર । વર ગુખર ગામ તિહાં, વિષ્ય વસે
વસુભૂઈ સુંદર ॥ તસુ ભજન પુહવિ સયલ, ગુણગણુ રૂવ
નિહાણુ । તાણુ પુત્ત વિજનનિલઓ, ગોયમ અતિહ
સુખણુ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાળ ર છ લાખા ॥

ચરમ જિણેસર કેવલનાણી, ચઉવિહ સંઘ પધઠા
જાણી ॥ પાવપુરી સ્વામી સંપત્તો, ચઉવિહ દેવનિકાયહિ
જુત્તો ॥ ૮ ॥ દેવે સમવસરણુ તિહાં કીજે, જિણુ દીઠે
મિથ્યામતિ ખીજે ॥ ત્રિભુવનગુરુ સિંહાસન બધઠા, તત-
ખિણુ મોહ દિગંતે પધઠા ॥ ૯ ॥ કોધ માન માયા મદ
પૂરા, જાયે નાઠા જિમ દિન ચોરા ॥ દેવ હુંદુહિ આકાશે
વાજે, ધર્મ નરેસર આવ્યા ગાજે ॥ ૧૦ ॥ કુસુમવૃષ્ટિ
વિરથે તિહાં દેવા, ચોસઠ ઇંદ્ર જસુ માગે સેવા ॥ ચામર
છત્ર શિરોવરિ સોહે. રૂપેહિ જિણુવર જગ સહુ મોહ
॥ ૧૧ ॥ ઉવસમ રખભર ભરી વરસંતા, જોજન વાણી
વખાણુ કરંતા ॥ જાણુવિ વદ્ધમાણુ જિણુ પાયા, સુર નર
કિન્નર આવે રાયા ॥ ૧૨ ॥ કાંતિ સમૂહે ઝલઝલકંતા,

ગયણુ વિમાણે રણુરણુકંતા ॥ પ્રેખવિ ઇંદ્રભૂઈ મન ચિંતે,
 સુર આવે અમ્હુ યજ્ઞ હોવ તે ॥ ૧૩ ॥ તીર તરંડક જિમ
 તે વહતા, સમવસરણુ પુહતા ગહુગહતા ॥ તો અભિમાને
 ગોયમ જ'પે, ઘણુ અવસરે કોપે તણુ કપે ॥ ૧૪ ॥ મૂઢ
 લોક અન્નણીઈ બોલે; સુર જાણુતા ઈમ કાઈ ડોલે । મૂ
 આગળ કો જાણુ લણીજે; મેરૂ અવર કિમ ઉપમા દીજે
 ॥ ૧૫ ॥ વસ્તુછંદ ॥ વીર જિણુવર વીર જિણુવર નાણુ
 સંપન્ન ॥ પાવાપુરી સુરમહિય પત્તનાહ સંસાર તારણુ ।
 તિહિ દેવેહિ નિમ્મવિય સમવસરણુ બહુ સુખકારણુ ॥
 જિણુવર જગ ઉજ્જેગ કરે; તેજે કરી દિનકાર । સિંહાસણુ
 સામિય ઠંચો, હુઓ સુજયજયકાર ॥ ૧૬ ॥

॥ ઢાળ ત્રીણુ ભાષા ॥

તવ ચઢિઓ ઘણુ માનગજે; ઇંદ્રભૂઈ ભૂદેવ તો ।
 હુંકારો કરી સંચરિઓ; કવણુ સુ જિણુવર દેવ તો ॥
 જોજન ભૂમિ સમોસરણુ; પેખે પ્રથમારંભ તો । દહુ દિસિ
 દેખે ૧ વિબુધ વધુ; આવંતી સુરરંભ તો ॥ ૧૭ ॥ મણિમય
 તોરણુ દંડ ધન; કોસીસે નવ ઘાટ તો । વૈર વિવર્જિત
 જંતુગણુ; પ્રાતિહારજ આઠ તો ॥ સુર નર કિન્નર અસુર
 વર; ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી રાય તો । ચિત્તે ચમદ્વિય ચિંતવે એ;
 સેવંતા પ્રભુપાય તો ॥ ૧૮ ॥ સહસકિરણુ સમ વીર જિણુ;
 પેખવી રૂપ વિશળ તો । એહ અસંભવ સંભવે એ;

સાચો એ ઇંદ્રજાળ તો ॥ તો બોલાવે ત્રિજગશુર; ઇંદ્રભૂઈ
 નામેણુ તો । શ્રીમુખ સંશય સામિ સવે; ફેડે વેદપત્રેણુ^૧
 તો ॥ ૧૯ ॥ માન મેલ્લી મદ ઠેલી કરી; ભગતે નામે
 સીસ તો । પંચ સયાશુ^૨ વ્રત લીયો એ; ગોયમ પહિલો
 સીસ તો ॥ બંધવ સંજમ સુણવી કરી; અગનિભૂઈ આવેઈ
 તો । નામ લેઈ આલાષ કરે; તે પણ પ્રતિબોધેઈ તો
 ॥૨૦॥ ઇણુ અનુક્રમે ગણુહર રચણુ, થાખ્યા વીર અગ્યાર
 તેાં । તવ ઉપદેશે ભુવનશુર, સંજમશુ^૩ વ્રત બાર તો ॥
 બિહું ઉપવાસે પારણુ^૪ એ, આપણપે વિહરંત તો । ગોયમ
 સંજમ જગ સયલ, જયજયકાર કરંત તો ॥ ૨૧ ॥ વસ્તુ
 છંદ ॥ ઇંદ્રભૂઈઅ ઇંદ્રભૂઈઅ, ચઢિય બહુમાન ॥ હુંકારો
 કરી સંચરિઓ, સમવસરણુ પુહતો તુરંત । ઇંદ્ર સંસા
 સામિ સવે, ચરમ રનાહ ફેડે કુરંત ॥ બોધિબીજ સ-
 જાચ મને, ગોયમ ભવહુ ઈવિરત દિખખ લેઈ સિખખા
 સહિય, ગણુહર યપય સંપત્ત ॥ ૨૨ ॥

॥ ઢાળ ૪ થી ભાષા ॥

આજ હુઓ સુવિહાણુ, આજ પચેલિમાં પુણ્ય ભરો ।
 દ્વીકા ગોયમસામિ, જો નિય નયણુ અમિય ભરો ॥ સિરિ
 ગોયમ ગણુહર, પંચસયા મુનિપરિવરિય । ભૂમિય કરય
 વિહાર, ભવિયાં જણુ પડિબોહુ કરે ॥ સમવસરણુ મઝાર,

૧ વેદપદ્ધતી, ૨ છેલા તીર્થકર, ૩ ભવ સંસારથી વિરકત,

જે જે સંસા ઉપજે એ । તે તે પર ઉપગાર, કારણ ખૂંધે
 મુનિપવરેં ॥ ૨૩ ॥ જિહાં જિહાં દીજે દિખખ, તિહાં
 કેવલ ઉપજે એ । આપ કન્હે અણહુંત, ગોયમ દીજે
 દાન ધમ ॥ ગુરૂં ઉપર ગુરૂભક્તિ, સામિય ગોમ ઉપનીય
 । ઈણુ છલ કેવલનાણુ, રાગજ રાખે રંગભરે ॥ ૨૪ ॥
 જે અષ્ટાપદ શૈલ, વંદે ચઢી ચઢવીશ જિણુ । આતમલખિધ
 વસેણુ, ચરમ સરીરી સોઈ મુનિ ॥ ધએ દેસણુ નિસુણેઈ,
 ગોયમ ગણહર સંચલિઓ । તાપસ પન્નરસએણુ, તો
 મુનિ દીઠો આવતો એ ॥ ૨૬ ॥ તવ સોસિય નિય અંગ,
 અમ્હુ શક્તિ નવિ ઉપજે એ । કિમ ચઢશે દ્રઢકાય, ગજ
 જિમ દિસે ગાજતો એ ॥ ગિરૂઓ એણે અભિમાન તપાસ
 જે મન ચિંતવે એ । તો મુનિ ચઢીયો વેગ, આલંબવિ
 ૧દિનકર કિરણુ ॥ ૨૬ ॥ કંચણુ મણિ નિખપન્ન, દંડ
 કલસ ધજ વડ સહિય । પેખવિ, પરમાણુંદ જિણુહર
 ભરહેસર મહિય ॥ નિય નિય કાય પ્રમાણુ, ચઢદિસિ
 સંઠિઅ જિણુહ જિખ । પણુમવિ મન ઉલ્લાસ, ગોયમ
 ગણહર તિહાં । વસિય ॥ ૨૭ ॥ વચર સ્વામીનો જીવ,
 તિર્યક જાંભક દેવ તિહાં । પ્રતિભોધે પુંડરીક, કંડરીક
 અધ્યયન ભણી ॥ વળતા ગોયમસામી, સવિ તાપસ પ્રતિ-
 બોધ કરે । લેઈ આપણે સાથ, ચાલે જેમ જુથાધિપતિ
 ॥ ૨૮ ॥ ખીર ખાંડ ગૃત આણી, અમિઅ વુઠ અંગુઠ ઠવે ।
 ગોયમ એકણુ પાત્ર, કરાવે પારણું સવે ॥ પંચસયા શુભ

ભાવ, ઉજવળ ભરિયો ખીર મીસે । સાચા ગુરૂ સંજોગ,
 કેવળ તે કેવળરૂપ હુઓ ॥ ૨૮ ॥ પંચસાચા ^૧જિણનાહ
 સમવસરણ પ્રાકર ^૨ત્રય । પેખવિ કેવલનાણુ, ઉપન્નું
 ઉજ્જોય કરે ॥ જાણે જિણવિ પીયુષ, ગાજંતી ઘણુ મેઘ
 જિમ જિણવાણી નિસુણેઈ, નાણી હુઆ પંચસાચા ॥ ૩૦ ॥
 વસ્તુંછંદ ॥ ઇણે અનુકમે, ઇણે અનુકમે, નાણસંપન્ન ॥ પત્તરહ
 સચ પરિવરિય, હરિય હુરિજ જિણનાહ વંદઈ । જાણવિ જગ-
 ગુરૂ વચણુ, તિહ નાણુ અપ્પાણુ નિદઈ ॥ ચરમ જિણેસર
 ઇમ ભણઈ, ગોયમ મ કરિસ ખેઉ । છિહ જઈ આપણુ
 સહી, હોસુ તુલ્લા ખેઉ ॥ ૩૧ ॥

॥ ઢાળ પ મી ભાષા ॥

સામિઓ એ વીર જિણુંદ, પુનિમચંદ જિમ ઉલ્લ-
 સિઅ । વિહુરિઓ એ ભરહવાસમિમ, વરિસ બહોંતેર સં-
 વસિઅ ॥ ઠવતો એ કણુય^૩ પઉહેસુ, પાયકમળ સંઘહિ
 સહિઅ । આવીઓ એ નયણાણુંદ, નયર પાવાપુરી સુર-
 મહિય ॥ ૩૨ ॥ પેખિઓ એ ગોયમસામી, દેવશર્મા પ્રતિ-
 બોધ કરે । આપણુ એ ત્રિશલા દેવી-નંદન પહોતો ધર-
 મપએ ॥ વળતાં એ દેવ આકાશ, પેખવિ જાણિય જિણુ
 સમે એ ॥ તો મુનિ એ મન વિખવાદ, નાદ ભેદ જિમ
 ઉપનો એ ॥ ૩૩ ॥ કુણુ સમો એ સામિય દેખી, આપ
 કન્હે હું ટાલિઓ એ । જાણુંતો એ તિહુઅણુ નાહ,

૧ જિનનાથ. ૨ ત્રણ ગઠ. ૩ સુધણું કમળ. ૪ મોક્ષ.

લોક વિવહાર ન પાલિઓએ ॥ અતિ ભલું એ કીધલું
 સામિ, જાણીયું કેવલ માગશે એ । ચિંતવીયું એ બાળક
 જેમ, અહવા કેડે લાગશે એ ॥ ૩૪ ॥ હું કિમ એ વીર જિણુંદ
 ભગતે ભોળો ભોળવ્યો એ । આપણો એ અવિહત નેહ,
 નાહ ન સંપે સાચવ્યો એ ॥ સાચો એ તુહીં વીતરાગ,
 નેહ ન જેહને લાલિઓ એ । ઇણ સમે એ ગોયમ ચિત્ત,
 રાગ વૈરાગે વાળિઓ એ ॥ ૩૫ ॥ આવતું એ જે ઉલટ,
 રહેતું રાગે સાહિઉં એ । કેવલ એ નાણ ઉપનન, ગોયમ
 સહેજે ઉમ્માહિઓ એ ॥ તિહુઅણ એ જય જયકાર,
 કેવલમહિમા સુર કરે એ । ગણહર એ કરય વખાણ,
 ભવિયણ ભવ ઈમ નિસ્તરે એ ॥ ૩૬ ॥ વસ્તુ છંદ ॥ પદમ
 ગણહર પદમ ગણહર વરિસ પચાસ ॥ ગિહિવાસે સંવ-
 સિય, તીસ વરિસ સંજમ વિભૂસિય । સિરિ કેવલનાણ
 પુણ, બાર વરિસ તિહુયણ નમંસિય ॥ રાયગિહિ નયરીહિ
 ઠવિઅ, બાણું વય વરિસાઉ । સામી ગોયમ ગુણનિલો,
 હોશે શિવપુર ઠાઉ ॥ ૩૭ ॥

(ઢાળ ૬ કૃી-ભાષા.)

જિમ સહકારે^૧ કોયલ ટહુકે, જિમ કુસુમહ વને
 પરિમલ મહકે, જિમ ચંદન સુગંધનિધિ ॥ જિમ ગંગા-
 જળ લહેરે લહકે, જિણ કણ્યાચલ તેજે ઝલકે, તિમ
 ગોયમ સૌભાગ્ય નિધિ ॥ ૩૮ ॥ જિમ માનસરોવર નિયસે

હંસા, જિમ સુરવર સિરિ કણુવતંસા, જિમ મહુયર^૨
 રાજીવ^૩ વને ॥ જિમ રચણાયર^૪ રચણે વિલસે; જિમ
 અંબર તારાગણ વિકસે, તિમ ગોયમ ગુણ કેલિવને ॥૩૯॥
 પુનમ નિશિ જિમ શશિહર^૫ સોહે, સુરતરૂ મહિમા જિમ
 જગ મોહે, પૂરવ દિસિ જિમ સહસકરો^૬ ॥ પંચાનન^૭
 જિમ ગિરિવર રાજે, નરવધ ઘર જિમ મયગલ^૮ ગાજે,
 તિમ જિનશાસન મુનિપવરો ॥ ૪૦ ॥ જિમ સુરતરૂવર
 સોહે શાખા, જિમ ઉત્તમ મુખ મધુરી લાખા, જિમ વન
 કેતકી મહમહે એ ॥ જિમ ભૂમિપતિ ભુયખલ ચમકે,
 જિમ જિનમંદિર ઘંટા રણકે, તિમ ગોયમ લખ્યે ગહ-
 ગહે એ ॥ ૪૧ ॥ ચિંતામણિ કર ચઢીઓ આજ, સુરતરૂ
 સારે વંછિત કાજ, કામ કુંભ સવિ વશ હુઆ એ ॥ ૯કામ-
 ગવી પૂરે મનકામિય, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ આવે ધામિય,
 સામિય ગોયમ આણુસરો એ ॥ ૪૨ ॥ પ્રણવખંબર^{૧૦} પહેલો
 પલાણીજે, ^{૧૧}માયાળીજ શ્રવણ નિસુણીજે, શ્રીમતી શોભા
 સંભવે એ ॥ દેવહુ ધૂરિ અરિહંત નમીજે, વિનય પહુ
 ઉવજગાય શુણીજે, ઇણ મંત્રે ગોયમ નમો એ ॥ ૪૩ ॥
 પુર પુર વસતાં કાંઈ કરીજે; દેશ દેશાંતર કાંઈ ભમીજે,
 ક્વણુ કામ આયાસ^{૧૨} કરો ॥ પ્રહુ ઉઠી ગોયમ સમરીજે,
 કાજ સમગહુ તદખણુ સીઝે, નવનિધિ વિલસે તાસ ઘરે
 ॥ ૪૪ ॥ ચદહુ સય ખારોત્તર વરસે, ગોયમ ગણુહર

૨ ભમરો. ૩ કમળ. ૪ સમુદ્ર. ૫ ચંદ્ર. ૬ સૂરજ. ૭ સિંહ.
 ૮ હાથી. ૯ કામધેનુ. ૧૦ પ્રણવ-અક્ષર ૐ ૧૧ હ્રી. ૧૨ મહેનત.

કેવલ દિવસે, કિઉં કવિત્ત ઉપગાર પડે ॥ આદેહિ
મંગલ એહુ પભણીને, પરવ મહોચ્છવ પહિલો લીને, ઋદ્ધિ
વૃદ્ધિ કલ્યાણ કરો ॥ ૪૫ ॥ ધન્ય માતા જિણે ઉદરે ધરીયા,
ધન્ય પિતા જિણુ કુલ અવતરીયા, ધન્ય સહગુરુ જિણે
દિગ્ગિખયાએ ॥ વિનયવંત વિદ્યાભંડાર, જસ ગુણુ કેઈ ન
લભે પાર, વિદ્યાવંત ગુરુ વિનવે એ ॥ ગૌતમસ્વામીનો
રાસ ભણીને, ચઉગ્વિહ સંઘ રલિયાયત કીને, ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ
કલ્યાણ કરો ॥ ૪૬ ॥

॥ શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ સંપૂર્ણ ॥

દિવાળીની સ્તુતિ.

સીધાયક તાતા જગ વીખ્યાતા ત્રીશલા દેવી માત,
જન જગગુરુ જન્મ્યા શીવસુખ પામ્યા મહાવીર જનરાજ
। પ્રભુ દીધી તે દીક્ષા કીધી તે શીક્ષા દેઇ સંવત્સરી દાન,
એવા કર્મ ખપાવી શીવ સુખ પામી તપ કિધાં શુભ
ધ્યાન । ૧ । સુરપતિ સંચરીયા રતન ઉધરીયા, રાત થઈ ત્યાં
કાળી, જેને દીવા કીધા કારજ સીધા નીશ્ચે થઇ અજ-
વાળી, સહુ લોકે હરખી નજરે નિરખી પરવ કીધો દીવાળી
એવા ભોજન ભગ્તે નીજનીજ સકતે સહુને સેવ સુવાલી
। ૨ । વલી કેવલ પામી અંતરબામી વદ કારતક સુદ દીન
અમાવાસ્યા બતાં અરધી રાતે મોક્ષે ગયા મહાવીર । એવા
ગૌતમ ગણધર મોટા મુનીશ્વર પામ્યા પંચમું નાણુ, એવા

તત્વ : પ્રકાશી સીયલ વીલાસી પોતા મોક્ષ નીધાન
 । ૩ । સીધાયક દેવી વીધન હરેવી વંછીત દે નીરધાર,
 સહુ સંઘને સાતા જગ જન માતા એવી શકતી અપાર,
 એમ ગોયમ ગાવે ભવી સુખ પાવે સુણુજો ભવીજન
 પ્રાણી, એવી અંદ્રસૂરીશ્વર મોટા મુનીશ્વર જંપે એહવી
 વાણી । ૪ । ઇતિ ।

પાર્શ્વજિન (પોષ દશમ) ની સ્તુતિ.

પોસ દસમ દિન પાસ જિનેશ્વર, જન્મ્યા વામા માયજી
 । જન્મ મહોત્સવ સુરપતિ કીધો, વલિય વિશેષ કરાયજી
 । છપન દિગ કુમરી હુલરાયા, સુરનર દિગ્ગર ગાયાજી ।
 અશ્વસેન સુત કમલવતંસ, ભાનુ ઉદય સમ આયાજી
 । ૧ । પોસ દશમ દિન આંગેલ કરીયે, જેમ ભવસાયર
 તરીયેજી । પાસ જિણુંદનું ધ્યાન ધરંતાં, સુકૃત ભંડાર
 ભરિયેજી । ઋષભાદિક જિનવર ચોવીસે, તે સેવો ભવિ
 ભાવેજી, શિવરમણી વરીને બેઠા, પરમ પદ સોહાયાજી ।
 । ૨ । કેવલ પામી તિગડે બેઠા પાસ જિનેશ્વર રાયાજી
 । મધુરી વાણીએ દેશના દેતા, ભવિજન મન સુખકારીજી ।
 દાન શિયલ તપ જે આદરસે, તે તરસે ભવપારજી ।
 આભવ પરભવ જિનવર જંપે, ધર્મ હોય આધારજી ।
 । ૩ । સકલ દિવસમાં અધિકો જાણી. દશમી દિન
 આરધોજી । તેવીસમો જિન મનમાં ધ્યાતાં, આતમ

સાધન સાધોછ. ધરણીધર પદમાવતી દેવી, સેવા રેક
પ્રભુ પાયછ, હરખવિજય ગુરુ ચરણકમલની, રાજવિજય
સેવા માંગેછ. ૪. ઇતિ.

શ્રી સિદ્ધચક્ર સ્તુતિ.

{ વીર જિનેસર અતિ અલવેસર—એ દેશી.

સિદ્ધચક્ર સદા ભવિ સેવો, મુગતિતણો છે મેવોછ,
ઋષભ જિનેસર મરૂદેવી નંદન, સુરનર કરે જસ સેવોછ;
કનકવરણુ જસ તનુકી શોભા, વૃષભ લંછન પાય છાજેછ,
મહિમાધારી મૂર્તિ તારી, શત્રુનું ગઢપર રાજેછ. ૧
ઋષભાદિક ચઢીસે નમીયે ગમીયે પાતક દૂરેછ,
નંદીસર અષ્ટાપદ ગિરિવર, સમેતશિખર ભાવ પૂરેછ;
વિહરમાન વલી વીસ મનોહર, સિત્તેર સો જિનરાયાછ,
ઇત્યાદિ જિન નાંમ સમરતાં, શાંત સુધારસ પાયાછ. ૨
આસો ચૈત્ર સુદી સાતમ દિનથી આંખેલ ઓળી કીજેછ,
અરિહંત સિદ્ધ આચરિય ઉવજાચ સાધુ સમસ્ત જપીજેછ;
દંસણુ નાણુ ચરણુ તપ, નવપદ ધ્યાન ધરીજેછ,
આગમ વચનામૃત શુભ પાને, જગ જસ શોભા લીજેછ. ૩
કવડ યક્ષ ચક્રેસરી દેવી, સંઘ તણી રખવાળીછ.
સેવક જનનાં વાંછિત પૂરે, મહિમાવંત મયાલીછ;
શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ શિરોમણિ, વાચક ઉદય જયકારીછ,
તાસ ચરણકજ મધુકર સેવક, મણિવિજય સુખકારીછ. ૪

શ્રી પર્યુષણની થાય.

સત્તરભેદી જિન પૂજા રચીને, સ્નાત્ર મહોત્સવ કીજેછ;
 ઢોલ દદામા ભેરી નફેરી, ઝલ્લરી નાદ સુણીજેછ;
 વીરજિન આગળ ભાવના ભાવી, માનવ ભવ ફળ લીજેછ;
 પર્વ પન્નુસણ પૂરવ પુણ્યે, આવ્યાં એમ જાણીજેછ. ૧

માસ પાસ વળી દશમ દુવાલસ, ચત્તારિ અઠ્ઠ કીજેછ;
 ઉપર વળી દશ દોય કરીને, જિન ચોવીશે પૂજીજેછ;
 વડા કદપનો છઠ્ઠ કરીને, વીર ચરિત્ર સુણીજે છ,
 પડવેને દિન જન્મ મહોત્સવ, ધવળ મંગળ વરતીજેછ. ૨

આઠ દિવસ લગે અમર પળાવી, અઠ્ઠમનો તપ કીજે છ,
 નાગકેતુની પરે કેવળ લહીએ, જો શુભ ભાવે રહીએછ;
 તેલાધર દિન ત્રણ કલ્યાણક, ગણધર વાદ વદીજે છ,
 પાસ નેમીસર અંતર ત્રીજે, ઋષભ ચરિત્ર સુણીજે છ. ૩

બારસેં સૂત્ર ને સામાચારી, સંવત્સરી પડિછમીએ છ,
 ચૈત્ય^૧ પ્રવાહી વિધિશું કીજે, સકળ જંતુ ખામીજે છ;
 પારણાને દિન સાહમિમવત્સલ, કીજે અધિક વડાઈછ,
 માનવિજય કહે સકલ મનોરથ પૂરે દેવી સિદ્ધાથી છ. ૪

૧ ચૈત્ય પરિણિત-અર્થા રેરાસરજીમાં દર્શન કરવા જવું.

શ્રી પાર્શ્વજીન સ્તવન.

ૐ નમો પાર્શ્વપદ પંકજે, વિશ્વચિંતામણી રત્નરે ૐ
 હિં ધરણેંદ્ર પદ્માવતી, વૈરટયા કરો મુજ જત્નરે । ૐ નમો ।
 ૧ । અબ મોય શાન્તી તુષ્ટિ, મહાપુષ્ટિ ધૃતી કીર્તિ
 કાંતી વિધાયરે । ૐ હિં અક્ષર શબ્દથી આધિવ્યાધિ
 સવી જાયરે । ૐ નમો । ૨ । ૐ અસીઆ ઉભાય નમો
 નમો । તુહીં ત્રીલોકનો નાથરે । ચોસઠ ઇંદ્ર ટોળે મલી
 સેવે જોડી પ્રભુને હાથરે । ૐ નમો । ૩ । ૐ હિં શ્રી
 પ્રભુપાસજી, મુલ મંત્રનું એ બીજરે । પાસથી દુરીત દુરે
 ટળે, આય મલે સવી ચીજરે । ૐ નમો । ૪ । ૐ અજિતા
 વિજયા તથા અપરા વિજયા જયા દેવીરે । દશ દિશીપાલ
 ગ્રહઅદ્યે, વિદ્યાદેવી પ્રસન્ન હોય સેવીરે । ૐ નમો । ૫ ।
 ગોડી પ્રભુપાસ ચીંતામણી, થંભણો અહીંછત્રો દેવરે ।
 જગવલ્લભ જગતમાં તું જાગતો, અંતરીક્ષ એવંતી કરે
 સેવરે । ૐ નમો । ૬ । શ્રી શ્રી સંજેશ્વરા મંડળો, પાસ
 જીન પ્રણીત કરે કદપરે । વારજો દુષ્ટના વૃંદને, સુજસ
 સોભાગ્ય સુખ કદપરે । ૐ નમો । ૭ ।

મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

સરસત સ્વામીને વીનવું રે, સદ્ગુણ લાગુંજી પાર;
 જ્ઞાની વીનારે બ્રાંતી કોણુ ભાંગશે રે । ૧ । આશોપાલવ
 તરૂં છાંયડે રે । ત્રીગડું રચે સુરરાજ । જ્ઞાં । ૨ । સાધુ

સાધવી શ્રાવક શ્રાવીકા રે । બેઠી છે પરખદા બાર ।
 । જ્ઞા૦ । ૩ । વીર પ્રભુજી દે ધર્મ દેસના રે । સાંભળે
 પરખદા બાર । જ્ઞા૦ । ૪ । સોળ પોરની દીધી દેશનારે ।
 ખુઝવ્યા જાણ અજાણ । જ્ઞા૦ । ૫ । કારતક માસ અમા-
 વાસ જાણીયે રે । દિવાળી નીરવાણ । જ્ઞા૦ । ૬ । ચાર
 ઘડીને પરોઢીએ રે । વીરજી પોચ્યા નીરવાણ । જ્ઞા૦ ।
 । ૭ । ભક્તી કરીને ભોળે ભોળવ્યા રે । છતરી દીધો
 છ છેહ । જ્ઞા૦ । ૮ । લઘુથકું તે મનડું રહું રે । તે
 તુમારી સેવાને કાજ । જ્ઞા૦ । ૯ । હું એનો તો પ્રભુ
 બાળકો રે । આઠો પડીને ન આવત સાથ । જ્ઞા૦ । ૧૦ ।
 એક ઘડી પ્રભુ તુમ વિના રે । જાય મારે વરસ સમાન
 । જ્ઞા૦ । ૧૧ । ગૌતમ કહીને કોણ બોલાવશે રે । કોણ
 કરશે મારી સહાય । જ્ઞા૦ । ૧૨ । તુમેરે જાણ્યું તે ગૌતમ
 કેવળ માગસે રે । માગસે મુગતીનો વાસ । જ્ઞા૦ । ૧૩ ।
 કર્મમાં હશે તો કેવળ આવશે રે । આવશે મુગતિનો
 વાસ । જ્ઞા૦ । ૧૪ । વીરપ્રભુજી મુગતે ગયા રે । ગૌતમને
 કેવળ જ્ઞાન । જ્ઞા૦ । ૧૫ । માણેકમુર્તિ ભણે મન રંગશું
 રે, આપોને મુગતિનો વાસ । ફરી ફરી ના આવું ગરલા-
 વાસ, જ્ઞાની વીનારે બ્રાંતી કોણ ભાંગશે રે । ૧૬ ।

અથ શ્રી અજારા પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

પ્રતીમાની બલીહારી મહારાજ પ્રતિમાની, શ્રી
 અજારા પાર્શ્વ તુમારી મહારાજ પ્રતીમાની । એ ટેક ।

ઉધા નગર જીહાં હીરસુરીશ્વર પાદુકા પવિત્ર ખીરાળે ।
 તસ નિકટે અબ્જરા ગામમાં દેવલ ગગનમાં ગાળે । મં
 પ્ર૦ । ૧ । ચોદવાર ઉદ્ધાર થયો તસ શીલાલેખથી જાણું
 । તેમાં સંવત ૧૦૧૪ હજાર ચૌદનો ઘંટ પુરાણો વખાણું ।
 । મં પ્ર૦ । ૨ । તે દેવલમાં મૂર્તિ અનોપમ અતિશય
 તાસ અપાર । જસ તેહનો બ્રહ્માંડ સકલમાં વિસ્તરીયો
 છે શ્રીકાર । મં પ્ર૦ । ૩ । ક્યાંથી મૂર્તિ આવી તિહાં
 પણ કોણ તેને લઈ આવ્યું । કોણે નગર નિપાવ્યું સુંદર
 દેવલ કોણે બનાવ્યું । મં પ્ર૦ । ૪ । તે કહું છું હવે
 રામ લક્ષ્મણના પુર્વજ થયા અજયરાજ । એકસો સાતે
 રાગે પીડાણા પણ દિલડામાં તાજ । મં પ્ર૦ । ૫ ।
 સેંકડો રાજને જીતીને શ્રી સિદ્ધાચળ આવ્યા । યુગાદી
 દેવને નમન કરીને દીવ બંદરમાં ઠાયા । મં પ્ર૦ । ૬ ।
 સાંયાત્રિક વાણીયાયે લાવી પાર્શ્વનાથની સારી । પ્રતીમા
 આપી અપૂરવ તેહને રાગ સકલ ક્ષયકારી । મં પ્ર૦ ।
 । ૭ । પદમાવતીયે કહ્યું હતું તસ આકાસ વાણી સુણાવી
 । દરીયામાંથી પ્રતીમા કઢાવી આપ જે દિવમાં આવી ।
 । મં પ્ર૦ । ૮ । ધરણેંદ્રે લાખ વર્ષ પુજી છે છસેં વર્ષ
 કુબેરે । સાત લાખ વર્ષો સુધી સેવી વરૂણ દેવે સવેરે ।
 । મં પ્ર૦ । ૯ । હવે અજયરાજના ભાગ્યથી પ્રતીમા
 અહીંયા તે આવી । એ પરમાણુ વહાણુ વટિયાએ કરી વાત
 થઈ ચાવી । મં પ્ર૦ । ૧૦ । પારસમણી સમ પાર્શ્વ-
 નાથનાં દર્શનથી આતિ ચાડ । લોખંડ સમ હતું તે સોના

સમ રાજાનું અંગ થયું સાડું । મં પ્ર૦ । ૧૧ । શેઠને
સરપાંવ આપી રાજાએ અજયપુર વસાવ્યું । દેડું કરાવી
ગામ દશ આપી રાજાએ પાપ નસાવ્યું મં પ્ર૦ । ૧૨ ।
પાર્શ્વપ્રભુ પધરાવી ત્રિકાલે પુજા કરવા લાગ્યો । શ્રી સીદ્ધા
ચલ યાત્રા કરીને વ્રત આરાધવા જાગ્યો । મં પ્ર૦ । ૧૩ ।
સ્વર્ગ ગમન કર્યું તેતે વર્ષો આઠ લાખ થયાં પ્રાપ્તે ।
તેહને પ્રથમ સંખ્યાસું ગણતાં સોલ લાખ થઈ જાયે
। મં પ્ર૦ । ૧૪ । સોલ લાખ વર્ષો પહેલાંની પ્રતીમા
એહ છે સારી પૂજાસે તે નર હુંસ તણી પરે ઉતરસે
ભવ પારી । મં પ્ર૦ । ૧૫ ।

ચંદ્રપ્રભુનું સ્તવન.

ચંદ્ર પ્રભુજીની ચાકરી મને લાગે મીઠી જગમાં જોડી
જેહની કીહાં દીશે ન દીડી. ચં. । ૧ । પ્રભુજીના ચરણે
માહડ મનડું લલચાણું; કોણ છે ખીજો ઇણ જગે, જોઈને
પલટાણું. ચં. । ૨ । કોઈ કરે પણ અવસરે, કોઈ કામ
ન આવે; સુરતડ કુલે મોહીયો, કીમ આંક સુહાવે. ચં.
। ૩ । જીમજીમ નીરખાં નયણલે, તીમ હેડું ઉલ્લસે;
એક ઘડીને અંતરે મુજ મનડું તલસે. ચં. । ૪ । મુજ
પ્રભુ મોહન વેલડી, કડણાશું ભરીયાં; પ્રભુતા પુરો ત્રિભુવને
ગુણમણીના દરીયા. ચં. । ૫ । સેજે સલુણો મારો સાહિબો
મલ્યો શીવનો સાથી; સહેજે જીત્યો જગતમાં, પ્રભુની
સેવાથી. ચં. । ૬ । વિમલ વિજય ગુરરાયનો, શિષ્ય કહે

કરજેડી; રામવિજય પ્રભુ ધ્યાનથી, લહે સંપદા કૌશી,
ચં. ૧૭ ।

શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વજી, પ્રભુ વાત મુણે એક મોરી રે;
મારા મનના મનોરથ પૂરજે,

હું તો ભક્ત ન છોડું તોરી રે. શ્રી૦ ૧
મારી ખીતમતમાં ખામી નહી તારે ખોટ ન કાંઈ ખજાને રે;
હવે દેવાની શી ઢીલ છે, કેવું તે કહીએ છાને રે. શ્રી૦ ૨
તેં ઉરણુ સવિ પૃથવી કરી, ધન વરસી વરસીદાને રે;
મોરી વેળા શુ એહવા, દીઓ વાંછિત વાળો વાનરે. શ્રી૦ ૩
હું તો કેડ ન છોડું તાહરી, આખ્યા વિષુ શિવસુખ સ્વામી રે;
મુરખ તેઓ છે માનશે, ચિંતામણી કરચલ પામી રે. ૪
મત કહેશે તુજ કરમે નથી, કર્મે છે તો તું પામ્યો રે;
મુજ સરીખા કીધા મોટકા, કહો તેહને કાંઈ તુજ થામ્યો રે. ૫
કાળ સ્વભાવ ભવિતવ્યતા, તે સઘળા તાહરા દાસો રે;
મુખ્ય હેતુ તું મોક્ષનો, એ મુજને સળળ વિશ્વાસો રે. ૬
અમે ભકતે મુક્તિને ખેંચશું જેમ લોહને ચમક પાપણો રે;
તુમે હેજે હસીને દેખશો, કેશો સેવક છે સપરાણો રે. ૭
ભકતે આરાધ્યા કૃણ દીએ, ચિંતામણી પણ પાપણો રે;
વળી અધિકું કાંઈ કહાવશો, એ ભદ્રક ભક્તિ તે જાણો રે. ૮
ખાળક તે જેમ તેમ બોલતો, કરે લાડ તાતને આગે રે;
તે તેહશું વાંછિત પૂરવે, બની આવે સઘળું રાગે રે. ૯

મારે બનનારું તે બન્યું જ છે, હું તો લોકને વાત શિખાવું રે;
વાચક જસ કહે સાહિબા, એ ગીતે તુમ ગુણ ગાવું રે. ૧૦

નવપદજનું સ્તવન.

સકલ કુશલ કમલાનું મંદિર, સુંદર મહીમા રે જાસ ॥
નવ પદમાં નવ નિધિના દાતા, સિદ્ધ અનેકમાં વાસરે, ॥
ભવિકા સિદ્ધચક્ર સુખ કારી, ॥ તુમે આરાધો નર નારીરે ॥
ભવિકા ૦ ॥ ૧ ॥ પ્રથમ પદે અરિહંત આરાધો, સ્ફટીક રત્ન
સમવાન ॥ પદ્મ એક મણિની પરે રાતા, બીજે સિદ્ધનું
ધ્યાન રે ॥ ભવિકા ૦ ॥ ૨ ॥ ત્રીજે આચારજ અનુસરીએ, કંચન
કાંતિ અનોપ, પદ ચોથે ઉવજાચને પ્રણુમો, ઇંદ્રનિલ સમવાન
રે ॥ ભવિકા ૦ ॥ ૩ ॥ સર્વ સાધુ પદ પંચમે પ્રણુમો, શ્યામ
વરણ સુખકાર છૂંકે દરિસણ જ્ઞાન સાતમે, આઠમે ચારિત્ર
સાર રે ॥ ભવિકા ૦ ॥ ૪ ॥ તપનું આરાધન પદ નવમે,
ચાર એ ઉજવલ વરણા ॥ ઇંદુ લોગો તમે એહી જ મંગલ
કરવા એહનું શરણુ રે ॥ ભવિકા ૦ ॥ ૫ ॥ આસો ચૈત્રી
અઠાઈ માંહી, નવ આંબિલ નવ ઓળી ॥ સિદ્ધચક્રની
પૂજા કરતાં દુઃખ સર્વ નાખો ઢોળી રે ॥ ભવિકા ૦ ॥ ૬ ॥
સિદ્ધચક્ર પૂજાથી સઘળી, સંપદા નિજ ઘેર આવે ॥ દુષ્ટ
કુષ્ટ પ્રમુખ જે રોગા તે પણ દૂરે જાય રે ॥ ભવિકા ૦
॥ ૭ ॥ પૃથ્વી નિરૂપમ નયરી ઉજળેણુ, દોય પુત્રી તસ
સારી ॥ સુરસુંદરી મિથ્યાત્વને પેળી. મયણા જિનમત

ધારી રે ॥ ભવિકાં ॥ ૮ ॥ સુરસુંદરી કહે સવિ સુખ અમને,
છે નિજ તાત પસાય, ॥ મયણા કહે એ કોગટ કુમત સુખ
હુઃખ કર્મ પસાય રે ॥ ભવિકાં ॥ ૯ ॥ તસ વચને નૃપ
કોખ્યો એહ, આવ્યો ઉંખર એણુ સમે ॥ સાતસે કોઢિને
તે અધિપતિ, તેણે માગી કન્યાય રે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૦ ॥
નૃપ કહે મયણા તુમ કર્મે, આણ્યો એ વર રસાલ ॥ તવ
મયણા મન ધીરજ ધરીને, ક'ઠે ઠાવે વર માલ રે ॥
ભવિકાં ॥ ૧૧ ॥ શુભ વેલા પરણી દોય પહોંચ્યા, શ્રી
જિનેર પ્રાસાદે ॥ ઋષભદેવ પૂજી શુર પાસે આવ્યા ધરી
ઉદ્ધાસ રે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૨ ॥ પ્રણુમી મયણા કહે શુરને,
હવે ભાંખો કોઈ ઉપાય ॥ જેહથી તુમ શ્રાવકની કાયા,
સર્વ નિરોગી થાય રે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૩ ॥ શુર કહે
અમને મંત્ર જંત્રા-દિક કહેવા નહિ આચાર, યોગ્યપણું
જાણી અમે કહેશું, કરવાને ઉપકાર રે. ભવિકાં ॥ ૧૪ ॥
નવ દિન નવ આંખિલ કરીને સિદ્ધચક્ર નિત્ય પૂજો, નહવણ
તણું જલ છાંટો અંગે, રોગ સકલ ધ્રુજે રે. ॥ ભવિકાં
॥ ૧૫ ॥ શુર વચન આંખિલ તપ કરીને, સિદ્ધચક્ર
આરાધ્યો, ઉંખર કોઠ ગયો તસ દૂરે, રૂપ અનુપમ વાધ્યો
રે. ॥ ભવિકાં ॥ ૧૬ ॥ શ્રી શ્રીપાલ નરેન્દ્ર થયો જે,
પરણ્યો બહુ કન્યાય ॥ પ્રજાપાલ પણ થયો શ્રાવક,
શ્રી જીનધર્મ પસાય રે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૭ ॥ અનુક્રમે
ચંપા રાજ્ય લઇને, પાલે અખંડિત આણુ, જગમાંહે જસ
વાદ થયો બહુ, નિત્ય નિત્ય રંગ મંડાણુ રે ॥ ભવિકાં

॥ ૧૮ ॥ મહા મંત્ર પરમેષ્ઠી તણો એ, ભવદુઃખ નાસે
 અવિલાંબ, સંલ સિદ્ધિ વશ કરવાને, એહ અનોપમ મંત્ર
 રે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૯ ॥ એહનો મહિમા કેવલી જાણે,
 કિમ છદ્મસ્થ પ્રકાશે, તે માટે એ સકલધર્મથી, સારો ભાસે
 જિનધર્મ રે ॥ ભવિકાં ॥ ૨૦ ॥ તે માટે ભવિયણુ
 તુમે ભાવો, સિદ્ધચક્ર કરો સેવા, :આ ભવ પર ભવ બહુ
 સુખ સંપદા, જિમ લલિયે શિવ મેવા રે. ॥ ભવિકાં
 ॥ ૨૧ ॥ સુરત બંદર રહી ચોમસું, સ્તવન રચું એ
 વારી, સત્તરસે બાસઠ વરસે, સંઘ સકલ હિતકારી રે ॥
 ભવિકાં ॥ ૨૨ ॥ સિદ્ધચક્રનો મહિમા સુણતાં, હોવે
 સુખ વિસ્તાર. શ્રી વિજયસેનસૂરીશ્વર વિનવે, દાનવિજય
 જયકારી રે ॥ ભવિકાં ॥ ૨૩ ॥

જામનગર ચૈત્ય પરિપાટીનું સ્તવન.

જામનગર તીરથ નમું, અચિરા સુત રાજે; રજત
 ગિરિ ગુરૂ મંદિરે બેઠા ધર્મ સમાજે જામનગર. ૧ શાંતિ
 કુંથું મણિ ક્ષેણી ઘણી, ચઉ મુખ ચઉ દુઃખ ચુરે; પાસ
 વીર નમી નેમજી, નિજ સંપદ પુરે. જામ. ૨ રૂપલ વીર
 વાસુપૂજ્યજી, નેમિ શ્યામ શરિરા; શશિધર ધર્મજી રાવલો,
 ગોડી ગંગા સખીરા જામ. ૩ વાસુપૂજ્ય મુજ લુજ ગ્રહો,
 ભવદવને સમાવો; રૂપલ પાસ મુખ જિનવરા, ક્ષણ ક્ષણ
 મન આવો. જામ. ૪ નેમિ નિરંજની અંજની, મન મંજન

હારી; તીર્થપતિ નમુ ખારમો, પ્રાણી પાપ પહારી. જમ. ૫
 ધર્મ છનેશ્વર વંદીને, ગોડી પાસ જુહાર; મુનીસુવત છન
 પૂછને, નમું તીરથ તાર. જમ. ૬ પાસ પ્રભુ ગૃહ મંદીરે,
 નમી પ્રણમું બગીચી; અછત રૂપલ કાંતિબની માનુ
 રવિકર વીચી. જમ. ૭

। હાલ । ૧ । ધન્ય ધન્ય સંપ્રતિ સાચો રાજ ।

એ દશી—રાગ આશાવરી.

પહેલે ભવ ધન સાર્થવાહે, સમકિત પામ્યા સારરે ।
 આરાધી બીજે ભવ પમ્યા, જુગલતણો અવતાર રે । ૧ ।
 સેવો સમકિત સાચું જાણી, એ સવિ ધર્મની ખાણીરે ।
 નવિ પામે જે અલગ્ય અનાણી, એહવી જિનની વાણી રે
 । સેવો ૦ । ૨ । એ આંકણી ॥ જુગલ ચવિ પહેલે દેવલોકે,
 ભવ તિજે સુર થાયરે । ચોથે ભવે વિદ્યાધર કુલે થયા,
 મહાબલ નામે રાય રે । સેવો ૦ । ૩ । ગુરૂ પાસે દીક્ષા
 પાલીને, અણુસણ કીધું અંતરે । પાંચમે ભવે બીજે દેવ-
 લોકે, લલિતાંગ સુર દીપંતરે । સેવો ૦ । ૪ । દેવ ચવી છઠે
 ભવે રાજ, વજ્રજંઘ એણે નામેરે । તીહાંથી સાતમે ભવે
 અવતરીઆ, જુગલા ધર્મશું ઠામેરે । સેવો ૦ । ૫ । પૂર્ણ
 આયુ કરી આઠમે ભવે, સુધર્મ દેવલોકે દેવરે । દેવ તણી
 ઋદ્ધિ બહુલી પામ્યા, દેવતણા વળી ભોગરે ॥ સેવો ૦ ।
 । ૬ । મુનિભવ જિવાનંદ નવમે ભવે, વેદ ચવી થયો

દેવરે । સાધુની વૈયાવચ્ચ કરી, દિક્ષા લઈ પાળે સ્વયમેવરે । સેવોં । ૭ । વેદ જીવ દસમે ભવે સ્વર્ગે, ખારમે સુર હોય રે । તિહાંકણે આયુ લોગવી પુરં, ખાવીસ સાગર જોયરે । સેવોં । ૮ । અગીઆરમે ભવે દેવ ચવીને, ચક્રો હુઓ વજનાભરે । દીક્ષા લઈ વીસ સ્થાનક સાધી, । લીધો જિનપદ લાભરે । સેવોં । ૯ । ચૌદ લાખ પુર્વની દીક્ષા, પાલી નિર્મળ લાવેરે । સર્વાર્થ સિદ્ધે અવતરીયા, ખારમે ભવ આયરે । સેવોં । ૧૦ । તેત્રીસ સાગર આયુ પ્રમાણે, સુખ લોગવે તિહાં દેવરે । તેરમા ભવ કેરો હવે હું, ચરિત્ર કહું સંજોવરે । સેવોં । ૧૧ ।

। દાલ । ૨ । વાડી કુલી અતિ ભલી મનભમરારે ।

। એ દેશી ।

। જંબુદ્વીપ સોહામણું । મન મોહન મેરે । લાખ જોજન પરિમાણું । લાલ મન મોહન મેરે । દક્ષિણ ભરત ભલું તિહાં । મન મોહન મેરે । અનુપમ ધર્મનું ઠામ । લાલ મન મોહનમેરે । ૧ । નયરી વિનિતા જાણીએ । મનઠા સ્વર્ગપુરી અવતાર । લાલઠા । નભીરાય કુલગર તિહાં । મનઠા । મરૂદેવી તસ નાર । લાલઠા । ૨ । પ્રીતિ ભક્તિ પાલે સદા । મનઠા । પીયુશું પ્રેમ અપાર । લાલઠા । સુખ વિલસે સંસારનાં । મનઠા । સુરપેરે સ્ત્રી ભરથાર । લાલઠા । ૩ । એક દિન સૂતી મલીયે । મનઠા ।

મરૂદેવી સુપવિત્ર । લાલ૦ । ચોથ અધારી અષાડીની । મન૦ ।
 ઉત્તરાષાઢા નક્ષત્ર । લાલ૦ । ૪ । તેત્રીસ સાગર આઉખે
 । મન૦ । ભોગવી અનુપમ સુખ । લાલ૦ । સર્વાર્થ
 સિદ્ધથી ચવી । મન૦ । સુર અવતરીઓ કુખ । લાલ૦ ।
 । ૫ । ચઉદ સુપન દીઠાં તીસે । મન૦ । રાણી મધ્યમે
 રાત । લાલ૦ । જઈ કહે નિજ કંતને । મન૦ । સુપન
 તણી સર્વ વાત । લાલ૦ । ૬ । કંથ કહે નિજ નારીને
 । મન૦ । સુપન અર્થ સુવિચાર । લાલ૦ । કુલ દીપકે
 ત્રિભુવનપતિ । મન૦ । પુત્ર હોશે સુખકાર । લાલ૦ । ૭ ।
 સુપન અર્થ પીઉથી સુણી । મન૦ । મન હરખ્યા મરૂદેવી
 । લાલ૦ સુખે કરી પ્રતિપાલના । મન૦ । ગર્ભ તણી
 નિત મેવ । લાલ૦ । ૮ । નવ માસવાડા ઉપરે । મન૦ ।
 દિન હુવા સાઢાસાત । લાલ૦ । ચૈત્ર વદ આઠમ દીને ।
 । મન૦ । ઉત્તરાષાઢા વિખ્યાત । લાલ૦ । ૯ । મઝીમ રચ-
 ãીને સમે । મન૦ । જન્મ્યો પુત્ર રતન । લાલ૦ । જન્મ
 મહોચ્છવ તવ કરે । મન૦ । દિશીકુમરી છપ્પન । લાલ૦ । ૧૦ ।

। લાલ । ૩ । દેશી હમચડીની.

। આસન કંચુ ઇંદ્રતાણુરે, અવધિજ્ઞાને જાણિ । જનને
 જન્મ મહોચ્છવ તવ કરવા, આવે ઇંદ્ર ઇંદ્રાણીરે । હમ-
 ચડી । ૧ । સુરપરિવારે પરિવર્યારે, મેરૂશિખર લક્ષ જાય ।
 પ્રભુ નેનમણુ કરીને પૂજી, પ્રણમી બહુ ગુણુ ગાયરે । હમચડી

। ૨ । આણી માતા પાસે મેહેલી, સુર સુરલોકે પહુતા ।
 દીન દીન વાધે ચંદ્ર તણી પરે, દેખી હરખે માતારે । હમ-
 ચડી । ૩ । વૃષભ તણું લાંછન પ્રભુ ચરણે, માતાપિતાએ
 દેખી । સુપન માંહે વલી વૃષભ જે પહેલો, દીઠો
 ઉજવલ વેષીરે । હમચડી૦ । ૪ । તેહથી માતાપિતાએ દીધું,
 ઋષભ કુમાર ગુણ ગેહ । પાંચસે ધનુષ પ્રમાણે ઉંચી,
 સોવન વરણી દેહરે । હમચડી૦ । ૫ । વીસ પુર્વ લાખ
 કુમારપણેરે, રહીયા પ્રભુ ઘરવાસે । સુમંગલા સુનદા
 કુંવારી, પરણ્યાં હોય ઉલાસેરે । હમચડી૦ । ૬ । ત્યાશી
 બ્રાખ પુર્વ ઘર વાસે, વસીયા ઋષભ જિણુંદ । ભરતાદિક
 સુત શત હુઆરે, પુત્રી હોય સુખ કંદરે । હમચડી૦ ।
 । ૭ । તવ લોકાંતિક સુર આવીનેરે, કહે પ્રભુ તીર્થ થાપો
 । દાન સંવચ્છરી દેધ દિક્ષા, સમય બાણી પ્રભુ આપોરે
 હમચડી૦ । ૮ । દીક્ષા મહોચ્છવ કરવા આવે, સુપરિવાર
 સુરિદો । શિળિકા નામે સુદર્શનારે, આગલ ઠવે નરી
 દોરે । હમચડી૦ । ૯ ।

। ઢાલ । ૪ । રાગ માઝ । એ દેશી ।

ચૈત્ર વલી આઠમ દીનેરે, ઉત્તરાષાઢારે ચંદ્ર । શિળિ-
 કાયે ખેમી ગયારે, સિદ્ધારથ વનચંદોરે । ૧ । ઋષભ સંચમ
 લીયે । એ આંકણી ॥ અશોક તડતલે આવીનેરે, ચઉમુઠી
 લોચ કીધ । ચાર સહસ વડ રાજવીરે, સાથે ચરિત્ર લીધરે
 । ઋ૦ । ૨ । ત્યાંથી બિચર્યા જિનપતિરે, સાધુતણે પરિવાર

। ધરધર ફરતાં ગોચરીરે, અહીંઅલ કરે વિહારે । ૪ ।
 । ૩ । ફરતાં તપ કરતાં થકારે, વરસ દિવસ હુઆ જામ ।
 ગજપુર નયર પધારીયારે, દીઠાં શ્રેયાંસે તામરે । ૪૦ ।
 । ૪ । વરસી પારણું જિનજીએરે, શેલડી રસ તિહાં કીધ
 । શ્રેયાંસે દાન દેઈનેરે, પરલવ શંખલ લીધરે । ૪૦ । ૫ ।
 સહસવરસ લગે તપ તપીરે, કર્મ કર્યા ચકચુર । પુરિમતા-
 લપુર આવીનેરે, વીચરતાં બહુ ગુણપુરે । ૪૦ । ૬ ।
 ફગણ વદિ અગીયારસેરે, ઉત્તરાષાઢારે યોગ । અઠમ તપ
 વડહેઠલેરે, પામ્યા કેવલ નાણરે । ૪૦ । ૭ ।

। ઢાલ । ૫ । કપુર હોવે અતિ ઉજલોરે । એ દેશે ।

સમવસરણ દેવે મલીરે, રચિયું અતિહિ ઉદાર ।
 સિંહાસન બેસી કરીરે, દીએ દેશના જિન સાર । ચતુરનર૦ ।
 । ૧ । કીજે ધર્મ સદાઈ, જિમ તુમ શિવ સુખ થાય
 । ચતુરનર । કીજે૦ । એ આંકણી । બારે પરબદા આગ-
 લેરે, કહે ધર્મ ચારે પ્રકાર । અમૃત સમ દેશના સુણીરે,
 પ્રતિબોધ્યા નરનાર । ચતુરનર૦ । ૨ । ભરતતણા સુત
 પાંચસેરે, પૌત્ર સાતસેં જાણુ । દિક્ષા લીધે જિનજી કનેરે,
 વૈરાગે મન આણુ । ચતુરનર૦ । ૩ । પુંડરીક પ્રમુખ થયારે,
 ચોરાસી ગણધાર । સહસ ચોરાસી તિમ વલીરે, સાધુ
 તણે પરિવાર । ચતુરનર૦ । ૪ । બ્રાહ્મી પ્રમુખ વલી સાહુ-
 ણીરે, ત્રલ લાખ સુવિચાર । પાંચ સહસ ત્રણ લાખ ભદારે,

શ્રાવક સમેકિત ધારિ । ચતુરનર૦ । ૫ । ચોપન સહસ પંચ
લાખ કહીરે, શ્રાવિકા શુદ્ધ આચાર । ઇમ ચઉવિહ સંઘ
થાપીનેરે, ઋષભ કરે વિહાર । ચતુરનર૦ । ૬ । ચારિત્ર
એક લાખ પૂર્વનુંરે, પાલ્યું ઋષભ જિણુંદ । ધર્મ તણે
ઉપદેશથીરે, તાર્યા ભવિજન વૃંદ । ચતુરનર૦ । ૭ । મોક્ષ
સમય જાણી કરીરે, અષ્ટાપદ ગિરિ આવ । સાધુ સહસ
દશમું તિહારે, અણસણ કીધું ભાવ । ચતુરનર૦ । ૮ ।
મહા વદી તેરસને દીનેરે, અભિચી નક્ષત્ર ચંદ્રયોગ । મુક્તિ
પહોત્યા શ્રીઋષભજીરે, અનંત સુખ સંજોગ । ચતુરનર૦ । ૯ ।

। દાહ । ૬ । રાગ ધનાશ્રી । કડખાની દેશી ।

તું જયો તું જયો, ઋષભ જિન તું જયો, અલજયો
હું તુમ દરસન કરવા । મેહર કરો ઘણી વિનવું તુમ ભણી,
અવર ન કોઈ ઘણી જગ ઉધરવા । તું૦ । ૧ । જગ-
માંહે મેહને મોર જિમ પ્રીતડી, પ્રીતકી જેહવી ચંદ્ર ચકોરા
। પ્રીતડી રામ લક્ષ્મણ તણી જેહવી, રાત દિન ધ્યાઉં
તિમ દરસ તોરા । તું૦ । ૨ । શિતલ સુરતરૂ તણી તીહાં
છાંચડી । શિતલો ચંદ ચંદન ઘસારો । શીતલું કેલ કપુર
જિમ શિતલું, શીતલો તિમ મુઝ મન મુખ તમારો । તું૦ ।
। ૩ । મીઠંડો શેલડી રસ જિમ જાણીએ, ખટરસ દ્રાખ
મીઠી વખાણી । મીઠંડિ આંખલા શાખ જિમ તુમ તણી,
મિઠંડિ મુજમન તિમ તુમ વાણી । તું૦ । ૪ । તુમ તણી

શુભ તથા પાર હું નવિ લહુ, એક જીવે તે કેમ મે
કહીજે । તાર મુજ તાર સંસાર સાગર થકી, રંગશું શીવ-
રમણી વરીજે । તું ૦ । ૫ ।

। કલશ । ઇમ ઋષભ સ્વામી, મુક્તિગામી ચરણ
નામી શીશ્યે । મરદેવી નંદન સુખ સ્યંદન, પ્રથમ જિન
જગદીશ્યે । મનરંગ આણી, સુખવાણી । ગાઈઓ જગ
હિતકર । કવિરાય લખિધ વિજય સુસેવક, પ્રેમવિજય આનંદ
કર । ઇતિ ઋષભસ્વમીના તેર ભવનું સ્તવન ।

। અથ અઠાઈનું સ્તવન લખ્યતે ।

। ૬૬ ।

સ્વાદવાદ શુદ્ધોદધિ, વૃદ્ધિ હેતુ જિનચંદ । પંચ પંચ
પરમેષ્ઠીનાં । તાસ ચરણ સુખકદ । ૧ । ત્રિગુણ ગોચર
નામ જે, બુદ્ધિ ઇશાનમાં તેહ । થયા લોકોત્તર સત્વથી,
તે સર્વે જીનગેહ । ૨ । પંચ વરણ અરિહા વિભુ, પંચ
કલ્યાણુક ધ્યેય । ખટ અઠાઈ સ્તવન રચું, પ્રણામિ અનંત
શુભગેહ । ૩ ।

। ઢાલ પહેલી ।

। કપુર હોએ અતિ ઉજણારે । એ દશી ।

ચૈત્ર માસ સુદિ પક્ષમાંરે । પ્રથમ અઠાઈ સંયોગ ।
જીહાં સિદ્ધચક્રની સેવના રે, અધ્યાતમ ઉપયોગ રે ભવિકા

પર્વ અઠાઈ આરાધ । મન વંછિત સુખ સાધ રે । ભવિકા૦ ।
 ૧ । એ આકર્ણી । પંચ પરમેષ્ઠી ત્રિકાલનાં રે । ઉત્તર
 ચઉ ગુણવંત । સાસ્વતા પદ સિદ્ધચક્રનાં રે, વંદતાં પુન્ય
 મહંત રે । ભ૦ । ૨ । લોચન કર્ણ યુગલ મુખે રે । નાસિકા
 અગ્ર નિહાલ । તાલુ સિર નાભિ હૃદયે રે । ભમુંહ મધ્યે
 ધ્યાન પાઠ રે । ભ૦ । ૩ । આલંબન સ્થાનક કહ્યાં રે,
 જ્ઞાનિયેં દેહ મોઝાર । તેહમાં વિગત વિષયપણે રે । ચિત્તમાં
 એક આધારે રે । ભ૦ । ૪ । અષ્ટ કમલદલ કર્ણીકા રે
 નવપદ થાપો ભાવ । બાહિર યંત્ર રચિ કરી રે । ધારો
 અનંત અનુભાવ રે । ભ૦ । ૫ । આસો સુદિ સાતમ
 થકી રે । બીજી અઠાઈ મંડાણા । બસેં ત્રેતાલીસ ગુણે કરી
 રે । અસિઆ ઉંસાદિક ધ્યાનરે । ભ૦ । ૬ । ઉતરાધ્યયન
 ટીકા કહે રે । એ દોય સાસ્વતિ યાત્ર । કરતા દેવ નંદિ-
 શ્વરે રે । નર નિજ ઠામસુ પાત્ર રે । ભવિકા૦ । ૭ ।

। ઢાલ બીજી ।

। ભવિકા સિદ્ધચક્ર પદ વંદો । એ દેશી ।

અષાઢ ચોમાસાની અઠાઈ । જિહાં અભિગ્રહ અધિ-
 કાઠ । કૃષ્ણ કુમારપાલ પરેં પાલો । જીવહયા ચિત્ત લાઈ
 રે । પ્રાણી અઠાઈમોચ્છવ ફરીયેં । સચિત આરંભ પરિહરીયેં
 રે । પ્રા૦ । ૧ । દિસિ ગમન તબે વર્ષા સમયેં । ભક્ષ્યા
 ભક્ષ્ય વિવેક । અછતિ વસ્તુ પણુ વિરતિયેં બહુ ફલ । વંકચુલ

સુવિવેક રે । પ્રા૦ । ૨ । જે જે દેહે ગ્રહીને મુકયા ।
દેહથી જે હિંમ્ના થાય । પાપ આકર્ષણ અવિરતિ યોગે ।
તે જીવ કર્મ બંધાયરે । પ્રા૦ । ૩ । સાયક દેહના જીવ
જે ગતિમાં । વસિયા તસ હોય કર્મ । રાજ રાંકની કિરિયા
સરિખી, લગવતિ અંગનો મર્મ રે । પ્રા૦ । ૪ । ચોમાસિ
આવશ્યક કાઉસગના । પંચ શત માન ઉસાસ । છઠ તપની
આલોચણ કરતાં । વિરતિ સધર્મ ઉદ્ધાસ રે । પ્રા૦ । ૫ ।

। દાદ ત્રીજ ।

। જીન રચણ જી દસદસ નિરમલતા ધરે । એ દેશી ।

કાર્તિક સુદીમાં જી ધરમ વાસર અડધારીયે । તિમ
વલી કાગુણે જી પર્વ અઠાઈ સંભારીયે । ત્રણ અઠાઈમાં જી
ચોમાસિ ત્રણ કારણી । ભવી જીવનાં જી પાતિક સર્વ
નિવારણી । ૧ । ત્રુટક । નિવારણી પાતિક તણીએ, બાણી
અવધિજ્ઞાને સુરવરા । નિકાય ચારના ઇંદ્ર હર્ષિત, વંદે
નિજ નિજ અનુચરા । અઠાઈ મહોત્સવ કરણ સમયે,
સાસ્વતા એ દેખીયે । સવિ સજ થાઓ દેવદેવી, ઘંટ
નાદ વિસેધિયે । ૨ । ચાલ । વલી સુરપતિ જી ઉદ્ધોષણ
સુરલોકમાં । નીપબળી જી પરિકર સાહિત અસોકમાં । દ્વિપ
આઠમે જી નંદીશ્વર સવિ આવિયા । સાસ્વતિ પ્રતિમા જી
પ્રણમી વધાવી લાવિયા । ૩ । ત્રુટક । લાવિયા પ્રણમિ
વધાવે પ્રભુને, હરખ બહુલે નાચતા । બત્રીસ વિધના

કરીય નાટિક, કોડિ સુરપતિ માચતા । હાથ જોડી માન
 મોડિ, અંગ ભાવ દેખાવતી । અપછરા રંભા અતિ
 અચંભા, અરિહા ગુણુ આલાવતી । ૪ । ચાલત્રણુ અઠા-
 ધમાં જી અટ કલ્યાણુક જિનતણુ । તથા આલયજી બાવન
 જિનનાં બિંબ ઘણાં । તસ સ્તવનાંજી અદ્ભૂત અર્થ વખા-
 ણુતાં । ઠામે પહોચે જી પછે જિન નામ સંભારતા । ૫ ।
 । ત્રુટક । સંભારતાં પ્રભુનું નામ નિસદ્દિન. પરવ અઠાઈ
 મન ધરે । સમકિત નિરમલ કરણુ કારણુ. શુભ અભ્યાસ
 એ અનુસરે । નરનારી સમકિતવંત ભાવે. એહ પર્વ
 આરાધશે । વિઘન નિવારે તેહનાં સહિ, સોભાગ્ય લક્ષ્મી
 વાધશે । ૬ ।

। દાલ ચોથી ।

। આદિ જિણુંદ મયા કરી । એ દેશી ।

પરવ પળુસણુમાં સદા । અમારી પડહો વજડાવો
 રે । સંઘ લગતિ દ્રવ્ય ભાવથી । સાહુમિચ્છલ શુભ દાવરે
 । મહોદય પર્વ મહિમા નિધિ । ૧ । સાહુમીવચ્છલ એકણુ
 પાસે । એકત્ર ધર્મ સમુદાય રે । બુદ્ધિ તોલાય તોલીયે ।
 તુલ્ય લાભ ફલ થાય રે । મ૦ । ૨ । ઉદાઈ ચરમ રાજઋષી
 । તિમ કરેા ખામણુાં સત્ય રે । મિચ્છામિદુકડં દેહ ને । ફરી
 સેવે પાપવંતરે । મ૦ । ૩ । તેહ કહ્યા માયા મૃષાવાદી
 । આવશ્યક નિર્ચુકિત માંહેરે । ચૈત્ય પરવાડિ કિણુયે ।

। પૂજા ત્રિકાલ ઉછાહ રે । મં ૧૪ । છિહલી ચાર આઠ
ઇએ । મહા મહોત્સવ કરે દેવા રે । જિવાભિગમે ઇમ-
ઉચરે પ્રભુ શાસનના એ મેવા રે । મં ૧૫ ।

। દાલ પાંચમી ।

। અરણિક મુનિવર ચાલ્યા ગાચરી । એ દેશી ।

અઠમનો તપ વાર્ષિક પર્વમાં । સદ્ય રહિત અવિ-
રૂદ્ધરે । કારક સાધક પ્રભુના ધર્મનો । ઈછારોધે હોય
સુદ્ધરે તપને સેવોરે કાંતા વિરતીના । ૧ । છુટે સો
વરસે રે કર્મ અકામથી । નારકિ તે તો સકામે રે । પાપ
હિત હોય નવકારસી થકી । સહસ તે પોરસી ઠામેરે ।
તપ ૦ । ૨ । વધતો વધતો રે તપ કરવા થકી । દસ ગુણે
લાભ ઉદારરે । દશ લાખ કેડિરે વરસનું અઠમે । દુરિત
મિટે નિરધારે રે । ત ૦ । ૩ । પંચાસ વરસ સુધી તપ્યાં
લાખમણાં । માયા તપે નવી શુદ્ધ રે । અસંખ્ય લવ
ભમ્યાં રે એક કુવચન થકી । પદ્મનાભ વારે સિદ્ધ રે । ત ૦
૪ । આહાર નિહરતા રે સમ્યગ તપ કહ્યો । જુઓ અ-
ભ્યંતર તત્વ રે । ભવોદ્ધિ સેતુ રે અઠમ તપ તણી ।
નાગકેતુ પરે સિદ્ધ રે । ત ૦ । ૫ ।

। દાલ છઠી ।

। સ્વામી શ્રીમંધર વિનતી । એ દશી ।

વાર્ષિક પરિક્રમણા વિષે । એક હજાર શુભ આઠ રે ।
 સાસ ઉસારા કાઉસગ તણાં । આદરી ત્યજે કર્મ કાઠ રે ।
 પ્રભુ તુમ શાસન અતિ ભલું । ૧ । દુગ લખ ચઉ સય
 અઠ કહ્યાં । પદ્ય પણ્યાલિસ હજાર રે । નવ ભાગે પદ્યનાં
 ચઉ ગ્રહ્યાં । સાસમાં સુર આયુ સાર રે । પ્ર૦ । ૨ ।
 ઓગણિસ લાખને ત્રેસઠી । સહસ બસેં સતસઠિ રે ।
 પદ્યોપમ દેવનું આઉખું । નોકાર કાઉસગ છઠ રે । પ્ર૦
 । ૩ એકસઠ લાખને પણતીસા । સહસ બસેં દશ બાણ
 રે । એટલા પદ્યનું સુર આઉખું । લોગસ કાઉસગ માન
 રે । ૪ । ધેનુ થણુ રૂપે રે જીવનાં । અચલ છ આઠ પ્રદેશ
 રે । તેહ પરે સર્વ નિર્મલ કરે । પર્વ અઠાઈ ઉપદેશ રે
 । પ્ર૦ । ૫ ।

। દાલ સાતમી ।

। લીલાવંત કુંવર ભલો । એ દશી ।

સોહમ કહે જંબુ પ્રતે । જ્ઞાનાદિ ધર્મ અનંત રે
 વિનીત । એ આંકણી । અર્થ પ્રકાશે વિરજી । તિમ મેં
 રચિઓ । સદ્ધાંત રે । વિનીત । ૧ । પ્રભુ આગમ ભલો
 વિશ્વમાં । સાઠ લાખ ત્રણસેં ને તેત્રીસ । એ ગુણ સાઠ
 હજાર રે । વિ૦ । પીરનાલીસ આગમ ભણો । સંખ્યા

સુપિયા રે । સુભીક્ષ નગર મઝાર રે । સુગત મત ઉછેદિને
રે । શાસન શોભા અપાર રે । મ૦ । ૫ ।

। દાસ નવમી ।

। ભરત નૃપ ભાવશું એ । એ દેશી ।

પ્રાતિહારજ અડ પામીયે એ । સિદ્ધ પ્રભુના ગુણ
આઠ । હરખ ધરી સેવીયેએ । જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રનાં એ
। આઠ આચારણ પાઠ હ૦ । સેવો સેવો પર્વ મહંત ।
। હ૦ । ૧ । પવયણ માતા સિદ્ધિનું એ । બુદ્ધિ ગુણાં
અડ દ્રષ્ટિ । હ૦ । ગણિ સંપદા અડ સંપદા એ । આઠમી
ગતિ દિપે પુષ્ટિ । હ૦ । ૨ । આઠ કર્મ અડ દોષને એ ।
અડ વિધ મદ પરમાદ । હ૦ । પરિહરી આઠ વિધ કારણ
ભજીએ । આઠ પ્રભાવક વાદ । હ૦ । ૩ । ગુજર દલિ
દેશમાં એ । અકબરશાહ સુલતાન । હ૦ । હિરણ્ય ગુરૂનાં
વયણથી એ । અમારી પડહ વજડાવી । હ૦ । ૪ । સેન
સુરી તપગચ્છ મણિ એ । તિલક આણંદ મુણિદ । હ૦ ।
રાજ્યમાન રિદ્ધિ લહે એ । સોભાગ્ય લક્ષ્મી સુરિદ
। હ૦ । ૫ । સેવો સેવો પર્વ મહંત । હ૦ । પુણે જિન-
પદ અરવિંદ । હ૦ । પુન્ય પર્વ સુખકંદ । હ૦ । પ્રગટે
પરમાણુંદ । હ૦ । કહે એમ લક્ષ્મી સુરિદ । હ૦ । ૬ ।

। કલશ ।

એમ પાસ પ્રભુનો પસાય પામી । નામ અઠાઈ ગુણ
કહ્યા । ભવિ જીવ સાધો નિત આરાધો । આત્મ ધર્મ

ઉમહાં । ૧ । સંવત જિન અતિસય વસુ સસી । ચૈત્ર
પુનમે ધ્યાઈયા । સોભાગ્યસુરી શિષ્ય લક્ષ્મીસુરી બહુ ।
સંઘ મંગલ પાઈયા । ૨ ।

। ઇતિ શ્રી અઠાઈ મહોત્સવ સ્તવન સંપૂર્ણમ્ ।

। શ્રી મહાવીરસ્વામીનું પંચકલ્યાણકનું
ત્રણ ઢાળનું સ્તવન ।

હુહા-શાસન નાયક શિવકરણ, વંદુ વીર જિણુંદ । પંચ
કલ્યાણક જેલના, ગાશું ધરી આણુંદ । ૧ । સુણતાં
સુણતાં પ્રભુ તણા, ગુણ ગીર્યા એકતાર । ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ
સુખ સંપદા, સફલ હુએ અવતાર । ૨ ।

। ઢાલ । ૧ । બાપડી સુણ જીભલડી એ દેશી ।

સાંભળજો સ્નેહી સયણાં, પ્રભુના ચરિત્ર ઉદ્ધાસે
। જે સાંભળશે પ્રભુ ગુણ જેહના; સમકિત નિર્મળઃ થાશેરે
। સાં ૧ । જંબુદ્વીપે દક્ષીણ ભરતે, માહણકુંડ ગામે ।
। ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણ તસ નારી, દેવાનંદા નામેરે । સાં ૧ ।
। ૨ । અપાડ સુદી છઠે પ્રભુજી, પુષ્પોત્તરથી ચાવયા ।
ઉત્તરા ક્ષાદગુની યોગે આવી, તસ કુખે અવતરીયારે । સાં ૧ ।
। ૩ । તિણ રચણી સા દેવાનંદા, સુપન ગજાદિક ચિરખે
। પ્રભાતે સુણી કંથ ઋષભદત્ત, હિયડા માંહી હરખેરે
। સાં ૧ । ૪ । ભાંખે ભોગ અર્થ સુખ હોસ્યે, હોસ્યે પુત્ર

સુભાણુ । તે નિસુણી સા દેવાનંદા, કીધું વચન પ્રભોણુરે
 । સાં૦ । ૫ । ભોગ ભલા ભોગવતા વિચરે, એહવે અચ-
 રિજ હોવે । શતકૃતુ જીવ સુરેસર હરખ્યો, અવધિ પ્રભુને
 જોવેરે । સાં૦ । ૬ । કરી વંદનને ઈંદ્ર સન્મુખ, સાત આઠ
 પગ આવે । શકસ્તવ વિધિ સહિત લાણીને, સિંહાસન
 શોહાવેરે । સાં૦ । ૭ । સંશય પરિયો એમ વિમાસે, જિન-
 ચક્રી હરીરામ । તુચ્છ દરિદ્ર માહણકુલ નાવે, ઉગ્રભોગ
 વિણુ ધામરે । સાં૦ । ૮ । અંતિમ જિન માહણુ કુલ
 આવ્યા, એહ અછિર કહીએ । ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી
 અનંતી, જાતાં એહવું લહીએરે । સાં૦ । ૯ । ઈણુ અવ-
 સર્પિણી દશ અછિરાં, થયાં તે કહીએ એહ । ગર્ભ હરણુ
 ગોસાલા ઉપમ્નર્ગા, નિષ્કુળ દેશના જેહરે । સાં૦ । ૧૦ ।
 મૂલ વિમાને રવિ શશી આવ્યા, ચમરાનો ઉત્પાત । એ
 શ્રી વીરજિણેસર વારે, ઉપના પંચ વિખ્યાતરે । સાં૦ ।
 । ૧૧ । સ્ત્રી તીર્થે મલ્લિજિનવારે, શીતલને હરિવંશ ।
 । ઋષભને અઢોત્તરસો સીધા । સુવિધિ અસંજતી સંસરે
 । સાં૦ । ૧૨ । શંખ શબ્દ મીઝીયા હરિ હરિસું, નેમી
 સરને વારે । તીમ પ્રભુ નીચ કુલે અવતરીયા, સુરપતિ
 એમ વિચારેરે । સાં૦ । ૧૩ ।

। દાલ । ૨ । નદી યમુનાકે તીર । એ દેશી ।

। ભવ સત્તાવીસ સ્થુલમાંહી ત્રીજે ભવે, મરીચી
 કીયો કુલનો મદ ભરત યદા સ્તવે । નીચ ગોત્ર કરમ

બાંધ્યું તિહાં તે વલી । અવતરીયા માહણ કુલ અંતીમ
 જિનપતિ । ૧ । અતિ અઘટતું એહ થયું થાશે નહીં, જે
 પ્રસવે જિન ચક્રી નીચકુલે નહીં । ઇહા મારો આચાર
 ધરું ઉત્તમકુલે, હરિણગમેષી દેવ તેડાવે એટલે । ૨ । કહે
 માહણકુંડ નયરે જાઈ ઉચિત કરો, દેવાનંદા કુખેથી પ્રભુને
 સંહરો । નયર ક્ષત્રીકુંડ રાય સિદ્ધારથ ગેહિની, ત્રિશલા
 નામે ધરો પ્રભુ કુખે તેહની । ૩ । ત્રીશલા ગર્ભ લધને
 ધરો માહણી ઉરે, ખ્યાસી રાત વસીને કહ્યું તીમ સુર કરે
 । માહણી દેખે સુપન જાણે ત્રીશલા હયાં, ત્રીશલા સુપન
 લહે તવ ચૌદ અલંકાર્યાં । ૪ । હાથી વૃષભ સિંહ લક્ષ્મી
 માલા સુંદર, શસી રવિ ધ્વજ કુંભ પદ્મ સરોવર સાગર
 । દેવ વિમાન રચણ પુંજ અગ્નિ વિમલ વહે, દેખે ત્રિશલા
 એહ કે પીયુને વિનવે । ૫ । હરખ્યો રાય સુપન પાઠક
 તેડાવ્યાં, રાજભોગ સુતકલ સુણી તેહને વધાવિયા । ત્રિશલા
 રાણી વિધિસ્થું ગર્ભસુખે વહે, માય તણે હિત હેત કે પ્રભુ
 નિશ્ચલ રહે । ૬ । માય ધરે દુઃખ જોર વિલાપ ઘણા કરે,
 કહે મેં કીધાં પાપ અઘોર ભવાંતરે । ગર્ભ હયો મુજ કેણ
 હવે કેમ પામીએ, દુઃખનો કારણ જાણી વિચાર્યું સ્વામીયે
 । ૭ । અહો અહો મોહ વિટંબણ જાલમ જગતમેં, અણુ-
 દીકે દુઃખ એવડો ઉપાયો પલકમેં । તામ અભિગ્રહ ધારે
 પ્રભુ તે કહું, માત પિતા જીવંતાં સંયમ નવિ ગ્રહું । ૮ ।
 કરૂણા આણી અંગ હલાવ્યું જિનપતિ, ખોલે ત્રિશલા માત
 હિયે ઘણું હિસતી । અહો મુજ જાગ્યાં ભાગ્ય ગર્ભ મુજ
 સલસલ્યો, સેવ્યો શ્રી જિનધર્મ કે સુરતર મુજ દુલ્યો

૧૬ । સખીય કહે શીખામણુ સ્વામિનિ સાંભલો, હળવે
હળવે બોલો હસો રંગે ચલો । ઇમ આનંદે વિચરંતાં
ઠોહલા પુરતો, નવ મહિનાને સાડાસાત દિવસ થતો ૧૦ ।
ચૈત્ર તાળી સુદ તેરસ નક્ષત્ર ઉતરા, જોગે જન્મ્યા વીર કે
તવ વિકસી ધરા । ત્રિભુવન થયોરે ઉદ્યોત કે રંગ વધામણા
સોના રૂપાની વૃષ્ટિ કરે ઘેર સુર ઘણા ૧૧ । આવી છપન
કુમારી કે આચ્છવ પ્રભુ તણે, ચલ્યુરે સિંહાસન ઇંદ્ર કે ઘંટા
રણુ ઝણે । મળી સુરની કોઠ કે સુરવર આવીયો, પંચ
રૂપ કરી પ્રભુને સુરગિરિ લાવીયો ૧૨ । એક કોઠ સાઠ
લાખ કલશ જલસું લયા । કિમ સહેસે લઘુ વીર કે ઇંદ્ર
સંશય ધર્યો । પ્રભુ અંશુઠે મેરૂ ચાંપ્યો અતિ ઘડઘડે, ગડગડે
પૃથ્વીના લોક જગતના લડથડે ૧૩ । અનંતબલ પ્રભુ
બાણી ઇંદ્રે ખમાવિઓ, ચાર વૃષભનાં રૂપ કરી જલ
નામીઓ । પુણ અરચી પ્રભુને માય પાસે ધરી, ઠંચુરે
અંશુઠે અમૃત ગયા નંદીશ્વરે ૧૪ ।

૧ દાલ ૩ દેશી હમચડીની ।

કરી મહોચ્છવ સિદ્ધારથ નૃપ, નામ ધરે વર્ધમાન ।
દીન દીન વાઘે પ્રભુ સુરતરૂ જિમ, રૂપ કલા અસમાનરે
હમચડી ૧ । એક દિન પ્રભુજી રમવા કારણ, પુર બા-
હિર જબ બવે । ઇંદ્ર મુખે પ્રશંસા સુણી તિહાં, મિથ્યાત્વી
સુર આવેરે । હમચડી ૨ । અહિ રૂપે વિટાણો તરૂસું,

પ્રભુ નાંખ્યો ઉછાલી । સાતતાડનું રૂપ કર્યું તબ, મુઠી
 નાંખ્યો વાલી રે । હમચડી । ૩ । પાયે લાગીને તે સુર
 ખામે, નામ ધરે મહાવીર । જેવો ઇંદ્રે વખાણ્યો સ્વામી,
 તેવો સાહસ ધીરરે । હમચડી । ૪ । માત પિતા નિશાળે
 મુકે, આઠ વરસના જાણી । ઇંદ્રતણા તિહાં સંશય ટાળ્યા,
 નવ વ્યાકરણ વખાણ્યારે । હમચડી । ૫ । અનુક્રમે યોવન
 પામ્યા પ્રભુજી, વર્યાં યશોદા રાણી । અઠાવીસે વરસે પ્રભુનાં,
 માતપિતા નિર્વાણીરે । હમચડી । ૬ । દોય વરસ ભાઇને
 આગ્રહ, પ્રભુ ઘરવાસે વસીયા । ધર્મ પંથ દેખાડો ઇમ
 કહે, લોકાંતિક ઉલસીયા રે । હમચડી । ૭ । એક કોડ
 આઠ લાખ સોનઇયા, દીન દીન પ્રભુજી આપે । ઇમ સંવ-
 ચ્છરી દાન દઇને, જગનાં દારિદ્ર કાપેરે । હમચડી । ૮ ।
 છોડયા રાજ અંતેઉર પ્રભુજી, ભાઇએ અનુમતિ દીધી ।
 મૃશશીર વદ દશમી ઉત્તરાયે, વીરે દીક્ષા લીધી રે । હમ-
 ચડી । ૯ । ચઉનાણી તિણુ દીનથી પ્રભુજી, વરસ દિવસ
 ઝાઝેરા । ચીવર અર્ધ પ્રાક્ષણુને દીધું, ખંડ ખંડ બે ફેરીરે
 । હમચડી । ૧૦ । ઘોર પરિસહ સાઠા ખારે, વરસે જે જે સહી-
 યા । ઘોર અભિગ્રહ જે જે ધરીયા, તે નવિ જાયે કહીયારે
 હમચડી । ૧૧ । સૂલપાણીને સંગમદેવે, ચંડકોસી ગોસાલે ।
 દીધું દુઃખને પાયસ રાંધ્યું, પગ ઉપર ગોવાલેરે । હમચડી
 । ૧૨ । કાને ગોપે ખીલા માર્યા, કાઢતાં મુકી રાતી । જે
 સાંભલતાં ત્રિભુવન કંખ્યાં, પર્વત શિલા ફાટીરે । હમચડી
 । ૧૩ । તે તે દુષ્ટી સહુ ઉધરીયા, પ્રભુજી પરઉપગારી । અડઢ

તણા ભાકુલા લઈને, ચંદનબાલા તારીરે । હમચડી । ૧૪ ।
 । દોય છ માસી નવ ચઉ માસી, અઢી માસી ત્રણમાસી
 । દોઢ માસી જે જે કીધાં, છ કીધાં જે માસીરે । હમચડી
 । ૧૫ । બાર માસને પખ બોહોંતેર, છઠ બસેં ઓગણુ-
 ત્રીસ વખાણું । બાર અઠમ ભદ્રાદિક પ્રતિમા, દીન દોય
 ચાર દશ બાણુંરે । હમચડી । ૧૬ । ઇમ તપ કીધાં બારે
 વરસે, વીણુ પાણી ઉલ્લાસે । તેમાં પારણાં પ્રભુજીએ
 કીધાં, ત્રણસેં ઓગણુપચાસરે । હમચડી । ૧૭ । કમ
 ખપાવી વૈશાખમાસે, સુદ દશમી સુભ બાણુ । ઉત્તરા
 યોગ શાલિવૃદ્ધ તલે, પામ્યા કેવલ નાણુરે । હમચડી । ૧૮ ।
 ઈંદ્રભૂત આદિ પ્રતિબોધ્યા, ગણુધર પદવી દીધી । સાધુ
 સાધવી શ્રાવક શ્રાવિકા, સંઘ સ્થાપના કીધીરે । હમચડી
 । ૧૯ । ચઉદ સહસ અણુગાર સાધવી, સહસ છત્રીસ
 કહીજે । એક લાખને સહસ ઓગણુસઠ્ઠિ, શ્રાવક શુદ્ધ કહી-
 જેરે । હમચડી । ૨૦ । ત્રીન લાખ અઢાર સહસ વલી,
 શ્રાવિકા સંખ્યા બાણી । ત્રણસેં ચૌદે પૂર્વધારી, તેરસેં
 ઓઢી નાણીરે । હમચડી । ૨૧ । સાત ત્રયાં તે કેવલ-
 નાણી, લખિધધારી પણુ તેતા । વિપુલ મતિયા પાંચસેં
 કહીયા, ચારસેં વાદી જીત્યારે । હમચડી । ૨૨ । સાતસેં
 અંતેવાસી સીધ્યા. સાધ્વી ચૌદસેં સાર । દીન દીન તેજ
 સવાયે દીપે, એ પ્રભુજીનો પરિવારરે । હમચડી । ૨૩ ।
 ત્રીસ વરસ ઘરવાસે વસીયા, બાર વરસ છન્નસ્થે । ત્રીસ
 વરસ કેવલ જેંતાલીસ, વરસ સમણા વેષેરે । હમચડી

। ૨૪ । વરસ બહોતેર કેરૂં આયુ, વીર જિણુંદનું જાણો ।
 દીવાલી દીન સ્વાતી નક્ષત્રે, એ પ્રભુજીનો નિવારણુરે ।
 હમચડી । ૨૫ । પંચકલ્યાણક એમ વખાણ્યા, પ્રભુજીના
 ઉદ્ધારે । સંઘ તણે આગ્રહ ભર હરખી, સુરત રહી
 ચોમાસુંરે । હમચડી । ૨૬ ।

। કલશ । ઈમ ચરમ જિનવર, સયલ સુખકર, શુણ્યો
 અતિ ઉલટ ધરી । અષાઠ ઉજ્જવલ પંચતી દિન, સંવત
 શત ત્રીહોતરી । ભાદ્રવા શુદ્ધ પડવા તણે દીન, રવિવારે
 ઉલટ ભરો । વિમલ વિજય ઉવઝાય પયકજ, ભ્રમર સમ
 શુભ શીખ્ય એ રામવિજય જિનવર નામે, લહે અધિક
 જગીસ એ । ૨૭ । ઇતિ શ્રી વીર જિન સ્તવન ।

શ્રી ગૌતમગુરુકથા નમઃ

અથ શ્રી મહાવીર સ્વામીના સત્તાવીસ
 ભવનું સ્તવન લિખ્યતે.

। દોહા ।

વિમલ કમલ દલ લોચણાં, દીસે વદન પ્રસન્ન ।
 આદર આણી વીરજિન, વાંદી કરૂં સ્તવન । ૧ । શ્રી
 ગુરૂતણે પસાઉલે, સ્તવશું વીર જિણુંદ । ભવ સત્યાવીશ

વરણુવું, સુણબે સહુ આણુંદ । ૨ । સાંભલતાં સુખ ઉપજે,
સમક્રિત નિર્મલ હોય । કરતાં જિનની સંકથા, સફલ
દિહાડે સોય । ૩ ।

। ઢાલ પહેલી । દેશીઢાલની ।

મહાવિદેહ પશ્ચિમ જાણું, નયસાર નામે વખાણું ।
નયરતણો છે એ રાણો, અટવી ગયો સપરાણો । ૧ ।
જમવા વેલા એ જાણી ભગતે રસવતી આણી । દત્તની
વાસના આવી, તપસી જીવે તે ભાવી । ૨ । મારગ ભૂલ્યા
તે હેવ, મુનિ આવ્યો તતખેવ । આહાર દીયો પાય લાગી,
રૂપિની ભુખ તૃષ્ણા ભાંગી । ૩ । ધર્મ સુણ્યો મન રંગે,
સમક્રિત પામ્યો એ ચંગે । ઋષિને ચાલતા જાણી, હીયડે
ઝિલટ આણી । ૪ । મારગ દેખાડ્યો વહેતો, પાછો વલી
એમ કહેતો । પહેલે ભવે ધર્મજ પાવે; અંતે દેવ ગુરૂ
ધ્યાવે । ૫ । પંચપરમેષ્ઠીનું ધ્યાન, સૌધર્મ પામ્યો વૈમાન
। આઉખું એક પદ્યોપમ, સુખ ભોગવી અનોપમ । ૬ ।
ભવ ખીજે ત્રીજે આયો, ભરતકુલે સુત જાયો । ઉત્સવ
માંગલિક કીધું, નામ તે મરીચી દીધું । ૭ । વાધે સુર-
તરૂ સરિખો, આદિ જિન દેખીને હરખ્યો । આઉએ દેહના
દીધી, ભાવે દીક્ષા એ લીધી । ૮ । જ્ઞાન ભણ્યો સુવિશેષ
વિચરે દેશ વિદેશ । દીક્ષા લેઈને નજરે, અલગો સ્વામીથી
વીચરે । ૯ । મહાવ્રત ભાર એ મહોટો, હું પણ પુણ્યે
એ છોટો । ભગવું કપડું કરશું, માથે છત્ર એ ધરશું
। ૧૦ । પાચે પાનહી પેરશું, સ્નાન શુચિજલે કરશું ।

પ્રાણી શુદ્ધ નહીં મારૂં ખુરમુંડ ચોટીયે ધારૂં । ૧૧ ।
 પવિત્રી સોવન કેરી, શોભા ચંદન ભલેરી । હાથેં ત્રિદંડયું
 લેવું, મનમાંહે ચિંતંયું એહવું । ૧૨ । લિંગ કુલિંગનુ
 રચીયું, સુખકારણ એ મચીઉં । ગુણ સાધુના વખાણે,
 દીક્ષાયોગ તે જાણે । ૧૩ । આણી જતિયોને આપે, સૂઘો
 મારગ થાપે । સમવસરણ રચ્યું જાણી, વંદે ભરત
 વિનાણી । ૧૪ । ખારે પરખદારાજે, પૂછે ભરત એ આજે
 । કોઈ છે તુમ સરીખો, દાખ્યું મરીચી તીખો । ૧૫ ।
 પહેલો વાસુદેવ થાશે, ચક્રવર્તી મૂકાએ વાસે । ચોવીશમે
 એ તીર્થંકર, વર્દ્ધમાન નામે જયંકર । ૧૬ । ઉદ્ભવશ્યું
 ભરતનું હીયું, જઈ મરીચંચને કહ્યું । તાતેં પદવીએ દાખી,
 હરિચક્રી જિનપદ ભાખી । ૧૭ । ત્રણ્ય પ્રદક્ષિણા દેઈ,
 વંદન વિધિસું કરેઈ । સ્તવન કહે એમ દાહ, પુત્ર ત્રિદં-
 ડીના રાહ । ૧૮ । વાંદું છું એહ મરમેં, થાશે જિનપતિ
 ચરમે । એમ કહી પાછા એ વહીયો, ગરવે મરીચી તે
 ગલીયો । ૧૯ ।

૧. દાહ બીજ ।

ઈખાગ કુલેં હું ઉપનો, મારો ચક્રવર્તી તાતજી ।
 અહો માહારો દાદો જિન હુઓ, હું પણ ત્રિજગ વિખ્યાતજી
 । ૧ । અહો ઉત્તમ કુલ માહરૂં, અહો અહો મુજ અ-
 તારજી । નીચગોત્ર તિહાં ખાંધીયું, જૂઓ જૂઓ કર્મ
 પ્રચારજી । અ૦ । ૨ । આ ભરતેં પેતનપુરેં, ત્રિપૃષ્ઠ
 હરિ અભિરામજી । મહાવિદેહ ખેત્ર મુકાપુરી, ચક્રી પ્રિ-

મિત્ર નામજી । અં ૧૩ । ચરમ તીર્થ કર થાયશું, હોશે
 ત્રિગુડુ સારજી । સુરનર સેવા સારશે, ધનધન મુજ અવ-
 તારજી । અં ૧૪ । રહે મહમાતો એણીપરે, એક દિન
 રોગ અતીવજી । મુનિજન સાર કો નવિ કરે, સુખ વાંછે નિજ
 જીવજી । અં ૧૫ । કપિલનામે કોઈ આવિયો, પ્રતિ-
 બોધ્યો નિજવાણીજી । સાધુ સમીપે દીક્ષા વરો, ધર્મ
 છિ એણે ઠામજી । અં ૧૬ । સાધુસમીપે મોકલે, નવિ
 જાએ તે અજોગજી । ચિતે મરિચી નિજ મને, દીસે
 છિ મુજ જોગજી । અં ૧૭ । તવ તે વલતું બોલિયો,
 તુમ વાંદે શું હોયજી । ભો ભો ધર્મ તે ઇહાં અછે.
 ઉત્સૂત્ર ભાંજ્યું સોયજી । અં ૧૮ । તેણે સંસાર વધા-
 રીરો, સાગર કોડાકોડીજી । લાખ ચોરાશી પૂરવતાણું,
 આયુ ત્રીજે લવ જોડીજી । અં ૧૯ । લવ ચોથે સ્વર્ગ
 પાંચમે. સાગર સ્થિતિ દશ જાણજી । કૌશિક દ્વિજ પાંચમે
 લવે, લાખ એંશી પૂર્વ માનજી । અં ૨૦ । થુણા
 નયરીયે દ્વિજ થયો, પૂર્વલાખ બહુતેર સારજી । હુમ્મો
 ત્રિદંડી છઠે લવે, સાતમે સોહમ અવતારજી । અં ૨૧ ।
 અગ્નિસુતી આઠમે લવે, સાઠલાખ પૂર્વ આયજી ।
 ત્રિદંડી થઈ વિચરે વલી. નવમે ઇશાને જાયજી । અં ૨૨ ।
 અગ્નિભૂતિ દશમે લવે, મંદિરપુરી દ્વીજ હોયજી ।
 લાખ છપત્ર પૂર્વ આગિયું, ત્રિદંડી થઈ મરે સોયજી ।
 અં ૨૩ । ઇચ્છારમે લવે તે થયો, સનતકુમારે દેવજી ।
 નયરી શ્વેતાંબીયે અવતરયો, બારમે લવે દ્વિજ હેવજી

। અં ૧૪ । ચુમ્માલીશ લાખ પૂર્વ આગિયું, ભારદ્વીજ
જસુ નામજી । ત્રીદંડી થઇ વિચરે વલી, માંહેંદ્ર તેરમે
ભવેં ઠામજી । અં ૧૫ । રાજગૃહી નયરી ભવ
ચૌદમે, થાવર પ્રાદ્ધાણુ દાખજી । ચોત્રીશ લાખ પૂર્વ
આગિયું, ત્રિદંડી લિંગતે ભાંખજી અં ૧૬ । અમર
થયો ભવ પત્તરમે, પાંચમે દેવલોકેં દેવજી । સંસાર ભમ્યો
ભવ શોલમે, વિશ્વભૂતિ ક્ષત્રી હેવજી । અં ૧૭ ।

। દાલ ત્રીજી ।

વિશાખ ભૂતિ ધારણીનો ભેટો, ભુજબલ પૂઠ સમૂલ
સમેટો, સંભુતિ ગુરૂ તેણે ભેટો । ૧ । સહસ્ર વરસ તિહા
ચારિત્ર પાલી, લહી દીક્ષા આતમ અન્નુઆલી, તપ કરી
કાયા ગાળી । ૨ । એક દિન ગાય ધસી સિંગાલી, પડયો
ભુમિ તસ ભાઈયેં ભાલી, તેહસું બલ સંભાલી । ૩ ।
ગરવેં રીષ ચઢી વિકરાલી, સિંગધરી આકાશેં ઝિછાલી,
તસ બલ શંકા ટાલી । ૪ । તિહાં અણુસણુ નિયાણું
કીધું, તપ વેચી બલ માગી લીધું, અધુરું પરિયાણું કીધું
। ૫ । સતરમે ભવેં શુકે સુરવર, ચ્યવી અવતરીયો જિહાં
પોતનપુર, પ્રબપતિ મૃગાવતી કુંઅર । ૬ । ચોરાસી
લાખ વરસનું આયુ, સાત સુપન સૂચિત સુત બયો,
ત્રિપૃષ્ઠ વાસુદેવ ગાયો । ૭ । ઓગણીશમેં ભવેં સાતમી
નરકેં, તેત્રીશ સાગર આયુ અભાંગે, ભોગવીયું તનુસંગે

। ૮ । વીસમે ભવે સિંહ હિંસા કરતો, એકવીશમે ચોથે
 નરકેં ફિરતો, વિચ વિચ ઘણા ભવ કરતો, । ૯ । બાવી-
 શમે ભવેં સરલ સભાવિ, સુખ ભોગવતાં જસ ગવરાવિ,
 પુણ્યેં શુભ મતિ આવી । ૧૦ । ત્રેવીશમે ભવેં મૂકાપુરી
 સુખેં, ધન જાયો ધારણીની કુખેં, નર અવતરિયો સુખેં
 । ૧૧ । તિહાં ચક્રવર્તીની પદવી લીધી, પોટીલાચાર્યશું
 મતિ બાંધી, શુભ તપ કિરિયા સાધી । ૧૨ । કોડી વરસ
 દીક્ષાનો જાણુ. લાખ ચોરાસી પૂર્વ પ્રમાણુ, અઝખું પૂરે
 જાણુ । ૧૩ । ચોવીશમે ભવેં શુકે સુરવર, સુખ ભોગ-
 વિઆ સાગર સત્તર, તિહાંથી ચવીયો અમર । ૧૪ ।

। લાલ ચોથી । રાગ મહાર ।

આ ભરતેં છત્રિકાપુરી, જિતશત્રુ વિજયાનાર । મેરે
 લાલ । પંચવીશમે ભવેં ઊપનો, નંદન નામ ઊદાર ।
 મેરે લાલ । તીર્થંકર પદ બાંધયું । ૧ । એ આંકણી ।
 લઈ દીક્ષા સુવિચાર । મેરે લાલ । વીશ થાનક તપ
 આદ્યું, હુઓ તિહાં જયજયકાર । મેરેં । તીર્થંકરં ।
 । ૨ । રાજ્ય તજી દીક્ષા લિયે, પોટીલાચાર્યપાસ । મેરે
 લાલ । માસખમણ પારણું કરે અભિગ્રહવંત ઉદ્ધાસ ।
 મેરે લાલ । તીર્થં । ૩ । લાખ વરસ એમ તપ કર્યું,
 આલસ નહીં લગાર । મેરે લાલ । પરિગલ પુણ્ય પોતે
 કર્યું, નિકાચું જિનપદ સાર મેરે લાલ । તીર્થં । ૪ ।

માસખમણ સંખ્યા કહું, લાખ ઇગ્યાર એંશી સહસ ।
 મેરે લાલ । છશે પસ્તાલીશ ઊપરે, પંચ દિન વૃદ્ધિ કહીશ
 । મેરે લાલ । તીર્થ'ં ૦ । ૫ । પંચવીશ લાખ વરસનું
 આઉખું, માસ સંલેખણા કીધ । મેરે લાલ । ખમી ખમાવી
 તે ચળ્યો, દશમે સ્વર્ગ ફલ લીધ । મેરે લાલ । તીર્થ'ં ૦ ।
 । ૬ । પુખોત્તરા વતંસકે, વિમાન સાગર વીશ । મેરે
 લાલ । સુર ચવીથો સુખ ભોગવી, હુઆ એ ભવ છવીશ
 । મેરે લાલ । તીર્થ'ં ૦ । ૭ ।

૧. લાલ પાંચમી । ભમરહુલીની ।

સત્યાવીશમો ભવ સાંભલો તો । ભમર હુલી ।
 રૂઝકું માહણકુંડ ગામતો । ઋષભદત્ત ગ્રાહણ વસેતો ।
 ભમરહુલી । દેવાનંદા ધરણી નામતો । ૧ । કર્મ કહ્યાં
 લવલેશ વલીતો । ભ૦ । મરીચી ભવનાં જોડતો ।
 પ્રાણન કડપથકી ચવીતો । ભ૦ । દ્વિજ કુલે અવતરીયો
 તેડતો । ૨ । ચોદ સુપન માતા લહેતો । ભ૦ । આણંદ
 હુઓ બહુતતો । ઇંદ્ર અવધીયેં જોઈયું તો । ભ૦ । એહ
 અછિરા ભુતતો । ૩ । ત્યાશી દિન તિહાંકણે રહ્યા તો ।
 । ભ૦ । ઇંદ્ર આદેશે દેવતો । સિદ્ધાર્થ ત્રિશલા કૂખે તો
 । ભ૦ । ગર્ભ પાલટ્યો તતખેવતો । ૪ । ચઉદ સુપન
 ત્રિશલા લહેતો । ભ૦ । શુભ મુહૂર્તે જનમ્યા જામતો ।
 જન્મ મહોત્સવ તિહાં કરેતો । ભ૦ । ઇંદ્ર ઇંદ્રાની તામતો

૧૫ । વર્ધ્ધમાન તસુ નામ દીયોતો । ૭૦ । દેવેં દીયોં
 મહાવીરતો । હર્ષે શું પરણાવિઆ તો । ૭૦ । સુખ
 વિલસે ઘેર વીરતો । ૬ । માયઆપ સુરલોકેં ગયાતો ।
 ૧૦ । જિન સાધે નિજકાજતો । લોકાંતિક સુર ધમ
 કહેતો । ૭૦ । દ્યો દીક્ષા મહારાજ તો । ૭ । વરસી-
 દાન દેઇ કરીતો । ૭૦ । લીધો સંયમ ભારતો । એકાકી
 જિનવિહાર કરેતો । ૭૦ । ઉપસર્ગનો નહીં પારતો ।
 ૮ । તપ ચર્ચિવિહાર કર્યા ઘણાતો । ૭૦ । એક છમાસી
 ચોવિહારતો । ખીજો છમાસી કર્યો તો । ૭૦ । પંચદિન
 ઊણા ઉદાર તો । ૬ । નવ તે ચોમાસી કર્યા તો । ૭૦ ।
 બે ત્રણ માસી જાણુતો । અઢી માસ બે વાર કર્યા તો
 ૧૦ । બે માસી છ વાર તો । ૧૦ । દોઢ માસી બે
 વાર કર્યાં તો । ૭૦ । માસખમણુ કર્યાં ખારતો । ખહુ-
 તેર પાસ ખમણુ કર્યાં તો । ૭૦ । છકુ ખસેં ઓગણત્રીશ
 તો । ૧૧ । ખારે વરસે પ.રણાતો । ૭૦ । તણુશે ઓગ-
 ણપચાસતો । નિદ્રા બેઘડી કરીતો । ૭૦ । બેકા નહીં
 ખારે વરસતો । ૧૨ । કરમ ખપાવી કેવલ વહું તો ।
 ત્રિગટે પર્ષદા ખારતો ગણુધર પદની થાપનાતો । ૭૦ ।
 જગ હુઓ જય જયકારતો । ૧૩ । ગણુધરવર ઈગ્યાર
 હુઆતો । ૭૦ । ચર્ચિદ સહસસાસુ સુખકારતો । છત્રીજ
 સહસ તે સાધવી તો । ૭૦ । સીયલ રચણુ ભંડારતો
 ૧૪ । એક લાખ ઓગણસાઠ હજાર કહ્યાં તો । ૭૦ ।
 શ્રાવક સમકિત ધારતો । ત્રણ લાખ અઢાર હજાર શ્રાવ-

કતો । ભ૦ । એ કહ્યો વીર પરિવારતો । ૧૫ । પ્રાદ્યાણ
 માત પિતા હુઆતો । ભ૦ । મોકલ્યા મુકિત મઝારતો ।
 સુપુત્ર આવે ઇમ કરે તો । ભ૦ । સેવકની કરે સારતો ।
 । ૧૬ । ત્રીસ વરસ ગૃહવાસ વસ્યાતો । ભ૦ । બાર વરસ
 છત્રસ્થતો । ત્રીશ વરસ કેવલ વર્યાતો । ભ૦ । બહોંતેર
 વરસ સમસ્ત તો । ૧૭ । એણીપરે પાલી આબિખુંતો ।
 । ભ૦ । દિન દીવાલી જેહતો । મહાનંદ પદ પામીયાતો ।
 । ભ૦ । સમરૂં હું નિત તેહતો । ૧૮ । સંવત શોભ
 બાસકોતો । ભ૦ । વિજયાદશમી ઉદારતો । લાલવિજય
 ભકતે કહેતો । ભ૦ । વીરજન ભવજલ તારતો । ૧૯ ।

। દાલ છડી ।

સમરણતા સુખ સંપદ મિલે, ફલે મનોરથ કોડલ ।
 રોગ વિયોગ સવીટલે, ન હોય શરીરે કોઢલ । ૧ ।
 આદરી આણાપુર મંડણો, ખંડન પાપનો પૂરલ । જે
 ભવિયણ સેવા કરે, સુખ પામે તે ભરપૂરલ । આ૦ ।
 । ૨ । મૂરત મોહન વેખડી, દીઠે આત આણુદોલ ।
 સિંહાસન સોઢે સદા, ગગનેં છસ્યો રવિચંદોલ । આ૦ ।
 । ૩ । પ્રતીમા દીઠે સુખ સંપદા, પ્રણમું નેડી હાથલ ।
 । ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેઈ કરી, માગું મુક્તિનો સાથલ ।
 । આ૦ । ૪ । શ્રાવક અતિ ઉદમ કરે, કીધો જિનપ્રાસા-
 દલ । કાઢયું પાપ ઠેલી કરી, પુણ્યેં જગ જસવાદલ ।
 । આ૦ । ૫ ।

૬૨

। કલશ ।

શ્રી વીર પાટપરંપરાગત, આણુંદ વિમલ સૂરીશ્વર,
શ્રી વિજયદાન સૂરિ પાસ પાટે. શ્રીહીરવિજય સૂરિ ગણ-
ધર । શ્રીવિજયસેનસૂરિ તાસ પાટે, શ્રી વિજય દેવસૂરિ
હિત ધર । કલ્યાણ વિજય ઉવઝાય પાંડિત શ્રી શુભવિજય
શિષ્ય જયકર । ૧ ।

ઇતિ શ્રી મહાવીર સ્વામીના સત્યાવીશ
ભવનું સ્તવન સંપૂર્ણ ।

અથ શ્રી મહાવીર સ્વામીના પાંચ કલ્યાણકનું

બાર ઢાલનું સ્તવન પ્રારંભઃ

। ઢાલ પહેલી ।

પ્રભુ ચિત્ત ધરીને અવધારે મુઝવાત । એ દેશી ।

સરસતિ ભગવતિ દીયો મતિ ચંગી સરસ સુરંગી
વાણ તુઝ પસાય માય ચિત્ત ધરી હું, જનગુણ ચણની
ખાણ । ૧ । ગીરુઆ ગુરુ વીરજી, ગાયશું ત્રિભુવનરાય ।
તુજ ન.મેં ધર મંગલ માલા, ચિત્ત ધરે બહુ સુખ થાય
। ગિ૦ । ૨ । એ આંકણી । જંબુદ્વીપે ભરત ક્ષેત્રમાંડિ,
નયર માહણકુંડ ગામ । રિખભદ્રતવર વિપ્ર વસે તિહાં,
દેવાનંદા તસ પ્રિયા નામ । ગિ૦ । ૩ । સુર વિમાનવર

પુષ્પોત્તરથી, અવિ પ્રભુ લીધે અવતાર । તવ તે માહણી
 રચણી મધ્યે, સુપન લહે દશ ચાર । ગિ૦ । ૪ । ધુર
 મયગલ મવપતો દેખે, બીજે વૃષભ વિશાલ । ત્રિજે
 કેસરી લક્ષ્મી ચોથે, પાચમે કુલની માલ । ગિ૦ । ૫ ।
 ચંદ્ર સૂર્ય ધ્વજ કલશ પઉમસર, દેખે દેવ વિમાન ।
 રચણ રેહા રચણાયર રાજે, ચઉદમે અગ્નિ પ્રધાન । ગિ૦ । ૬ ।
 આનંદભર તવ બાગી સુંદરી, કંતને કહે પરભાત । સુણી
 વિપ્ર કહે તુજ સુત હોશે, ત્રિભુવન માંહે વિખ્યાત ।
 । ગિ૦ । ૭ । અતિ અભિમાન કીયો મરિચિ ભવ બુઝ્યો
 બુઝ્યો કરમ વિચાર । તાત સુતાવર તિહાં થયા કુંવર,
 વલિ નીચ કુલે અવતાર । ગિ૦ । ૮ । ઈશુ અવસર
 ઈંદ્રાસન હોલે, નાણે કરી હરિ જોય । માહણી કુખે જગ-
 ગુરુ પેખે, નમી કહે અઘટતું હોય । ગિ૦ । ૯ । તતક્ષણ
 હરિ હરણેંદ્ર તેડાવી, મોકલિયો તેણે ઠાય । માહણી ગર્ભ
 અને ત્રિશલાનો, બિહું બદલી સુર જાય । ગિ૦ । ૧૦ ।
 વલી નિશિભર તે દેવાનંદા, સુપન લહે અસાર । બાણ્યું
 સુપન ત્રિશલા કર ચઢિયાં, જઈ કહે નિજ ભરતાર । ગિ૦ ।
 ૧૧ । કંત કહે તું દુઃખહર સુંદરી, મુઝ મન અચરિજ
 હોય । મરૂસ્થલ રણમાં કલ્પદ્રુમ દીઠો, આજ સંશય
 ટલ્યો સોય । ગિ૦ । ૧૨ ।

૧ દાસ બીજી ।

નયરિ ક્ષત્રિકુંડ નરપતિ, સિદ્ધારથ ભલોએ । આણ
 ન ખંડેરે તસતણી, જગ જસ નિર્મલોએ । ૧ । તસ
 પટ્ટરાણી ત્રિશલા સતિ, કૂંખે જગપતિએ । પરમ હર્ષ
 હિયડે ધરિ, ઠવિયા સુરપતિએ । ૨ । સુખ સેજે પોઢયા
 દેવી તો ચઉદ સુપન લહેએ જાગતિ જિન ગુણ ગાવતી,
 હર્ષતી ગહગહેએ । ૩ । રાજહંસ ગતિ ચાલતી, પિયુકને
 આવતી એ । પ્રહ ઉગમતે સૂરતો । વનવે નિજપતિએ
 । ૪ । વાત સુણી રાય રંજિયો, પંડિત તેડીયાએ । તેણે
 સમે સુપન વિચારતો, પુસ્તક છોડીયાંએ । ૫ । બોલે
 મધુરી વાણુતો, ગુણનિધિ સુત હોશેએ । સુખ સંપત
 ઘરે વધશે, સંકટ ભાંજશેએ । ૬ । પંડિતને રાય તુઠ્યા,
 લચ્છી દીયે ઘણીએ । કહે તુમ વાણી સફલ હોજે,
 અમને તમતણીએ । ૭ । નિજપદ પંડિત સચરયા રાય
 સુખે રહે એ । દેવી ઉદર ગર્ભ વાધતો, શુભ દોહલા
 લહેએ । ૮ । માત ભકિત જિનપતિ કરે, ગર્ભ હાલે
 નહીંએ । સાત માસવાડા વોલીયા માય ચિંતા લહીએ
 । ૯ । સહીયરને કહે સાંભલો, કુણે મહારો ગર્ભ હરયો
 એ, હું ભોત્રી કાંડરે ન જાણું ફેગટ પ્રગટ કરયોએ ।
 । ૧૦ । સખી કહે આરહંત સમરતાં, દુઃખ દોહગ ટલેએ
 । તવ જિન જ્ઞાન પ્રયુજ્યો, ગર્ભ તે સલસલેએ । ૧૧ ।
 માતા પીતા પરિવારનું, દુઃખ નિવારિયુંએ સંજમ ન લેઉ
 માયતાય છતા જીન નિધોરીયુએ । ૧૨ । અણદીઠે
 મોહ એવો, તે કિમ વિછાહ ખમેએ । નવ મસવાડા

ઉપરે, દિન સાડા સાતમેએ । ૧૩ । ચૈત્ર શુક્લ દિન તેરસે,
શ્રી જિન જનમીયાએ । સિદ્ધારથ ભૂપતિ ભલો, આચ્છવ
માંડિયાએ । ૧૪ ।

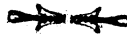
। દાલ ત્રીજી । વસ્તુની દેશી ।

પુત્ર જનમ્યો પુત્ર જનમ્યો જગત તણો શગગાર । શ્રી
સિદ્ધારથ નૃપ કુલ તલો, કુલમંડળ કુલતણો દીવો । શ્રી
જિનધર્મ પસાઉલે, ત્રિશલા દેવી સુત ચિરજીવો । એમ
આશીશ દીયે ઘણી, આવી છપત્ર કુમારી । શુચી કર્મ
કરે તે સહી, સોહે જિસી હરિની નારી । ૧ ।

। દાલ ચોથી ।

ચંદ્રુરે સિંહાસણ ઈંદ્ર, જ્ઞાને નિરખતાએ । જાણ્યું
શ્રી જન્મ જિણંદ, ઈંદ્ર તવ હરખતાએ । ૧ । આસન-
થીરે ઉઠેવ, ભક્તિ હૃદયે ઘણીએ । વાળે સુધોષા ઘંટ,
સઘલે રણઝણે એ । ૨ । ઈંદ્રભુવનપતિ વીશ, વ્યંતરતણાએ
। ખત્રીશ રવિ શશિ દોય, દશ હરિ કલ્પનાએ । ૩ ।
ચોશઠ ઈંદ્ર મિલેવી, પ્રણમી કહેએ । રત્નગર્ભા જિન
માત, દુજી એસી નહોંએ । ૪ । જન્મ મહોત્સવ કરે
દેવ, સરવે આવીયાએ । માયને દેઈ નિદ્રા મંત્ર, સુત
લેઈ મેરૂ ગયાએ । ૫ । કંચન મણિરે ભૃંગાર, ગંધોદક
ભર્યાએ । કિમ સહેશે લઘુવીર, હરિશંકા ધરેએ । ૬ ।
વહેશે નીલપ્રવાહ, કિમ નામીયેએ । ન કરે નમણ સનાત્ર
જાણ્યું સ્વામીયેએ । ૭ । ચરણ અંશુઠે મેરૂ, ચાંપી ના-

ચિયોએ । મુજ શિર પાય ભગવંત, ઇમકહી માચિયોએ
 । ૮ । ઉલટયા સાયર સાત, સરવે જલહલ્યાએ । પાયાલે
 નાગેંદ્ર સઘલા સસલ્યાએ । ૯ । ગિરિવર ત્રુટે ટુંક,
 ગડગડે ચણુંએ । ત્રીભુવન ચમકયા લોક, માને તેહતાણું એ
 । ૧૦ । અનંત બલ અરિહંત, સુરપતિ કહેએ । મુઝ
 મને મૂરખ મૂઠ એટલું નવિ લહેએ । ૧૧ । પ્રદક્ષિણા
 દેઇ ખામેવ, મહોત્સવ કરેએ નાચે સુર ગાએ ગીત,
 મુણ્ય પોતે ભરેએ । ૧૨ । ઇણુ સમે સ્વર્ગની લીલ, તૂણુ
 સમ ગણેએ । જિન મૂકી માયને પાસ, પદ ગયાં આપણેએ
 । ૧૩ । માય જાગી જીવે પુત્ર, સુરવર પૂજિયેએ । કુડલ
 દેઇ દેવ દોય અમિય અંશુડે ઠેવિયેએ । ૧૪ । જન્મ મહો-
 ત્સવ કરે તાત રિદ્ધિયે વાધીયોએ । સ્વજન સતોષી નામ,
 વર્દમાન થાપીયોએ । ૧૫ ।

। ઢાલ પાંચમી ।

પ્રભુ કલ્પતરૂ પરે વાધે ગુણ મહિમાનો પાર ન લાધે
 । રૂપે અદ્ભુત અનુપમ અકલ, અંગ લક્ષણ કલા વિદ્યા
 સકલ । ૧ । મુખચંદ્ર કમલ દલ નયણાં શ્વાસ સુરભિ-
 ગંધ મીઠા વયણાં । હેમવર્ણ તનુ સોહાવે, અતિ નિરમલ
 નીરે નવરાવે । ૨ । તપ તેજે સૂર્ય સોહે, જોતાં સુરનાં
 મન મોહે । રમે રાજકુંવરશું વનમાં, માય તાયને આનંદ
 મનમાં । ૩ । પ્રભુ અનુલ મહાબલ વીર, ઈંદ્ર સભામાંહે

કહે જીન વીર । એક સુર મૂઠ વાત ન માને, આવ્યો પર-
ખવાને રમવાને । ૪ । સુર અહિ થઈ આમલિયોં રાખે,
પ્રભુ હાથે ઝાલી દૂરે નાખે । વલી ખાલક થઈ આવી
રમિયો, હારી વીરને ખંધે લઈ ગમીઓ । ૫ । માયતાયને
હુઃખ થયો દરિઓ, લાડકડો કિણ અપહરિયો । જોતાં સુર
વાધે ગગને મિથ્યાત્વી' વીરે મુઠીયે' હણ્યો પાડ્યો ધરતી
। ૬ । નમી નામ દીધું મહાવીર જેહવો ઇંદ્રે કહ્યો તેહવો
ધીર । સુર વલીયોને પ્રભુ આવ્યા રંગે । માય તાયને
ઉલટ અંગે । ૭ ।

। દાલ છઠી । વસ્તુની દેશી ।

રાય ઓચ્છવ (૨) કરે મનરંગ, લેખક શાલા સુત ઠવે ।
વીરજ્ઞાન રાય ન જાણે । તવ સુધર્મા ઇંદ્રે આવી કરી, પૂછે
અંથ સામી વખાણે । જૈન વ્યાકરણુ તિહાં કીયો, આણુ'દે
સુરરાય વચન વિશેષે' ભારતી, પાડ્યો વિસ્મય થાય । ૧ ।

। દાલ સાતમી ।

યોવન વય જિન આવિયાએ, રાયે કન્યા યશોદા
પરણાવીયાએ । વિવાહ મહોત્સવ શુભ કીયાએ । સવિ
સુખ સંસારનાં વિલસીયાંએ । ૧ । અનુક્રમે' હુઈ એક
કુંવરીએ, ત્રીશ વરસ જિનરાજ લીલા કરીએ । માતા
પિતા સદ્ગતિ ગયાએ । પછે વીર વૈરાગે' પૂરિયાએ । ૨ ।
મયણુરાય મન શું જીતિયોએ, વીરે' અથિર સંસાર મન

ચિંતયોએ । રાજરમણી ઋદ્ધિ પરિહરીએ કહે કુટુંબને
લેશું સંયમ સિરીએ । ૩ ।

। ઢાલ આઠમી ।

પિતરીયો સુપાસરે, ભાઈ નંદી વર્દન । કહે વત્સ
એમ ન કીજિયેંએ । ૧ । આગે માય તાય વિચ્છાહરે,
તું વલી વ્રત લીયે । ચાંદે ખાર ન દીજીયેંએ । ૨ । નીર
વિષુ જિમ મત્સ્યરે, વીર વિના તિમ, ટલવલતું સહુ એમ
કહેએ । ૩ । કૃપાવંત ભગવંતરે, નેહ વચને કરી, બે વરસ
બજેરાં રહેએ । ૪ । ફાસુ લીયે અન્નપાનરે, પરધર નવિ
જમે, ચિત્ત ચારિત્ર ભાવે રમેએ । ૫ । ન કરે રાજની
રીતરે, સુરલોકાંતિક । આવી કહે સંયમસમેએ । ૬ ।
બુજ બુજ ભગવંતરે, છોડી વિષય સુખ । આ સંસાર
વધારણાએ । ૭ ।

। ઢાલ નવમી ।

આલે (૨) ત્રિશલાના કુંવર, રાજા સિદ્ધારથનો નંદન,
દાન સંવત્સરીએ । ૧ । એક કોડી આઠ લાખ દિન પ્રતેંએ,
કનક રથણ રૂપામોતી તો મુઠી સુભરી ભરીએ । ૨ । ધણુ
કણુ ગજરથ ઘોડલાએ, ગામ નયર પુર દેશ તો । મનો
વાંછિત ફલ્યાંએ । ૩ । નિરધન તે ધનવંત થયા એ, તસ
ઘરે ન એલખે નારીતો । શમ કરે વલી વલી એ । ૪ ।
દુઃખ દારિદ્ર હરે જગતણાએ, મેઘપરે વરસે દાનતો । પૃથિવી
અણુ કરીએ । ૫ । બહુનર નારી ઉત્સવ જુએએ, સુરનર

કરેરે મંડાણુતો । જિન દીક્ષા વરીએ । ૬ । વિહાર કરણુ
જગ ગુરુ ક્રિયેએ, કેડેં આબ્યો માહણુ મિત્રતો, નારી
સંતાપિયો એ । ૭ । જિન જગક હું વીસરયો એ, પ્રભુ
ખંધયકી દેવ દૂખ્યતો, ખંડ કરી દિહ્યેએ । ૮ ।

૧ ઢાલ દશમી । છઠી ભાવના મન ધરો । એ દેશી ।

જસ ધરે હોયે પ્રભુ પારણુ, સુર તિહાં કંચન વરસે
ધણુ એ, આંગણુ દીપે તેજેં તેહ તણુએ । ૧ । દેવદુંદુભિ
વાજે એ, તિણુ નાદે અંબર ગાજેએ છાજેએ ત્રિભુવન-
તિલક સોહામણુ એ । ૨ । ત્રુટક । સોહામણુ પ્રભુ તપ
તપે બહુ દેશ વિદેશેં વિચરતાં । ભવ્ય જીવને ઊપદેશ
દેઈ, સાતે ઇતિ શમાવતા । ૩ । ૫૮માસ વનમેં કાઝિસગ્ગેં
રહ્યા, જિન કર્મ કઠીન દહે સહી । ગેવાલ ગૌ ભરાવી
ગયા, વીર મુખેં બોલ્યા નહીં । ૪ ।

૧ ઢાલ પૂર્વલી ।

ગૌ સવિ દહ દિશિ ગયાં, તિણેં આવી કહે મુનિ
ક્રિયાં ગયાં, ઋષિ રાયા ઉપર મુરખ કોપીયાએ । ૫ ।
ચરણુ ઉપર રાંધી ખીર, તેણે ઉપસર્ગેં ન ચલ્યા જીન ધીર,
મહાવીરને શ્રવણુ ખીલા ઠોકીયાએ । ૬ । ત્રુટક । ઠોકીયા
ખીલા દુઃખ પીડા કોઈ ન કરે તિમ કરિ ગયા । જિનરાયને
મન શત્રુ મિત્ર સરિખા, મેરૂપરેં ખ્યાનેં રહ્યા । ૭ । ઝિન્હી
વરસેં મેઘ ખારે, વીજલી જળકે ધણી । બેહુ ચરણુ ઉપર
ડાલ ઊગ્યા, ઇમ સહે ત્રિભુવન ધણી । ૮ ।

૧ ઢાલ ૧

ધકે દિન ધ્યાન પૂરું કરી, પ્રભુ નયરીયેં પહોતા
ગોચરી । તિહા વેઢેએ શ્રવણેં ખીલા જાણીયાએ । ૯ ।
પારણું કરી કાઊસસગેં રહ્યા, તિહાં વેઢેં સંચા ભલા ક્રીયાએ
આંધીયા વૃક્ષેં દોય ખીલા તાણીયાએ । ૧૦ । ત્રુટક ।
તાણી કાઢયા દોય ખીલા, વીર વેદના થઈ ઘણી । આકં-
દતાં ગિરિ થયો શતખંડ. જુઓ ગતિએ કરમતાણી । ૧૧ ।
આંધે જીવડો કર્મ હસતાં, રોવતાં છુટે નહીં । ધન્ય ધન્ય
મુનિવર રહ્યા સમચિત, કર્મ ત્રુટે તે સહી । ૧૨ ।

૧ ઢાલ અગ્યારમી ૧

જુઓ જુઓ કરમેં શું કીધું રે, અન્ન વરસ રિખલેં ન
લીધું રે । કરમ વશેં મ કરો કોઈ ખેદરે, મલ્લિનાથ પામ્યા
સ્ત્રીવેદરે । ૧ । કર્મેં ચક્રી પ્રલ્લદત્ત નડીયોરે, સુભૂમ નરકેં
જઈ પડીયોરે । ભરત બાહુબલ શું લડીયોરે, ચક્રી હરિરાય
જસ ચડીયોરે । ૨ । સનત્કુમારેં સદ્યા રોગરે, નલ દમયંતી
વિયોગરે । વાસુદેવ જરાકુમરેં મારયોરે, બલદેવ મોહનીયે
ધારયોરે । ૩ । ભાઈ શબ મસ્તકે વહીયોરે, પ્રતિબોધ
મુરમુખેં લહીયોરે । શ્રેણિક નરકેં એ પડીયોરે, વન ગયા
દશરથ પુત્રરે । ૪ । સત્યવંત હરિચંદ ધીરરે, કુંભ ઘરે
શિર વહ્યું નીરરે । કુબેરદત્તને કુયોગરે, બેન વલી માતા
શું લોગરે । ૫ । પરહસ્તે ચંદન બાહારે । ચઢ્યું સુભદ્રાને

આલરે । મયણુરેહા મૃગંકલેખારે, દુઃખ ભોગવ્યાં તે અને-
કારે । ૬ । કરમે ચંદ્ર કલંકયોરે, રાયરંક કોઈ ન મુકયોરે
। ઇંદ્ર અહિલ્યાશું લુપ્ત્યોરે, રત્નદેવી ઈશ વશ કીધોરે
। ૭ । ઇશ્વર નારીયેં નચાવ્યોરે । પ્રહ્લા ધ્યાનથી મુકા-
વ્યોરે । અહો અહો કર્મ પ્રધાનરે, જીત્યા જીત્યા શ્રી
વર્દ્ધમાનરે । ૮ ।

। દાલ ખારમી ।

ઇમ કર્મ ખપાવી, ધીર પુકષ મહાવીર । ખાર વરસ
તપ્યું તપ તે સઘળું વિણ નીર । ૧ । શાલિવૃક્ષ તણે
પ્રભુ, પામ્યા કેવળ જ્ઞાન । સ્ત્રોતસરણુ રચ્યું સુર, દેશના
દીપે જિનભાણુ । ૨ । અપાપાનયરી, યજ્ઞ કરે વિપ્ર જોડ
। સરવ :પુજવી દીક્ષા દીપે વીરને વન્દે તેડ । ૩ ।
ગૌતમ ઋષિ આદે, ચારશે ચાર હજાર । સહસ ચઉદ
મુનીશ્વર, ગણધર વર અગ્યાર । ૪ । ચન્દનખાલ પ્રમુખ
સાધવી સહસ છત્રીશ । દોઢ લાખ સહસ નવ, શ્રાવક દે
આશીષ । ૫ । ત્રણ લાખ શ્રાવિકા, ઉપર સહસ અઢાર
। સંઘ ચતુર્વિધ થાપ્યો, ધનધન વીર પરિવાર । ૬ ।
પ્રભુ અશોક તરૂં તલે, ત્રિગટે કરે વખાણ । સુણે પરખદા
ખારે. યોજન વાણી પ્રમાણુ । ૭ । ત્રણ છત્ર સોડે શિર,
આમર ઢાલે ઇંદ્ર । નાટક બદ્ધ બત્રીશ, ચોત્રીશ અતિશય
જિણુંદ । ૮ । કુલપગર ભરે સુર, વાજે કુંડુંભ નાદ, નમે

સકલ સુરાસુર, છાંડી સર્વિ પ્રમાદ । ૯ । ચિહ્નું રૂપે સોઢે
ધર્મ પ્રકાસે ચાર । ચોવીસમો જિનવર, આપે ભવનો પાર
। ૧૦ । પ્રભુ વરસ બહોંતેર, પાલી નિર્મળ આય । ત્રિભુ-
વન ઉપકારી, તરણ તારણ જિનરાય । ૧૧ । કારતિક
માસે દિન, દીવાલી નિર્વાણ । પ્રભુ મુગતે પોતા, પ્રણમે
નિત્ય કલ્યાણ । ૧૨ ।

। કલસ ।

એ વીર જિનવર સચલ સુખકર નામે નવ નિધ
સંપન્ને । ધર ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુસિદ્ધિ પામે એકમના જે નર
ભજે । તપગચ્છ ઠાકર, ગુણ વીરાગર. હીરવીજ્યસૂરીશ્વર
। હંસ વંદે મન આણુંદે, કહે ધન ધન મુજ ગુર । ૧ ।

। ઇતિ શ્રી મહાવીર સ્વામીનું પાંચ કલ્યાણકનું
બાર ઢાલીયું સંપૂર્ણ ।

॥ અથ શ્રી આંતરાનું સ્તવન ॥

। દુહા । શારદ શારદના સુપરે, પદ પંકજ પ્રણમેય ।
ચોવિસે જિન વરણવું, અંતર યુત સંખેય । ૧ । વીર
પાર્શ્વને આંતર, વરસ અહીંસે હોય । પંચ કલ્યાણક
પાર્શ્વના, સાંભલળે સહુ કોય । ૨ ।

। ઢાલ । ૧ । નિરૂપમે નયરી વણારસી જી, શ્રી
અશ્વસેન નરિદતો । વામા રાણી ગુણ ભર્યાજી, મુખ જિમ

પુનમ ચંદ્ર તો । ભવી ભાવ ધરીને પ્રણમો પાસ જિણુંદતો । ૧ । એ આંકણી । પ્રાણુત કલ્પ થકી ચચ્યાણ, ચૈત્ર વદી
 ચોથને દીન તો તેહની કુખે અવતર્યાણ, પ્રભુ જિમ કિંદર
 સિંહ તો । ભવિં । ૨ । પોસ બહુલ દશમી દીનેણ,
 જન્મ્યા પાસ કુમાર તો । જોખન વય પ્રભુ આવીયાણ,
 વરીયા પ્રભાવતી નારી તો । ભવિં । ૩ । કમઠ તણુ
 મદ ગાલીયોણ, ઉધરો નાગ સજેર તો । વદ અગીયારસ
 પોસની છ, સંજમ લીયે ઋદ્ધિ છાડાતો । ભવિં । ૪ ।
 ગાજ વિજ ને વાયરો છ, મુસલધાર મેઘ તો । ઉપસર્ગ
 કમઠે કર્યોણ, ધરણે દે નિવાર્યો તેહ તો । ભવિં । ૫ ।
 કર્મ ખપાવી કેવલ લહીણ, ચૈત્ર વદી ચોથ સુખણ તો
 આવણુ શુદ્ધ દીન આઠમેણ, પ્રભુજનું નીવાણ તો । ભવિં
 । ૬ । એકસો વરસનું આઉખું છ, પાસ ચરિત્રે કહ્યું એમ
 તો । વરસ ચોરાસી સહસનું છ, આતર પાસને નેમ
 તો । ભવિં । ૭ ।

। દાલ । ૨ । સોરીપુર નયર સોહામણું, જગજીવનારે
 નેમ । સમુદ્રવિજય નરપાલ તો, દીલરંજનારે નેમ ।
 અવિદ્યા અપરાજિત થકી, જગ જીવનારે નેમ । કારતક
 વદ બારસ દીનહો, દીલ રંજનારે નેમ । ૧ । શીવા દેવી
 કુખે અવતર્યા । જગ । માન સર જિમ મરાલ હો ।
 । દોલ । આવણુ શુદ્ધ દીન પંચમી । જગ । પ્રસંગે
 પુત્ર રતનહો । દીલ । ૨ । જોખન વય પ્રભુ આવીયા
 । જગ । નીલ કલમ દલવાન હો । દી । પરણુ સુંદર

સુંદરી । જગ૦ । ઇંમ કહે ગોપી કાન હો । દી૦ । ૩ ।
 શ્રી ઉચ્ચસેનની કુંવરી । જગ૦ । વરવા કીધી જાન હો ।
 દીલ૦ । પશુ દેખી પાછા વળ્યા જગ૦ । હુવા જાદવ કુલ
 હેરાન હો । દી૦ । ૪ । તોડે હારને તીહાં રડે । જગ૦ ।
 રાજુલ દુઃખ ન માય હો । દીલ૦ । કહે પીયુષ પાયે
 પડું । જગ૦ । છોડી મુને મત જાઓ દી૦ । ૫ । કીડીસું
 કટક કાંકરો । જગ૦ । એ તુમ કુણ આચાર હો । દી૦ ।
 માણસના દીલ દુહવો જગ૦ । પશુઆંશું કરો પ્યારહો ।
 દી૦ । ૬ । નરભવ નેહ નિવારીઓરે । જગ૦ । દેઈ
 સંવચ્છરી દાન હો । દીલ૦ । શ્રાવણ સુદ છઠને દીનેરે
 । જગ૦ । સંજમ લીએ વડ વાન હો । દીલ૦ । ૭ ।
 તારી રાજુલ સુંદરી । જગ૦ । દેઈને દીક્ષા દાન હો ।
 દી૦ । અમાવાસ્યા આસોજ તાણીરે । જગ૦ । પ્રભુ
 લહે કેવલ જ્ઞાન હો । દીલ૦ । ૮ । સહસ વરસ પ્રભુ
 આઉખરે । જગ૦ । પાલી શ્રી જિનરાજ હો । દીલ૦ ।
 અષાઢ સુદી દીન આઠમેરે । જગ૦ । પ્રભુ લહે શીવપુર-
 રાજ હો । દીલ૦ । ૯ ।

। દાલ ૩ ।

થારા મહેલા ઉપર મેંહ અખુકે વીજલી હો લાલ

। એ દેશી ।

। પાંચ લાખ વરસ નમિ નેમને આંતર હો લાલ,
 નમી નેમને આંતર । મુનિસુવ્રત નમિ નાંથને છ લાખ

ચિત્ત ધરૂં હો લાલ, છ લાખ ચિત્ત ધરૂં । ચોપન લાખ
 વરસ મુનિસુવ્રત મહિને હો લાલ, મુનિસુવ્રત મહિને,
 કોડ સહસ વદ્ધી બાણો મહ્વી અર નાથને હો લાલ, મહ્વી
 અરનાથને । ૧ । કોડ સહસ વરસ કરી, ઉણો પદ્યનું
 હો લાલ, ઉણો પદ્યનું । ચોથો ભાગ અરનાથવલી
 કુંથુનાથને હો લાલ, વદ્ધી કુંથુનાથને । પદ્યોપમનું અરધ
 બાણો શાંતિ કુંથુને હો લાલ બાણો શાંતિ કુંથુને । શાંતિ
 ધર્મ પદ્યોપમ ઉણે સાગર ત્રણનું હો લાલ, સાગર ત્રણનું
 । ૨ । સાગર ચાર અનંતને ધર્મ જિણુંદને હો લાલ,
 ધર્મ જિણુંદને । નવ સાગર વળી અનંત વિમલ જિન
 ચંદ્રને હો લાલ, અનંત વિમલ જિન ચંદ્રને । સાગર
 ત્રીસ વિમલ વાસુપૂજ્યને હો લાલ, વિમલ વાસુપૂજ્યને ।
 સાગર ચોપન શ્રી વાસુપૂજ્ય શ્રેયાંસને હો લાલ, વાસુપૂજ્ય
 શ્રેયાંસને । ૩ । લાખ પાંસઠ સહસ છવીસ વરસસો સાગર
 હો લાલ, વરસસો સાગર । ઉણો સાગર કોડ શ્રેયાંસ
 શીતલ કરે હો લાલ, શ્રેયાંસ શીતલ કરે । સુવિધિ શીત-
 લને નવ કોડ સાગર ભાવબ્યો હો લાલ, સાગર ભાવબ્યો ।
 સુવિધિ ચંદ્રપ્રભુ નેઉ કોડી સાગર ભાવબ્યો હો લાલ,
 સાગર મન ભાવબ્યો । ૪ । સાગર નવસેં કોડ સુપાસ
 ચંદ્રપ્રભુ હો લાલ, સુપાસ ચંદ્રપ્રભુ । સાગર નવ સહસ
 કોડ સુપાસ પદ્મ પ્રભુ હો લાલ, સુપાસ પદ્મ પ્રભુ । સુમતિ
 પદ્મ પ્રભુ નેઉ સહસ કોડ સાગર હો લાલ, કોડ સાગર ।
 સુમતિ અભિનંદન નવ લાખ કોડ સાગર હો લાલ, કોડ

સાગર । ૫ । દસ લાખ કોડ સાગર સંભવ અભિનંદને
હો લાલ, સંભવ અભિનંદને । ત્રીસ લાખકોડ સાગર
સંભવ અજિતને હો લાલ, સંભવ અજિતને । પચાસ
લાખ કોડ સાગર અજિત જિન ઋષભને હો લાલ,
અજિત જિન ઋષભને । એક કોડા કોડ સાગર ઋષભને
વીરને હો લાલ, ઋષભને વીરને । ૬ । સહસ્ર ઁંતાલીસ
ત્રીન વરસ વલી જાણીએ હો લાલ, વરસ વલી જાણીએ ।
સાડા આઠ મહિના ઉણા તે વખાણીએ હો લાલ, ઉણા
તે વખાણીએ । નવસે એંસી વરસે હોઈ પુસ્તક વાંચના
હો લાલ, પુસ્તક વાંચના । અંતર કાલ જાણે । જિન
ચોવીસનો હો લાલ, કે જિન ચોવીસનો । ૭ ।

। હાલ । ૪ । દીન સકલ મનોહર । એ દેશી ।

। જયો આદિ જિણેસર, ત્રિભુવનનો અવતંસ । નાલી
રાજા મરૂદેવા, કુલ માન સર હંસ । સર્વોર્થ સિદ્ધથી,
ચવિ, ઈશ્વાકુ ભૂમિવર ઠામ । અસાડ વદી ચોથે અવતર્યો
પુરૂષ પ્રસન્ન । ૧ । ચૈત્ર વદી આઠમે, જન્મ્યા શ્રી
જિનરાય । આવે ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી પ્રભુજીના ગુણગાય ।
સુનંદા સુમંગલા, વરિયા જોખન પાય । ભરતાદિક એકસો,
પુત્ર પુત્રી દો થાય । ૨ । કરી રાજની થાપના, વાસિ
વનિતા ઈંદ્ર । જગમાં નિતિ ચલાય, મારૂ દેવીનો નંદ ।
પ્રભુ શીલ્ય દેખાડી, ચારે જુગલ આચાર । નકરલા

ખહોતેર, ચોસઠ મહિલા સાર । ૩ । ભરતાદિકને દીએ,
અંગાદિકનું રાજ્ય । સુરનર ઇમ જપે, જય જય શ્રી
જિનરાજ । દેઇ દાન સંવચ્છરી પ્રભુ લીએ સંયમ ભાર,
ચાર સહસ રાજશું, ચૈત્ર વદ આઠમ સાર । ૪ । પ્રભુ
વિચરે મહીયલ. વરસ દિવસ વિષુ આહાર । ગજરથને
ઘોડા, જન દિએ રાજકુમારી । પ્રભુતે નવિ લેવે, જુવે
શુદ્ધ આહાર । પડિલાબ્યા પ્રભુજી, શ્રી શ્રેયાંસકુમાર । ૫ ।
ફાગણ અંધારિ અગીઆરસ શુભ ધ્યાન । પ્રભુ અઠમ
ભકતે, પામ્યા કેવલનાથ । ગદ ત્રણે રચે સુર, સેવા કરે
કરજોડ । ચક્ર રત્ન ઉપન્યો, ભરતને મન કોડ । ૬ ।
મરૂદેવા મોહે, દુઃખ આણે મનજોર । મારો ઋષભ સહે
છે, વનવાસી દુઃખ ઘોર । તવ ભરત પયપે, ત્રિભુવન
કેરો રાજ* તુમ પુત્ર ભોગવે જુઓ માતા આજ । ૭ ।
ગજરથ બેસાડી, સમવસરણની પાસ । ભરતેસર આવે,
પ્રભુવંદન ઉદ્ધાસ । સુણી દેવની દુંદુભી, ઉલસિત આણું-
દપુર । આઘ્યાં હરખનાં આંસું, તિભિર પડલ ગયાં દૂર
। ૮ । પ્રભુની ઋદ્ધિ દેખી એમ ચિંતે મનમાંહે । ધિક
ધિક કુડી માયા, કોના સુત કોના તાત । એમ ભાવના
ભાવતાં, પામ્યાં કેવલજ્ઞાના તત્ત્વજ્ઞ મરૂદેવા, તિહાં લહો
નિર્વાણ । ૯ । ધન્ય ધન્ય એ પ્રભુજી, ધન્ય એહનો

*૭ આ સ્તવનની સાતમી ગાથામાં છેલ્લાં બે ચરણ ત્રુટતા
હોવાથી નવીન મૂકેલા છે.

પરિવાર । લાખ પૂર્વ ચોરાસી પાલી આયુ ઉદાર । મહા
વહી તેરસ દીને, પામ્યા સદ્ધિનું રાજ અષ્ટાપદ શિખરે,
જય જય શ્રી જિનરાજ । ૧૦ ।

। કલ્પ ।

ચોવીસ જિનવર તણે અંતર, લણ્યે આત ઉદ્ધાસ એ,
સંવત સતર તહોંતરે, એમ રહી ચેમાસુંએ । સંઘતણે
આગ્રહ ગ્રહી મેં, શ્રી વિમલવિજય ઉવઝાયએ તસ શિષ્ય
રામવિજય નામે, વયો જય જય કાર એ । ઇતિ શ્રી
આંતરાનું સ્તવન સંપૂર્ણ ।

। મહારમાહાવિરકરાંગતાર, સદાસમાલે હિતદેવમાના,
સમારમા માગમયા સરામાં, સિદ્ધાઈ કામે લવતા દયામા
। ૧ । ઇતિ સ્તુતિ:

શ્રી સૌભાગ્ય પંચમી તપ સ્તવન.

સેવો સેવો સકલ સુખ કાજ, મુગુણ નર આજ,
શ્રીમત્ ધૃત કલ્લોલ પાર્શ્વનાથ મહારાજ.

(એ લાવણીની ચાલ.)

પાલો પાલો પંચતી તપ પંચ વર્ષ પંચ માસ,
પંચ જ્ઞાન સહિત પંચમી ગતિ પામવા ખાસ પા૦ । ૧ ।
પંચમી આરાધનથી પંચ જ્ઞાનની શુદ્ધિ,
પંચાચારે વહી થાય ધીરતા ખુદ્ધિ. પા૦ । ૨ ।

વરદતાદિ વૃત્તાંત ઘણા છે તાંહિ,
 સુણો ભવિષ્યદત્ત સંબંધ તથાપિ ઉચ્છાંહિ. પા૦ । ૩ ।
 કુડ મંડલમાં ગુરૂ શહેર હસ્તિનાપુર સારું,
 થયા શાંતિ કુંથુ અર તીર્થંકર ચક્ર ધારું. પા૦ । ૪ ।
 તિહાં ચંદ્ર પ્રભ તીર્થંકર તીર્થમાં સારાં,
 શ્રેષ્ઠી ધનપતિ શેઠાણી કમલશ્રી ખ્યારાં. પા૦ । ૫ ।
 સિંહ અને ભવિષ્ય ભાખી મુનિ સ્વપ્નથી સારો,
 થયો ભવિષ્યદત્ત સુત રાજાને પણ ખ્યારો. પા૦ । ૬ ।
 તસ બાંધવ બાંધુદત્ત નામે નઠારો,
 રૂપવતી માતથી થયો કુલ કુઠારો. પા૦ । ૭ ।
 સાથે બે બાંધવ દેશાંતર સધાવે,
 વનમાં વૃદ્ધ મૂકી લધુ સસાથ પલાવે. પા૦ । ૮ ।
 હવે ભવિષ્યદત્તનો ભવિષ્ય ઉપર આધાર,
 સિંહાદિ ભયાનક વનમાં ગણે નવકાર. પા૦ । ૯ ।
 ફરતાં ફરતાં એક નગર નજરમાં આવે,
 ધન ધાન્યથી પૂર્ણ છતાં કોઈ જન ન દિખાવે. પા૦ । ૧૦ ।
 તે શુન્ય નગરમાં ફરતાં દેવળ દીકું,
 શ્રી ચંદ્રપ્રભ જન દર્શન લાગ્યું મીઠું. પા૦ । ૧૧ ।
 નમી પણ સ્તુતિ કરી બહાર જઈ સુતો,
 બારમાં દેવલોકે ધર્મ મિત્ર તસ હુતો. પા૦ । ૧૨ ।
 તે યશોધર કેવલીને પૂછીને આવે,
 શ્રી ચંદ્રપ્રભ જન ચરણે શિશુ નમાવે. પા૦ । ૧૩ ।

નિદ્રાનો છેદ ન થાય એમ વિચારી,
 ભીંતે અક્ષર પંક્તિ લખી દીધી સારી. પા૦ । ૧૪ ।
 તસ રક્ષા માણિલદ્ર યક્ષને લલાવી,
 સુર સ્વસ્થાને પહોંચ્યો શુભ ભાવના ભાવી. પા૦ । ૧૫ ।
 નિદ્રા છેદે અક્ષર પંક્તિ અનુસાર,
 ગયો કનક મહેલમાં ભવિષ્યદત્ત કુમાર. પા૦ । ૧૬ ।
 તે શુન્ય મહેલમાં કન્યા એકાકી જોઈ,
 પૂછ્યું આ શહેરમાં કેમ ન દિસે કોઈ. પા૦ । ૧૭ ।
 કન્યા કહે રાક્ષસે કરી નગરમાં મારી,
 જીવતી રાખી ભવદત્ત તણી હું કુમારી. પા૦ । ૧૮ ।
 તેટલામાં આવ્યો રાક્ષસ મહા વિકરાળ
 ઋષી સુત સામે થયો કાઠી કરવાલ પા૦ । ૧૯ ।
 અવધિજ્ઞાને મુજ ઉપગારી છે જાણી,
 રાજ્ય આપી ભવિષ્યાનુરૂપા કરી તસ રાણી. પા૦ । ૨૦ ।
 રાય રાણી તિલકદ્વિપમાં રાજ્ય કરે છે,
 હંસપરે ચંદ્રપ્રભ ચરણ કમલમાં ઠરે છે. પા૦ । ૨૧ ।

— — —

। દાલ બીજ ।

આવો આવો જશોદાના કંથ, અમ ઘર આવોરે-એ દેશી.
 દેખો દેખો પંચમીનો પ્રભાવ, પ્રેમથી પ્રાણીરે,
 જેથી પુત્ર:વિયોગ પલાય, થાય સુખ ખાણીરે;

માતા કમલશ્રી ચિતવે એમ, પુત્ર ન આવ્યોરે,
 ખાર વર્ષ થયાં કોઈ ક્ષેમ, પત્ર ન લાવ્યોરે. દેખો ૦ ૧૧ ।
 રૂઢતી સુઢતી આકંઠ, કરતી નિવારીરે,
 શ્રુત દેવી સમા સુવ્રતા, સાધ્વીએ ઠારીરે;
 કહે શેઠાણી પુત્ર વિયોગ, કહો કેમ જાવેરે,
 ગુરૂણી કહે પંચમીથી, સકલ સુખ થાવેરે. દેખો ૦ ૧૨ ।
 ચોથને દિન એકાસણું, કરી શિલ પાલોરે,
 ઉપવાસે પ્રભુ પૂજી પાંચમ ઉજવાલોરે;
 છઠને દિન દેઈ ગુરૂ દાન, એકાસણું કરીએરે,
 મત્સર મૂકી ભવસાગર પાર ઉતરીએરે. દેખો ૦ ૧૩ ।
 ગુરૂ પંચમી તપ પંચ વર્ષ, પંચ માસ જાણુંરે,
 પંચ પક્ષે થાય વ્રત પુરૂં, શાસ્ત્રથી વખાણુંરે;
 જો શક્તિ ન હોય તો ભક્તિ સહિત તપ કીજેરે,
 લઘુ પંચમી વ્રત પંચ માસ, કરી સુખ લીજેરે. દેખો ૦ ૧૪ ।
 સુવ્રતા વચનથી પંચમી, તપ સ્વીકાર્યોરે,
 તસસાથે દેવગુરૂ વંદી, પ્રશ્ન ઉચ્ચાર્યોરે;
 મમ પુત્ર પરદેશથી આવશે કે નહિ સ્વામીરે,
 જ્ઞાનતણા તુમે ભંડાર નથી કાંઈ ખામીરે. દેખો ૦ ૧૫ ।
 મુનિ ભાષે પરદેશમાં, તારો પુત્ર છે રાજારે,
 ઈહાં અર્ધ રાજ્યને પામશે, પુણ્ય છે તબારે;
 એવું તત્ત્વજ્ઞાનીનું વચન, સુણીને ઉલ્લસતીરે.
 દીનને નિત્ય દેતી દાન, સુખે તે વસતીરે. દેખો ૦ ૧૬ ।
 એક દિન ભવિષ્યાનુરૂપા, કહે સુણો સ્વામીરે,

સંભલાવો નિજ વૃત્તાંત, કહું શિર નામીરે;
 તવ ભવિષ્યદત્તે કરી વાત પોતાની વીતીરે,
 વિરહે પીડાતી માત, ઉપર થઈ પ્રીતિરે. દેખો ૦ । ૭ ।
 જાય મલવા માતને, સમુદ્ર તટે રાણી સાથેરે,
 સિંધુએ મોતીડે વધાવ્યો રંગ રૂપ હાથેરે;
 ખુરા બંધુદત્તનાં વહાણ, આઘ્યાંખુરા હાલેરે,
 ભીખારી વેષે આવતાં બંધવને નિભાલેરે. દેખો ૦ । ૮ ।
 વસ્ત્રાભુષણાદિકથી, પોતા સમો કર્યો તેણેરે,
 કહે રાણી ભરોસો ન કરીએ, દ્રોહ કર્યો જેણેરે;
 તથાપિ વણાણુમાં બેઠો સરલ તસ સંગેરે,
 નામ મુદ્રા આડ તળે ભુલી, મામિની તે મંગેરે. દેખો ૦ । ૯ ।
 ગયો લેવા ભવિષ્યદત્ત, એકલડો તત્કાલરે,
 વહાણ હંકારી દીધાં દુષ્ટે મુકી નહિ ચાલરે,
 વળી ભવિષ્યદત્ત થયો, એકલડો નિરાધારરે,
 રાણી રૂવે બુવે ને, ઘણા કરે પોકારરે. દેખો ૦ । ૧૦ ।
 ભાભી પાસે ભડવા પરે આવ્યો ભામટો ભલવારે,
 સતી કહે નથી દેવર, સુવર સમો તું છિ છલવારે;
 આ વેલાએ વહાણમાં, થયો ઘણો ઉત્પાતરે,
 વહાણવટીયા ખમાવે, સતીને થઈ સુખશાતરે. દેખો ૦ । ૧૧ ।
 માણિભદ્ર વિમાને બેસાડી, ભવિષ્યને લાવેરે,
 નિજ માતાના ચરણ કમલમાં, શિર નમાવેરે;
 ભુપાલે સુમિત્રા પુત્રી. તિહાં પરણાવીરે,
 અર્ધ રાજ્ય આપીને પ્રીતિ, પૂર્ણ જણાવીરે. દેખો ૦ । ૧૨ ।

અંધુદત્ત બાંધી મંગાવી, ભવિષ્યા અપાવેરે,
 બિએગલણાં હુઃખ, ધર્મ પસાચે ખપાવેરે;
 રાજ્યે અંધુદત્ત મારવા હુકમ કીધારે,
 પણ વૃકધે રાજ્યને મતાવી, છાડાવી દીધારે. દેખો ૦ । ૧૩ ।
 તથાપિ રાજ્ય તસ માત, સાથે નિકાલેરે,
 નિજ દેશ થકી પરદેશ અનીતિ ન ચાલેરે;
 માતા કમલશ્રી વિદ્ય, વિલય થયાં એમ વિચારેરે,
 પંચમી તપનો પ્રભાવ, પ્રેમે ઉચ્ચારેરે. દેખો ૦ । ૧૪ ।

હવે ઉજમણે પાંચ ચેલ્ય નવાં નીપજાવેરે,
 પંચવર્ણી પ્રાલભ્ય પાંચ તાહાં પધરાવેરે;
 ઇત્યાદિક બહુ વિસ્તાર, ઉજમણા કેરારે,
 કરી અનુમોદનાની સાથ, ટાલે ભવ ફેરારે દેખો ૦ । ૧૫ ।

ભવિષ્યદત્ત ભગવાની રાજ્ય પુત્રને મોટુરે,
 લીધી દીક્ષા જાણી સંસાર સુખ સર્વી ખોટુરે;
 પાંદેલી પ્રિયા અને માત, સાથ પ્રવ્રજ્યા પાલીરે,
 દશમે સ્વર્ગે થયા દેવ ત્રણે ભાગ્યશાલીરે દેખો ૦ । ૧૬ ।

ત્યાંથી ચવી માતાનો, જીવ થયો ચક્રવર્તીરે,
 વસુધર નામે ધરાપાલ ફેજ તસ ફરતીરે;
 ભવિષ્યાનુરૂપાનો જીવ થયો તસ ખેટોરે,
 નંદિવર્ધન નામ કુમાર, જોવો વહટેટોરે. દેખો ૦ । ૧૭ ।
 શ્રી ભવિષ્યદત્તનો જીવ, થયો લઘુ બ્રાતારે,
 શ્રી વર્ધન નામે કુમાર, જીવોનો ત્રાતારે;

ચક્રવર્તી અને બે, પુત્રોએ દિક્ષા પાલીરે,
 કેવલી થઈ મોક્ષમાં, ગયા જ્યાં નિત્ય દિવાલીરે. દેખો ૦ ૧૯૮।
 શ્રી વિજયાનંદસૂરિ રાજ, થયા ભાગ્યશાલીરે,
 જેનું વચન જગતમાં, ગવાય ઘણું ટંકશાલીરે;
 તસ પ્રથમ શિષ્ય, શ્રી લક્ષ્મીવિજય ગુરૂ મલીયારે,
 કહે હુંસ પસાયે તાસ, મનોરથ ફલીયારે. દેખો ૦ ૧૯૯।
 તેણે પંચમી તપનું સ્તવન, કર્યું શુભ ભાવેરે,
 શ્રી આદિ જીન મંડલ અરજ કરીને કરાવેરે;
 આ મંડલ સુંદર. શહેર વડોદરે રંગેરે.
 કરે ભકિત પ્રભુની, સંગીતથી મન ચંગેરે. દેખો ૦ ૨૦૦।

અગીઆરસનું સ્તવન હાલો ૪

હુહા—શાંતિકરણ શ્રી શાંતિજી, વિધન હરણ શ્રીપાસ ।
 વાગદેવી વિદ્યા દીએ, સમરૂં ધરી ઉદ્ધાસ । ૧ ।
 જાદવ કુલ સીરસેહરે, બ્રહ્મચારી ભગવંત । શ્રી
 નેમિસર વંદીએ. જેહનાં ગુણ અનંત । ૨ ।

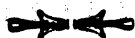
૧ હાલ ૧ લી રાગ મદહાર ।

નયરિ નિરૂપમ નામ દ્વારાવતિ દીપતી રે । દ્વા ૦ ।
 ધનવંત ધરમી લોક દેવપુરી જીપતીરે । દે ૦ । યાદવ સહિત
 ગદાધર રાજ કરે જીહારે । રા ૦ । ઉપગારી અરિહંત પ્રભુ
 આવ્યા તિહારે । પ્ર ૦ । અંતેઉર પરિવાર હરી વંદન

ગયારે । હૃં । પ્રદક્ષણા દેઈ ત્રણ પ્રભુ આગલ રહ્યારે ।
 । પ્ર૦ । દેશના દિએ જનસજ સુણે સહુ ભાવીઆરે
 । સુ૦ । અરિહા અમૃત વયણ સુણી સુખ પાવીઆરે ।
 । સુ૦ । હરિ તવ જોડી હાથ પ્રભુને ધમ કહેરે । પ્ર૦ ।
 સકલ જંતુના ભાવ જિનેશ્વર તુમે લહ્યારે । જિ૦ । વરસ
 દિવસમાં કોઈક દિન એક લાંખીયેરે । દિ૦ થોડે પુણ્યે
 જોહથી અનંત ફલ ચાખીયેરે । અ૦ । ૩ ।

। હુહા ।

પ્રભુજી તવ હરિને કહે મૌન એકાદસી જાણ । કલ્યાણક
 પચાસ શત શુભ દિવસે ચિત્ત આણ । ૧ । વાસુદેવ
 વલતું કહે, દોઢસો કલ્યાણક કેમ । અતીત અનાગત
 વર્તમાન, ઇણિપરે ભાળે નેમ । ૨ ।

। ઢાલ બીજી ।

કેસરમાં લીના આહારો સાહેબો । એ દેશી ।

મહાજન સર્વાનુભુતિની, ભવિકજન કીજે શ્રીધરસેવ
 હો । નમિ મદ્ધિ અરનાથની । ભ૦ । રાખો વંદન ટેવ
 હો । ૧ । નાથ નિરંજન સાચો સજજન, દુખનો ભંજન,
 મોહનો ગંજન વંદિએ । ભવકિજન, એહીજ જિનવર દેવ
 હો । એ આંકણી । સ્વયં પ્રભુ દેવ શ્રુત ઉદયનાથ । ભ૦ ।
 સાચો સીવપુર સાથ હો । અકલંક શુભંકર વંદિએ । ભ૦ ।
 સાચો શ્રી સપ્તનાથ હો । ૨ । પ્રદેશ ગુણનાથ ગાંગિક

। ભ૦ । સુવ્રત શ્રી મુનિનાથ હો વિસિષ્ટ જીનવર વંદિએ
 । બ૦ । એહીજ ધર્મનો નાથ હો । ૩ । સુમૃદ્ધ શ્રી
 વ્યક્તનાથ જે । ભ૦ । સાચો કલશત જાણુ હો, અરણ્યવાસ
 શ્રીયોગ જે । ભ૦ । શ્રી અજોગ ચિત્ત આણુહો । ૪ ।
 પરમનાથ સુધારતિ । ભ૦ । કીજે નિષ્કેસ સેવસો । સર્વરિધ
 ભરિભદ્રને । ભ૦ । મગધાધિપ સુધ દેવહો । ૫ । પ્રયછ
 અક્ષોભ જિનવરા । ભ૦ । મલયસિંહ નિત વંદહો ।
 દિનકર ધનદ પ્રભુ નમો । ભ૦ । પોષધ સમરસ કંદહો ।
 । ૬ ।

। દુહ ।

જિન પ્રતિમા જીનવાણિનો, મોટો જગ આધાર । જીવ
 અનંતા એહથી, પામ્યા ભવનો પાર । ૧ । નામ ગોત્ર
 શ્રવણે સુણિ, જપે જે જિનવર નામ । અષ્ટ કરમ અરિ
 જીતીને, પામે શિવપુર ઠામ । ૨ ।

। દાલ ત્રીજી ।

। મોરા સાહિબ હો, શ્રી શીતલનાથકે, વીનતિ સુણે
 એક માહરી । એ દશી ।

શ્રી પ્રલંબ હો ચારિત્રનિધિ દેવકે, પ્રસમરાજિ નિત
 વંદીએ । શ્રી સ્વામિક હો વિપરિત પ્રસાદકે, વંદી પાપ
 નિકંદિએ । શ્રી અઘટિત હો પ્રહ્મણી જિનરાજકે, રૂપભચંદ્ર
 ચિત્ત આણીએ । પશ્ચિમ માંહે એ ભરત મઝારકે, ત્રણ
 ચોવિસી જાણિયે । ૧ । શ્રી દયંતહો અભિનંદન પૂજ્યકે,

રત્નશેખર ત્રિભુવન ધણી । શ્યામ કોષ્ટજહો મરૂદેવ દયા-
 લકે, અતિ પાર્શ્વ કીરતિ ધણી । નંદીખેણ હો વ્રતધર
 નિર્વાણકે, સેવંતાં સંકટ ટલે । જંબુદીપે હો ચતુર્વીસી
 ત્રણકે, સેવંતાં સંપત મલે । ૨ । શ્રી સૌંદર્ય હો ત્રિવિક્રમ
 નામકે, નારસિંહ સેવો સહિ । શ્રી ખેમંત હો સંતોષિત
 દેવકે, કામનાથ વદો વહી । મુનિનાથ હો જીનવર ચંદ્ર
 દાહકે, કિલાદિત્ય ચિત્તમાં ધરો । ખંડ ધાતકી હો પૂર્વ
 ઐરાવત માંહિકે, ત્રણ ચોવીસી મંગલ કરો । ૩ । અષ્ટાદિક
 હો શ્રી વણિગ જાણકે, ત્રણ જ્ઞાન સેવો સુખને । તમે
 કંદ હો શ્રી સાયર કાક્ષકે, ખેમંત વાંદી જમો દુખને । શ્રી
 નિર્વાણ હો શ્રી જીનવર રવિ રાજકે, પ્રથમ નાથ સેવો સહી ।
 પુષ્કર દ્વીપે હો ચોવીસી ત્રણકે, ત્રણ જગતના નાથ છે જા
 શ્રી પુરૂષ હો શ્રી ઓધવ વિકકે, વિક્રમેંદ્ર ધીરે નમો । શ્રી
 સ્વસાંતિ હો હરનાથ મુણિદેવકે, નંદિ કેશ મુજ મન ગમ્યો ।
 મહા મૃગેંદ્ર હો શ્રી અશોક ચિતકે, મહેંદ્રનાથ નાથાય
 નમું । ધાતકી ખંડે હો ઐરાવત ક્ષેત્રકે, ત્રણ ચોવીસી
 ચરણે રમું । ૫ । અશ્વ વૃંદ હો શ્રી કુટલિક વંદકે, વર્ધ-
 માન મુજ મન ગમ્યો । શ્રી નંદિકહો શ્રી ધર્મચંદ્ર દાહકે
 વિવેક મુજ મનમાં ગમ્યો । કલાપક હો શ્રી વિસોમ એહકે,
 અરણ્યનાથ કીરતી ધણી । પુષ્કર દ્વીપે હો ચોવીસી ત્રણકે,
 ત્રીસ ચોવીસી તે ભણી । ૬ ।

। લાલ । ૪ ।

। દુહા ।

નેમી જીસેશ્વર ઉપદીસ્યો સદ્દહો કૃષ્ણ નરેશ । વીર
વિમલ ગુરૂશ્રી લહ્યો, મેં સુણ્યો ઉપદેશ । ૧ । કાલ અ-
નંતો નિર્ગમ્યો, અનંત અનંતીવાર । આદિ નિર્ગોદે હું
ભમ્યો, કેણે ન કિધી સ્હાય । ૨ । પ્રભુ દર્શન મુજ નાવ
હુઓ, નવિ સુણ્યો ધર્મ ઉપદેશ । નાટકીઆ નાટક પરે,
ખહુ બનાવ્યા વેસ । ૩ । અનુક્રમે નર ભવ લહ્યો ઉત્તમ
કુલ અવતાર । દુર્લભ દર્શન પામીઓ, તાર પ્રભુ મુજ
તાર । ૪ ।

। સિવ કુંવરને વંદીએ રે લોલ । એ દેશી ।

નેમીજીણેસર ઉપદીસ્યોરે લાલ, અદ્ભુત એ અધિ-
કારરે સુગુણ નર, સાંભલતાં ચીત હરખીઓરે લાલ ।
હુઓ જય જયકારરે સુગુણ નર । ૧ । શ્રી જિન શાસન
જગ જ્યોરે લાલ । એ આંકણી । મંત્ર યંત્ર મણિ ઔષધિ
રે લાલ, સકલ જંતુ હિતકારરે સુગુણ નર । એહ નીત
થુણુતાંથકારે, ટાલે વિષય વિકારરે સુગુણ નર । ૨ । શ્રીં ।
રોગને સોમ વિભોગકારે લાલ, નાસે ઉપદ્રવ દુખરે । સું ।
સેવતાં સુખ સ્વર્ગનારે લાલ, વલિ પામે સિવ સુખરે ।
। સું । ૩ । શ્રીં । આરાધન વિધિ સાંભલોરે લાલ,
ચોથ ભક્ત ઉપવાસરે । સું । મૌન ધ્યાન ધ્યાવતાંરે લાલ,
હોએ એધને નાસરે । સું । ૪ । શ્રીં । અહોરત્તો

પોસહ કરીરે લાલ, જપીયે એ જીન નામરે । સુ૦ । રૂઢિ
 વૃદ્ધિ સુખ સંપદારે લાલ, લહિએ સિવપુર ઠામરે । સુ૦ ।
 ૧ । પ । શ્રી૦ । માગશિર સુદિ એકાદશિરે લાલ, ઇચ્છાર
 વરસ વખાણરે । સુ૦ । માસ ઇચ્છાર ઉપર વલિરે લાલ,
 એ તપ પૂર્ણ પ્રમાણરે । સુ૦ । ૬ । શ્રી૦ । ઉજમણું
 કરે ભાવથીરે લાલ, શક્તિ તણે અનુસારરે । સુ૦ । જિન
 પૂજા સંઘ સેવનારે લાલ, દાન દિએ સુવિચારરે । સુ૦ ।
 ૭ । શ્રી૦ પાટી પોથિ પુઠીઆરે લાલ, ઇચ્છાર ઇચ્છાર
 એમ જાણરે । સુ૦ । સુવ્રત શેઠ તણિ પરેરે લાલ, હોએ
 ગુણની ખાણરે । સુ૦ । ૮ । શ્રી૦ । તપ કિરિયા ક્રીધા
 ઘણારે લાલ, પણ નાવ્યું પ્રણિધાનરે । સુ૦ । તે વિણ
 લેખે આવ્યે નહિરે લાલ, કાસ કુસુમ ઉપમાનરે । સુ૦ ।
 ૯ શ્રી૦ । કાલ અનંતે મેં લીઓરે લાલ, કર્મ ઇંધણ
 કેઈ તુરરે । સુ૦ । સુદ્ધ તપ ભલે ભાવથીરે લાલ, તેહ
 કરે ચક્રચરરે । સુ૦ । ૧૦ । શ્રી૦ । દાનશીલ તપ ભાવ-
 થીરે લાલ ઉધર્યા પ્રાણી અનેકરે । સુ૦ । આરાધો આદર
 કરીરે લાલ, આણિ અંગ વિવેકરે । સુ૦ । ૧૧ । શ્રી૦ ।
 ખારે પરખદા આગલેરે લાલ, ઈમ કહ્યા નોમ સ્વામિરે ।
 ૧૨ । સુ૦ । કૃષ્ણ નરેસરે સદહોરે લાલ, પહોતા નિજ નિજ
 ધામરે । સુ૦ । ૧૨ । શ્રી૦ ।

૧ દાલ પાંચમી ।

દુસમ કાલે એ આલંબન સુગુર સદાગમ વાણીજી ।
 તેહની સંગે બહુ સુખ પામ્યા, ભવમાંહે ભવિ પ્રાણીજી ।

૧ । સમકિતદાયક સુખ પંથ વાહક, ગુરૂ ગીતારથ દીવોલ । પસુ દાલી સુર રૂપ કરે જે, તેહજ ગુરૂ ચીરં-
 જીવોલ । ૨ । ગુરૂકલવાસે રહેતાં લહિએ, વિનય વિષેક સવિ કિરિઆલ । તેહની સેવા કરતાં થાએ, પૂરણ જ્ઞાનના દરીયાલ । ૩ । એહ સ્તવન જે સુણસે ભણસે, છોડી ચિત્તના આલાલ, સુરતરૂ સુરમાણી સુરંગવી પ્રગટયા, તસ ધર મંગલ માલાલ । શ્રી વીર વિમલગુરૂ સેવા કરતાં, રૂઢિ કૃત ગુણ ગાયાલ । વીસુધ વિમલ કહે તેહની સંગે, પુરૂષોત્તમ ગુણ ગાયાલ । ૪ ।

। ઇતિ શ્રી અગ્યારસનું સ્તવન સંપૂર્ણ ।

શ્રી દીવાલીનું સ્તવન.

। ઠાણ ૧ । રાગ રામગિરિ.

શ્રી શ્રમણ સંઘ તિલકોપમં ગૌતમં, મુગતિ પ્રણિ-
 પત્ય પાદારવિદં, ઇન્દ્રભૂત પ્રભવમહં સમોચકં, કૃત
 કુશલ કોટિ કલ્યાણ કંઠં । ૧ । મુનિ મન રંજણો, સયલ
 દુઃખ ભંજણો, વીર વર્ધમાનો જીણદો, મુગતિ ગતિ જીમ
 લહી, તિમ કહું સુણ સહી, જીમ હોએ હર્ષ હઈડે આણદો
 । મુ । ૨ । કરીય ઉદ્ધોષણ દેશ પુર પાટણે, મેઘ જીમ
 દાન જલ બહુલ વરસી, ધણ કણગ મોતીયા ઝગમગે
 જોતિયા, જીન દેઈ દાન ઇમ એક વરસી । મુ । ૩ ।
 દોયવિણુ તોય ઉપવાસ આદે કરી, માગસિર કૃષ્ણ દશમી

દિહાડો, સિદ્ધિ સામ્યા થઈ વીર દીક્ષા લેઈ, પાપ સંતાપ
 મલ દૂર કાંઠે । મુ૦ । ૪ । બહુલ બંબણુ ઘરે પારણું
 સ્વામિએ, પુણ્ય પરમાત્મ મધ્યાન્હ કિધા, ભુવન ગુરૂ પરણું
 પુન્યથી બંબણે, આપ અવતાર ફલ સયલ લીધું । મુ૦ ।
 ૫ । કર્મચંડાલ ગોસાલ સંગમ સુરો, જીણે જીન ઉપરે
 ઘાત માંડ્યો, એવડો વચર તે પાપિયા સેં કર્યો, કર્મ કોઠિ
 તુંડિજ સખલ દંડ્યો । મુ૦ । ૬ । સહજ ગુણ રેષિઓ
 નામે ચંડકેષિઓ, જીનપદે સ્વાન જિમ જેહ વિલગો,
 તેહને ખુઝવિ ઉદ્ધર્યો જગપતિ, કિધલો પાપથી અતિહિ
 અલગો । મુ૦ । વેદ્યામા ત્રિયામ લગેં જોદિયો, લેદિયો
 તુઝ નવિ ધ્યાન કુંભો, શુલપાણિ અન્નાણિ અહો ખુઝવ્યો,
 તુઝ કૃપા પાર પામે ન સભો । મુ૦ । ૮ । સંગમે પેડીયો
 પ્રભુ સજલ લોચણે, ચિંતવે છુટશે કિમ એહો, તાસ ઉપરે
 દયા એવડી શી કરી, સાપરાધે જને સખલ નેહો । મુ૦ ।
 ૯ । ઇમ ઉપસર્ગ સહેતાં તરણિ મિત વરસ, સાદ્ગ
 ઉપર અધિક પક્ષ એકે; વીર કેવલ લહું કર્મ દુઃખ સવિ
 દહું, ગહગહું સુર નિકર નર અનેકે । મુ૦ । ૧૦ । ઇન્દ્ર-
 ભૂત પ્રમુખ સહસ ચઉદશ મુનિ, સાહુણી સહસ છત્રીસ
 વિહસી, ઓઝણસઠ સહસ એક લાખ શ્રદ્ધાલુઆ, શ્રાવિકા
 ત્રિલખ અઠાર સહસી । મુ૦ । ૧૧ । ઇમ અખીલ સાધુ
 પરિવારશું પરિવરયો, જલધિ જંગમ જીર્યો શુહિર ગાજે,
 વિચરતા દેશ પરદેશ દિયે દેશના, ઉપદેશે સયલ સંદેહ
 ભાજે । મુ૦ । ૧૨ ।

૧ ઢાલ ૨ । વિવાહલાની દેશી ।

હવે નિય આય અંતીમ સમે, જાણીય શ્રી જિનરા-
યરે, નયરી અપાપાએ આવીયા, રાય સમાજને ઠાયરે;
હસ્તિપાલગરાયે દીઠલા, આવિયા આંગણુ ખારરે, નયણુ
કમલ દોય વિહસીઆ, હરસીલા હુઇડા મઝારરે । ૧૩ ।
ભલે ભલે પ્રભુજી પધારીયા, નયન પાવન કિધારે, જનમ
સફલ આજ અમ તણો, અમ્હુ ઘરે પાઉલાં દીધારે;
રાય રાણી જિન પ્રભુમીયા, મોટે મોતિયડે વધાવિરે, જિન
સનમુખ કર જોડીય જોડલા આગલે આવિરે । ૧૪ । ધન
અવતાર અમારડો, ધન દિન આજનો એહોરે, સુરતરૂ
આંગણુ મોરિઓ, મોતિયડે વુઠલો મેહોરે; આ શ્યું અમા-
રડે એવડો, પૂરવ પુન્યનો જોગરે, હેડલો હેજે હરસિઓ,
જો જિન મલિયો સંજોગરે । ૧૫ । અતિ આદર અવ-
ધારિએ, ચરમ ચોમાસલુ રહિયારે, રાય રાણી સુરનર સવે,
હયડલા માંહે ગહગહિયારે; અમૃતથી અતિ મીઠડી,
સાંભલી દેશના જિનનીરે, પાપ સંતાપ પરે થયો, શાતા
થઇ તન મનનીરે । ૧૬ । ઈંદ્ર આવે આવે ચંદ્રમા આવે
નરનારીના વૃંદરે, ત્રિણુ પ્રદક્ષણા દેઇ કરી નાટક નવ નવે
છંદરે; જિનમુખ વયણુની ગોઠડી, તિહાં હોયે અતિ ઘણી
મીઠીરે. તે નર તેહજ વરણુવે, જીણુ નિજ નયણુલે દીઠી રે
। ૧૭ । ઇમ આણુંદે અતિક્રમ્યા, શ્રાવણુ ભાદ્રવો આસોરે,
કૌતિક કોડિલો અનુક્રમે, આવિયો કાર્તિક માસોરે; પાખિ
પર્વ પન્હોતલું, પોહતલું પુન્ય પ્રવાહિરે. રાય અઢાર તિહાં

મિલ્યા, પોસહ લેવા ઉછાંહિરે । ૧૮ । ત્રિલોવન જન
સવિ તિહાં મિલ્યા, શ્રી જિન વંદન કામોરે, સહેજ સંકિરણ
તિહાં થયો, તિલ પડવા નહિ ઠામોરે; ગોયમ સ્વામિ
સમોસર્યા, સ્વામિ સુધર્મા તિહાં બેઠારે, ધન ધન તે જિણે
આપણે, લોચણે જિનવર દિઠારે । ૧૯ । પુરણ પુન્યના
ઓષધ, પોષધ મત વેગે લિધારે, કાર્તિક કાલી ચઉદશે,
જિન મુખે પચખાણુ કિધારે; રાય અઠાર પ્રમુખ ઘણે,
જિન પગે વાંદણાં દિધારે, જિન વચનામૃત તિહાં કણે,
ભવિયણે ઘટઘટ પીધારે । ૨૦ ।

। ઢાલ ૩ । રાગ માઝ ।

શ્રી જગદીશ દયાલુ દુઃખ દૂરે કરેરે, કૃપા કોડિ તુજ
બેડી; જગમાંરે જગમાંરે કહિએ કેહને વીરજીરે । ૨૧ ।
જગ જનને કુણુ દેશે એહવી દેશનારે, જાણિ નિજ નિર-
વાણુ; નવરસરે નવરસરે સોલ પહોર દિયે દેશનારે । ૨૨ ।
પ્રબલ પુન્ય ફલ સંસુચક સોહામણારે અજઝયણાં પણુ પન્ન ।
કહિયારે કહિયાંરે મહિયાં સુખ સાંભલિ હોએરે । ૨૩ ।
પ્રબલ પાપ ફલ અજઝયણાં તિમ તેટલાંરે, અણુ પુછ્યા
છત્રીસ; સુણુતાંરે સુણુતાંરે ભણુતાં સવિ સુખ સંપજેરે । ૨૪ ।
પુન્યપાલ રાજ તિહાં ધર્મ કથાંતરેરે, કહો પ્રભુ પ્રત્યક્ષ દેખ;
મુજનેરે મુજનેરે સુપન અર્થ સવિ સાચલોરે । ૨૫ । ગજ
વાનર, ખીર, દુમ, વાયસ, સિંહ ઘડોરે, કમલખીજ ઇમ

આઠ; દેખિરે દેખિરે સુપન સંશય મુઝ મન હુઓરે । ૨૬ ।
 ઉપર બિજ કમલ અસ્થાનકે સિંહનરે, જીવ રહિત શરીર;
 સોવનરે સોવનરે કુંભ મલિન એ શું ઘટેરે । ૨૭ । વીર ભણે
 ભુપાલ સુણો મન થીર કરીરે, સુમિણ અર્થ સુવિચાર;
 હેડેરે હેડેરે ધરજ્યો ધર્મ ધુરંધર રે । ૨૮ ।

૧ હાલ ૪ ।

શ્રાવક સિંધુર સારિખા, જનમતના રાગી; ત્યાગી
 સહુ ગુરૂ દેવ, ધર્મ તત્ત્વે મતિ જાગિ; વિનય વિવેક
 વિચારવંત, પ્રવચન ગુણ પૂરા, એહવા શ્રાવક હોયસે,
 મતિમંત સનુરા । ૨૯ । લાલચે લાગ્યા થોડિલે, સુખે રાચિ
 રહિયા, ધરવાસે આશા અમર, પરમારથ દુહિયા; મત
 વચરાગ થકે નહિ, કોઈ લેશે પ્રાયે, ગજ સુપને ફલ એહને
 નવિ માંહો માંહે । ૩૦ । વાનર ચંચલ ચપલ જાત,
 સરખા મુનિ ખોટા, આગલ હોસે લાલચિ. લોભી મન
 ખોટા; આચારજ તે આચારહિણ, પ્રાયે પરમાદિ, ધર્મ
 ભેદ કરસે ઘણા, સહજે સ્વારથ વાદી । ૩૧ । કો ગુણવંત
 મહંત સંત, મહાન મુનિ રૂડા, મુખ મીઠા માયાવિયા,
 મનમાંહે કુડા; કરસે માંહો માંહે વાદ, પર વાદે નાસે,
 બીજ સુપન તણો વિચાર, ઈશ વીર પ્રકાશે । ૩૨ । કલ્પવૃક્ષ
 સરખા હોસે, દાતાર ભલેરા, દેવ ધર્મ ગુરૂ વાસના,
 વરિ વારિના વેરા, સરલ વૃક્ષ સવિને દીએ, મનમાં ગહ

ગહતા, દાતા દુરલભ વૃક્ષ રાજ, ફલ કુલે ત્રહતા । ૩૩ ।
કપટી જિનમંતલિંગિયા, વળી બખૂલ સરિખા, ખીર વૃક્ષ
આડા થયા, જીમ કંટક તિખા; દાન દેયતાં વારસી,
અન્ય પાવન પાત્રી ત્રીજી સુપન વિચાર કહ્યો, જિનધર્મ
વિધાત્રી । ૩૪ । સિંહ કલેવર સારિખો, જિન શાસન સખલો,
અતિ દુર્હાંત અગાહનિય, જિનવાચક જમલો; પરશાસન
સાવજ અજ, તે દેખી કંપે, ચઉથા સુપન વિચાર ધમ,
જિનમુખથી જંપે । ૩૫ । ગચ્છ ગંગાજલ સારીખો, મૂંકી
મતિ હિણા, મુનિ મન રાચે છિલ્લે, જીમ વાયસ દીણા;
વંચક આચારજ અનેક, તિણે ભુલવિયા, તે ધર્મોંતર
આદરે, જડમતિ બહુ ભવિયાં । ૩૬ । પચમ સુપન વિચાર
એહ, સુણીઓ રાજને; છઠે સોવન કુંભ દીઠ, મેલો
સુણિ કાને; કેા કેા મુનિ દરસણ ચારિત્ર, જ્ઞાન પૂરણ
દેહા, પાલે પંચાચાર ચાડે, છાંડ નિજ ગેહા । ૩૭ । કેા
કપટી ચારિત્ર વેષ લેઇ વિપ્રતારે, મેલો સોવન કુંભ જીમ,
પિંડ પાપે ભારે; છઠા સુપન વિચાર એહ સાતમે દિઠો;
ઉકરડે ઉતપતિ થઇ, તે શું કહો જિણુવર । ૩૮ । પુણ્યવંત
પ્રાણિ હુસ્યે, પ્રાયેં મધ્યમ જાતિ, દાતા ભોક્તા ઋદ્ધિવંત,
નિરમલ અવદાત; સાધુ અસાધુ જાતિ વહે, તવ સરીખા
કિજે, તે બહુ ભદ્રક ભવિયણે, સ્યો ઉલંછો દીજે । ૩૯ ।
રાજા મંત્રિપરે સુ સાધુ. આપોપું ગોખી, ચારિત્ર સુધું
રાખશે, સવિ પાપ વિલોખી; સપ્તમ સુપન વિચાર વીર,
જિનવરે ધમ કહીયો, અઠમ સુપન તણો વિચાર, સુણિ

મન ગહગહિઓ । ૪૦ । ન લહે જિનમન માત્ર જેહ તેહ
પાત્ર ન કહિએ; દિધાનું પરભવ પુણ્ય ફલ, કાંઈ ન લહિયે;
પાત્ર અપાત્ર વિચાર બેદ, ભોલા નવિ લહેશે, પુણ્ય અર્થે
તે અર્થ આથ કુપાત્રે દેહસે । ૪૧ । ઉખર ભૂમિ દષ્ટ
બિજ, તેહનો ફલ કહીએ; અષ્ટમ સુપન વિચાર ઇમ
રાજા મન ગહિયે. એહ અનાગત સવિ સરૂપ, જાણિ તિણે
કાલે, દીક્ષા લીધી વીર પાસે, રાજા પુન્યપાલે । ૪૨ ।

ઢાલ પ । રાગ ગોડી ।

ઈંદ્રભૂતિ અવસર લહિ રે, પુછિ કરો જિનરાંય, શું
આગલ હવે હોયસેરે, તારણ તરણ જીહાજે રે । કહે જીન
વીરજી । ૪૩ । મુજ નિવારણ સમય થકી રે. ત્રિહ વરસે
નવ માસ માઠેરો તિહાં બેસસેરે પંચમકાલ નિવાસોરે
। કહે૦ । ૪૪ । બારે વરસે મુઝ થકિરે, ગૌતમ તુઝ
નિવારણ, સોહમ વીશે પામશેરે, વરસે અક્ષય સુખ ઠાણેરે
। કહે૦ । ૪૫ અઉસઠ વરસે મુઝ થકિરે, જંબુને નિરવાણ,
આંધમસે આદિત્ય થકિરે, અધિકુ કેવણ નાણો રે । કહે૦ ।
। ૪૬ । મન પજજવ પરમાવધિરે ક્ષાયોપશમ મન આણ,
સંયમ ત્રિણ જિન કંઠપનીરે, પુલાગાહારગ હાણુ રે । કહે૦ ।
। ૪૭ । સિજઝંભવ અઠાણવેરે, કરસે દશવૈઆલિય,
અઉદ પૂર્વિ ભદ્રબાહુથીરે, થાસે સયલ વિલિઓરે ।
। કહે૦ । ૪૮ । દોયશત પત્રે મુઝ થકિરે, પ્રથમ સંઘયણ

સંઠાણુ, પૂવણું ઉગતે નવિ હોસેરે, મહાપ્રાણુ નવિ આંણુરે
 । કહે૦ । ૪૯ । ચઉત્રયપને મુઝ થકિરે, હોસે કાલિક સૂરિ;
 કરસે ચોથ પળુસણુરે, વરગુણ રચણુનેા પૂરેરે । કહે૦ ।
 । ૫૦ । મુઝથી પણુ ચોરાશિયેરે, હોસે વચર કુમાર,
 દશપૂર્વિ અધિકાલિઓરે, રહસે તિહાં નિરધારેરે । કહે૦ ।
 । ૫૧ । મુઝ નિર્વાણુ થકિ છસેંરે વિસ પછી વનવાસ,
 મુકી કરસે નગરમારે, આર્યરક્ષિત મુનિ વાસેરે । કહે૦ ।
 । ૫૨ । સહસેં વરસેં મુઝ થકિરે, ચઉદ પુરવ વિચ્છિદ,
 જોતિષ અણુ મિલતાં હુસેરે, બહુલ મતાંતર લેદોરે । કહે૦ ।
 । ૫૩ । વિક્રમથી પંચ પંચાશિઓરે, હોસે હરિભદ્ર
 સૂરિ, જિન શાસન અણુવાલસેરે, જેહથી દુરિત સવિ
 દૂરેરે । કહે૦ । ૫૪ । દ્વાદશ શત સત્તર સમેંરે, મુઝથી
 મુનિ સૂરિ હિર, બપ્પભટ્ટ સૂરિ હોયસેરે, તે જિન શાસન
 વીરેરે । કહે । ૫૫ । મુઝ પ્રતિજિબ ભરાવસેરે, આમ-
 રાય ભૂપાલ, સાદ્ધં ત્રિકોટી સોવન તણુરે તાસ વચણુથી
 વિશાલોરે । કહે૦ । ૫૬ । ષોડશ શત અગણોતરેરે, વરસે
 મુઝથી મુર્ણિદ, હેમસુરિ ગુરૂ હોયસેરે, શાસન ગચણુ
 દિણુદોરે । કહે । ૫૭ । હેમસૂરિ પડિઓહસેરે, કુમારપાલ
 ભુપાલ, જીન મંડિત કરસે મહીરે, જિન શાસન પ્રતિ-
 પાલોરે । કહે૦ । ૫૮ । ગોતમ નળળા સમયથીરે, મુઝ
 શાસન મન મેલ, માંહોમાંહે નવિ હોયસેરે, મચ્છ ગલા-
 ગલ કેલોરે । કહે૦ । ૫૯ । મુનિ મોટા માયાવિચારે, વેદી-
 ગારા વશેષ, આપ સવારથ વસી થયારે, એ વિટંબસે

વિશેષોરે । કહે૦ । ૬૦ । લોભિ લખપતિ હોયસેરે, જમ
સરિખા ભુપાલ, સજન વિરોધિ જન હૂસેરે, નવિ લજ્જાલુ
ઠ્યાલુરે । કહે૦ । ૬૧ । નિરલોભિ નિરમાધ્યારે, સુધા
ચારિત્રવંત થોડા મુનિ મહિયલ હૂસેરે, સુણુ ગૌતમ ગુણ-
વંતરે । કહે૦ । ૬૨ । ગુરૂ ભગતિ શિષ્ય થોડલારે, શ્રાવક
ભગતિ વિહીણુ, માતા પિતાના સુત નહીરે, તે મહિલાના
આધિનોરે । કહે૦ । ૬૩ । દુપસહ સુરિ ફલગુસિરિરે,
નયલ શ્રાવક જાણુ, સચ્ચસિરિ તિમ શ્રાવિકારે, અંતિમ
સંઘ વખાણુયેરે । કહે૦ । ૬૪ । વરસ સહસ એકવિસતેરે,
જિન શાસન વિખ્યાત, અવિચલ ધર્મ ચલાવશેરે, ગૌતમ
આગમ વાતોરે । કહે૦ । ૬૫ । દૂષમે દૂષમા કાલનીરે,
તે કહિયે શી વાત, કાયર કંપે હેયડલોરે, જે સુણુતાં અવ-
દાનોરે । કહે૦ । ૬૬ ।

। ઢાલ ૬ । પિઉડો ઘરે આરે—એ દેશી.

મુઝસું અવિહડ નેહ બાંધ્યો, હેજ હેડા રંગે;
દઢ મોહ બંધણુ સળલ બાંધ્યો વજ જિમ અભંગ; અલગા
થયા મુજ થકિ એહને ઉપજસેરે કેવલ નિય અંગકે;
ગૌતમરે ગુણવંતા । ૬૭ । અવસર જાણિ જિનવરે પુછિયા
ગોયમ સ્વામ; દોહગ દુખિયા જીવને, આવિયા આપણુ કામ;
દેવ શર્મા બંભણો. જઈ ખુઝવોરે એણે દુકંડે ગામકે.
ગો૦ । ૬૮ । સાંભલી વયણુ જિણુંદનું, આણુંદ અંગ ન માય;

ગોતમ બે કર જોડિ, પ્રણમ્યા વીર જનના પાય; પાંગર્યા
પૂરવ પ્રીતથી, ચઉનાણિરે મનમાં નિરમાયકે. ગોં ૧૬૬ ।
ગોતમ શુર તિહાં આવ્યા, વંદાવિઓ તે વિપ્ર; ઉપદેશ
અમૃત દીધલો પીધલો તણે ક્ષિપ્ર; ધસમસ કરતાં ખંભણી,
ખારિ વાગીરે થઈ વેદના વિપ્રકે. ગોં ૧૭૦ । ગોતમ શુરનાં
વચણલાં, નવિ ધર્માં તણે કાન; તે મરી તસ શિર કૃમિ
થયો, કામનીને એક તાન; ઉઠિયા ગોગમ જાણિઓ, તસ
વરીયોરે પોતાને જ્ઞાનકે. ગોં ૧૭૧ ।

૧. ઢાલ ૭ । રાગ રામગિરિ ।

ચોસઠ મણનાં તે મોતિ જગમગેરે, ગાજે શુહિર
ગંભિર સરેરે, પુરાં તેત્રીસ સાગર પૂરવે રે, નાદે લિણા
લવસત્તમિયા સૂરરે વીરજી વખાણેરે જગ જન મોહિયોરે
। ૯૨ । અમૃતથી અધિકિ મીઠી વાણીરે, સુણતાં સુખડા
જે મન સંપજેરે, જે લહેસે તે પોહોચસે નિર્વાણરે
। વીં ૧૭૩ । વાણિ પડછંદે સુર પડિયોહીયારે, સુણતાં
પામે સુખ સંપત્તિની કોડરે, બિજા અખંડલ ઉલટથી ઘણારે,
આવી બેઠા આગલ બે કરજોડરે । વીં ૧૭૪ । સોહમ
ઇંદો શાસન મોહીયોરે, પૂછે પરમેશ્વરને તુમ આયરે. બે
ઘડિ વધારે સ્વાતિ થકી પરહુરે, તો ભસ્મગ્રહ સઘલો
દુરે જાયરે । વીં ૧૭૫ । શાસન શોભા અધિકિ વાધશેરે,
સુખીયા હોશે મુનિવરના વૃંદરે, સંઘ સચલને સાવ સુખ

સંપદારે, હોશે દિન દિનથી પરમાનંદરે । વી૦ । ૭૬ ।
 ઇંદા ન કદારે કહિએ કેહનું રે, કેણે સાંધ્યું નવિ જાએ
 આયરે, ભાવિ પદારથ ભાવે નિપજરે, જે જિમ સરજ્યો હોય
 તે તિમ થાયરે । વી૦ । ૭૭ । સોલ પહોરની દેતા દેશ-
 નારે, પરધાનક નામાં રૂઝડો અઝયણરે, કહેતાં કાતિ વહિ
 કહું પરગડિરે, વીરજી પોહોતા પંચમી ગતિ રચણરે
 । વી૦ । ૭૮ । જ્ઞાન દીવોરે જળ દૂરે થયો રે, તવ કીધી
 દેવે દીવાની શ્રેણિરે, તિમરે ચિહું વરણે દીવા કિધલારે,
 દિવાલી કહિયેં છ કારથ તેણરે । વી૦ । ૭૯ । આંસૂ
 પરિપૂરણ નયણ ખંડલોરે, મૂકિ ચંદનની ચેહમાં
 અંગરે; દિધો દેવે દહન સઘલે મિલિજીરે, હા ધિગધિગ
 સંસાર વિરંગરે । ૮૦ ।

૧. ઢાલ ૮ । રાગ વિરાગ ।

વંદીસું વેગે જઈ વીરો, ઇંમ ગૌતમ ગહગહતા; મારગે
 આવતાં સાંભાલિઉં, વીર મુગતિ માંહે પોહતારે; જિનજી
 તું નિસનેહી મોટો । મુજ મોકલીઓ ગામરે । અવિહડ
 પ્રેમ હતો તુજ ઉપરે, તે તે કિધો ખોટોરે । જનજી૦
 । ૮૧ । હા હા વીર કર્યો અણઘટતો, મુજ મોકલિઓ
 ગામે; અંતકાલે ખેઠાં તુજ પાસે, હું સ્યે નાવત કામરે
 । જી૦ । ૮૨ । ચોદ સહસ્ર મુજ સરિખા તાહરે, તુજ
 સરિખો મુજ તુ હિ; વિશવાસી વીરે છતરીયો તે સ્યા
 અવગુણ મુહરે । જી૦ । ૮૩ । કો કેહને છિહડે નવિ

વલગે, જો મિલતો હોએ સખલો; મિલતાસું જેણે
 ચિત્ત ચોર્યો, તે તિણે કયો નખલોરે । ૭૦ । ૮૪ ।
 નિહુર હેડા નેહ ન કીજે, નિસનેહી નર નીરખી; હેડાં
 હેજે મિલે જિહાં હરખી, તે પ્રીતલડી સરીખરે । ૭૦
 । ૮૫ । તેં મુઝને મનડો નવિ દીધો, મુજ મનડો તેં
 લીધો; આપ સવારથ સઘલો કીધો; મુગતિ જઘને સિદ્ધોરે
 । ૭૦ । ૮૬ આજ લગે તુજ મુજસું અંતર, સુપનંતર
 નવિ હુંતો હેડા હેજે હિયાલિ છંડી, મુજને મુકયો રાવ-
 તોરે । ૭૦ । ૮૭ । કેા કેહશું બહુ પ્રેમ મ કરશો. પ્રેમ
 વિટંબણુ વિરૂધ; પ્રેમે પરવશ જે દુઃખ પામે, તે કથા ઘણું
 ગિરૂધરે । ૭૦ । ૮૮ । નિસનેહી સુખીયા રહે સઘલે,
 સસનેહી દુઃખ દેખે; તિલ દુગ્ધ પરે પરની પીડા, પામે
 નેહ વિશેષરે । ૭૦ । ૮૯ । સમવસરણુ કહિએ હવે
 હોસે, કહો કુણ નયણું જોશે; દયા ધનુ પુરી કુણ દોહસે,
 વૃષ દધિ કુણ વિલોસેર । ૭૦ । ૯૦ । ઇંણુ મારગ જે
 વાહહા જાવે, તે પાછા નવિ આવે; મુજ હંડો દુઃખડે ન
 સમાએ, તે કહો કુણ સમાવેરે । ૭૦ । ૯૧ । ઘો દરિસણુ
 વીરા વાલાને, જે દરિસણુના તરસ્યા; જો દરિસણુ સુહણે
 દેખીસું, તો દુઃખ દૂરે કરશુંરે । ૭૦ । ૯૨ । પુણ્ય કથા
 હવે કુલ કેલવશે, કણ વાહહા મેલવશે; મુજ મનડો હવે
 કુણ ખેલવશે, ક્રમતિ જિમ તિમ લવસેરે । ૭૦ । ૯૩ ।
 કુણ પુણ્યાનો ઉત્તર દેશે, કુણ સંદેહ ભાંજશે; સંઘ કમળ
 વન કિમ વિકસસે, હું છદમસ્થાવેશેરે । ૭૦ । ૯૪ ।

હું પરાપુરવસું અબાણુ મેં જિન વાત ન બાણી; મોહ
કરે સવિ જગ અનાણી, એહવી જનજની વાણીરે । ૭૦
। ૬૫ । એહવે જિન વચણે મન વ્યાપ્યો, મોહ સબલ
બલ કાપ્યો; ઇણુ ભાવે કેવલ સુખ આપ્યો, ઇંદ્રે જિનપદ
થાપ્યોરે । ૭૦ । ૬૬ । ઇંદ્રે જુહારયા ભટ્ટારક, જુહાર
ભટ્ટારક તેણે; પર્વ પન્હોતું જગમાં વ્યાપ્યું, તે કિને સવિ
કેણેરે । ૭૦ । ૬૭ । રાજા નંદિવર્દન નોતરીઓ, ભાધ
બહિનરે બીજે; તે ભાધ બીજ હુઈ જગ સઘલે, બેહન
બહુ પરે કિનેરે । ૭૦ । ૬૮ ।

। ઢાલ ૬ । વિવાહલાની ।

પહિરીએ નવરંગ ફાલડીએ માંડી મૃગપદ કેસર
ભાલડીએ; ઝળ ઝળકે શ્રવણે ઝાલડીએ, કર્કર કઠે મુગતા-
ફલ માલડીએ । ૬૯ । ઘર ઘર મંગલ માલડીએ, જપે
ગોયમ ગુણ જપમાલડીએ; પહોતલો પરવ દીવાલડીએ,
રમે રસ ભર રમત બાલડીએ । ૧૦૦ । શોક સંતાપ સવિ
કાપીઓએ, ઇંદ્રે ગોયમ વીરપદે થાપીઓએ; નારી કહો
સાંભલ કંતડાએ, જપો ગોયમ નામ એકંતડાએ । ૧૦૧ ।
દયો લખ લાભ લખેશરીએ, દયો મંગલ કોડી કોડેશરીએ;
જાપ જપો થઈ સુત પેસરીએ, જમ પામીએ ઋદ્ધિ પરમે-
સરીએ । ૧૦૨ । લહિએ દિવાલડી દાડલો એ, એ તો
પુણ્યનો ટબકો ટાલુઓએ; સુકૃત સિરિ દઢ કરો પાલડીએ,
જિમ ઘર હોય નિત્ય દિવાલડીએ । ૧૦૩ ।

। છાલ ૧૦ ।

હવે મુનિમુગ્ધત સીસારે, જેહની સગલ જગીસારે;
 તે ગુરૂ ગજપુરે આવ્યારે, વાદી સવિ હાર મનાવ્યારે । ૧ ।
 પાવસ ચઉમાસુ રદિયારે, ભવિયણ હંધડે ગહગહીઆરે;
 નવમો ચક્રવર્તિ પદ્મરે, જસુ હિયડે નવિ છદ્મરે । ૨ ।
 નમુચિ તસ નામે પ્રધાનરે, રાજા દિયે બહુ માનરે; તણે
 તિહાં રિઝવી રાયરે, માગિ મોટો પસાયરે । ૩ । લિધો
 પટ ખંડ રાજરે, સાત દિવસ માંડી આજરે; પૂર્વે મુનિસુ
 વિરોધ્યારે, તે કિણે નાવિ પ્રતિબોધ્યારે । ૪ । તે મુનિસુ
 કહે બેઠારે મુજ ધરતિ સવિ છંદારે; વિનવિઓ મુનિ મોટો
 રે, નવિ માને કર્મે જોટોરે । ૫ । સાઠસયાં વર્ષ તપ
 લપિઓરે જે જિન કિરીયાનો અપીઓરે; નામેવિણુ કુમાર
 રે, સયલ લખિધનો ભચારરે । ૬ । ઉઠ કમ ભૂમિ લેવારે.
 જોવા ભાઈની સેવારે; લ્યું ત્રિપદી ભૂમિ દાનરે. ભલે ભલે
 આવ્યા ભગવાનરે । ૭ । ઇણે વયણે ધડહડીઓરે તે મુનિ
 બહુ કોપે ચઢિઆરે; કિલો અદ્ભૂત રૂપરે જોયણુ લાખ
 સરૂપરે । ૮ । પ્રથમ ચરણ પૂર્વે દીધારે, બીજો પશ્ચિમે
 કિધારે; ત્રિજે તસ પુઠે થાપ્યોરે, નમુચિ પાતાલે ચાપ્યોરે
 । ૯ । થરહરિઓ ત્રિભુવનરે. બલભલિઓ સવિ જનરે;
 સલસલિઓ સુર દિનરે, પડયો નવિ સાંભલીએ કનરે
 । ૧૦ । એ ઉત્પાત અત્યંતરે દૂર કરો ભગવતરે; હૈ હૈ
 ર્યું હવે થોશરે બોલે બહુ એક સાસરે । ૧૧ । કરણે
 કિનર દેવારે, કહુઆ કોધ સમેવારે, અધુર અધુર ગાયો

ગીતરે, એ કર જોડિ વિનિતરે । ૧૨ । વિનય થકી વેગે
વલિઓરે, એ જિન શાસન બલિઓરે; દાનવ દેવે ખમાવ્યો
રે, નર નારીએ વધાવ્યોરે । ૧૩ । ગાવલડી ભેંસ ભડકીરે,
જે દેખી દુરે તડકીરે, તે જતને ગ્રહિ છેરે, આરતિ ઉતારી
મેશ્વરે । ૧૪ । નવલે અવતારે આવ્યારે; જીવિત ફલ
લહિ ફાવ્યારે; શેવ સુંહાલી કંસારરે, ફટ્યો નવે અવતાર
રે । ૧૫ । છગણુ તણો ઘરખારરે, નમુઝિ લખ્યું ઘર
નારરે; તે જીમ જીમ ખેડ થાયરે, તિમ તિમ દુઃખ દૂરે
ભયરે । ૧૬ । મંદિર મંડાણુ માંડયારે, દાલિદ્ર દુઃખ દૂરે
છાંડયારે; કાર્તિક સુદ પચ્ચે પરવેરે, ઇમ એ આદરીઓ સર્વેરે
। ૧૭ । પુણ્યે નરભવ પામિરે, ધર્મ પુન્ય કરો નરધામીરે;
પુન્યે ઋદ્ધિ રખાલીરે, નિત નિત પુન્યે દિવાલીરે । ૧૮ ।

। કલશ ।

જિન તું નિરંજન સજન રંજણુ દુઃખભંજણુ દેવતા;
ધો સુખ સામિ મુગતિ ગામિ, વીર તુઝ પાયે સેવતા; તપ
ગચ્છ ગયણુ દિણુંદ દહુ દિસે, દીપતો જગ બાણીએ; શ્રી
હીરવિજય સુરિદ સહગુરૂ, તાસ પાટ વખાણીયે । ૧૯ ।
શ્રી વિજયસેન સૂરીસ સહ ગુરૂ, વિજયદેવ : સૂરિસરૂ; જે
જપે અહનિશ નામ જેહુનો, વર્દમાન જિણેશ્વરૂ; નિર્વાણુ
તવન મહિમા ભવન, વીર જિનનો જે ભણે; તે લહે લીલા
લખિ લક્ષ્મી, શ્રી ગુણ હર્ષ વધામણે । ૨૦ ।

। ઇતિ શ્રી વીર નિર્વાણુ મહિમા દીપાલિકા સંપૂર્ણ ।

। શ્રી વીતરાજાય નમઃ ।

। અથ ।

શ્રી નય મુંદરજીવિત સિદ્ધાચલજીનો ઉદ્ધાર પ્રારંભઃ

વિમલગિરિવર વિમલગિરિવર, મ'ડણે જિનરાય ।
શ્રી રિસહેસર પાય નમિ, ધરિય ધ્યાન શારદા દેવિય ।
શ્રી સિદ્ધાચલ ગાયશું એ, હીયે ભાવ નિર્મલ ધરેવિ
। શ્રી શત્રુંજયગિરિ તીરથ વડો, સિદ્ધ અનંતી ઠોડી ।
જિહાં મુનિવર મુકતેં ગયા. તે વંદું એ કર જોડી । ૧ ।

। હાલ ૧ લી । આનંદરાય પુહતલા । એ દેશી ।

એ કર જોડીને જિન પાય લાશું, સરસતી પાસેં વચન
રસ માશું । શત્રુંજય ગિરિ તીરથ સાર, શુભવા ઉલટ
થયો રે અખર । ૨ । તીરથ નહિ કોઈ શત્રુંજય તોલેં,
અનંત તીર્થ કર ધણી પરેં જોલે । ગુરુમુખ શાસ્ત્રનો લહિય
વિચાર, વર્ણવું શત્રુંજ તીર્થ ઉદ્ધાર । ૩ । સુરવરમાંહે
વડો જેમ ઈંદ્ર-અહગણ માંહે વડો જેમ ચંદ્ર । મંત્રમાંહે
જેમ શ્રીનવકાર, જલદાયક જેમ જગ જલધાર । ૪ ।
ધર્મમાંહે દયાધર્મ વખાણું, વ્રતમાંહે જેમ પ્રદાવ્રત જાણું
। પર્વતમાંહે વડો મેરૂ હોઈ, તિમ શત્રુંજય સમ તીર્થ ન
કોઈ । ૫ ।

। ઢાલ ૧૨ । ત્રાણ્ય પદ્યોત્તમ । એ દેશી ।

આગેં એ આદિ જિનેસર, નાભિ નરિંદ મલાર ।
 શત્રુજય શિખર સમોસરયા, પૂરવ તવાણું એ વાર ૧૬ ।
 કેવલજ્ઞાન દિવાકર, સ્વામી શ્રી ઋષભ જિણુંદ । સાથે
 ચોરાસી ગણધર, સહસ્ય ચોરાસી મુણિંદ । ૭ । બહુ
 પરિવારેં પરિવરયા, શ્રી શત્રુજય એકવાર । ઋષભ જિણુંદ
 સમોસરયા, મહિમા ન લાભું એ પાર ૧૮ । સુરનર
 કોડી મહ્યા તિહા, ધર્મ દેશના જિન ભાષે । પુંડરિક ગણ-
 ધર આગલેં, શત્રુજય મહિમા પ્રકાશે ૧૯ । સાંભલો
 પુંડરિક ગણધર, કાલ અનાદિ અનંત । એ તીરથ છે
 શાશ્વતું, આગે અસખ્ય અરિહંત ૧૦ । ગણધર મુનિ-
 વર કેવલ, પામ્યા અનંતી એ કોડી । મુકમેં ગયા ઇણ
 તીરથ, વલી જાશે કમ વિછોડી ૧૧ । દૂર જિંકે જગ
 જિવડા, તિર્યચ ખખી કહીજે । એ તીરજ સેવ્યા થકી
 તે સીજે ભવ ત્રીજે ૧૨ । દીકે દુર્ગતિ વારેં એ, સારે
 વાંછિત કાજ સેવ્યો એ શત્રુજય ગિરિવર આપે અવિ-
 ચલ રાજ ૧૩ ।

। ઢાલ ૧૩ । રાગ ધનાશ્રી

સહીય સમાણી આવો વેગેં । એ દેશી ।

ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી આરો, બિહું મલીને બારણ
 । વીથ કેડાકોડી સાગર તેહનું, માન કહું નિરધારણ ।

। ૧૪ । પહેલો આરો સૂસમ સુસમા, સાગર કોડાકોડી
 ચારણ । ત્યારે એ શ્રી શત્રુઞ્ચ ગિરિવર એંશી જોયણ
 અવધારણ । ૧૫ । ત્રણ કોડાકોડી સાગર આરો, ખીજો
 સૂસમનામણ । તદા કાલેં શ્રી સિદ્ધાચલ, સીત્તેર જોયણ
 અભિરામણ । ૧૬ । ત્રીજો સૂસમ દૂસમ આરો, સાગર
 કોડાકોડી દોયણ । શાઠ જોયણનું માન શત્રુઞ્ચ, તદા
 કાલે તું જોયણ । ૧૭ । ચોથો દુસમ સૂસમ જાણો,
 પાંચમો દુસમ આરોણ । છઠો દૂસમ દૂસમ કહિજેં એ
 ત્રણ થઇય વિચારોણ । ૧૮ । એક કોડા કોડી સાગર કેરું,
 એહનું કહિયેં માનણ । ચોથે આરે શ્રી શત્રુઞ્ચ ગિરિ,
 પચાસ જોયણ પરધાનણ । ૧૯ । પાંચમે છઠે એકવીશ
 એકવીશ, સહસ્ય વરસ વખાણોણ । ખાર જોયણને સાત
 હાથનો, તદા વિમલગિરિ જાણોણ । ૨૦ । તેહ ભણી સદા
 કાલ એ તીરથ, શાશ્વતું જનવર બોલેણ । રૂપલદેવ કહે
 પુંડરિક નિસુણો, નહિં કોઈ શત્રુઞ્ચ તોલેણ । ૨૧ । જ્ઞાન
 અને નિર્વાણ મહાજસ લેહેશો તુમેં ઇણ ઠામેંણ । એહ
 ગિરિતીરથ મહિમા ઇણ જગેં, પ્રગટ હોશે તુમ નામેંણ
 । ૨૨ ।

। ઠાલ ૪ થી । જનવરશું મેરો મનલીનો । એ દેશી ।

સાંભલી જનવર મુખથી સાચું, પુંડરિક ગણધારરે ।
 પંચકોડી મુનિવરશું ઇણગિર, અણસણ કીધું ઉદારરે । ૨૨ ।

નમોરે નમો શ્રી શત્રુંજય ગિરિવર, સકલ તીર્થમાંહે સારરે ।
 દીઠે દુર્ગતિ દૂર નિવારે । ઉતારે ભવપારરે । ૨૪ । નમો ૦ ।
 દેવલ લહી ચૈત્રી પૂનમ દિન, પામ્યા મુક્તિ સુઠામરે । તદા
 કાલથી પુહવી પ્રગટીયું, પુંડરિક ગિરિ નામરે । ૨૫ । નમો ૦ ।
 નયરી આયોધ્યાથી વિહરતા પહોતા, તાતજી રૂપલ જિણુ-
 દરે । શાઠ સહસ્ય લગેં ષટ્પાંડ સાધી, આવ્યા ભારત
 નરિંદરે । ૨૬ । નમો ૦ । ઘરે જઈ માયને પાય લાગ્યા,
 જનની દીયો આશીષરે । વિમલાચલ સંઘાધિપ કેરી,
 પહોચ્યો પુત્ર જગીશરે । ૨૭ । નમો ૦ । ભરત વિમાસે
 સાઠ સહસ્ય સમ, સાધ્યા દેશ અનેકરે । હવે હું તાત
 પ્રત્યે જઈ પૂછું, સંઘપતિ તિલક વિવેકરે । ૨૮ । નમો ૦ ।
 સમવસરજી પહોતા ભરતેસર વંદી પ્રભુના પાયરે । ઇંદ્રા-
 દિક સુરનર બહુ મલિયા, દેશના દે જિનરાયરે । ૨૯ ।
 । નમો ૦ । શત્રુંજય સંઘાધિપ યાત્રા, ફલ ભાંખે શ્રી
 ભગવંતરે । તવ ભરતેશ્વર કરેરે સન્નધ, બાણી લાભ
 અનંતરે । ૩૦ । નમો ૦ ।

। ઢાલ । ૫ । કનક કમલ પગલાં ઠવે । એ દેશી ।

। રાગ ધન્યાશ્રી મારણી ।

નયરી અયોધ્યાથી સંચરયા એ, લેઈ લેઈ ઋદ્ધિ
 અશેષ । ભરત નૃપ લાવશું એ । શત્રુંજય યાત્રા રંગ
 ભરેંએ, આવે આવે ઉલટ અંગ । લા ૦ । ૩૧ । આવે

આવે ઋષભનો પુત્ર, વિમલગિરિ યાત્રા એ । લાવે લાવે
 ચક્રવર્તિની ઋદ્ધિ । ભ૦ । એ આંકણી । મંડલિક મુકુટ
 વર્દન ઘણા એ, બત્રીશ સહસ્ર નરેશ । ભ૦ । ૩૨ ।
 ઠમ ઠમ વાજે છંદશું એ લાખ ચોરાશી નિશાન । ભ૦ ।
 લાખ ચોરાસી ગજ તુરી એ તેહતાં રત્ને જડિત પલાણુ ।
 । ભ૦ । ૩૩ । લાખ ચોરાશી રથ ભલા એ, તેના વૃષભ-
 ધોરી સુકુમાલ । ભ૦ । ચરણે ઝાંઝર સોના તણાં એ, કોટે
 સોવન ધુધરમાલ । ભ૦ । ૩૪ । (મોહન રુપ દીસે
 ભલાં એ, સવાકોડી પુત્ર જમાલ । ભ૦ ।) બત્રીસ સહસ્ર
 નાટક સહીએ, ત્રણ લાખ મંત્રી દક્ષત ભ૦ । દીવીધરા
 પંચ લખ કહ્યા એ, શેલ સહસ્ર સેવા કરે યક્ષ । ભ૦ ।
 । ૩૫ । દશ કોડી અલંબધ્વજા ધરાએ, પાયક છન્નુ કોડી
 । ભ૦ । ચોસઠ સહસ્ર અંતેઉરી એ, રૂપે સરખી જોડી
 । ભ૦ । ૩૬ । એક લાખ સહસ્ર અઠાવીશ એ, વારાંગના
 રૂપની આલિ । ભ૦ । શેના તુરંગ સવિ મલીએ, કોડી
 અઠાર નિહાલિ । ભ૦ । ૩૭ । ત્રણ કોડી સાથે વ્યાપા-
 રીયાએ. બત્રીશ કોડી લુઆર । ભ૦ । શેઠ સાર્થવાહ
 સામટા એ, રાય રાણાનો નહિ પાર । ભ૦ । ૩૮ । નવ
 નિધિ ચૌદ રચણશું એ, લીધો લીધો સવિ પરિવાર । ભ૦ ।
 સંઘપતિ તિલક સોહામણું એ ભાલે ધરાવ્યું સાર । ભ૦ ।
 । ૩૯ । પગ પગ કર્મ નિકંદતા એ, આવ્યા આવ્યા
 આસન ભ્રમ । ભ૦ । ગિરિ દેખી લોચન ઠરયાં એ, ધન
 ધન શત્રુજય નામ । ભ૦ । ૪૦ । સોવન કુલ મુકતાદ્ભે

એ, વધાવ્યો ગિરિરાજ । ભ૦ । દીયે પ્રદક્ષિણા પાખતી
એ, સીધાં સઘલાં કાજ । ભ૦ । ૪૧ ।

। હાલ ૬ ઠી । જયમાલાની । પ્રભુ પાસનું મુખડું
જોતાં । એ દેશી ।

કાજ સીધા સકલ હવે સાર, ગિરિ દીકે હર્ષ અપાર ।
એ ગિરિવર દરિસણુ જોહુ યાત્રા પણુ કહિયેં તેહ । ૪૨ ।
સૂરજ કુંડ નદી શેત્રુંજી, તીર્થ જલેં નાહ્યા રંજી । રાયણ
તલેં રૂપલ જિણુંદ. પહેલા પગલાં પૂજે નરિંદ । ૪૩ ।
વલી ઇંદ્ર વચન મન આણી. શ્રીરૂપભનું તીરથ જાણી ।
તવ ચક્રી ભરત નરેશ, વાર્દિકને દીધો આદેશ । ૪૪ । તેણે
શત્રુંજી ઉપર ચંગ. સોવન પ્રાસાદ ઉતુંગ । નીપાયો અતિ
મનોહાર, એક કોશ ઉંચો ચઉખાર । ૪૫ । ગાઉ દોઢ
વિસ્તારે કહિયેં, સહસ ધનુષ પહોલપણે લહિયેં । એકેકે
ખારણે જોઇ, મંડપ એકેવીશજ હોઇ । ૪૬ । ઇંમ ચિહ્ન
દિશે ચોરાશી, મંડપ રચિયા સુપ્રકાશી । તિહાં રચણમય
તોરણમાલ, દીસે અતિ ઝાક ઝમાલ । ૪૭ । વિચેં ચિહ્ન
દિશે. મૂલ ગંભારે થાપી જિનપ્રતિમા ચારે । મણિમય
મૂરતિ સુખકંદ, થાપી શ્રી આદિ જિણુંદ । ૪૮ । ગણધર
વર પુંડરિક કેરી, થાપી જિહ્ન પાસે મૂર્તિ ભલેરી ।
આદિજિન મૂરતિ કાઉસ્સગિયા, નમિ વિનમી બે પાસે
ઠવિયા । ૪૯ । મણિ સોવન રુપ પ્રકાર, રચી સમવસરણુ

સુવિચાર । ચિહ્નદ્વિશેં ચઉ ધર્મ કહંત, થાપી મૂરતિ શ્રી
 ભગવંત । ૫૦ । ભરતેસર જોડી હાથ, મૂરતિ આગલ
 જગનાથ । સયણ તલેં જિમણે પાસેં, પ્રભુ પગલાં થાખ્યાં
 ઉઘાસેં । ૫૧ । શ્રી નાભિ અને મરૂદેવી, પ્રાદાદશ્યું મૂર્તિ
 કરેવિ । ગજવર ખંધે લઈ મુકિત, કીધી આઈની મૂરતિ
 ભકિત । ૫૨ । સુનંદા સુમંગલા માતા, પ્રાદ્વી સુંદરી
 બહેન વિખ્યાતા । વલી ભાઈ નવાણું પ્રસિદ્ધ, સવિ મૂરતિ
 મણિમય કીધ । ૫૩ । નીપાઈ તીરથમાલ, સુપ્રતિષ્ઠા
 કરાવી વિશાલ । યક્ષ ગોમુખ ચક્રેસરી દેવી તીરથ રખ-
 વાલ ઠવેવી । ૫૪ । ઇમ પ્રથમ ઉદ્ધારજ કીધો, ભરતેં
 ત્રિભુવન જસ લીધો । ઇંદ્રાદિક કીર્તિ જોલે નહીં કોઈ
 ભરત નૃપ તોલેં । ૫૫ । શત્રુજય મહાતમમાંહિ અધિકાર
 જો જો ઉત્સાહિ । જિનપ્રતિમા જિનવર સરખી, સદહો
 સૂત્ર ઉવવાઈ નિરખી । ૫૬ । વરતુ । ભરતેં કીધો ભરતેં
 કીધો, પ્રથમ ઉદ્ધાર ત્રિભુવન કીર્તિ વિસ્તરી । ચંદ્ર સૂરજ
 લગેં નામ રાખ્યું, તિણે સમય સંઘપતિ કેટલા હુવા । સો
 ઇમ શાસ્ત્રેં ભાખ્યું, કોડી નવાણું નરવરા હૂઆ નેવ્યાશી
 લાખ । ભરત સમય સંઘપતિ વલી, સહસ ચોરાશી
 ભાંખ । ૫૭ ।

૧. દાલ સાતમી । ચોપાઈની દેશી ।

ભરતપાટેં હૂઆ આદિત્યચંદ્ર તસ પાટેં તસ સુત
 મહાયશા । અતિબલભદ્ર અને બલવીર્ય, કીર્તિવીર્ય અને

જનવીર્યં । પટા એ સાતે હુઆ સરખી જોડિ, ભરતથકી
 ગયાં પૂરવ છ કોડિ । દંડવીર્ય આઠમેં પાટ હુવો, તિણે
 ઉદ્ધાર કરાવ્યો નવો । ૫૯ । ઇંદ્રે સોઇ પ્રશંસ્યો ઘણું,
 નામ અજવાલ્યું પૂર્વજ તણું । ભરત તણીપરે સંઘવી થયો,
 ખીજે ઉદ્ધાર તે એહનો કહ્યો । ૬૦ । ભરતપાટે એ આઠે
 વલી, ભુવન આરીશામાં કેવલી । ઇણે આઠે સવિ રાખી
 રીત, એક ન લોપી પૂર્વજરીત । ૬૧ । એકસો સાગર
 લોલ્યા જિસે, ઇશાનેંદ્ર વિદેહમાં તિસેં । જનમુખ સિદ્ધ-
 ગિરિ સુણી વિચાર, તેણે કીધો ત્રીજે ઉદ્ધાર । ૬૨ । એક
 કોડી સાગર વોત્રી ગયાં, દીઠાં ચૈત્ય વિસંસ્થલ થયાં ।
 માહિંદ્ર ચોથો સુરલોકેંદ્ર, કીધો ચોથો ઉદ્ધાર ગિરોંદ્ર । ૬૩ ।
 સાગર કોડી ગયા દશ વલી, શ્રી બ્રહ્મેંદ્ર ઘણું મનડલી ।
 શ્રી શત્રુજયે તીર્થ મનોહાર, કીધો તેણે પાંચમે ઉદ્ધાર
 । ૬૪ । એક કોડી લાખ સાગર અંતરે, ચમરેંદ્રાદિક ભવન
 ઉદ્ધરે । છઠો ઇંદ્ર ભવનપતિ તણો, એ ઉદ્ધાર વિમલગિરિ
 ભણો । ૬૫ । પચાશ કોડી લાખ સાગર તણું, આદિ
 અજિત વિચેં અંતર ભણું । તેહ વિચેં સૂક્ષ્મ હુવા ઉદ્ધાર
 તે કહેતાં નવિ લાભે પાર । ૬૬ । હવે અજિત ખીજે
 જિનદેવ, શત્રુજય સેવા મિષ હેવ । સિદ્ધક્ષેત્ર દેખી ગહ
 ગહ્યા, અજિતનાથ ચોમાસું રહ્યા । ૬૭ । લાઘ પિતરાઈ
 અજિત જિન તણો, સગર નામેં ખીજે ચક્રવર્તી ભણો ।
 પુત્ર મરણુ પામ્યો વૈરાગ ઇંદ્રે પ્રીછવિયો મહાભાગ । ૬૮ ।
 ઇંદ્રવચન હિયડામાંહે ધરી, પુત્રમરણુ ચિંતા પગિહરી ।

ભરત તણીપરે સંઘવી થયા, શ્રીશત્રુજય ગિરિ યાત્રા
 ગયા । ૬૯ । ભરત મણિમય ણિખ વિશાલ, કયોં કનક
 પ્રાસાદ ઝમાલ । તે દેખી મન હરખ્યો ઘણું, નામ સંભાર્યું
 પૂર્વજતાણું । ૭૦ । જાણી પડતો કાલ વિશેષ, રખે વિનાશે
 ઊપજે રેખ । સોવનગુફા પચ્છિમદિશિ જિહાં, રચણિખ
 ભંડાર્યોં તિહાં । ૭૧ । કરી પ્રાસાદ સયલ રૂપના, સોવન
 ણિખ કરી માપના । કયોં અજિતપ્રાસાદ ઉદ્ધાર, એહ
 સગર સત્તમ ઉદ્ધાર । ૭૨ । પચ્ચાસ કોડી પંચાણું લાખ,
 ઉપર સહસ પચ્ચોત્તેર લાખ । એટલા સંઘવી હુપતિ
 થયા, સગર ચક્રવર્તી વારેં કહ્યા । ૭૩ । ત્રીસ કોડી દશ
 લાખ કોડી સાર, સાગર અંતર કરે ઉદ્ધાર । વ્યંતરેંદ્ર
 આઠમો સુચંગ, અભિનંદન ઉપદેશ ઉત્તંગ । ૭૪ । વારે
 શ્રીચંદ્રપ્રભ તણે, ચંદ્રશેખર સુત આદર ઘણે । ચંદ્રવશા
 રાજા મનરંજ, નવમો ઉદ્ધાર કયોં શત્રુજ । ૭૫ । શ્રી
 શાંતિનાથ શોભમા સ્વામ, રહ્યા ચોમાસું વિમલગિરિ ઠામ
 । તસ સુત ચક્રચુધ રાજ્યો, તિણે દશમો ઉદ્ધારજ ક્રિયો
 । ૭૬ । ક્રિયો શાંતિપ્રાસાદ ઉદ્ધામ. હવે દશરથસુત રાજા
 રામ । એકાદશમો કયોં ઉદ્ધાર, મુનિસુવ્રતવારે મનોહાર
 । ૭૭ । નેમિનાથ વારે જોધાર, પાંડવ પાંચ કરે ઉદ્ધાર ।
 શત્રુજયગિરિ પૂગી રક્ષી, એ દ્વાદશમો જાણો વલી । ૭૮ ।

૧. ઢાલ આઠમી । રાગ વૈરાડી ।

પાંડવ પાંચ પ્રગટ હુવા જોઈ અદ્વૈતહિણી અઠારરે
 । પોતાની પૃથિવી કરી, માયને કીધો બુહારરે । ૬૯ ।
 કુંતા રે માતા ઈમ ભણે, વસ સાંભલો આપ રે । જોત્ર
 નિકંદન તુમેં કર્યો. તે કેમ છુટશે પાપરે । કું૦ ।
 । ૮૦ । પુત્ર કહે સુણો માયડી, કહો અમ સોય ઉપાયરે
 । પતિક કિમ છુટીયે, વલતું પભણે માયરે । કું૦ । ૮૧ ।
 શ્રીશત્રુજે તીરથ જઈ, સૂરજ કુંડે સ્નાન રે । ઋષભ
 જિણુંડ પૂજા કરો, ધરો ભગવંતનું ધ્યાન રે । કું૦ । ૮૨ ।
 માતા શિખામણુ મન ધરી, પાંડવ પાંચે તામ રે । હૃત્યા
 પાતક છુટવા, પહોતા વિમલગિર ઠામ રે । કું૦ । ૮૩ ।
 જનવર ભક્તિ પૂજા કરી, કીધો ખારમો ઉદ્ધાર રે । ભવન
 નિપાયો કાષ્ટમય લેપમય પ્રતિમા સાર રે । કું૦ । ૮૪ ।
 પાંડવ વીર વિચ્છે આંતરૂં, વરસ ચોરાસી સહસ્ત રે ।
 ચિહુસય સીતેર વસે હુવો, વીરથી વિક્રમ નરેશ રે । ૮૫ ।

૧. ઢાલ નવમી પૂર્વલી દેશી ।

ધન્ય ધન્ય શત્રુજય ગિરિવરૂં, જહાં હુવા સિદ્ધ
 અનંત રે । વલી હોશે ઈણે તીરથે, ઈમ ભાંખે ભગવંતરે
 । ધન્ય૦ । ૮૬ । વિક્રમથી એકસો આઠે, વરસેં હ્રમો
 જાવડશાહ રે । તેરમો ઉદ્ધાર શત્રુજે ર્યો થાખ્યા આદિજન
 નાહ રે । ધન્ય । ૮૭ । પ્રતિમા ભરાવી રંગશું,

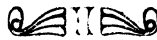
નવા શ્રી આદિજિણુંદ રે । શ્રી શત્રુજય શિખરે થાપિયા,
 પ્રાસારે નયનાનંદ રે । ધન્ય । ૮૮ । પાંડવ જાવડ આંતરે,
 પચવીશ ઠોડી મલાય રે । લાખ પંચાણું ઉપરે, પંચોત્તર
 સહસ્ત્ર ભુપાલ રે । ધન્ય । ૮૯ । એટલા સંઘવી હુઆ
 હવે, ચઉદશમે ઉદ્ધાર વિશાલ રે । ખારતેરોત્તરે એય કરે,
 મંત્રી ખાહડહે શ્રીમાલ રે । ધન્ય । ૯૦ । (પ્રતિમા
 ભરાવી રંગશું, નવા શ્રી ઋષભ જિણુંદ રે । બીજે
 શિખરે થાપિયા, પ્રાસાદે નવણાનંદ રે । ધન્ય૦ । ૯૧ ।)
 ખાર ખ્યાસી મંત્રી વસ્તુપાલે, યાત્રા શત્રુજય ગિરિ-
 સાર રે । તિલક તોરણશુ કરે, શ્રી ગિરનારે ઉધાર રે ।
 । ધન્ય૦ । ૯૨ । સંવત તેર એકોત્તરે, શ્રી એસવંશ
 શણુગર રે । શાહ સમરો દ્રવ્ય વ્યય કરે, પચદશમે ઉદ્ધારે
 । ધન્ય૦ । ૯૩ । શ્રી રત્નાકર સૂરીશ્વર, વર તપગછ શણુ-
 ગાર રે । સ્વામી ઋષભજ થાપીયા, સમરેશાહે ઉદ્ધાર રે
 । ધન્ય૦ । ૯૪ ।

૧ ઢાલ દશમી । ઉલાલાની દેશીમાં ।

જાવડ સમરા ઉદ્ધાર, એહ વચ્ચે ત્રણ લાખ સાર ।
 ઉપર સહસ ચોરસી, એટલા સમકીટ વાસી । ૯૫ । શ્રાવક
 સંઘપંત હુઆ સત્તર સહસ ભાવસાર બુઆ । ક્ષત્રી
 શોલ સહસ જાણું, પત્તર સહસ વિપ્ર વખાણું । ૯૬ ।
 કણુબી ખાર સહસ કહિયે, હેઉઆ નવ સહસ લહિયે

। પંચ સહસ પીસ્તાલીશ, એટલા કંસારા કહીશ । ૯૭ ।
 એ સવિ જિનમતિ ભાવ્યા, શ્રી શત્રુજય યાત્રાયે આવ્યા ।
 અવરની સંખ્યા ન જાણું, પુસ્તક દીઠે તે વખાણું । ૯૮ ।
 સાત સહસ મેહુર સંઘવી, જાત્રા તલહટીયે તસ હવી ।
 બહુ શ્રુત વચને એ રાચુ, એ સવિ માનજે સાચું ।
 । ૯૯ । ભરત સમરાશાહ અંતર, સંઘવી અસંખ્યાતા
 ઇણી પર । કેવલી વિણ કુણ જાણે કિમ છદ્મસ્થ વખાણે
 । ૧૦૦ । નવલાખ અંધી અંધ કાખ્યા, નવ લાખ હેમ
 ટકા તસ આખ્યા । તે દશલહરીયે અન્ન ચાખ્યું સમરે-
 શાહે નામ રાખ્યું । ૧૦૧ । પન્નર સત્યાશીયે પ્રધાન,
 બાદશાહે બહુમાન । કરમેશાહે જસ લીધો, ઉદ્ધાર
 શોભો કીધો । ૧૦૨ । ઇણ ચોવીશીયે વિમલ ગિરિ.
 વિમલવાહન નૃપ આદરી । દુઃપ્રસહ ગુરુ ઉપદેશે, ઉદ્ધાર
 છહલો એ કરશે । ૧૦૩ । એમ વલી જે ગુણવંત, તીરથ
 ઉદ્ધાર મહંત । લક્ષ્મી લહી વ્ય । કરશે, તસ બહુભવ-
 કારજ સરશે । ૧૦૪ ।

। ઢાલ અગ્યારમી । માણ ધન્ય મુખ ન તું । એ દેશી ।

ધન્ય ધન્ય શત્રુજય ગિરિ, સિદ્ધક્ષેત્ર એ ઠામ । કર્મ
 ક્ષય કરવા, ઘરે બેઠાં જ્યો નામ । ૧૦૫ । ચોવીશીયે
 ઇણ ગિરિ, નેમ વિના તેવીશ । તીરથ ભુલ જાણી, સમો-
 સ્યો જગદીશ । ૧૦૬ । પુંડરિક પંચ કોડીશું, દ્રાવિડ વારિ

ખિલ્લે જોડા । કાર્તિ પૂનમ સીધા, મુનિવરશું દશ કોડા ।
 । ૧૦૭ । નમિ વિનમિ વિદ્યાધર, દોય કોડા મુનિ સંયુત ।
 । ફાગણ શુદ્ધ દશમી, ઇણે ગિરિ મોક્ષ પહૂત । ૧૦૮ ।
 શ્રી ઋષભવંશી નૃપ ભરત અસંખ્યાતા પાટ । મુકતે
 સર્વાર્થે, એહ ગિરિ શિવપુર વાટ । ૧૦૯ । રામમુનિ ભર-
 તાદિક મુનિ ત્રણ કોડીશું એમ । નારદશું એકાણું લાખ
 મુનીશ્વર તેમ । ૧૧૦ । મુનિ સાંખ પ્રહુત્રશું, સાડીઆઠ
 કોડી સાધ । વીશ કોડીશું પાંડવ, મુગતે ગયા નિરાખાધ
 । ૧૧૧ । વલી થાવચ્યાસુત, શુક મુનિવર ઇણે ઠામ ।
 એક સહસ્ત્રસું સિદ્ધા પંચશત સૈલંગ નામ । ૧૧૨ ।
 ઇમ સિદ્ધા મુનિવર, કોડાકોડી અપાર । વલી સીઝશે ઇણે
 ગિરિ, કુણ કહી જાણે પાર । ૧૧૩ । સાત છઠ દોય અઠમ
 ગણે એક લાખ નવકાર । શત્રુજય ગિરિ સેવે, તેહને દોય
 અવતાર । ૧૧૪ ।

। ઢાલ બારમી । વધાવાની દેશી ।

માનવ ભવમે ભલે લહ્યોરે, લહ્યો તે આરજ દેશ ।
 શ્રાવક કુલ લાધું ભલું, જો પામ્યો રે વાહાલો ઋષભ
 જ્ઞનેશ કે । ૧૧૫ । ભેટ્યો રે ગિરિરાજ, હવે સીધારે
 મહારાં વાંછત કાળકે, મુને ત્રૂકોરે ત્રિભુવનપતિ આજ કે
 । ભેટ્યો ૧૧૬ એ આંકણી । ધન્ય ધન્ય વંશ કુલગર
 તણે, ધન્ય ધન્ય નાભિનરિંદ । ધન્ય ધન્ય મરુદેવા માવડી,

જેણે જાણે વહાલો ઋષભ જિણુંદ કે । લે૦ । ૧૧૭ ।
 ધન્ય ધન્ય શત્રુજય તીરથ, રાયણ રૂપ ધન્ય ધન્ય । ધન્ય
 પગલાં પ્રભુ તણાં, જે પેખીરે મોહું મુઝ મન કે । લે૦ ।
 ૧૧૮ । ધન્ય ધન્ય તે જગ છવડા, જે રહે શત્રુજય
 પાસ । અહો નિશ ઋષભ સેવા કરે, વહી પૂજેરે મનને
 ઉદ્ધાસ કે । લે૦ । ૧૧૯ । આજ સખી મુજ આંગણેરે,
 સુરતરૂ ફલિયો સાર । ઋષભ જિનેસર વાંદીયો, હવે તરિયો
 રે ભવજલ નિધિ પાર કે । લે૦ । ૧૨૦ । શોલ અડત્રીશે
 આશો માસે, શુદ્ધ તેરસ યુધ વાર । અહમ્મદાવાદ નયર
 માંહે, મેં ગાયોરે શત્રુજય ઉદ્ધાર કે । લે૦ । ૧૨૧ ।
 વડ તપગછ ગુરુ ગછપતિ, શ્રીધનરત્ન સૂરિંદ । તસ શિષ્ય
 તસ પટ જયકરુ ગુરુ ગછપતિ રે અમરરત્ન સૂરિંદ કે । લે૦ ।
 ૧૨૨ । વિજયમાન તસ પટધરુરે, શ્રી દેવરત્નસૂરીશ । શ્રી
 ધનરત્ન સૂરીશના, શિષ્ય પંડિતરે બાનુમેરુ ગણીશ કે ।
 લે૦ । ૧૨૩ । તસપદ કમલ ભ્રમર બણેરે, નયસુંદર દે
 આશીષ । ત્રિભુવનનાયક સેવતાં, હવે પૂગીરે શ્રીસંધ્ય-
 ગીથ કે । લે૦ । ૧૨૪ ।

। કલશ ।

ઇમ ત્રિજગ નાયક, મુકિત દાયક વિમલગિરિ, મંડણ
 ધણી । ઉદ્ધાર શત્રુજય, સાર ગાયો, થુણ્યો જિન ભકતો
 ધણી । બાનુ મેરૂ પંડિત, શિષ્ય દોય કર જોડી કહે નયસું-
 દરો । પ્રભુ પાય સેવા નિત્ય કરેવા, દેહ દરિસન જય
 કરો । ૧૨૫ । ઇતિ ।

હુહા—પદ્મવિજયજી કૃત.

સાધારણ જીન કલ્યાણક રતવન.

હુહા—પ્રભુમી પાસ જીનેસર સદ્ગુરુને સુપસાય, પંચ કલ્યાણકે ગાયશું, સાધારણ જીનરાય. ૧ ચ્યવન જન્મ પ્રત કેવલી, પંચમ વલી નીરવાણ, એક કલ્યાણક ગાયશું. હોય કલ્યાણ કલ્યાણ ૨ નરનારી તે ધન્ય છે જીજી કલ્યાણક દીઠ, તે સુરવર પણ ધન્ય જેજી મોચ્છવ ક્રીધ ઉક્રીઠ ૩ એક કલ્યાણક જેજી દિને, તે દિન હોય અનંત કલ્યાણક તેજી કારણે કરીયે સમકિતવંત. ૪ આંખ મીંચી ઉઘાડીયે, નહિ સુખ તેતિ, વાર સુખીયા ભિન્ન મુહુર્ત લગે, નારકપણ હોય સાર, ૫ ઇંદ્ર ચોસઠ આવે તિહાં મોચ્છવ કરવા કામ, કરી મોચ્છવ રતવનાવલી, જાય નંદિધર ઠામ. ૬ તિહાં અઠાઇ મોચ્છવ કરી, જાએ નિજ આવાસ, એમ એક કલ્યાણકે, કરતાં હર્ષ ઉદ્ધાસ ૭ પ્રભુ ગુણની અદ્ભુતતા, અચરિજતા ગુણ ગેહ, રોમ કૂપ વિકસે વલી લાલ લહે ખહુ તેહ. ૮

ઢાલ ૧.

જખ ઉપજેજી જનની કુખે જીનવરા, તવ ઇંદોજી આસનથી ઉઠેવરા, પ્રભુ સામાજી સાત આઠ પગલાં ભરે, કરજોડીજી શક રતવ ઇમ ઉચરે. [૧] ઉચરે હર્ષે અતિ પ્રકર્ષે ઉપન્યો તીર્થ કરો, પહિણ સ્વામિ ગોત્ર જેહનાં

દ્રવ્ય જનધર સંહરો ધન્ય દિન આજનો જાણો તીર્થપતિ
 એવા મલી, મનમાંહે રાચો અને નાચો કરો સ્તવનાવલી
 [૨] ચૌદ સ્વપનાંજી, જનની દેખે તામ એ, પૂછે પતિજી
 સ્વપ્ન પાઠક તે ઠામ એ, તેહ ભાંખેજી સ્વપ્ન વિચાર
 સોહામણો સુત હોસેજી ત્રિભુવન જનમન કામણો [૩]
 કાંમણો શાશ્વત સુખજ કેરો ચઉદ રાજહુ લોકને, અંગ્ર-
 ભાણે જવા માટે કારણો ભવિથોકને, સુણિય નરપતિ
 મનોવાંછિત, દાન આપી તેહને ગર્ભ પોષણ ક્રિયા કરતાં
 મોદ વાધે જોહને. [૪] ગર્ભ વાધેજી સંપૂર્ણ દોહલે કરી,
 કલ્યાણકજી ચ્યવન મોચ્છવ કરતા હરિ મનચિતેજી એ
 સંસાર સાગર તરી. પુન્યે પામ્યાજી જનવર સેવા સુખ
 કરી [૫] સુખ કરી સેવા લહિય મેવા પરમેષ્ટિ પદ ધ્યાયે,
 આયંબિલ એકાસણું નિવિ પોષધે આરાધીયે, આરાધતાં
 પ્રભુ સાંભલે તેણે નિર્જરા બહુ પાઇયે ભક્તિ શક્તિ
 તીર્થપતિના ભવિક જન ગુણ ગાઇયે. [૬]

ઢાલ ૨ રાગ—નવો વેષ રચે તેણી વેલા.

જખ જનમ્યા જનવર રાયા, તખ ત્રિભુવન જન
 સુખપાયા, મંદમંદ વાયુ તિંહા વાય, સવિ ઋતુ પરિપાક
 સોહાય. [૧] પંખી સુપ્રદીક્ષણા દેતા, સવિગ્રહ ઉચ્ચ
 સ્થાનકે રહેતા, છપ્પન દિકકુમરી જાણે આવે અતિ હર્ષ
 ભરાણે [૨] તેહ સુતિક કર્મ કરીને ગુણ ગાયે મોદ ધરીને,

જળ સવિ નિજ સ્થાનકે જાય, તળ ઈંદ્રાસન ડોલાય [૩]
 સુઘોષા ઘંટા વજડાવે સવિ દેવને જાણ કરાવે, અનુક્રમે
 જીન જનની પાસે, આવી પ્રભુએ મન ઉદ્ધાસે [૪] લઈ
 જાય મેરૂ ગિરિશૃંગ, મીલે ચોસઠ ઈંદ્ર સુચંગ, કરે સ્નાત્ર
 મોચ્છવ મનરંગ, શુણ્યામ કરે પ્રભુ સંગ [૫] સોંપે વહી
 માતાને આવી સ્તવના કરતા મન ભાવી, વર્ષે તિહાં
 અતિ વસુધાર, જીનવર ધર ભરિય ઉદાર [૬] પહોંતા
 નિજ નિજ આવાસ, નૃપતિ નિરખે વિહાણે ઉદ્ધાસ,
 ભૂપતિ મન હરખિત થાય, કરે જન્મ મોચ્છવ વહીરાય [૭]

લાલ ૩ જી.

હવે લેકાંતિક સુર કહે જુઓ ભગવંત પ્રભુ અવધિ
 દેખે, ભોગ કરમનો અંત તવ દાન સંવત્સરી દેતાં
 વાંછિત તંત, હય ગય મણિ માણેક પુરે દેવ મહંત [૧]
 પુરે દેવ મહંત તે લાવી, વરીવરી આઘોષાવે એક કોડી
 આઠ લાખ નિરંતર, લેખો દાનનો થાવે, વરસમાં ત્રણસે
 કોડિ અઠયાસી ઉપર એસી લાખ, કંચન વરસી જગ
 ઉરણ કરે કલ્પવૃત્તિની સાખ. [૨] દિક્ષા અવસરે હવે
 આસન ઈંદ્રનું ડોલે, તવ અવધિ પ્રયુજે, અવસર લઈ
 એમ ખોલે જીન દિક્ષા મોચ્છવ કરવાને અમે જઈશું,
 સહુ સુણજો દેવા લાભ અનંત ઉપાઈસ્યું. [૩] લાભ
 અનંત ઉપાઈસ્યું દેવા, એમ કહીને તિંહા આવે, રત્ન

કનકમણિ મૃન્મય કેરા, કલસા અધિક સોહાવે નવરાવી
 શિખિકા બેસાડી, વનખંડે જીનલાવે, શુભ થાનકે ઉતરવા
 કારણે, શિખિકાને તિહા ઠાવે, [૪] હવે જીન નિજ હાથે,
 આભુષણ ઉતારે, માનું કર્મ નિકંદે તિમ શિર કેશ વિહારે
 પછી સોહમ ઈદો કોલાહલ તિહાવારે, પ્રભુ સામાયિકનો
 ઉચ્ચાર કરે તે વારે. [૫] કરે ઉચ્ચાર તે વારે પ્રભુને
 ઉપજે ચોથું જ્ઞાન, ખંધે ઈદ્ર વસ્ત્ર એક મૂકે લાખ મૂલનું
 માન, પ્રભુ તિહાંથી હવે આગલ વિચરે, દરીમાંથી હર
 જેમ સહ નિજ નિજ સ્થાનક વરી આવે તૃતીય કલ્યાણુક
 એમ. [૬]

ઢાલ ૪ ચોપાઇનો રાગ.

લઈ દિક્ષા કરે પ્રભુ વિહાર, અપ્રતિબંધ પણે સુખકાર,
 કોઈક ઠામે કાઉસગ્ગ રહે, પરિસહ ઉપસર્ગ સઘલા સહે,
 જેહને જેટલે. છદ્મસ્થ કાલ, તેટલો કાલ તપે સુવિશાલ,
 અનુક્રમે વધતે શુભ પરિણામ, શુકલ ધ્યાન અંતર જળ
 ઠામ. [૨] જ્ઞાન દર્શન આવરણને મોહ વલી અંતરાય
 તે ચોથો જેહ, ધાર્તિ ચાર હણી વડવીર, બારમે ગુણુઠાણું
 તે ધીર [૩] નિર્મળ ઉપજે કેવલજ્ઞાન ચાર નિકાય શું
 હોવે જાણુ કેવલજ્ઞાન મહોત્સવ કરે, સમવસરણુ વિરચે
 તત્પરે [૪] ગણુધરની કરે નિહા સ્થાપના દ્વાદશાંગી વિરચે
 શુભમના, ચાર પ્રકારે સંઘ સ્થપાય, પાંત્રીસ ગુણુવાણી

ઉચ્ચરાય (૫) અતિશય ષણ ચોત્રીસ પુરાય, કોડી દેવ
નિકટે જનરાય, ભવિક જીવને કરે ઉપગાર, લોકાલોકના
જાણુણ હાર (૬)

ઢાલ પાંચમી ઉલાલાની દેશી.

વિચરતા અવસર જાણીરે. આદરે અણસણ નાણીરે,
કોઈક કાઉસગે રહેતારે પર્યાકાસને કહેતારે. [૧] વેદની
આયુ જોત્ર નામરે, એહનો કાય હુવો જામરે, સિદ્ધિ
સમયમાં વરીયારે, ઇદા શોકમાં ભરીયારે. [૨] આવે
જીનવર પાસેરે. મૂકે આંશુ નિશાસેરે, પ્રદક્ષણા દઈ એમ
જોલેરે. કિમ નવિ જીન વચન જોલેરે [૩] એમ વિલવે
તિહા દેવરે. ચય વિરચે તત્તેવરે, અમિકુમારને વાયરે,
એધકુમાર સુર આયરે [૪] નિજનિજ કારજ કરતારે, પણ
ઉચ્છાહ ન ધરતારે, જીન ગણધર મુનિરાયા રે, ચયત્રિક
કરે તેણે કાયરે. [૫] હવે જીન દાદાને દંતરે. અસ્થિને
ભસ્મ બેહુંતરે. તે લીયે નિજ નિજ યોગરે જીન
વિરહ તણે એ શોગરે. [૬] યુભ રચે ત્રણ સારરે. જીન
ગુણ ગાય ઉદારરે, પ્રભુ વિષુ નહિ કોઈ આધાર રે, જાય
નંદિશ્વર ઠારરે. [૭] મોચ્છવ તાણાં કરે દેવરે, જાય
નિજ નિજ થાનક હેવરે, સમુદ્રમાં જીન દાદા મુકેરે તસ
વિનયાદિ ન ચૂકેરે. [૮] ભગવતિ આંગે એ ભાંખ્યું રે,

જંબુદ્વીપ પત્તતિએ દાખ્યું રે, શુદ્ધ બાળી ચીત્ત રાખ્યું રે
મોક્ષ કલ્યાણક આખ્યું રે. [૯]

કલશ.

ઈય પણ કલ્યાણક સુગુણ ઠાણક, પામીએ આરાધતાં,
સાકે સોલ ખ્યાસી વરસે ઉઘમ હર્ષ તે વાધતાં, સાહ
નાગજી કહોગથી સાધારણ જીન ગાઈયા, ક્ષમાવિજય જીન
ઉત્તમ નામે પદ્મવિજયે ધ્યાઈયા. [૧]

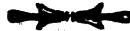
અથ શ્રી મહાવીર સ્વામીનું પારણું પ્રારંભ.

માતા ત્રિશલાયે પુત્ર રત્ન જાઈઆ, ચોસઠ ઈંદ્રનાં
આસન ક'પે સાર । અવધિજ્ઞાને જોઈ ધાયો શ્રીજિન
વીરને, આવે ક્ષત્રિયકુંડ નયર મોઝાર । માતા૦ । ૧ । વીર
પ્રતિબિંબ મૂકી માતાકને, અવસ્થાપિની નિદ્રા દીએ સાર
। એમ મેરૂ શિખરે જનને લાવે ભક્તિશું, હરિ પંચરૂપ
કરી મનોહર । માતા૦ । ૨ । એમ અસંખ્ય કોટાકોટી
મલી દેવતા, પ્રભુને આચ્છવ મંડાણે લઈ જાય । પાંડુક
વન શિલાયે જિનને લાવે ભક્તિશું, હરિ અંગે થાયે ઈંદ્ર
ધણું ઉચ્છાય । માતા૦ । ૩ । એક કોટી શાઠ લાખ કલશે
કરી. વીરને સનાત્ર મહોચ્છવ કરે સાર । અનુક્રમે વીર
કુંવરને લાવે જનની મંદિરે, દાસી પ્રિયવંદા જાએ તેણી
વાર । માતા૦ । ૪ । રાજા સિદ્ધારથને દીધી વધામણી,
દાસીને દાનને માન દિએ મનાહાર । ક્ષત્રી કુંડમાંહે આચ્છવ

મંડાવિઓ, પ્રજા લોકને હરખ અપાર । માતા૦ । ૫ ।
 ઘર ઘર શ્રીફલ તોરણ ત્રાટક ખાંધિઆં, ગોરી ગાવે મંગલ
 ગીત રસાલ । રજા સિદ્ધારથે જન્મ મહોત્સવ કયો, માતા
 ત્રિશલા થઈ ઉજમાલ । માતા૦ । ૬ । માતા ત્રિશલા
 જુલાવે પુત્ર પારણે, જુલે લાડકડા પ્રભુજી આનંદ ભેર ।
 હરખી નિરખને ઇંદ્રાણીયોં જાએ વારણે, આજ આનંદ
 શ્રીવીરકુમરને ઘેર । માતા૦ । ૭ । વીરના મુખડા ઉપર
 વાડ કોટી ચંદ્રમા, પંકજ લોચન સુંદર વિશાલ કપોલ ।
 શુક ચંચુ સરખી દીસે નિર્મલ નાસિકા, કોમલ અધર
 અરુણ રંગ રોલ । માતા૦ । ૮ । ઓષધિ સોવન મઢીરે
 શોભે હાલરે, નાભુક આભરણ સઘલાં કંચન મોતીહાર ।
 કર અંગુઠો ધાવે વીરકુમર હુષે કરી, કાંઈ બોલાવતાં કરે
 કિલકાર । માતા૦ । ૯ । વીરને નિલાડે કીધો છે કુંકુમ
 ચાંદલો શોભે જડિત મરકત મણિમાં દીસે લાલ ।
 ત્રિશલાયે જુગતે આંજી અણિયાલી બેહુ આંખડી, સુંદર
 કસ્તૂરીનું ટખકું કીધું ગાલ । માતા૦ । ૧૦ । કંચન શોભે
 જાતના રત્ને જડીયું પારણું, જુલાવતી વેલા થાએ ધુધરને
 ધમકાર । ત્રિશલા વિવિધ વચને હરખી ગાએ હાલડે,
 ખેંચે કુમતિઆલી કંચન દોરી સાર । માતા૦ । ૧૧ ।
 મારો લાડકવાયો સરખા સંગે રમવા જશે, મનોહર સુખ-
 ડલી હું આપીશ એહને હાથ । ભોજન વેલા રમઝમ
 રમઝમ કરતો આવશે, હુંતો ધાઈને ભીડાવીશ હૃદય સાથ
 । માતા૦ । ૧૨ । હંસ કારંડવ કોકિલ પોપટ પારેવડાં,

માંહી બાપેયાને સારસ ચક્રોર । મેનાં મોર મેલ્યાં છિ રમ
કઠાં રમવા તણાં, ધમ ધમ ધુધરા બબલે ત્રિશલા કિશોર
। માતા૦ । ૧૩ । મારો વીરકુમર નિશાલેં બાણવા બાયશે,
સાથેં સર્જન કુટુંબ પરિવાર । હાથી રથ ઘોડા પાલાયેં
બહું શોભતું, કરી નિશાલ ગરણું અતિ મનોહાર ।
માતા૦ । ૧૪ । મારા વીર સમાણી કન્યા સારી લાવણું, મારા
કુમરને પરણાવીશ મોહોટે ઘેર । મારો લાડકડો વરરાજા
ઘોડે બેસશે, મારો વીર કરશે સદાય લીલા લહેર । માતા૦ ।
। ૧૫ । માતા ત્રિશલા ગાવે વીર કુમરનું હાલડું, મારો
નંદન જીવજો કોડી વરસ । એ તો રાજરાજેસર થાશે
બલો દીપતો, મારા મનના મનોરથ પૂરશે જગીશ । માતા૦
। ૧૬ । ધન્ય ધન્ય ક્ષત્રીકુંડ ગામ મનોહર, જિહાં વીર
કુમરનો જનમ ગવાય । રાજા સિદ્ધારથના કુલમાંહે દિન-
મણી, ધન્ય ધન્ય ત્રિશલા રાણી જોહની માય । માતા૦ ।
। ૧૭ । એમ સૈયર ટોલી લોલી ગાવે હાલડું, થાશે
મનના મનોરથ તેહને ઘેર । અનુક્રમેં મહોદય પદવી રૂપ-
વિજય પદ પામશે, ગાએં અમિય વિજય કહે થાશે લીલા
લહેર । માતા૦ । ૧૮ ।

। ઇતિ વીરકુમરનું પાલણું સમાપ્ત ।

અથ શ્રી માહાવીર સ્વામીનું હાલરિઉ પ્રારંભ,
માતા ત્રિશલા જીલાવે પુત્ર પારણે, આવે હાલો હાલો
હાલકવાનાં ચીત । સોના રૂપાને વલી રતને જડિઉં પારણું,

રેશમ દોરી ધુધરી વાગે છુમ છુમ રીત । હાલો હાલો
 હાલો હાલો મારા નંદને । ૧ । જિનની પાસ પ્રભુથી વરસ
 અઢીશે અંતરે, હોશે ચોવીશમે તીર્થ કર જિન પરમાણુ ।
 કેશી સ્વામી મુખથી એવી વાણી સાંભલી, સાચી
 સાચી હુઈ તે મારે અર્જુન વાણુ । હાં । ૨ । ચોદે સ્વ-
 પને હોવે ચક્રી કે જિનરાજ, વીતા ખારે ચક્રી નહિ હવે
 ચક્રી રાજ, જિનજી પાસ પ્રભુના શ્રી કેશી ગણધાર, તેહને
 વચને જાણ્યા ચોવીશમા જિનરાજ, મારી કુખે આવ્યા
 તારણ તરણ ઝહાજ, મારી કુખે આવ્યા ત્રણ્ય ભુવન
 શિર તાજ, મારી કુખે આવ્યા સંઘ તીરથની લાજ, હુંતો
 પુણ્ય પનોતી ઇંદ્રાણી થઈ આજ । હાં । ૩ । મુજને
 દોહોલો ઉપન્યો જે ખેસું ગજ અંખાડીયે, સિંહાસન પર
 ખેસું ચામર છત્ર ધરાય । એ સહુ લક્ષણ મુજને નંદન
 તાહરા તેજનાં, તે દિન સંભારૂં ને આનંદ અંગ ન માય
 । હાં । ૪ । કરતલ પગતલ લક્ષણ એક હજારને આઠછે,
 તેહથી નિશ્ચય જાણ્યા જિનવર શ્રી જગદીશ । નંદન
 જમણી જ ઘે લછન સિંહ ખિરાજતો, મેતો પહેલે સુપને
 દીઠો વિશવા વીશ । હાં । ૫ । નંદન નવલા બંધવ
 નંદીવદ્ધનના તમે, નંદન ભોજાઈયો ન દેયર છો સુકુમાલ ।
 હસસે ભોજાઈયો કેહી દીયર માહરા લાડકા, હસશે રમશે
 ને વલી ચુંટી ખણશે ગાલ, હશશે રમશે ને વલી હુંસા
 દેશે ગાલ । હાં । ૬ । નંદન નવલા ચેલા રાજના
 ભાણેજ છો, નંદન નવલા પાંચશે મામીના ભાણેજ છો,

નંદન મામલીઆના બાણેજ સુકુમાલે । હસશે હાથે
 ઉઘાલી કહીને નાહના બાણેજ, આંખ્યે આંજીને વલી
 ટખકું કરશે ગાલ । હા૦ । ૭ । નંદન મામા મામી લાવશે
 ટોપી આંગલાં, રતને જડીઆં ઝાઝર મોતી કસળી કેર ।
 નીલાં પીલાં ને વલી રાતાં સજ્જે જાતનાં, પહેરાવશે
 મામી મારા નંદકીશેર । હા૦ ૬૮ । નંદન મામા મામી
 સૂખડલી સહુ લાવશે, નંદન ગળુવે ભરશે લાડુ મોતી-
 ચુર । નંદન મુખડાં જોઈને લેશે મામી ભામણાં, નંદન
 મામી કહેશે જીવે સુખ ભરપુર । હા૦ ૬ । નંદન
 નવલા ચેડા મામાની સાતે સતી, મારી ભત્રીજીને જન
 તમારી નંદ । તે પણ ગુંજે ભરવા લાખણસાઈ લાવશે,
 તુમને જોઈ જોઈ હોશે અધિકો પરમાનંદ । હા૦ । ૧૦ ।
 રમવા કાજે લાવશે લાખ ટકાનો ધુધરો, વલી સૂડા મેનાં
 પોપટને ગજરાજ । સારસ હંસ કોયલ તીતરને વલી
 મોરજી, મામી લાવશે રમવા નંદ તમારે કાજ । હા૦ ।
 ૧૧ । છપ્પન કુમરી અમરી જલકલશે નવરાવીઆ,
 નંદન તમને અમને કેલીઘરની માંહે । કુલની વૃષ્ટિ કીધી
 યોજન એકને મંડલે; બહુ ચિરંજીવે આશીષ દીધી
 તુમને ત્યાંહે । હા૦ । ૧૨ । તમને મેરૂ ગિરિપર સુરપતિયે
 નવરાવિઆ, નિરખી નિરખી હરખી સુકૃત લાભ કમાય ।
 મુખડા ઉપર વાડું કેટી કેટી અંદ્રમા, વલી તનપર વાડું
 ગ્રહ ગણુને સમુદાય । હા૦ । ૧૩ । નંદન નવલા ભણવા
 ની શાલે પણ મૂકશું, ગજપર અંખાડી બેસાડી મોહોટે

સાજી । પસલી બરથું શ્રીફલ ફાફલ નાગરવેલથું,
 સુખડલી લેથું નીશાલીઆને કાજી । હાં । ૧૪ । નંદન
 નવલા મોહોટા થાથોને પરણાવથું, વહવર સરખી જોડી
 લાવથું રાજકુમાર । સરખા વેવાઈ વેવાણુંને પધરાવથું,
 વરવહ પોંખી લેથું જોઈ જોઈને દેહાર । હાં । ૧૫ ।
 પીઅર સાસર મારા બેહુ પક્ષ નંદન ઉજલા, માહારી
 કુખેં આવ્યા તાત પનોતા નંદ । માહારે આંગણુ વુઠા
 અમૃત દૂધેં મેહુલા માહારે આંગણુ ફલિઆ સુરતરૂ
 સુખના કંદ । હાં । ૧૬ । ઇણિ પરે ગાયું માતા ત્રિશલા
 સુતનું પારણું જે કોઈ ગાથે લેશે પુત્ર તણા સામ્રાજ ।
 બીલીમોરા નગરેં વરણુચું વીરનું હાલરૂં, જય જય
 મંગલ હોજો દીપવિજય કવિરાજ । હાં । ૧૭ । ઇતિ ।

અથ શ્રી સોળ સુપનાની સજ્જાથ

સુપન દેખી પેલડે, ભાંગી છે કલ્પવૃક્ષની ડાલ રે,
 રાજ સંજમ લેશે નહીં, દુસમ પંચમ કાલ રે, ચંદ્રગુપ્ત
 રાજ સુણો । ૧ । અકાલે સુરજ આથમે, તેનો સ્થો
 વીસ્તાર રે । જનમ્યો તે પંચમ કાલમાં, તેને કેવળ જ્ઞાન
 નવી હોશે રે । ચં । ૨ । ત્રીજે ચંદ્રમા ચારણી, તેનો
 સ્થો વિસ્તાર રે । સમાચારી બુધ બુધ હોશે, ખારે વાટે
 ધર્મ હોશે રે । ચં । ૩ । ભુત ભુતાદી દિઠા નાચતા,
 ચોથા સુપનનો વીસ્તાર રે । કુદેવ, કુશુરૂ, કુધર્મની, મા-
 ન્યતા ઘણેરી હોશે રે । ચં । ૪ । પાંચમે નાગ દીઠા

ખાર ફણો, તેનો સ્થો વીસ્તાર રે । વરસ થોડાને આંતરે,
 હોસે ખાર દુકાળ રે । ચં૦ । ૫ । દેવ વીમાન છઠે વર્ષા,
 તેનો સ્થો વીસ્તાર રે । વિદ્યા તે જંઘા ચારણી, લખ્ધી
 તેવી છેદ હોશે રે । ચં૦ । ૬ । ઉચું તે ઉકરડા મધે,
 સાતમે કમળ વિમાસે રે, એક નહીં તે સર્વ વાણીયા,
 જુદા જુદા મત હોશે રે । ચં૦ । ૭ । થાપના થાપશે
 આપ આપણી પછે વીરાધીક ઘણા હોશે રે; ઉઘોત હોશે
 જૈન ધર્મનો, વચે મીથ્યાત્વ ઘોર અંધારું રે । ચં૦ ।
 ૮ । સુકા સરોવર દીઠા ત્રણ દિશે. દક્ષિણ દિશે ડોરા
 પાણી રે । ત્રણ દિશે ધર્મ હોશે નહિ, દક્ષિણ દિશે ધર્મ
 હોશે રે । ચં૦ । ૯ । સોનાની રે થાળી મધ્યે, કુતરડો
 આવે છે ખીર રે । ઉંચ તણી રે લક્ષ્મી, નીચ તણે ઘેર
 હોશે રે । ચં૦ । ૧૦ । હાથી માથે રે બેઠો વાંદરો, તેનો
 સ્થો વીસ્તાર રે । મલેછી રાજા ઉંચા હેશે અસલી હિંદુ
 હોશે રે । ચં૦ । ૧૧ । સમુદ્રે મર્યાદા મુકી ખારમે,
 તેનો સ્થો વીસ્તાર રે । શીખ્ય ચેલા ને પુત્ર પુત્રીઓ,
 નહીં રાખે મર્યાદા લગાર રે । ચં૦ । ૧૨ । રાજકુંવર
 ચડયો પોઠીયે, તેનો સ્થો વિસ્તાર રે, ઉચો તે જૈનધર્મ
 છાંડીને, રાજા નીચ ધર્મ આદરશે રે । ચં૦ । ૧૩ । રત્ન
 આંખા રે દીઠા ચોદમે તેનો સ્થો વીસ્તાર રે । ભરત
 ક્ષેત્રના સાધુ સાધવી, તેને હેત મેળાવા થોડા હોશે રે ।
 ચં૦ । ૧૪ । મહાવ્રતે જુલ્યા વાછડા, તેનો સ્થો વીસ્તાર
 રે । બાળક ધર્મ કરશે સદા, બુદ્ધા પરમાદમાં પડયા રેશે રે

। ચં ૦ । ૧૫ । હાથી લડે રે માવદ વીના, તેનો સ્યો
વીસ્તાર રે । વરસ થોડાને આંતરે; માગ્યા નહી વરશે મેહ
રે । ચં ૦ । ૧૬ । વ્યવહાર સુત્રની ચુલીકા મધ્યે,
ભદ્રબાહુ મુનિ એમ ભાષે રે, સોળ સુપનનો અર્થ એ,
સાંભળો રાય સુધીર રે । ચંદ્રગુપ્ત ૦ । ૧૭ । ઇતિ ।

નાગકેતુની સઝાય.

શ્રીજીન ચરણે નમીરે. સદ્ગુર ચરણ પસાય સલુણા
। અઠમનો મહીમા કહુ રે સાચો શીવ સુખદાય સલુણા
। ૧ । ભવી ભાવધરી આરાધીએરે, અઠમ તપ સુખકાર
। સં ૦ । આંકની । ૧ । નાગકેતુ અઠમ કરીરે, જગ
પામ્યા જયકાર । સં ૦ । ભવી ૦ । ૨ । ચંદ્રકાંતા નયરીએરે,
વીજયસેન નરનાહ । સં ૦ । શ્રીકાંત વીવહારીએરે, શ્રી
સખીને શીરનાહ । સં ૦ । ભવી ૦ । ૩ । દાયઉપાય બહુ
કરીરે, શ્રીસખી પામી પુત્ર । સં ૦ । તે દંપતી આનંદી-
યારે, અખ રહેસે ઘર સુત્ર । સં ૦ । ભવી ૦ । ૪ । પરવ
પન્નુષણ આલિયારે. અઠમની કરે વાત । સં ૦ । બાહુડો
તે સાંભલીરે, જાતી સમરણ જાત । સં ૦ । ભવી ૦ । ૫ ।
અઠમ તપ તવ આદરીરે, બાલ તજ્યો સ્તનપાન । સં ૦ ।
લઘુવયના સંજોગથીરે, તનુ છુતિ હોત મલાન । સં ૦ ।
। ભવ ૦ । ૬ । માતપીતા દેખીનેરે, મનમાં એક ન માય,
। સં ૦ । મંત્ર જંત્ર મણી ઓષધીરે કીધા કોડ ઉપાય ।

। સ૦ । ભવી૦ । ૭ । મુર્છિત થઈ ધરણી ઢલ્યોરે, મૃત
 જાણી તવ બાલ । સ૦ । લેઈ ઘાલ્યો તે ભુમિમાંરે, પીતા
 પોહતો કાલ । સ૦ । ભવી૦ । ૮ । તપ શકતે ધરણી-
 પતીરે, આસન કંપ્યું તામ । સ૦ । અવધિજ્ઞાને દેખીનેરે,
 આવી તીહાં શીરનામે । સ૦ ભવી૦ । ૯ । અમૃતપાને
 સ્ત્રીચીનેરે, રાજપુરૂપ દુરદંત । સ૦ । ધન હરતા તેવારી-
 આરે, સવી ભાખે વીરતાંત । સ૦ । ભવી૦ । ૧૦ ।
 ઓછવસું ઘરે મુકીઓરે, ઈંદ્ર ગયા નીજ ધામ । સ૦ । રાય
 લોક હરખે કરીરે, નાગકેતુ ધર્યો નામ । સ૦ । ભવી૦ ।
 । ૧૧ । છઠ અઠમ તપસા કરેરે, ધારે શીલ મહત । સ૦ ।
 ચૈત્ય સંઘ નૃપ લોકનેરે, વ્યતરથી રાખત । સ૦ । ભવી૦ ।
 । ૧૨ । એક દિન જીનવર પુજતારે, અગે ડર્યો ભુજંગ
 । સ૦ । ભાવના રસ રંગમાંરે, ધ્યાન સકલ ધરે અંગ ।
 । સ૦ । ભવી૦ । ૧૩ એણી ક્ષેપક કેવલ લહ્યોરે મહી-
 ચલ કર્યોરે વીહાર । સ૦ । શલેશી કરણે કરીરે, કરે શીવ
 રમણી શું ખ્યાર, । સ૦ । ભવી૦ । ૧૪ । ઓગણીસે
 ઓગણત્રીસમારે, શ્રાવણ સુદ શુભ ત્રીજ । સ૦ । નારા-
 રાયણ વિજય પદ સેવતાંરે, ગંભીર દીઓ રસ રીઝ ।
 । સ૦ । ભવી૦ । ૧૫ । ઇતિ ।

ત્રિશલા માતાની સજ્જાય.

શીખ સુણો સખી માહરી બોલોને વચન રસાળ ।
 તુમ કુખડીએરે ઉપજ્યા સૌભાગી સુકુમાળ, ત્રિશલા ગરબને

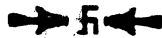
સાચવે । ૧ । તીખું કડવું કસાયલું ખાટા ખારાની ભત,
 મધુરા રસ નવિ સેવિએ, વપું મલ્લય પરિહાર ત્રિશલા । ૨ ।
 અતિ ઉતું અતિ શિયલડું, નયણે કાજળ રેખ, અતિ-
 ભોજન નવી કીજીયે, તેલ ન ચોપડીયે રેખ. ત્રિશલા । ૩ ।
 સ્નાન વિલેપણુ તાહડું. મન બાણી દુખમાંય, હળવે
 મધુરે બોલીયે, આસી સુખની વાડ. ત્રિશલા । ૪ । ગાડા
 વહેલ હિડોળડા, ધબધબ ચાલમ ચાલ, અતી
 શિયળ જગ સેવના, વિણસે પુત્રના કાજ; ત્રિશલા । ૫ ।
 જેમ જેમ દોહલા ઉપજે, તેમ તેમ દેજે બહુમાન । ભોગ
 સ યોગ ને વારજો હોશે પુત્ર નિદાન, ત્રિશલા । ૬ ।
 એણી પરે ગર્ભને પાળતાં, પુત્ર થયો શુભ ધ્યાન, સંઘમાં
 જેજેરે સહુ કરે, હીરવિજય ગુણ ગાય, ત્રિશલા । ૭ ।

અથ પદ્ય વ્યાખ્યાન દ્વિતીય સજ્જાય પ્રારંભ.

કાશી દેશ બનારસી, સુખકારી રે. અશ્વસેન રાજાને
 નંદન, પ્રભુ ઉપકારી રે પટ્ટરાણી વામા સતી સુ. રૂપે
 રંભા સમાન. પ્ર૦ । ૧ । ચૌદ સુપન સૂચિત ભલાં.
 સુ૦ જનમ્યા પાસ કુમાર. પ્ર૦ પોષ વદિ દશમી દિને.
 સુ૦ સુર કરે ઉત્સવ સાર. પ્ર૦ । ૨ । દેહમાન નવ હાથનું.
 સુ૦ નીલ વરણ મનોહાર. પ્ર૦ અનુક્રમે જોબન પામિયા.
 સુ૦ પરણી પ્રભાવતી નાર. પ્ર૦ । ૩ । કમઠ તણો મદ
 ગાલીયો. સુ૦ કાઢ્યો જલતો નાગ પ્ર૦ નવકાશ સુણાવી

તે કિયો સુઠ ધરણુરાય મહાભાજ. પ્ર૦ ૧ ૪ । પોષ વદિ
 એકાદશી સુઠ વ્રત લેઈ વિચરે સ્વામ. પ્ર૦ વડતલે
 કાઉરસગ્ગે રહ્યા. સુઠ મેઘમાલી સુર તામ. પ્ર૦ ૧ ૫ ।
 કરે ઉષસર્મ જલવૃષ્ટિનો સુઠ આઠ્યું નાસિકા નીર. પ્ર૦
 ચૂકયા નહિ પ્રભુ ધ્યાનથી, સુઠ સમરથ સાહસ ધીર.
 પ્ર૦ ૧ ૬ । ચૈત્ર વદિ ચોથને દિને. સુઠ પામ્યા કેવલ
 નાણુ. પ્ર૦ ચઉવિહ સંઘ થાપી કરી. સુઠ આવ્યા
 સમેતગિરિ ધણુ. પ્ર૦ ૧ ૭ । પાલી આયુ સો વર્ષનું.
 સુઠ પહોતા મુક્તિ મહંત. પ્ર૦ શ્રાવણુ શુદ્ધ દિન અષ્ટમી.
 સુઠ કીધો કર્મનો અંત પ્ર૦ ૧ ૮ । પાસ વીરને
 આંતરૂં. સુઠ વર્ષ અઢીશે જાણુ પ્ર૦ કહે માણુક જિન
 દાસને. સુઠ કીજે કોટિ કલ્યાણુ. પ્ર૦ ૧ ૯ ॥

ચંદનખાત્રની સજ્જાય.

વીર પ્રભુજી પધારો નાથ વીર પ્રભુજી પધારો વિનંતી
 મુજ અવધારો નાથ વીર પ્રભુજી પધારો. ચંદનખાત્રા
 સતિ સુકુમાલા બોલે વચન રસાલા, હાથને પગમાં જડી
 દીપા તાળા. સાંભળો દીન દયાળા નાથ । વીર પ્રભુજી ।
 ૧ । કઠણુ છે મુજ કર્મની કહાણી સુણો પ્રભુજી
 મુજ વાણી. રાજકુંવરી હું ચોટે વેચાણી, દુઃખ તણી
 નથી ખામી નાથ । ૨ । તાતજ મારો ખંધન પડીયો, માતા
 મરણુજ પામી વીર પ્રભુજી । મસ્તકની વેણી કતરાણી

ભોગવી મે દુઃખ ખાણી નાથ વીર પ્રભુજી । ૩ । મોંઘી
હતી હું રાજકુટુંબમાં આજે હું ત્રણ ઉપવાસી સૂપડાને
ખુણે અડદના ખાકળા, શું કહું દુઃખની રાશી, નાથ । ૪ ।
આવણુ ભાદરવા માસની પેરે વરસે આસુની ધારા ગદ્ગદ
કંઠે ચંદનખાલા, બોલે વચન કરણા, નાથ । ૫ । દુઃખએ
સઘળું ભુલુ પુરવતું, આપના દર્શન થાતા દુઃખએ
સઘળું હૈયેજ આવે, પ્રભુ તમ પાછા જાતા નાથ । ૬ ।
ચંદનખાલાની અરજી સુણીને, નીર નયનમાં નીહાળે
ખાકળા લઇ વીર પ્રભુજી પધારે દયા કરી
દીન દયાળે નાથ, । ૭ । સોવન કેરી ત્યાં થઇ વૃદ્ધી,
સાડી ખાર કોડી સારી. પંચ દિવ્યતે કાલેજ
પ્રગટયા, અંધન સર્વ વિહારી નાથ વીર પ્રભુજી । ૮ ।
સંજમ લઇને કાજ સુધાર્યા, ચંદનખાળા કુમારી વીર
પ્રભુની શિષ્યણી પહેલી પંચ મહાવ્રત ધારી નાથ વીર
પ્રભુજી । ૯ । કર્મ અપાવી મુક્તિ સીધાવ્યા ધન્ય સતી
શીર દામી વીનય વિજય કહે ભાવ ધરીને, વંદુ હું
વારંવારી નાથ વીર પ્રભુજી પધારે । ૧૦ ।

કમળાવતીની સજ્જાય.

મહોલે તે ભેઠાં રાણી કમળાવતી, ઉંઠે ઝીલેરી ખેહ;
સાંભળ હો દાસી ભેઠને તમાસો ઇષુકાળા નગરીનો,
મનમાં તે ઉપજ્યો સંદેહ. સાંભળો આજ રે નગરીમાં

ખેષ્ટ અતિ ઘણી. ૧ કાંતો દાસી પ્રધાનનો દંડ લીધો,
 કાં હુંટયા રાજાએ ગામ; સાંભળવ કાં કેહનાં ધનનાં ગાડા
 નીસર્યા, ક, કોઈની પાડી રાજાએ મામ, સાંભળ૦ ર નથી
 રે આઈજી પ્રધાનનો દંડ લીધો, નથી હુંટયા રાજાએ
 ગામ; સાંભળ૦ નથી કેહનાં ધનનાં ગાડાં નીસર્યા, નથી
 કોઈની પાડી રાજાએ મામ. આઈજી સાંભળ હો આઈજી
 હુકમ કરો તો ગાડાં અહીં ધરૂં. ૩ ભૂગુ પુરોહીતને જસા
 ભારણ, વળી તેહના દોય કુમાર; સાંભળ૦ સાધુ પાસે
 જઈ સંયમ આદરે, તેહનું ધન લાવે છે આજ. સાંભળ૦
 ૪ વયણ સુણીમે માથુ ધુણાવીયું, પ્રાદ્યણ પામ્યો વેરાંગ;
 સાંભળ૦ તેહની ઋદ્ધિ લેવી જુગતિ નહી. રાજના મહોટા
 છે ભાગ્ય, સાંભળ. સાંભળો દાસી રાજનો મત એહ
 જુગતો નહીં ૫ મહોલેથી ઉતર્યા રાણી કમલાવતી,
 આવ્યા કાંઈ ઠેઠ હજુર; સાંભળ હો રાજ૦ વચન કહે છે
 ઘણાં આકરાં, જેમ કેપિથી ચઢીયો બોલે સુર; સાંભળજો
 હો રાજા પ્રાદ્યણની છડી ઋદ્ધિ મત આદરો ૬ વમ્યા
 તે આહારની ઈચ્છા કુણ કરે, કરે વળી શ્વાનને કાગ;
 સાંભળ૦ પહેલાં જે દાન દીધું હાથશું, તે પાછું ન લેતાં
 આવે લાજ. સાંભળ હો રાજ૦ ૭ કાંતો રાણી તને બોલો
 લાગાયો, કાં કોઈએ કીધી મતવાળ. સાંભળ હો રાણી
 કાં કોઈ ભૂત વ્યંતરે છળી, કાં કોઈએ કીધી વિકરાળ;
 સાંભળ હો રાણી, રાજને કંઠણ વયણ નવિ કીજીએ ૮
 નથી રે મહારાજા બોલો લાગીએ, નથી કોઈએ કીધી

મતવાળ; સાંભળ હો રાજા. નથી કોઈ ભૂત વ્યતરે છળી,
 નથી કોઈએ કીધી વિકરાળ; સાંભળ હો રાજા પ્રાણીની
 છ'ડી ઋદ્ધિ મત આદરો ૦ ૯ જગ સઘળાનું ધન લેળું
 કરી, લાવે કોઈ તોરા ઘરમાંય; સાંભળ હો રાજા ૦ તો
 પણ તૃણા છીપે નહી, એક તાહરે ધર્મ સુહાધ. સાંભળ ૦
 ૧૦ આગ્ર થકી વન પરજળે, પશુ જળે તેહને માંય;
 સાંભળ. દુષ્ટ પખી એમ ચિતવે, આહાર કરે રે ચિત્ત
 લાય. સાંભળ ૦ ૧૧ એમરે અજ્ઞાની આપશું, રાગ દ્વેષ
 ચિત્ત લાય; સાંભળ. કામ લોગને વશ થઈ, પરધન લેવા
 લપટાય. સાંભળ ૦ ૧૨ એક દીન એહુ ધન છાંડવું, પરલવ
 સગું નહી કોઈ; સાંભળ. પરલવ જાતાં ઈશુ જીવને, ધર્મ
 સખાઈજ હોય. સાંભળ ૦ ૧૩ તન ધન જોળન સ્થિર નહી,
 ચંચળ વીજળી સમાન; સાંભળ. ક્ષણમારે આઉપું ઘટે
 જીહાં, મૂરખ કરે રે ગુમાન. સાંભળ ૦ ૧૪ ખગ મુખ
 માંસ લેઈ નીસરે ઇર્ષ્યા કરે રે ખગ તામ; સાંભળ. તિમ
 પરધન ઋદ્ધિ દેખીને, લોભી ચિત્ત ધરે રે ગુમાન
 સાંભળ ૦ ૧૫ ગરૂડ દેખી જિમ સર્પહી. લયે સંકોચે રે
 દેહ; સાંભળ. તિમ અનિત્ય ધન જાણીને, લાલચ છ'ડારે
 એહ. સાંભળ ૦ ૧૬ આરે સંસાર અસાર છે, કાળ અપેટા
 રે દેત સાંભળ; આચિતાનો લેઈ ચાલશે, ચેતી. શકે તો
 ચેત સાંભળ ૦ ૧૭ એહવાં વચણ સમજાવતાં, રાણી
 વૈરાગ્યમાં આય; સાંભળ સંયમ લેવાને ઉતાવળી, આકુળ
 વ્યાકુળ થાય સાંભળ હો રાજા. આક્ષા આપો તો સંયમ

આદર્શ. ૧૮ હાથી રે જે બંધન તને, તિમ તબુ કુટુંબ
પરીવાર; સાંભળ હો રાજા. જો અનુમતિ દો રાજવી, તો
ઢીલ ન ક્ષણ લગાર. સાંભળ ૧૯ રત્ન જડિત રાય તાહરું
પાંજરું, માંહી સુડીલો મને જાણ; સાંભળ. હુરે બેઠી
તિમ તાહરા રાજ્યમાં, રહેતાં ન પામું કલ્યાણ, સાંભળ ૨૦
મેળવ્યું ધન રહેશે ઈહાં, થોડું પણ આવે ન સાથ;
સાંભળ. આગળ જોશો તો પાધરું, સંબળ લેજોરે સાથ.
સાંભળ ૨૧ રાણીના વયણ સુણી કરી, બુઝ્યો તવ
હુકાર; સાંભળ એક ચિત્તે. તન ધન જોબન જાણ્યા
કારમા, જાણ્યો સંસાર અસાર સાંભળ એક ચિત્તે ;છએ
જીવે તે સંયમ આદર્યો. ૨૨ ભૂંથુ પુરોહીતને જસા ભારજી,
વળી તેહના દોય કુમાર; સાંભળ એક રાજ સહીત રાણી
કમળાવતી, લીધો કાંઈ સંયમ ભાર. સાંભળ ૨૩ તપ
જપ કરી સંયમ પાળતા, કરતાં કંઈ ઉગ્ર વિહાર; સાંભળ.
કર્મ ખપાવી દેવળ પામીયા, પહોલ્યા કાંઈ મુકિત મોઝાર.
સાંભળ એક ચિત્તે છએ જીવે તે સંયમ આદર્યો. ૨૪

સિદ્ધપદની સજ્જાય

(અલભેલા જો હોલી હલ ખેડરે—એ દેશી)

નમો સિદ્ધાણું બીજે પદેરે લાલ, જેહનાં ગુણ આઠરે;

હું બારિ લાલ, શુકલ ધ્યાન અનલે કરીરે લાલ;

ખાલ્યા કર્મ કઠોરરે. હું નમો ૧

જ્ઞાનવરણી ક્ષયે લહુંરે લાલ, કેવલજ્ઞાન અનંતરે. હું.
દર્શનાવરણી ક્ષયથી થયારે લાલ, કેવલદર્શન કન્તરે.

હું૦ નમો૦ ૨

અક્ષય અનંત સુખ સહજથીરે લાલ, વેદની કર્મના નાશરે.

હું૦ નમો૦ ૩

અક્ષયસ્થિતિ ગુણ ઉપન્યોરેલાલ, આયુ કર્મ અભાવરે. હું૦
નામ કર્મક્ષયે નિપન્યોરે લાલ, રૂપાદિક ગતિ ભાવરે.

હું૦ નમો૦ ૪

અગુરૂલઘુ ગુણ ઉપન્યોરે લાલ, ન રહ્યો કોઈ વિભાવરે. હું૦
ગોત્ર કર્મના નાશથીરે લાલ, નિજ પ્રગટયા જસ ભાવરે.

હું૦ નમો૦ ૫

અનંત વીર્ય આતમતણુંરે લાલ, પ્રગટયો અંતરાય નાશરે. હું.
આઠે કર્મ નાશી ગયારે લાલ, અનંત અક્ષય ગુણવાસરે.

હું૦ નમો૦ ૬

ભેદ પત્તર ઉપચારથીરે લાલ, અનંત પરંપર ભેદરે. હું૦
નિશ્ચયથી વીતરાગનારે લાલ, કિરણ કર્મ ઉચ્છેદરે.

હું૦ નમો૦ ૭

જ્ઞાનવિમલની જ્યોતિમાંરે લાલ, ભાસિત લોકાલોકરે. હું૦
તેહનાં ધ્યાન થકી થસ્યેરે લાલ, સુખીયા સઘળા લોકરે.

હું૦ નમો૦ ૮

ત્રીજા આચાર્યપદની સજ્જાય.

(શાલીભદ્ર ભોગી થયો—એ દેશી.)

આચારી આચાર્યનોજી, ત્રીજો પરે ધરો ધ્યાન;
 શુભ ઉપદેશ પ્રરૂપતાજી, કહ્યા અરિહંત સમાન. સુ૦ નં ૧
 નમતાં શિવસુખ થાય, ભવ ભવના પાતિક જાય. સુ૦ નં ૨
 પંચાચાર પલાવતાજી, આપણપે પાલંત;
 છત્રીસ છત્રીસ ગુણેજી, અલંકૃત તનુ વિલસંત. સુ૦ નં ૩
 દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રનાજી, એકેક આઠ આચાર;
 ખારહ તપ આચારનાજી, ઇમ છત્રીસ ઉદાર. સુ૦ નં ૪
 પડિરૂપાદિક ચઉદે અછેજી, વલી દશ વિધ યતિ ધર્મ;
 ખારહ ભાવનાં ભાવતાંજી, એ છત્રીશ મર્મ. સુ૦ નં ૫
 પંચેન્દ્રિય દમે વિષયથીજી, ધારે નવવિધ પ્રહ;
 પંચ મહાવ્રત પોષતાંજી, પંચાચાર સમર્થ, સુ૦ નં ૬
 સમિતિ ગુપ્તિ શુદ્ધિ ધરેજી, ટાળે ચાર કષાય;
 એ છત્રીશે આદરેજી, ધન્ય ધન્ય તેહની માય. સુ૦ નં ૭
 અપ્રમત્તે અર્થ ભાંખતાંજી, ગણિસંપદ જે આઠ;
 છત્રીશ ચઉવિનયાદિકેજી, ઇમ છત્રીશ પાઠ. સુ૦ નં ૮
 ગણુવર ઉપમા દીજીએજી, યુગપ્રધાન કહાય;
 ભાવ ચારિત્ર તેહવાજી, તિહાં જિન માર્ગ ઠરાય. સુ૦ નં ૯
 જ્ઞાનવિમળ ગુણુ ગાવતાંજી, ગાળે શાસનમાંહે;
 તે વાંદિ નિર્મળ કરોજી બોધિ બીજ ઉચ્છાહ. સુ૦ નં ૧૦

પાંચમપદ સંજ્ઞાયા.

(રાગ-ધનાશ્રી. મગધદેશ રાજગૃહી નગરી—એ દેશી)

તે મુનિને કડં વંદન ભાવે, જે ષટકાય વ્રત રાખેરે;
ઇન્દ્રિય પણદમે વિષય ઘણાથી. વળી શાંતિ સુધારસ આખેરે.

તે મુનિ ૧

લોભતણા નિગ્રહને કરતાં, વળી પરિદેહણાદિક કિરીયારે;
નિરાશંસ યતનાએ બહુ પદી, વળી કરણશુદ્ધી ગુણ દરીઆરે.

તે ૨

અહનિશ સંજ્ઞમ યોગશું યુકતા, દુર્ધર પરિસહ સહતારે;
મન વચન કાય કુશળતા જોગે, વરતાવે ગુણ અનુસરતારે.

તે ૩

છંડે નિજ તનુ ધર્મને કામે ઉપસર્ગોદિક આવેરે;
સત્તાવીસ ગુણે કરી સોહે, સૂત્રાચારને ભાવેરે; તે ૪
જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તણાજે, ત્રિકરણ જોગ આચારરે;
અંગે ધરે નિઃસ્પૃહતા શુદ્ધિ, એ સત્તાવીસ ગુણ સારરે.

તે ૫

અરિહંત ભક્તિ સદા ઉપદિશે, વાચકના સૂરિના સહાધરે;
મુનિ વિણ સર્વે ક્રિયા નવિ સુજે, તીર્થ સકલ સુખદાધરે.

તે ૬

પદ પાંચમે ઇણીપરે ધ્યાવો. પાંચમી ગતિને સાધોરે;
સુખી કરજો શસનનાયક, જ્ઞાનવિમળ ગુણ વાધોરે. તે ૭

॥ નેમરાજેમતીની સજ્જાયા. ॥

રાણી રાણુલ કરજોડી કહે, એતો જાદવકુલ શણુગારે
 ॥ વાલા મારા ॥ ભવરે આઠેનો નેહલો, પ્રભુ મત મેલો
 વિસારીરે ॥ વાલા મારા ॥ ૧ ॥ વારિયું જિનવર નેમજી,
 એક વિનતડી અવધારે ॥ વાં ॥ સુરતરૂ સરખો
 સાહિબો, હુંતો નિત્ય નિત્ય ધરૂ દેરાંરે ॥ વાં ॥ માં ॥
 ૨ ॥ પ્રથમ ભવે ધનવતિનો, તું ધનનામે ભરતારે
 ॥ વાં ॥ નિસાલે જાતાં મુજને, છાનો મેલ્યો મોતી કેરો
 હારે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૩ ॥ દિક્ષા લેઈ હરખે કરી,
 તિહાં દેવતણો અવતારે ॥ વાં ॥ ક્ષણવિરહ ખમતા
 નહીં, તિહાં પણ ધરતા ખ્યારે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૪ ॥
 ત્રીજે ભવે વિદ્યાધરૂ, તિહાં ચિત્ર ગતિ રાજકુમારે ॥ વાં
 ભૂપતિ પદવી લોગવો, હું રતનવતી તુજનારે ॥ વાં ॥
 ॥ માં ॥ ૫ ॥ મહાવ્રત પાલી સાધુના, તિહાં ચોથે ભવે
 સુરદારે ॥ વાં ॥ આરણ્ય દેવલોકે બેઠે જણા, તિહાં
 મુખ વિલસ્યાં સવિકારે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૬ ॥ પાંચમો
 ભવ અતિ શોભતો, તિહાં નૃપ અપરાજિત સારે ॥ વાં ॥
 પ્રીતમવંતી હું તાહરી, થઈ પ્રભુ હૈયાનો હારે ॥ વાં ॥
 ॥ માં ॥ ૭ ॥ અહીં દીક્ષા હરખે કરી, તિહાં છઠે ભવે
 સુરદારે ॥ વાં ॥ માહેંદ્ર દેવલોકમાં, તિહાં સુખ વિલસ્યાં
 વરોવારે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૮ ॥ શંખ રાજ ભવ સાતમો,
 તિહાં જન્મમતિ પ્રાણુ આધારે ॥ વાં ॥ વીસ સ્થાનક
 તીહાં ફરસતાં, જિનવર પદ બાંધયું સારે ॥ વાં ॥ માં ॥

॥ ૬ ॥ અઠમે ભવ અપરાજિત, તિહાં વરસ ગયાં બત્રીસ
 હજારે ॥ વાં ॥ આહારની ઇચ્છા ઉપની, એતો પૂર્વ
 પુન્ય પ્રકાશરે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૧૦ ॥ હરિવંશમાંથી
 ઉપની, મારી શિવાદેવી સાસુ મદ્દહારે ॥ વાં ॥ નવમે
 ભવે કયાં પરિહરે, પ્રભુ રાખો લોક વ્યવહારે ॥ વાં
 ॥ માં ॥ ૧૧ ॥ એરે સંબંધ સુણી પાછલો, તિહાં
 નેમજી ભણે પદ્મચારીરે ॥ વાં ॥ હું તમને તેડવા કારણે
 આંચો સસરાજીને વાસરે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૧૨ ॥
 અવિચલ કીધો એણે સાહિબો, રૂડો નેહલો મુકિતમાં
 જાયરે ॥ વાં ॥ માની વચન રાજેમતિ, તિહાં ચાલી
 પિઉડાની લારરે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૧૩ ॥ ધન્ય ધન્ય
 જિન બાવીસમો, જિણે તારી પોતાની નારરે ॥ વાં ॥
 ધન્ય ધન્ય ઉચ્ચસેનની નંદિની, જે સતીયોમે સિરદારરે
 ॥ વાં ॥ માં ॥ ૧૪ ॥ સંવત સતર ઇકોતરે, તિહાં
 શુભ વેલા શુભ વારરે ॥ વાં ॥ કાંતિવિજય રાજુલનાં
 તિહાં ગુણ ગાયા શ્રીકારરે ॥ વાલા મારા ॥ વારિહું
 જિનવર નેમજી ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ નેમરાજેમતિ સજાયા ॥

રામભણે હરી ઉછીંધતથા હવે તસમથતથીરે

જન્મવલ્લ્યો—એ દેશી.

બારમુ વ્રત ઇમ પાલતો દેતો મુનિવર દાનરે । પાત્ર
 પોષીરે ભોજન કરે । હૈડે ચોખું ધ્યાનરે ॥ બાં ॥ આં ॥
 આતથિ સંવી ભાગ સાચવે । દેતો જે મુનિ હાથરે ।
 તેપિણુ આહાર પોતે લિએ । પુણ્યકેરે બળમાંતિરે ॥ ૧ ॥
 બાં ॥ સાધુ ભલા ને સાધવી । શ્રાવક શ્રાવિકા સોચરે ।
 સંઘ સકલનેરે પોષતો । પદવી તીર્થ કર હોધરે ॥ ૨ ॥

બા૦ ॥ એકદિન કુમર નરૈસરું । આઁયો વંદણુ કામરે ।
 શુરસિર પાસરનું બોલીઉં । નૃપ લાજ્યોતિણે કામરે ॥ ૩ ॥
 બા૦ ॥ વિનય કરી નૃપ બોલીઉ । સાંભલો હેમસુરિદરે
 જેતુમપાસરઉઢીઉ । લાજ્યો કુમર નરિંદરે ॥ ૪ ॥ બા૦ ॥
 હેમ કહે સુણો નરપતિ । હું ગયો ગોચરી કામરે । ડૂબલ
 શ્રાવક સુભમતિ । પાયે નમ્યો તિણિ વારરે ॥ ૫ ॥ બા૦ ॥
 ભાવ સહિત નૃપ બોલીયો । આવો મંદિર માંહીરે ।
 લાજ ધરી મુજ આપીઉ । ચીર રપાસર ત્યાં હિરે ॥ ૬ ॥
 બા૦ ॥ મુનિવર સોય મમતા નહી । કુણ પાસર કુણ
 ચીરરે । ભાવભલો જગમાં વલિ । ભાવે રાખડિ પીરરે
 ॥ ૭ ॥ બા૦ ॥ તેહના હરપને કારણે । ઉદું પાસરનિત્યરે ।
 તે ધન શ્રાવક જીવીઉ । અછતે વિક્રમાદિત્યરે ॥ ૮ ॥
 બા૦ ॥ જે નર બહુધન પામીયા । સમજ્યા શાસ્ત્રનો
 મર્મરે । તે નર લક્ષ્મીન વ્યકરે । તે સ્યું સમજ્યા
 ધર્મરે ॥ ૯ ॥ બા૦ ॥ આજ વડા તુમે નરપતિ । ન કેરો
 સામીની સારરે । દિનક રતી મરનની ગમૈ । કુણ ટાલે
 અંધકારરે ॥ ૧૦ ॥ બા૦ ॥ પાસર દેખીને લાજ્યા ।
 તે મનમાનો વચનરે । જે કુલ નિરધન શ્રાવક । તે
 ચિરથાપી ઈંધનરે ॥ ૧૧ ॥ બા૦ ॥ એણે વચને નૃપ
 હરપીતુ । લાગો મુનીવર પાયરે । ચુકપડિ તુમ દાસને ।
 તે સમજ્યો રૂપિરાયરે ॥ ૧૨ ॥ બા૦ ॥ શ્રી શુરવંદી
 નૃપ વલ્યો । આઁયો આપણે ઘેરરે । બહુ ધન શ્રાવક
 આપીયાં । વણિજ કરો બહુપરિરે ॥ ૧૩ ॥ બા૦ ॥
 બહોતેરલાષ સોવનટકા । મેહલ્યા શ્રાવક દંડરે । પોષ
 કરે બહુ પુરૂષનો । પાલે વૃત અખંડરે ॥ ૧૪ ॥ બા૦ ॥
 જે નર સામીરે આપણો । સીદાતા વલી હોયરે । સહસ

દિનાર દેઈ કરી । નૃપ તેહનો મુખ જોયરે ॥૧૫॥ ॥આ॥
 કોડિ સોવન ધન વ્યય કરે । શ્રાવક ભક્તિનિ કામરે ।
 સાતપેત્ર સંતોષતો । ધનવાવિ સુભ ઠામરે ॥ ૧૬ ॥
 આ० ॥ સુમતીવીજય કવીરાયના । રામવીજે શુભ ગાયરે ।
 ભણે શુભે તે સાંભલે । બારમા વ્રતની સઝાયરે ॥ ૧૭ ॥
 આ० ॥ ઇતિશ્રી બારવ્રતની સઝાય સંપૂર્ણ ॥

પોતાનાં પગલાં ઠવાનો કોઠો.

માસનાં નામ	પોરિસીનાં પગલાં	સાઠ પોરિસીનાં પગલાં	પુરિમઢૂનાં પગલાં
અષાઢ	૬	૩	૦
શ્રાવણ	૭	૪	૧
ભાદ્રપદ	૮	૫	૨
આશ્વિન	૯	૬	૩
કાર્તિક	૧૦	૭	૪
માગસર	૧૧	૮	૫
પોષ	૧૨	૯	૬
માઘ	૧૧	૮	૫
ફાલ્ગુ	૧૦	૭	૪
ચૈત્ર	૯	૬	૩
વૈશાખ	૮	૫	૨
જ્યેષ્ઠ	૭	૪	૧

દિવસનાં ચોઘડીયાં જોવાનો કોઠો.

રવી	સોમ	મંગળ	બુધ	ગુરુ	શુક્ર	શની
ઉદવેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચલ	કાળ
ચલ	કાળ	ઉદવેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ
લાભ	શુભ	ચલ	કાળ	ઉદવેગ	અમૃત	રોગ
અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચલ	કાળ	ઉદવેગ
કાળ	ઉદવેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચલ
શુભ	ચલ	કાળ	ઉદવેગ	અમૃત	રોગ	લાભ
રોગ	લાભ	શુભ	ચલ	કાળ	ઉદવેગ	અમૃત
ઉદવેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચલ	કાળ

રાત્રિનાં ચોઘડીયાં જોવાનો કોઠો.

રવી	સોમ	મંગળ	બુધ	ગુરુ	શુક્ર	શની
શુભ	ચલ	કાળ	ઉદવેગ	અમૃત	રોગ	લાભ
અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચલ	કાળ	ઉદવેગ
ચલ	કાળ	ઉદવેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ
રોગ	લાભ	શુભ	ચલ	કાળ	ઉદવેગ	અમૃત
કાળ	ઉદવેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચલ
લાભ	શુભ	ચલ	કાળ	ઉદવેગ	અમૃત	રોગ
ઉદવેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચલ	કાળ
શુભ	ચલ	કાળ	ઉદવેગ	અમૃત	રોગ	લાભ

શ્રી જૈન સારકરોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ
આશાપુરા રોડ,
જામનગર.